

# بۆتقاي جياواز

كۆمهله وتار  
زمان، رهخنه و پروانگه ي شه ده بى

عادل محه مه دپوور





## بۆتیقای جیاواز

کۆمهله و تار

زمان، رهخنه و روانگه‌ی ئه‌ده‌بی

عادل محهمه‌دپوور

چاپه‌مه‌نیی ئه‌وین

چاپی یه‌که‌م، ۵۰۰ دانه، ۱۴۰۰، مه‌ریوان

شابه‌ک: ۷-۰۵-۰۰-۷۹۰-۶۲۲-۹۷۸

انتشارات ئه‌وین: مه‌ریوان، انتهای خیابان مردوخ - ۰۹۱۸۱۷۳۰۳۳۴

قیمه‌ت: ۶۰.۰۰۰ تمه‌ن

سرشناسه	: محمدپور، عادل، ۱۳۳۶ -
عنوان و نام پدیدآور	: بۆتیقای جیاواز: کومه‌له و تار زمان، رهخنه و روانگه‌ی ئه‌ده‌بی / عادل محهمه‌دپوور.
مشخصات نشر	: کردستان: ئه‌وین، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	: ۲۲۲ ص؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.
شابک	: ۷-۰۵-۰۰-۷۹۰-۶۲۲-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: کردی.
موضوع	: ادبیات کردی -- تاریخ و نقد / Kurdish literature -- History and criticism
موضوع	: شعر کردی -- تاریخ و نقد / Kurdish poetry -- History and criticism
موضوع	: زبان‌شناسی -- ایران -- کردستان / Linguistics -- Iran -- Kurdistan
رده بندی کنگره	: PIR۳۲۵۶
رده بندی دیویی	: ۸۶۹/۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۸۴۹۱۷۱۸

## پېښور:

- پريازی ئه ده بې مېوله وې و نالی و بوټيقايه کي جياواز  
٦-٤٢.....
- نيزامې ئه کده شي و خوښنده وې لاپه پره يه ک له ميژووي  
٤٣-٧١.....
- مه ستووره ي ئه رده لاني و هيژموني ئه ده بې ده سه لات  
٧٢-٩٤.....
- کتيبيکي تازه له پيناو ميژووي ئه ده بې هورامان، که يهان  
٩٥-١٢١.....
- کتيبيکي تازه له پيناو ميژووي ئه ده بې هورامان و  
١٢٢-١٤٧.....
- چهند سه رنج و تيبيني .....  
ليکدانه وې نيشانه يي شاعر و هونراوه و  
١٤٨-١٦١.....
- ديارده ي کون و نوې فورمي شاعر و باسيکي نيشانه ناسانه ي  
ئه ده بې .....  
١٦٢-١٦٩.....
- پريم؛ نيزامېکي ثقاعي پانتايي هستي و پره گزيکي  
١٧٠-١٧٨.....
- بنه ماکانې پيشکه و تنخوازي پوژاوا و کاريگه ري له سر هزر، هونهر و  
ئه ده بيات .....  
١٧٩-١٩١.....

- بۆتیکای دهق- دانەر، دهق- داهینه ر و خوینه ر- ره خنه وانی و  
جیاوازییه کانیاں..... ۱۹۲-۲۰۳
- پرۆسه ی وه رگیپران و بۆتیکایه کی جیاوازتر..... ۲۰۴-۲۱۱

# بۆتقای جیواز

کۆمەلە وتار

زمان، رەخنە و پروانگەى ئەدەبى

عادىل محەمەد پوور

## رېبازى ئەدەبىي مەولەوى و نالى و بۆتياقايە كى جياواز

### كورته

هەلسەنگاندنىي ئەدەبىي نىوان دوو رەوت يان دوو نەرىتى شىعەرى يان دوو شاعىرى خاوەن شىواز، بەستىنەيەكە بۆ ناسىن و ناساندنى بۆتياقايە جياواز و هاوچەشنەكانيان. لەم وتارەدا دوو رېبازى شىعەرى كوردى خراونەتە بەر باس و شەن و كەو كردن. لە سووچە پروانينىكەو، لە سەر وىناى دووبارەبوونەو، مۆركە ئەدەبىيەكانى شىعەرى گۆران (هورامى)، زمانحالى درىژھەناسەيى پرۆسەي مېژوووي ئەم رەوتە، داکۆكى كراو. لە لايەكى دىكەشەو، قابىليەتەكانى قوتابخانەي شىعەرى كلاسكىي كرمانجىي ناوەرەست كە لە سەردەمىكى تايبەتدا، بە تەنيا (پروا بە خۆتەوهرى) و بە بى گەنجىنەي دەولەمەندى ئەدەبىي پيش خۆي، بەلكوو لە ناو فەرھەنگىكى ھەزار

---

<sup>1</sup> - بۆتياقا، پوئەتيا، عەرەبىكراو (مەرب) بوپياقا: رەگەزىكى زمانىي يونانىيە، پوئەسىس، (Poyetikes) و نىوى كىتیبەكە لە نەرەستوو فىلسوفى يونانى. يانى تىئۆرى و زانستى شىعەر و بنەماكانى ئەم ژانرە ئەدەبىيە، شىعەرناسى و ھونەرى شاعىرى و بە گشتى ھەموو جۆرە داھىنانىكى ھونەرى دەگرىتەو.

و زمانی‌کی دیالکتدا، سه‌ری هه‌لداوه و دره‌وشاوه‌ته‌وه؛ نرخیندراوه. مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی و نالی شاره‌زووری، به‌دوو هه‌ناسه‌ی جیاواز و کیانی ئه‌ده‌یی و کاریگه‌ریه‌کانیانه‌وه، هه‌ریه‌ک به‌چه‌شئیک، هی‌مای ئه‌م دوو ره‌وته ئه‌ده‌بیه هه‌ژمار ده‌کرین. له‌م پیناوه‌دا هه‌ولداوه له‌سه‌ر جیاوازیی ئه‌ده‌بی و کاریگه‌ریه‌کانی ئه‌م دوو شاعیره له‌سه‌ر شاعیرانی سه‌رده‌م و پاش سه‌رده‌می خۆیان بکۆلریته‌وه و خالی پیگه‌یشتنی ئه‌م جیاوازیه‌ش له‌ریفۆرم و هه‌ولّه نوێخوازیه‌کانی عه‌بدۆللا گۆراندا نیشان بدریت. واته‌ ئه‌م شاعیره نوێخوازه له‌پیکهاته‌ی فۆرم، کیش، مووسیقای شیعری عه‌رووزی و شیوه‌ی ده‌رپرینی قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی نالی لا ده‌دات و به‌دیاردیه‌کی ده‌ره‌کی ده‌زانیت و ده‌گه‌ریته‌وه بو فۆرم، کیشی بره‌گیی و پروون بیژی و په‌وان بیژی (سه‌هل ممتنع) مه‌وله‌وی و سه‌رجه‌م نه‌ریتی ئه‌ده‌بیی گۆران و ده‌بیته‌هۆی وه‌رچه‌رخانی نوێ کردنه‌وه‌ی شیعری کلاسیکی کوردیی سۆرانی.

### وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی

نالی، مه‌وله‌وی، شیوازی جیاواز، شیعری کوردی، بادانه‌وه‌ی گۆران، نوێخوازی

### چکیده

مقایسه‌ی ادبی دو جریان، دو سنت ادبی و یا دو شاعر برجسته، زمینه‌ای است برای شناخت شاخص‌های متمایز و یا متحدالمضمون آنها. بدین اساس در این مقاله روند تاریخی دو

جریان ادبی شعر گُردی مورد کنکاش و تحلیل قرار گرفته است. از یک سو بر مصادیق تکرار ویژگی های ادبی شعر کلاسیک گوران، زبانحال صیرورت تاریخی و بلاانقطاع (درزمانی) این جریان، تاکید شده و از سویی دیگر، قابلیت های جریان شعری کلاسیک گُردی سورانی را که در مقطعی خاص و به تنهایی و (اتکا به خودمحوری) و فارغ از هر گونه تجارب پیشین ادبی، بلکه در میان فرهنگ شفاهی و زبانی محلی، روند بالیدن به خود گرفته و درخشیده؛ مورد بحث و ارزیابی قرار گرفته است. بالطبع مولوی و نالی هر کدام با کیان ادبی متمایز، سیرت و صورت این دو جریان هستند. فلذا کوشش بر این بوده است، با مطابقت شاخص های ادبی آنها؛ تمایز تاثیرگذاری این دو شاعر روی شاعران هم عصر و مابعد خود، نشان داده شود و دستآورد این تفاوت را در رفرم ادبی و نقطه‌ی تلاقی تلاش های نوزایی عبدالله گوران احساس کنیم. یعنی این شاعر نوگرا، ساختار فرم، وزن و موسیقی شعر عروضی و طرز بیان و سنت ادبی نالی را کنار نهاد و آنرا پدیده‌ای عاریتی برای شعر گُردی به شمار آورد و سرانجام از قابلیت های فرم، وزن هجایی و شیوایی سخن و ایجازسرایی (سهل ممتنع) مولوی و در مجموع سنت ادبی گوران متأثر شد و زمینه را برای فرآیند نوزایی شعر گُردی سورانی فراهم کرد.



## کلیدواژه‌ها

نالی، مولوی، سبک متفاوت، شعر گُردی، بازگشت گوران، نوگرایی

### ۱- پیشه‌کی

به تیرامان له میژوو وهک ته‌نیا سه‌رچاوه، بۆمان پروون ده‌بیته‌وه که هیچ دیارده‌یه‌ک له‌م که‌ونه‌دا چه‌قه‌سته و نه‌گۆر نه‌بووه. به‌لک‌وو هه‌موو دیارده‌یه‌کی جیهان به‌پیی یاسای دیالیکتیک له‌حالی گۆران‌کاریدایه، ئەم یاسا بزاتوووه له‌هه‌موو ئۆبژه‌کاندا، کاریگه‌ری و کاردانه‌وه‌ی هه‌بووه. (پولیتسر، ۱۳۵۸: ۱۲۱). به‌تیپه‌ر بوونی دۆخ و هه‌ل و مه‌رجی تاییه‌ی کۆمه‌لگه، ده‌قی شاعر گۆران‌کاری جیاواز به‌خۆیه‌وه ده‌بینیت. بئ‌گومان ره‌وتی شاعری کوردیش له‌م یاسا به‌ده‌ر نیه و ویناکانی ئەم پرۆسه له‌میژووی ئەده‌بیدا ده‌بینین. هه‌ر به‌م بۆنه‌وه له‌سووچه‌نیگای «شیوازاناسی ده‌ربرین»‌دا، پۆلنیک باسی به‌رجه‌سته‌ی ئەده‌بی به‌کارکردی نیشانه‌ناسی، دینه‌نیو چالاکیی نووسینه‌وه و ئەرکی شیوازاناس و لیکۆله‌ری ئەده‌بیه‌که به‌چاوی به‌راوردکارانه‌ لیان بکۆلیته‌وه. ئەوه‌ش پیوستی به‌خسته‌ن پرووی پیوه‌ندیی چر و پری هه‌ندی توخمی زمانی، ئەده‌بی و هزرایی به‌ناو ده‌نگ، برگه، تاک وشه، وشه، پیکهاته، تا پیکهاته‌ی پیکهاته<sup>۱</sup> هه‌یه، که‌ده‌ره‌نجامی ره‌خساندن «شیوازی تاکی» و «شیوازی گشتی» شاعر و شاعیریه‌ بۆ هه‌ر ره‌وتیکی ئەده‌بی. ته‌تله‌ و هه‌لاویژدنی ئەم توخمانه‌ش، ده‌بنه‌هۆی «جیاوازی» یان هاوچه‌شنی و هاوشیوه‌یی

---

<sup>۱</sup> Structure, Structure of structure

قۇناغەكانى شىعىرى نەتەۋەيەك (كدكىنى شىعىى، ۱۳۹۱: ۲۵۵). ئەمە تاكە رىگايە بۇ خويىندەۋەى زانستى - سەردەمىانەى زمان و ئەدەبى كوردى. بەم پىيە ئەركى لىكدانەۋە و نواندىنى جياۋازىى ئەم دوو شىۋازەش كەۋتەۋە ئەستۆى ئەم وتارەۋە.

وتارەكە لە سى بەشى سەرەكى پىكھاتوۋە ۋ ھەركامىش چەند بەشىتر دەگرىتە خۆى. لە بەشى يەكەمدا ھەۋلدەدراۋە لە سەر گرىنگى فەلسەفەى گۇرپانكارى رەۋتە شىعىرىيەكان و نواندىنى جياۋازىيەكان بدوۋىن و بە خويىندەۋەى سەردەمى بەراوردكارىيان بۇ بكەين. بۇ ئەم مەبەستەش لە بەشى (۱-۱) و (۲-۱) باس لە پىشىنەى توۋزىنەۋەكە كراۋە و لەم پىۋەندىيەدا ھەۋل دراۋە ئەۋ كىتب و نووسراۋانە كە لەم پرسە كۆلراۋنەتەۋە بخرىنە روو و ئەمجار لە سەر خويىندەۋەى زانستى رەۋتە ئەدەبىيەكانى كوردى ۋەك ئەركىكى ھەنوۋكەى داكۆكى بكرىت. بەشى دوۋەم خۆى لە پىنج بەشىتر پىكھاتوۋە: مەۋلەۋى ھىمىاى گىرەرەۋەى زانائ شىعىرى كلاسكى كوردى ھەۋرامى؛ نالى ئەندازىارى زمان و شىعىرى كوردى كرمانجى ناۋەراست و قۇناغىكى ھەستىارى سىاسى - رۇشنىرى كورد؛ زمانى ناچىدى شىعر و مەملانى بەرچاۋ؛ عەبدۇللا گۇران و گەنجىنەى دىرىن و شۇرشىكى سەردەمىانەى ئەدەبى؛ عەبدۇللا گۇران و لادان لە توخمى باۋ و ھەۋل بۇ تەر و پاراۋىتى زمانى شىعر كە لە ناۋاخن وتارەكەدا بە خەستى باسىان لە سەر كراۋە. بەشى سىيەم ئەنجامى لىكۆلئەۋە، بەشى كۆتايى وتارەكەيە و بە پى بەردەۋامى

مۆرکه ئەدەببیه کانی شیعری کوردی ھەورامی و بە دەنگەو ھاتنی ئەرکی شیوازناسی و وینای کاریگرییەکان، نووسەر پینوایە کە مێکانیزمی سەرھەڵدانی رەوتی ئەدەببیی سێ کوچکە یابان نە تەنیا لە سەردەمی مەولەوی و پاش مەولەوی بە لککوو لە هیچ سەردەمی کدا کۆتایی بە پرۆسەی یەک لە دوای یەک ئەم شیعەرە نەھێناوە.

### ۱-۱- پێشینە ی لیکۆلینەو

پێشتر ھەندێ لیکۆلینەو ی توکمە، بە پیز و ئاکادیمی لە سەر شیعری کلاسیکی گۆران و شیعری کلاسیکی کوردیی ناوھراست کراوە و ھەرکام بە چەشنێک تووژینەو ھیان لە سەر ئەم نەریتە شیعریانە کردووە. وەک نامە ئاکادیمیە کە ی ئەنوەر قادر موحەمەد و کتیب و وتارە زانستیە کانی بەختیار سەجادی کە ھیما و ناوھرۆکیان شیوا ی پیزانینە. وتاری «شیوازناسی و ئیژی گۆران: تاییەتمەندییە سەرەکیەکان» بە وردی و نرخیسانە لە سەر تاییەتمەندییە سەرەکیەکانی شیعری گۆران لە پرووی فۆرم و ناوھرۆکەو (ناوھراستی سەدە ی یازدە تا ناوھراستی سەدە ی سێزدە ی کۆچی) دواو و لە خشتە ی کە بەرچاو و نویندراو و شیوازناسانە دا، تاییەتمەندییەکانی شیعری گۆرانی خستوو ھتە پروو و ئەمجار بە جیاوازییەو، مۆرکە ئەدەببیه کانی ئەم دوو رەوتە شیعرییە تاوتوئ کردوو (سەجادی، ۱۳۹۵: ۱۴۸-۱۲۵). ھەنێ دەقی مێژوویی تر وەک کتیبی مێژووی ئەدەبی کوردی، عەلائەدین سەجادی، نووسراون کە بە شیوہ ی کە خەسارناسی و بەراوردکارانە ئاوپیان لەم دوو رەوتە

شيعره نه داووتهوه؛ بۆيه بۆچوونه كانيان ناتوانيت ويناى  
 كارىگه ريبه كانى پاش خويان بيت. ئەم دوو سه رچاوهش: «ميژووى  
 ئەدهى كوردى» له نووسىنى مارف خهزنه دار و وتارى «نالى كينه و  
 چۆن بۆى بنوارين» له نووسىنى محمه د حه مه باقى، هه ركام له  
 سووچه نيگاي تايبهى خوianeوه، ئەم دوو ره وتهيان خستووه ته ژير  
 تيشكى ليكدانه وه و تاوتوي كردنه وه و نووسيو يانه: «نالى، سالم و  
 كوردى بناغه ي پته وى ئەم قوتابخانه يانه (شيعرى عه رووزى؛ غه زه ل  
 و قه سيده) له نيوهى دووه مى سه دهى نۆزده هه م، له ناوچهى  
 سليمانيدا چه سپ كرد. ئەم بزووتنه وه ئەده بيه نويه له هه موو  
 ناوچه كانى باشوورى كوردستان بلاو بووه ته وه، گه لى له ناوچه و  
 هه ري مه كانى گۆرانزه ميني گرته وه، به م ره نگه به هيز بوونى قوتابخانه ي  
 نالى له سه ر حسيى لاواز بوون و (ته نگ پيه له چنين) و نه مانى  
 ئەدهى كلاسيكي گۆرانزه مين بوو» (خه زنه دار، ۲۰۰۳: ۶) و (محمه د حه  
 باقى، ۱۳۹۱: ۲۳۵).

ئەم وتارهش به شيويه كى به ربلاو له م گوزاره كۆلراوه ته وه و  
 روانگه ي ئەم دوو نووسه ره ي خستووه ته ژير باس و نرخانده وه. له  
 لايه كه وه ئەمه به پاست ده زانى كه قوتابخانه ي نالى له سه ر ته نگ  
 پيه له چنين و به رته س ك كردنه وه ي بازنه ي جو غرافيا به ئەدهى گۆران  
 سه ريه له دا بوو؛ له لايه كى دي كه شه وه پي وانيه كه ئەم ره وته  
 ئەده بيه له ناوچووييت يان ته نانه ت داته پيو بيت. به لگه شى چه پكى  
 رپساي ئەدهى: هونه رسازه و مۆرك و نيشانه يه كچه شنيه كانن كه

دهبنة زمانحالی ژیوی ئەندامیی بو ئەم رەوتە شیعەرە کە لە سەرەتاوە تا پاش مەولەوی و هەنووکەش چالاک و بزاقمەند ماونەتەووە و تەنانەت عەبدۆللا گۆران باوکی نوێخواییی شیعری کوردی کرمانجیی ناوەراست لە سەر بناغەی ئەم بژێوە شیعرییە و خسلەتی موسیقایی بپرگە و مۆرکە ئەدەبیەکان و زمان پاراوییی شاعیرانی هەورامی کاریگەری وەرگرتوووە، نەک لە دیار دەهی کیشی عەرۆزی عەرەبی و فۆرمی غەزەل و قەسیدەیی نالی و شاعیرانی هاو دەم. لەم راستادا هەندیک نووسەر و توێژەری تریش (وەک خالیککی ئەرینی بو ئەم وتارە) پێیانوایە شیعری نوویی کوردی، خالی پینگەیشتی دوو سامانی گەورەیی شیعری کلاسیکی کوردییە کە بریتین لە دوو نەریتی گۆران و کرمانجیی ناوەراست (سەجادی، ۱۳۹۷: ۲۲۷). لە درێژەیی وتارە کەدا وردتر باسی لە سەر دەکەین.

## ۱- ۲- رەوشی بابەتی و خویندەنەوێ رەوتەکان و ئەرکیکی

### هەنووکەیی

بەراوردکردنی دوو پێبازی میژووویی، بە دوو شیوازی جیاوازهووە، بێ پالپشتی پێوەندیی واقیعه کان و فەلسەفەیی گۆرانکاری و کاریگەری و کاردانەووەکیان، بێ گومان پۆلی پرس و هەندی باسی ئالۆز و دژوازا<sup>۱</sup> بو بەر دەنگ درووست دەکات. من پێم وانیە کە کەس مافی دەربڕینی پروانگەیی تایبەتی خوێ نەبیت، پێچەوانە پێداگریم لە سەر ئەوێهە با بە سنگی کراوێ لە سەر فرانەیی ژانری ئەدەب و شیعەر

<sup>۱</sup> - paradox

بنووسریت و یان به دواچوونی بۆ بکریت و هه رکهس پشک و داهیتانی خۆی بخاته سهر ئه و خوانه پهنگینه. به لکوو کیشهی من ته نیا بۆ «هه ژاریی رهوش» و په هاخوازی و سه لیکهیی نووسین له ساباتی زمان، ئه ده ب و شیعردا ده گه پته وه. له واقیعدا ئه رکی ههر په خه گریکه که ئاوړ له م خه ساره بداته وه. ئه م وتارهش له م یاسا به ده ر نییه، ئه و مافه ی بۆ ههر په خه گریک په خساندوه؛ مادام په خه که ی شه قلی هه لسه نگاندنی زانستی پپوه دیار بیت، به بی لیبوردن و چاوپۆشی کردن، بخریته ژیر تیخی په خه ی بابه تیه وه.

## ۲- مهولهوی و نالی؛ هیمای دوو شیوازی جیاوازی شیعی کوردی

### ۱-۲- مهولهوی تاوه گۆزی (۱۳۰۰-۱۲۲۱ه.ق)؛ هیمای گپه ره وهی زانای<sup>۱</sup> شیعی کلاسیکی گۆران

وهک پیشتر نووسیمان به تیکرا ئه ده بی گۆران خاوه ن گه نجینه یه کی دیرینه و مهولهوی تاوه گۆزیش شاعیریکی کاریزما و کاربه خشی میژووی ئه ده بیی کوردی بووه. به گشتی و به دریزایی ته مه ن، تایه تمه ندیه ئه ده بییه کانی فۆرم و ناوه روکی شاعیرانی ئه م په وته بریتی بوون: به رده وامبوونی یه ک له دوای یه کی هونه رسازه و مۆرکه ئه ده بییه کان (کیشی برگه، فۆرمی جووت سه روا/مه سنه وی، پروانگه ی غنایی و شیوه ی ده رپرینی یه کچه شن)، په سه ندی زهینی و زمانی خوینه ری ئاسایی و مامناوه ندی و نوخبه، ساکاریی زمان،

<sup>۱</sup>- راوی فاضل

په وانبیڅی و پروونبیڅی له تشک و دلینه دا<sup>۱</sup>. ئەم خسله تانه له لایه نووسه ری ئەم دیرانه وه پیشتەر له حهوت قوناغدا، پۆلین بهندی کراوه (محمدپور، ۱۳۹۲: ۲۱). لەم په وته دا، ئەو نه مامه ی که له شیعری (هورمزگان) ه وه گوپکه ی کردبوو و له (بیسارانی) دا بوو به باخچه و له (سهیدی) دا رهنگاله بوو و له مهوله ویدا گه یشته سه مه ر و پاش مهوله وی و هه نووکه ش له به هره و داهیناندا یه. «مه لا محمه د فکری (۱۳۱۰ کوچی کردووه)، شیخ محمه د نه سیم مه ردۆخی (۱۳۱۹ ک.م کوچی کردووه) سه ی یاقوی ماهیده شتی (۱۳۲۶ ک.م)، تاهیر به گی جاف (۱۳۳۷-۱۲۹۵ ک.ه)، مه لا هه سه نی دزلی (۱۳۶۴-۱۲۷۵ ک.م)، ئاغه عه نایه ت (۱۳۳۵-۱۲۶۰ ک.ه)، محمه د ئەمین کاردۆخی، دانا هه ورامی (۱۹۳۴-۱۹۷۹) سه ی تاهیری هاشمی، شیخ ئەمینی نه قشبه ندی (بیوهی)، عه بدۆللای ئە قده سی (۱۴۰۶-۱۳۴۱)، مه لا عه بدۆلکه ریمی موده ریس، مه لا عه بدۆللای کاتب (۱۴۲۵-۱۳۵۳ ک.م)، مه لا سادیقی نگلی (۱۳۴۵-۱۲۸۰ ک.ه)، میرزای هه ورامی، محمه دی فه هیم، یوسف ره سوول ئابادی (۱۳۸۷-۱۳۳۱ ک.ه)، میرزا سه عدۆللای هه جیجی (۱۳۹۶-۱۳۰۲)، مؤمنی یه زدانه خشی پاوه یی، سه عدی غه ریسی و ده یان شاعیری تری پاش مه وله وین که زۆر به یان له کتیبخانه ی کوردیدا خاوه ن دیوانی شیعرن.

---

<sup>۱</sup>- فۆرم و ناوه رۆک

## ۲-۲- نالی (۱۷۹۷-۱۷۹۷ ز)؛ ئەندازىيىرى زمان و شىعەرى كرمانجىيى ناوه پراست و قۇناغىكى ههستىارى سىياسى-رۇشنىبرىيى كورد

كه باسى شىعەرى كلاسىكىيى كوردى ده كرىت بى سى و دوو يه ك  
له و شاعيرانه به زهيندا تىده پەرىت، نالى و شىعەرى نالى له بهر چاودا  
خۇ دەنوئىنى. هۆى ئەم پراستىيه بىنگومان ده گەرىته وه بۆ سەر ئەو  
تايه تەمەندىيه ده گەمەنانەى كه هەر شىعەرى نالى خاوه نيانه و له هه مان  
كاتدا به جوانكارترين شىوهى گونجاو له ده قە شىعەرىيه كانيدا رەنگ  
ده داته وه (يعقوبى، ۱۳۹۱ : ۳۰). نالى شاعىرىكى نوخبه، كارىزما و  
«گەورهى كورده و به دروو سته كەر، بناغه دارىژ و داهىنه رى  
قوتابخانهى شىعەرى كرمناجىيى ناوه پراست ناوزه د كراوه» (عه بدۆللا  
خدر مه ولوود، ۲۰۰۷ : ۱۹). «جى ده ستى ئەو شاعىره به سەر پانتايه كى  
گەورهى شىعەرى كوردى و قۇناغى خۆيدا به روونى دياره، يان به  
واتايه كى تر رەنگرىژ و بو نىاتنه رى رىبازى كلاسىزم بوو له شىعەرىيى  
كورديدا» (رەئوف عوسمان، ۱۳۹۱ : ۱۳۸). زۆربهى شاعىرانى كلاسىكىيى  
سەر به قوتابخانهى سى كوچكهى بابان لهو بلىمه ته كارىگە رىيان  
وه رگرتوه و بهم له و نه شىعەرى كلاسىكىيى سۆرانى بووه خاوه ن  
ناسنامهى شىعەرىيى خۆى. ئەمه به شىك لهو شاعىره ناسراوانه ن كه له  
سەرده مى نالى يان پاش نالى خاوه ن به رزه ديوان بوون: سالم  
(۱۸۶۶-۱۸۰۰)، كوردى (۱۸۴۹-۱۸۰۹)، مه حوى (۱۹۰۴-۱۸۳۰)،  
حه رىق (۱۹۰۷-۱۸۵۱)، ئەده ب (۱۹۱۲-۱۸۵۹)، حەمدى ساحتىب



قەران (۱۸۷۶-۱۹۳۶)، حاجی قادری کۆیی (،) ناری (۱۸۷۴-۱۹۴۴)، زیوهر (۱۸۷۵-۱۹۴۸) پیره میرد (۱۸۶۷-۱۹۵۰)، ئەحمەد موختاری جاف (۱۸۹۷-۱۹۳۵) شیخ رەزا (۱۸۳۵-۱۹۰۹)، فایق بیکەس (۱۹۰۵-۱۹۴۸) و دەیان شاعیری تر.

بۆ ئەووی باسە که تاپۆکراو<sup>۱</sup> ئاراستە بکەین، سەرەتا چەند پرسیک دەورووژینین:

(الف) قوتابخانە ی شیعری نالی له چه هەل و مەرجیکدا سەرپهه‌لداه و چۆن بوو به ئاخیرگه‌ی دره‌وشانه‌وه‌ی به‌شیک له جوغرافیای زمان و شیعری کلاسیکی کوردی و کاریگه‌رییه‌کانی له سەر شیعری کرمانجی ناوه‌پراست چی بوون؟

(ب) له شیعری هه‌ورامیدا، ئەو نەمامه‌ی له هورموزگانه‌وه سەرپهه‌لدابوو و له مه‌وله‌ویدا گه‌یشه‌ لووتکه، ئایا پاش مه‌وله‌وی له به‌خشه‌نده‌یی ده‌که‌وێت یان ده‌پووکیته‌وه؟

(ج) بۆ کۆرپه‌له‌ی نوێخوازی شیعری کوردی کرمانجی ناوه‌پراست و شۆرشه‌ موسیقاییه‌که‌ی عه‌بدۆللا گۆران، باوکی شیعری نوێی کوردی، له‌ سینگی شیوازه‌ ئەده‌بیه‌که‌ی نالی-پاش نالی گۆچ نه‌کرا؟

(د) له‌ هه‌مان کاتدا، ئە‌ی بۆ فه‌لسه‌فه‌ی نوێخوازی گۆران له‌ جه‌رگه‌ی قوتابخانه‌ی شیعری هه‌ورامیدا، پرسکا و پاشان تیتۆریزه‌ و فراژوێ بوو؟ له‌ درێزه‌ی ئەم وتاره‌دا هه‌ول ده‌ده‌م، به‌و پرسانه‌ وه‌لام بده‌مه‌وه:

---

<sup>۱</sup> - مصداقی، مستند

هه‌ندی به‌لگه‌ی میژوویی - ئه‌ده‌بی وا دینه‌گو که بزووتنه‌وه‌ی نالی و  
 په‌وتی شیعی کرمانجی ناوه‌پراست هه‌لقولای سه‌رده‌میکی  
 هه‌ستیاری سیاسی - ئه‌ده‌بی بۆ په‌واندنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی میرنشینی  
 ئه‌رده‌لان و مملاتی له‌گه‌ل شاعیرانی هه‌ورامی بووه. پیش نالی  
 زه‌مینه‌یه‌کی ده‌سه‌لاتی سیاسی و نویساری، زال نه‌بووه ته‌نیا  
 دیارده‌یه‌کی فه‌ره‌ه‌نگی و که‌له‌پووریکی ده‌مبیزی ناوچه‌یی ده‌وری  
 هه‌بووه. به‌م بۆنه‌وه ناتوانین بلین شیعی کوردیی سۆرانی له‌م  
 سه‌روبه‌نده‌دا، وه‌ک په‌وتیکی بناغه‌دار و خاوه‌ن پریاز، خۆی  
 نواندیت، ئه‌گه‌ریچ هه‌بووه مه‌حالی<sup>۱</sup> و زاره‌کی بووه و ده‌قیکی  
 نووسراو نه‌بیندراوه که له‌م باره‌وه به‌رچاو و به‌لگه‌ئامیز و باوه‌ر پیکراو  
 بیت. وه‌ک له‌ سه‌رچاوه‌کاندا ئاماژه‌ی پیکراوه که «قوتابخانه‌ی نالی  
 که له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م له‌ سلیمانی په‌یدا بوو،  
 ئه‌ده‌ییکی به‌رزی گۆرانزه‌مین یا هه‌ورامی له‌ ناوه‌وه بوو، ئه‌م  
 بزووتنه‌وه تازه‌یه ده‌ستی به‌وه کردبوو، جیگه‌ به‌ ئه‌ده‌بی ته‌مه‌ن  
 هه‌زارساله‌ی گۆرانزه‌مین له‌ق بکات. به‌م جۆره، شیوه‌ی کرمانجی  
 ناوه‌پراست وه‌کوو زمانیکی ره‌سمی میرنشینی سلیمانی په‌یدا بوو و  
 به‌ره‌به‌ره جیی به‌ شیوه‌ی گۆران/هه‌ورامی ته‌نگ ده‌کرد و به‌م په‌نگه  
 له‌ سه‌ر حسیی لاواز بوون و نه‌مانی دیالیکتی گۆران بوو» (خه‌زنه‌دار،  
 ۲۰۰۳: ۶). نالیش له‌ ناو شاریکی تازه پایته‌ختی وه‌ک سلیمانی و  
 ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی باباندا ده‌ژیا، که له‌و کاته‌دا هه‌ر نزیکه‌ی (۴۰ -

Local -<sup>۱</sup>

٥٠) سالیك ده‌بوو درووست کرابوو، «ده‌بوو نالی به گیانی تازه و شارستانیانه‌ی ئەم پایتەختە تازەیه‌وه، که له دیدی نالییه‌وه تاقانه می‌رنشینکی قهومی داها تووی نالی بوو، ئەدەب و فەرەه‌نگیکی تازه‌ش له گەڵ خۆیدا پیشکەش سەر دەمه‌که‌ی بکات» (محەمەد حمە باقی، ١٣٩١: ١٣٨). شیخ رەزای تالەبانی له قەسیدە بە‌ناوبانگە‌که‌یدا ئیشارە بە‌و پایتەختە تازە دە‌کات و دە‌لیت:

**له بیرم دی سوله‌یمانی که دارالملکی بابان بوو**

**نه مه‌ حکوومی عه‌ جه‌م، نه سوخره‌ کیشی ئالی عوسمان بوو**

(خەزەندەر، ٢٠٠٣: ١٣)

نالی له‌ پروانگە‌ی هە‌لسە‌نگاندنی بی سنووری دیالیکتی ناوچە‌که‌ی خۆیه‌وه، پێی وابوو توانای تە‌قاندنە‌وه‌ی زۆری له‌ هە‌ناوی خۆیدا هە‌لگرتوو (محەمەد حمە باقی، ١٣٩١: ٢٣٦-٢٣٥). بۆ‌به‌ کردنی ئەم تیزه‌ هزریه‌، پشت به‌ هۆنه‌ی شانازینامه‌ (مفاخره‌) دە‌بە‌ستی که‌ دلیا بوو توانای تە‌قاندنە‌وه‌ و - هێژمونی تی زۆری له‌ هە‌ناوی خۆیدا هە‌لگرتوو و له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ دەرکیشی به‌ هە‌بوونی دە‌سه‌لاتی می‌رنشینی ئە‌رده‌لان و شاعیرانی هە‌ورامی کردبوو و له‌ هە‌ولیکتی فەرەه‌نگی و زمانیدا بوو بۆ‌ئە‌وه‌ی که‌ ئە‌و دە‌سه‌لاته‌ سیاسی- ئە‌ده‌بیه‌ که‌ له‌ میژه‌ سه‌قامگرتنی به‌ خۆیه‌وه‌ بینی بوو، له‌ ئە‌رده‌لان و گۆران بستیته‌وه‌ و هە‌م وینای هێژمونی سیاسی و دە‌سه‌لاتداریه‌تی به‌ بابانه‌کان بیه‌خشی و هە‌میش دیالیکتی سوورانی ناوچە‌ی سلیمانی بوژینیته‌وه‌ و بازنه‌ی جو‌غرافیا‌که‌ی به‌ر بلاوتر بکات، بۆ‌یه‌ به‌ ئاگایی

و شارەزاییەو، وەک شاعیر و بکەرێکی وریا و زیڕەک<sup>۱</sup>، زانیویە لەم نێوەندەدا، چۆن کایە زمانی و نیشانە ئەدەبییەکان بۆ ئامانجەکانی بەکار بهێنیت و بیانقۆسیتەو. لەم بەیتەدا:

کەس بە ئەلفازم نەئێ خۆ کوردییە، خۆ کردییە  
هەر کەسێ نادان نەبێ خۆی تالیبی مەعنا دەکا

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۰۷)

لە تێهزیرینی نووسەری ئەم دێرانهدا، یەک لە تەئویل و کردنەوێی پەرمزی ئەدەبیی ئەم بەیتە ئەوێ: نالی ھۆشیارانە لەفزی جیناسی لیکدراوی «خۆ کوردی، خۆ کردی»ی بەکار ھێناوە. دیوی خۆکردی نیشانەییەک بۆ وینای بەرجەستەکردن، ھەلاوێردن و بەدەسەلات کردن لە روانگەدا ھێنانە ھونەری-زمانی خۆیەو و دیوی (خۆ کوردی) یش نواندن و ئانالیزکردنی باقی شیوەکان لە زمانی کوردیدا، کە جوړە نرخاندن و جەختاندنێکی شاعیرانەییە بۆ دابین کردنی مەبەستی خوارا و بەھێژمونی کردنی دەسەلاتە ھونەرییەکە.

لە پیناو درەوشانەوێ بزووتنەوێکەیدا، لە ماوەیەکی زۆر کورت و چاوەروان نەکراو، توانی سنوور و جوگرافیای دیالیکتیکەکی بەخیرایی بەرفراوانتر بکات و وەک ناگر و پووشوو، بە ناوچەکانی گەرمیان و کوێستان و موکریان و ئەردەلاندا بتهنیتەوێکە ئەم کارە، لە ھەمان کاتیشدا و بە تێپەڕینی رۆژگار، بوو مایە تەنگ پێھەلچنین

---

<sup>۱</sup>- فاعل شناسای ھوشیار و زیڕە

دیالیکتی گۆران، که راسته و خو، سنووری له گه‌ل سنووری ئەم دیالیکته تازە و گورجەدا تیکه‌ل و هاوبەش بوون (محەمەد حمە باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). له شیعریکی فەخرنامێزدا بە زمانی ئیهام و توانج ناماژە ئەدات بە نمانای ئەم دەسەلاتە زمانی - ئەدەبیە و ئەلی ئەمپرو دیوانی حوکمرانیم هەیه و حوکمی ئەم سی ولاتە ی لێو ئەکەم:

**فارس و کورد و عەرب هەر سیم بە دەفتەر گرتوو**

**نالی ئەمپرو حاکمی سی مولکە دیوانی هەیه**

(نالی، ۱۳۶۳: ۵۷۷)

پێشتر نالی ئەم کۆسپە ی له ناواخنی ئەدەبە کەیدا دەرک کردبوو کە بە پێچەوانە ی تیکرای شاعیرانی پیشینە ی نیشتمانە کە ی خۆ ی و شاعیرانی نەتەوە درواسیکانیەو، کە هەموویان لەبەر کلاورۆژنە ی گەنجینە و خەرمانی بەبرشت و دەولەمەندی پیشینە ی خۆیانەو پێگەشتوون و درەوشاونەتەو، بەلام نالی و قوتابخانە ی شیعری کلاسیکی کرمانجی ناوەراست، بە تەنیا و بە بی پشتیوانی گەنجینە ی کە دەولەمەند و بە بی دووبارە کردنەو ی تاقیکردنەو ی شیعری پیش خۆ ی، بە لکوو له ناو فەرەه‌نگیکی هەژار و زمانیکی دیالیکتدا، سەری هەلدאוو و درەوشاونەتەو (محەمەد حمە باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶).

له هەمان کات و سەرەمدە شیعری هەورامی دوخیکی تری هەبوو، حوزوووریکی جەوهەری سەقامگرتوو و درێزخایەن و نەپساو. تیکستی شیعری گۆران کۆنترین تیکستە له ئەدەبی کوردیدا، یا خود

به واتایه کی تر ده توانین بلین سهره تای میژووی ئه ده بی کوردی به شیعری گوران دهستی پیکردوو. هه ندی له دیالیکته کان، وه ک دیالیکتی کرمانجیی ژووروو، چهند سه ده یه ک ده بوو له دوا ی دره وشانه وه کانی مه لای جزیری و ئه حمه دی خانی یه وه، ئیتر پردی پیوه ندی و داهیتان و به خشی نی له گه ل خوینه راندا پساندبوو. له بهر ئه وه ته نیا دیالیکتیکی به ردوام و زیندوو، که نزیکه ی (شه ش سه ده) ده بوو، ئه ده بی پی ده نووسرا، به ته نیا هه ر دیالیکتی گوران بوو، که ئه م دیالیکته ش له سه رده می نالیدا، له جوغرافیا یه کی یه کجار بهر بلاوی ناوچه کانی کرماشان و ئه رده لان و موکریان و شاره زوور و که رکوکدا، له لووتکه و دره وشانه وه و داهیتان و به خشیندا بوو (محهمه د حمه باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۵).

## ۲-۳- زمانی ناجیدی شیعری و ململانیی بهرچاو

له لایه ن شاعیرانی ریبازی سی کوچکه ی بابانه وه، چه کی شیعری ته وساو ی و درکه ئامیز، میکانیزمیکی به هیز بووه بو ململانیی سیاسی-ئه ده بی له گه ل ده سه لاتی ئه رده لان و شاعیرانی هه ورامیدا. نالی شاعیری گه وره، له ژیر کاریگه ربی ئه م هه ولانه و قوولکردنه وه ی دژخوایی سیاسی و ئه ده بی و خه ست کردنه وه ی دۆزه کان، قه سیده یه کی خه ونامه ی بو مه ستووره ی ئه رده لانی (۱۲۶۴-۱۲۲۰ ک.م) نووسیوه و به زمانی چزداری لاقرتی، لومه و ته شه ره وه، مه به سه کانی خو ی بو ره خنه و لاوا زاندنی که سایه تی تاک ی ئه و شاعیره ده برپوه. ئه مه له لایه که وه له و میرنشینه دا

به لگه یه که بو که سییه تی بهرز و به دیاری مهستوره و له لایه کی دیکه شهوه خهست کردنه وهی وینای مملاتی سیاسی و ئه ده بییه له گه ل بنه مالله ی ئه رده لان و سه رجه م قوتابخانه ی هه ورامی:

**مهستوره که هه سناو و ئه دیبه به حسابی**

**هاته خهوم ئه شهو به چ نازیک و عیتایی**

(نالی، ۱۳۶۳: ۶۰۳)

سالم شاعیری گه وهی سه رده می بابانه کانیش (۱۸۶۶-۱۸۰۰ ز)، کاتیک عهبدو للا پاشای بابان له قوسته نته نییه وه ده گه ریته وه بو عیراق، بو پیرۆزبایی، قه سیده یه کی ستایشی (۴۲) دپیری به مه تله عی (تیروشه دهی مه گوزه شت و عه ده ی نه یسان هاته وه): له وه سفیدا نووسیوه و له به ییتیکی ته وساویشدا، دیارده ی مملاتی، ئاوا خستوه ته پروو:

**که پ و فه ر با که م بکا والی به فه وجی چیش که روو**

**پوو شته ندی له شکری وه ندات و جافان هاته وه**

(سالم، ۲۰۱۵: ۸۴۰)

باری واتاناسی و تاوتویی نیشانه کانی ئه م به یته وا پیشان ده دات که والی، حاکی ئه رده لانه و چیش که رووش شاعیرانی هه ورامین و له شکری وه ندات و جافانیش ده رباری بابان و سه رجه م ئه و ریچکه ئه ده بییه ده گریته وه. سالمی شاعیر له م به یته دا له ئاوابوونی ده سه لاتی ئه رده لان و کزبوونی شیوه ی هه ورامی ئه دووی و به له حنیکی

پالەوانی<sup>۱</sup>، موژدەى ھاتنەوہى ھىماى لەشکرى ئەمارەتى بابان و برىسکانەوہى شاعىرانى ئەو دەسەلاتە دەدات. ئەمە لە نەرىتى ئەدەبى و چەشنە ئەدەبىيەکاندا (مفاخرە، شانازى کردن بە شىعرى خۆ) پىدەلین کە لە ئەدەبى گەلانى تریشدا زۆر باو بوو. لەم پرووکردەدا شاعىر بە لەحنى ئەدەبى و بەکاربردنى دەستەواژەى فەخرئامىز، لە مەبەستە کە زىدەپرووى دەکات و خۆى بەرز و سەرکەوتوو و ئەویدى نەوى و شکست خواردوو پىشان دەدات. ئەم چەشنە ئەدەبىيە سەرەتا لە شىعرى عەرەبدا سەرى ھەلداوہ و لە ئەدەبى فارسى لە لایەن خاقانى و نىزامى، شاعىرانى سەدەى شەشەمى کۆچى مانگى، پەرەى پىدراوہ و ئەمجار لە شىعرى کوردیشدا کارىگەرەى داناوہ و لە دیوانى نالى و باقى شاعىرانى ھاومەبەست لە شىعرى کلاسیکى کرمانجى ناوہراستدا ئەم چەشنە ئەدەبىيە بە خەستى بەرچاو و بەدیارە.

شىعر و نەرىتى ئەدەبىيى گۆران لەو دەمەیدا خاوەن دیاردەيەکی ئەدەبى و رۆشنىرى چەسپاو بووہ و سالمىش لە پىناو مەملەتەى ئەدەبىدا، بە تەوسە زمان وشەى فەوجى بۆ بە کارھىناون، فەوجىش توخمىکى سەربازى و بەشىکە لە ھىزى سوپا، کە واتە مەبەستە کەى ئەم دوو بژاردە بووہ: يە کەم ئەوان بەشىکن لە ھىزى سەربازى دەسەلات سەر بە کاسىتى ئەردەلان و قاچارەکان نەک شاعىر!، دووھەم سووک نىشاندان و بى باى کردنىان کە با ئىتر والى کەمتر

---

<sup>۱</sup>-مفاخرە، رجز



شانازیان پیوه بکات. به بۆچوونی نووسەری ئەم دێرانە، بە کاربردنی ئەم نیشانەگەلە کەر و فەر، والی، فەوج، لەشکری وەندات و جافان کە توخمگەلیکن بۆ سۆپا و ھیزی سەربازی بە کار دەبرین، شاعیر ویستووێ بەرجەستەیان بکاتەووە و پیوەندیان بدات بە دەسەلاتەووە و شان و شکۆ و ھەیمەنەئە دەب و شیعری ھەورامی ئەو دەمە دابەزینی و بە شکست خواردوو لە قەلمیان بدات و لە بەرامبەریشدا زایەلەئە شیعری سۆرانی بەرز بنوینی و دەسەلاتی فەرمانرەوایی بۆ بابانەکان بچەسپینی. ئەمە لە کاتیکدا یە کە ئاوا ھەلۆیستیکی تەوس ئامیز لە قوتابخانەئە شاعیرانی ھەورامی بەرامبەر بە شاعیرانی بابان و دەسەلاتدارانی ئەو میژنشینە شک نابەین. لەم سووچە نیگاوە، رەنگە ئەم گوزارە لە سەقامگرتووویی ئەم رەوتە، متمانە بە خۆ و تەنیا بە داھێنانی نابی ئەدەبی (شاعر بۆ شاعر) و لە ھەمووی گرنگتر پارێز لە ھەر چەشنە دووبەرەکی سەرچاوە بگریت.

۲- ۴- عەبدۆللا گۆران و پشت بەستن بە گەنجینەئە دێرین و

شۆرشیکەئە سەردەمیانەئە ئەدەبی

و ھک پیشتر باسمان کرد، گەشەئە ئەدەبی کلاسیکی نالی و شیوازە ئەدەبیەئەئە (ئوسلووبی عەرۆز و فۆرمی زالی غەزەل و قەسیدە) پاش نالی نەیتوانی کاریگەری ئەوتۆ دابنێ بە سەر زەمینەئە تازەگەری و نوێخوایی شیعری پاش خۆیدا، بەلام بە گشتی کاریگەریەئە ئەدەبیەئەئە نالی لە ژياندنەووە و ھۆرزانی زمان و

ئەدەب و پرووناكییری کوردیدا<sup>۱</sup> بەرچاوه و نکولی لیناکریت. ئەگەر وهک خالیکی شیوازناسانی بەراوردیی سەیری ئەم کاریگەرییانە بکەین ناهاوسەنگییەکی نێوان شیوازه ئەدەبیەکی نالی و مەولەوی و قوتابخانەیی شیعری هەورامیدا، دەبینین که لە درێژەیی باسەکه‌دا وردتر شەن و کهوی دەکەین.

لە شیوازی ئەدەبی هەر پەوتە شیعریکدا، هەناسەیی بەردەوام و سامانیکی بەپێزی درێژخایەن و حوزووری یەک لە دواي یەکی هونەرسازەکان<sup>۲</sup> و مۆرکە ئەدەبیەکان، خالی سەرەکین بۆ کاریگەرییەکانی پاش خۆی. که‌چی پیش نالی، شیعری کوردی کرمانجیی ناوەراست لەم بوارەدا قوتار بووه لە پەوتیی ئەدەبیی خۆمالی و دەقەکانی تاپۆکراو و بەرچاو نەبوون و وینای بەرزەیی فیرکانسی ئەو فۆرمانەش که شیعریان پێ وتراوه‌تەوه لە ژیر کاریگەریی و کاردانەوهی ئەدەبی دەور و بەردا بووه و که‌چی تەنیا دووبارە کراونەتەوه.

نیمایووشیج (۱۲۷۶-۱۳۳۸ ک.ه)، بە پشت بەستن بە یاسای گۆرانیکاری و هەبوونی گەنجینه‌یه‌کی درێژخایەنی (۱۰۰۰) سالەیی ئێران، دەستی کرد بە تازه‌گەری لە شیعری فارسیدا و چەندین پەهەندی بە دووی خۆیدا هێنا. نیما سەرەتا دەستی بە وتنی شیعری ئەوسایی کرد و پاشان بە دانانی شیعری ئەفسانە پردیکی ئەستووری

---

<sup>۱</sup>- رستاخیز زبان و ادب و فرهنگ کوردی

<sup>۲</sup>- تکرار و توالی هنر‌سازەها در شعر

نڀوان شيعری ٺهوسا و ٺيستاى فارسى درووست کرد و بهم شيوه بوو  
 به باوکی نوځخوازه کان و هميش خاوهن سامانيکي دو له مه ندى  
 شيعری سهردهم و شيعری هاوچه رخی فارسى که له م باره وه و له مهر  
 کاریگه ریی ٺم شاعيره وه کو به لښتیک هه يه و هه موويان دانى پيدا  
 ده نښ و وهک باوکی شيعری هاوچه رخی فارسى ناوى ده رکردووه .  
 وهک نووسيمان سهره له دانی نالیش، خوځى له خوځيدا و به پيى ٺه و  
 ٺامانجان ه که پيره و کراون ده سکه و تيکي تازه بووه بو دره وشانه وه و  
 به رده و اميټيى زمان و ٺه ده ب و رو شنييرى کورديى کرمانجی  
 ناوه راس ت و ته نانه ت سهرجه م نه ته وهى کورد. ده سه لاتيکي تازه که  
 له م دوو سه د ساله ي دواييدا، تو ز و گه ردى که له که بووى ديرينه و  
 زورى له سهر خوځى ته کاند و وهک ديالتيکتيکي شيوه يه کگرتوى  
 هاوچه رخانه هاته کايه وه (محهمه د حمه باقى، ۱۳۹۱: ۲۳۶). واته  
 هه وه که ي له پيناو ده رک به ده سه لاتيک و پيداويستى پايت هختيکي  
 تازه (محهمه د حمه باقى، ۱۳۹۱: ۲۳۵) بو ته نگ هه لچنين به قوتابخانه ي  
 زيندوو و سهرده ميانه ي فهوجى چيش که روو! له پايت هختي  
 ٺه رده لانه کاندا، دره وشايه وه و ته نانه ت هوگر و راهاتوى ٺه مجوره  
 شيعره ش (غه زه ل) نه بوو، ژماره يه کي زور که مي توځيکي تايه تي  
 خوځنده وارانيش تيده گه يشتن (محهمه د حمه باقى، ۱۳۹۱: ۲۳۶). بو يه له  
 سووچه نيگاي نووسه رى ٺم ديپرا نه وه له سهر بنه ماي قابليه ته کاني  
 فورمى شيعر و کاریگه ريبه کاني ٺم رپيازه دا، پاش نالى  
 گوران کاریه کي تازه، نامو و فورميك پرووى نه داوه، ٺه گه رچي دانانى

شيعری کوردیي کرمانجیي ناوه‌پاست به غه‌زەڵ له روانگه‌ی خودی نالییه‌وه به‌رچاوه و ئەم جۆره ئوسلووبه (غه‌زەڵی عه‌رووزی) به تەبعیکی شه‌که‌ربار و داهێنانیکی شازی ده‌زانیت بۆ شيعری کوردیي کرمانجیي ناوه‌پاست و پێیوابووه تا ئیستا بۆ که‌س نه‌لواوه که ئەم شیوه بکاته ده‌ستمايه‌ی داهێنان له سلووکي دابه‌زاندن و ئیمتیحانی شيعردا و وه‌ک خالیکی داهێنه‌رانه دایناوه:

**تەبعی شه‌که‌ر باری من، کوردی ئینشا ده‌کا**

**ئیمتیحانی خۆیه مه‌قسوودی له عمدا وا ده‌کا**

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۰۶)

نالی شاره‌زووری له‌و به‌يته‌دا، خۆی به‌یه‌که‌م ره‌نگرێژ و بویری ئەم چه‌شنه‌ هۆنینه‌وه و هه‌ميش دانه‌ری هه‌موو داهێنانیکی له‌ شيعری کلاسیکی کرمانجیي ناوه‌پاست ده‌زانیت (کوردی ئینشا ده‌کات)، که نکوولی لێ ناکریت. شيعری هه‌وراميش له‌ په‌وتی خۆیدا تاک و ترووک نه‌ییت، به‌ زیده‌هاتی به‌رزه‌وه و وه‌ک ئۆرمیکی ئەده‌بی و ئەزموونیکی به‌رچاو، قه‌ره‌ی ئەم ئوسلووبه‌دا (غه‌زەڵ و قه‌سیده و دیارده‌ی عه‌رووز) نه‌چووه و له‌ شيعری کوردیدا بۆشایی هه‌بووه، بۆیه قه‌سیده و غه‌زەڵی عه‌رووزی بۆ نالی و سه‌رده‌می خۆی له‌ شيعری کلاسیکی کوردیدا دیارده‌یه‌کی شاز و داهێنانیکی تازه‌ دیته‌ به‌رچاو، بێ گومان یه‌که‌م ئیمتیحانکه‌ری ئەم ریبازه‌ش بۆ نالی چه‌سپاو و ده‌سته‌به‌رکراو، ده‌نوینیت. به‌ پێی ئەزموونی گه‌لانی تر عه‌بدۆللا گۆران (۱۹۶۲-۱۹۰۴ز) باوکی شيعری نوی، له‌ سه‌ر ده‌رک

به بهر پرسیاره تیی سهرده میانه و پشت بهستن به درێژ هه ناسه یی زمان و نه ده بی خو مآلی و کیشی نه ته وه یی په نجه (کاکه ی فه للاح، ۱۹۷۸ : ۳۴)، چاره ی نه بوو که ئه و ریبازه و تازه ئه زمون کراره ی نالییه، بیاته ژیر پرسیاره وه و پی وایت ئه و توخمه ناکوردیانه (پیکهاته ی موسیقای ده ره کی عهرووزی، فۆرمی ئاسۆیی غه زه ل، تاکوشه، وشه و دهسته وشه عه ره بیه کان) هه چیان ته با له گه ل رۆحی ناخو ئاگا و هه ناسه کانی راهاتوو و رابردوو ی شیعری میلی گونجاو نین (کاکه ی فه للاح، ۱۹۷۸ : ۳۴) و له م نیوه نه ده دا هه ست به بو شاییه ک ده کات و ژیرانه ش بادانه وه ده کات بو گه نجینه ی موسیقای شیعری هه ورامی و له ئه و ئامیزه دا ئوقره و ئاسووده یی به خو وه ده گریت. پاشان به ره چاو کردنی باقی دیارده کانی نو یخوازی فه جری ئاتی و ره هه نه ده تازه و سه رده میه کانی شیعری تورکی و ئوروو پایی، پیکهاته ی شیعری کلاسیکی کوردی ناوه راست ژیر و پروو ده کات و سه ر له نو ی بینایه کی شه کیل و تازه، بو نیات ده نیته وه. خو ی له م باره وه ده نووسیت:

«شیره تازه کان به وه زنی په نجه هه لبه ستراون، که هه ره چه ند شیعری دوسته کانی کۆن به خو یندنه وه ی رانه هاتوون، به لام له به ره ئه وه ی وه زنی تاییه تی نه ته وه ییمانه و له گه ل خه سائیسی زمانه که مان چاتر ریک ئه که و ی، به پیو یستم زانی، له ماوه ی ته فه لای ئه ده بی خو ما، رۆژ به رۆژ به ره و لایه نی به کاره ی نانی ئه م وه زنه بچم، تا له م چه ن ساله ی دواییدا وه زنی عه رووزم به ته واوی و لاموایه به ئیجگاری،

بهره‌للا کرد، مه‌گەر پیوستیکی هاندهری تایبته روو بدات»  
(گۆران، ۱۹۷۱: ۱۲).

له روانگه‌ی نووسهر و توێژه‌ر به‌ختیار سه‌جادییه‌وه: «شیعری نوویی کوردی، خالی پینگه‌یشتنی دوو سامانی گه‌وره‌ی شیعری کلاسیکی کوردیه‌ی که بریتین له دوو نه‌ریتی گۆران و کرمانجیی ناوه‌پراست... ئەم خاله‌ به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌ش شیعری دوو شاعیری گه‌وره‌ی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، مه‌وله‌وی کورد و نالی، له‌قه‌له‌م ده‌دریته» (سه‌جادی، ۱۳۹۷: ۲۲۷). به‌واتایه‌کی تر، له‌لایه‌که‌وه‌ پینکهاته‌ی شیعری عه‌بدۆللا گۆران له‌سه‌ر کیشی برگه‌یی و خو‌مآلی دارپۆراوه‌ و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ده‌ربرینی له‌توخمه‌ زمانیه‌کانی زاری ئەده‌بی کرمانجیی ناوه‌پراست که‌لکی وه‌رگرتوه‌. من ئەم هه‌لسه‌نگاندنه‌ ئه‌رینی ده‌نرخینم و له‌م وتاره‌شدا وه‌ک خالیکی ئیجابی هاتوو‌ته‌ ئه‌نجام و پیداکرینی له‌سه‌ر کراوه‌. به‌لام پیوسته‌ هه‌وله‌ نوێخوازییه‌که‌ی عه‌بدۆللا گۆران وه‌ک قه‌زییه‌کی دیالیکتیکی و چه‌ند لایه‌نه‌ بخریته‌ به‌ر باس و شرو‌فه‌ی کرداری و په‌رچه‌کردارییه‌وه‌:

یه‌که‌م: کرداری ده‌ربرین؛ گۆران خواستی نوێ کردنه‌وه‌ی شیعری به‌ زمانی یه‌که‌م و دایکی خۆی ده‌ربرپوه‌، واته‌ دیارده‌یه‌کی سروشتی و ئیجابیه‌.

دووه‌هه‌م: په‌رچه‌کرداری وه‌لاوه‌نانی نۆرمی زال (انحراف از نرم غالب)؛ گۆران له‌ پینکهاته‌ی کیش و مووسیقای شیعری عه‌رووزیی

زمانی یه کهم که به دیاردهیه کی دهره کی ده زانیت داده پری و له کیشی برگهیی شیعر و پروون بیژی زمانی دووههم، کاریگه ریی وهرده گریت.

سیههم: خالی پیگه یشتن؛ نوی کردنه وهی شیعی کوردیه که دهره نجامی هه ولدان و سلوکی ئه ده بیی گوران، وهرگرت له زمانی دووههمدا.

دواتر خالی پیگه یشتنی پرۆسهی نوی کردنه وهی عه بدوللا گوران ده بیته وینای دینامیزمیک و به لگه یه کی کارا بو دهره که وتن، دریزه دان و دره وشانه وهی قابیلیه ته کانی شیعی هه ورامی پاش مهوله وی و هه نووکه و ولامیک و په رچه کرداریکی ئه ده بی بو ئه وانهی پینانویه پرۆسهی گه شهی ئه ده بی نالی، شیعی کوردی هه ورامی، مهوله وی و پاش مهوله وی تونده وه. وهک ئامازه مان پیدا ئه وهش مه سه له ی به کارهینانی کیشی په نجهیی که رووداویکی ره سه نی کۆن بوو و له گه ل جه وه ره بزاولته کانی شیعر به واتای میلی ده گونجا. به لگه ش بو ئه م راستیه تیکرا هه موو شیعه کانی مهوله وی و به ره می ئه و شاعیرانه یه که به له هجه ی هه ورامی و له سه ر کیشی (۵+۵) شیعیان هۆنیوه ته وه وهک گۆرینیکی بنه رته ی و شورشیکی سرۆشتی و ئیقلمگیر و سه رکه وتووی مؤسیقای کوردی له عه رووزه وه بو کیشی ره نگا وره نگی خۆمالی. (کاکه ی فلاح، ۱۹۷۸: ۳۵-۳۴). لیره دا گوران په ی به م راستیه بردبوو که ئه فاعیله سواوه کانی عه رووزی له میزه له شیعی فارسی و عه ره بیدا باو بووه، ئیتر ره وشیکی بی سوود به

ئەژمار دەهات و خەریک بوو لە قوناغەکانی دواییدا دەخراپە  
پەراویز و ھەلاویژدنی ئەدەبییەو. ئەمە لە پرووی گۆرینی مۆسیقا و  
سەرەستی شاعیر و دەرپرینی ھەست و خواستەکانی شاعیریەو  
بایەخیکی بنەپەتی بوو ەبۆ ەبدۆللا گۆران، و خۆی لەخۆیدا بوو بە  
شۆرشیکی گەورە مۆسیقا و تازەو ەکردنەو ە ھونەرسازە مکیشی  
شیعری کوردی.

## ۲-۵- ەبدۆللا گۆران و لادان لە توخمی باو و ھەول بۆ تەر و پاراویتی زمانی شیعەر

نالی لە فۆرم و کەرەسە م زمان و پینکھاتەدا، زۆرتەر لە پەرگەزەکانی  
زمانی ەرەبی و تەنانەت فارسی کاریگەری و ەرگرتوو. لە  
دەقەکانیدا پتر لە سەدی ەشتای توخمە زمانییەکانی، راستەوخۆ  
و ەرگرتەن لە زمانی ەرەبی، ئەمەش بۆ ئەو ە لە نرخ ناسی،  
کەشف، داھینان و سلووک م ھونەری و شاعیرانە م نالی کەم بکاتەو،  
و ەک راستییەکی نیشانەناسی و زمانەوانی، لە دوو تۆی پینکھاتە م  
دیوانە کەیدا ئەم دیارە بە پروونی و زەقیتی تەواو خەملینراو. لەم  
بەیتەدا زۆربە م وشە سەرەکیەکان ەرەبی پرووتن:

**ظاہیر و باطین لە سەر لەوحی حەقیقەت یا مەجاز**

**ئاشنای سپر م قە لەم بۆ، غەیری نالی کەس نەما**

(نالی، ۱۳۱: ۱۳۶۳)



یان ئەم بەیتە:

طەیبە کە یەعنی عەکسی بەقیعی ھەموو عەبیر  
طەیبە کە یەعنی مایەیی ئەو میشکی ئەزفەرە

(نالی، ۱۳۶۳: ۴۱۶)

لە ھەمان کاتدا شیعری قوتابخانەی ھەورامی بە تیکرا و شیعەرەکانی دیوانی مەولەوی زۆربەیان ملوانکەیی وشەیی پەسەنن لە مرواری شیوەکانی تر بە تاییەت ھەورامی، ئەگەر بە رەچەڵەک وشەیی عەرەبی یان فارسییان تیدا بێت ئەوا لە ئال و گۆپی زمانەکەدا، بە تێھەلکیش و تواندەووی دەنگەکان، ناسنامە و کەسایەتی خۆیان پێدراوێ. بۆ وینە «صبح، زحمت، ضعیف، محبت، محنت، طالع، قناعت، لعل، شعلە، قەر، و...» کە ھی زمانترین، پڕۆسەیی دەنگیان گۆپراوێ و کراون بە «سوب، زامەت، زایف، موبەت، مەینەت، تالە، قنیات، لال، شۆلە، قار و...».

ھیچ نەبەردەن نام خەستەیی دەردەکەش  
نە کەردەن خەیاڵ «مەینەت» وەردەکەش

(مەولەوی، ۱۳۸۴: ۲۷۴)

یان ئەم دێرە بە پروالەت تاقە وشەییەکی عەرەبی تیدا نییە:

جە سەردی «موبەت» ئازیز بی گەرد  
جۆی ھووناو دال جە دیدەم بەخ کەرد

(مەولەوی، ۱۳۸۴: ۱۶۹)

ئەمە بگرە بەرچاوترین خزمەت بێت کە شاعیرێک کردووێتی بە دەولەمەندی و پەسکاندن و فرانەیی<sup>۱</sup> زمان. ئەم خالە لە ژێر نیگای تیزبین و هزری هونەری عەبدۆلا گۆراندا بزر نەبوو و بە پوونی کاریگەری وەرگرتو و لە بواری زمان پاراوی شیعری هەورامییە، لە ساباتی شیعەر تازەکانیدا، مەزنترین خزمەتی بە وشەیی زمانی کوردی کرمانجیی ناوەراست کردوو. لەو دەمەدا هەموو دەزانین رۆشنبیرەکانی سالاەکانی بیست و سیەکان، پاراوی زمانی فارسی و تورکی بوون و تەواو مەستی ئەو دوو سەرچاوە بوون و زمانی عەرەبیش دوابەدوای ئەوان لە شەپۆلی کارتیکرندا بوو. لەو رۆژگارە مەسەلەیی بە کوردیی پەتی نووسین و بژارکردنی زمانی کوردی لە وشەیی بیگانە سەری هەلدا و بایەخی پێدراو، ئەمە بە گشتی بوو بە جۆری ناسک و سەرکەوتوانەیی شیوازی شاعیر بۆ تەر و پاراوی زمان و کوردیی پەتی و وشەیی ئاوازداری کوردی و هەمیش پوونی واتا و مەبەست. (کاکەیی فەلاح، ۱۹۷۸: ۴۶).

### ۳- ئەنجامی لیکۆلینەوه

نالی و مەولەوی بە دوو کارکردیی تاکیی و جیاوازهوه، شاعیرانیکی مەزن و خاوەن شیواز بوون. کاریگەری نالی لە سەر پڕۆسەیی شیعری کلاسیکی کوردی و کارایی و گەشەیی غەزەل و قەسیدە و بووژاندنەوهی زماندا حاشا هەلنەگرە و ریبازە ئەدەبیەکی تەبەئیکی شەکەربار و کوردیی ئینشا کردنیکی شاز بوو و زایەلەیی ئەم

۱- کثرت

کاروانه‌ش هەر بەرده‌وامه و مه‌وله‌ویش هەر هه‌مان پڕیاز. له‌م وتاره‌دا  
 ئەم په‌وايه‌ته‌ پ‌روون کراوه‌ته‌وه که گوايي به‌ هيژبوونی قوتابخانه‌ی  
 نالی، سالم و کوردی، له‌ سه‌ر حسیبی لاوازیبون نه‌مانی دیالیکتی  
 گۆران و قوتابخانه‌ی مه‌وله‌وی بوو. (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۳: ۶). له‌م پ‌روانگه‌دا  
 و بئ‌ی هه‌یچ هه‌لسه‌نگاندنیکی ئەده‌بی و بئ‌ی به‌رچا‌و‌گرتنی مۆرکه  
 ئەده‌بیه‌کان که وه‌ک شیوازی گشتی، بئ‌ی وچان له‌ دووتوی ده‌قی  
 هه‌موو شاعیرانی ئەم په‌وته‌دا وینا کراون؛ نالی و سئ‌ی کوچکه‌ ده‌گاته  
 عه‌رش‌ی عی‌ززه‌ت و مه‌وله‌وی و پاش و مه‌وله‌وی داده‌کشیته‌ فه‌رش‌ی  
 زیلله‌ت. وه‌ک پ‌یشت‌ر ئ‌ی‌شاره‌مان پ‌ی کرد، شیع‌ری پ‌یش مه‌وله‌وی و  
 سه‌رده‌می مه‌وله‌وی و هه‌موو قوتابخانه‌ی شیع‌ری هه‌ورامی که به  
 تیک‌را بریتی بوون له‌ سۆزیک‌ی غنایی گشتگیر و چه‌پ‌کیک‌ تۆرمی  
 ئەده‌بی دووپات‌کراو و له‌ ده‌قه‌ شیع‌ری شاعیرانی پاش مه‌وله‌ویش  
 گوزارشت ده‌کرین. بۆ نواندنی ئەم لیک‌چوونه‌ شیوازییه‌، ئە‌گه‌ر پارچه  
 شیع‌ریک هه‌رکام له‌و شاعیرانه‌ بخه‌ینه‌ نیو قاپیکه‌وه و  
 هونه‌رسازه‌کانیان لیک‌ بده‌ینه‌وه، ده‌بینین جگه‌ له‌ مه‌زموون و ورده  
 مه‌زموون، جیاوازییه‌کی ئەوتۆ هه‌ست پ‌ی ناکریت. بۆیه‌ له  
 شیوازناسیدا تا لادانی تۆرم (انحراف از نرم) له‌ پ‌رۆسه‌دا سه‌ر نه‌گریت  
 و فی‌رکانس و زیده‌اتی دیکه‌ به‌ خۆوه‌ نه‌بینیت، نابیت به‌ شیوازیی  
 تاکی بۆ شاعیران واته‌ ده‌رخه‌ری ئەمه‌یه‌ که ئەم په‌وته‌ به‌م چه‌پ‌که  
 خسله‌تانه‌وه له‌ په‌رپه‌وه‌ی ته‌مه‌نیدا تا هه‌نووکه‌ بئ‌ی وه‌ستان درێژه‌ی  
 هه‌بووه‌. چوون له‌ روانگه‌ی شیوازناسیه‌وه: «شیوازیک‌ گۆران و

تیاچوون به خۆیه وه ده گریټ، که مۆرکه ئە دەبییه کانی  
دووباره بوونه وه و سه قامگیری خۆیان له دهست دایټ» (شمیسا،  
۱۳۷۲: ۹۹).

له گۆشه نیگاییکی دیکه وه، ئە گەر ئەم ترۆپکه ئە دەبیانه به راست  
بزانین که قوتابخانه ی شیعری گۆران تهنگی پینه لچنراوه، داته پیوه و  
پووکراره ته وه یان کۆتایی پیهاتوه. ئەوا بیسارانی، سهیدی و مهولهوی  
شاعیرانی خاوهن شیوازی ئەم رهوته، دهبن به شاعیرانیکی خهسراو و  
بجی به هره که هزریکی نه زۆک و زمانیکی قسریان هه بووه و  
نه یان تانویه له سه ر شیعری پاش خۆیاندا کاریگه ری دابنن. ئەمه له  
کاتی کدایه کاریگه ری ئەم شاعیره خاوهن شیوازان له سه ر شاعیرانی  
هاوده م و پاش خۆیان ئەمه ناسه لمینیت. دهقه کان و فهلسه فهی  
کار کردیی شیوازانسی شاعر به تیکرا، و انیشان ده دن که ئەم شاعیرانه  
کاریزما، خاوهن شیواز و دیوانه که یان شاکار و لووتکه ی ئە ده بی بووه  
و له سوورته و سیره تی شاعیرانی سه رده م و پاش خۆیان،  
کاریگه ری بهرچاو و هه ست پیکراویان داناوه.

ئهمه ویت له به ستینه ی شیعری هه ورامیدا ئاماژه بده م به خالیکی  
شیوازاناسانه و راستیه ک بدرکینم. هاوچه شنی شیوه ی ده رپرینی  
شاعیرانی ئەم رهوته شیعره و دووباره بوونه وه ی شیوازه که یان، بۆ  
خودی شیعری هه ورامان، دیارده یه کی دژوازی نواندوووه؛ هه م  
به هره ی هه بووه و هه م خه سار. له لایه که وه له ناواخنی ده قه کاندایه  
چه پکیک تایبه تمه ندیی ئەندامی - ده نگته وه ری و پۆلیک

وردەکاریی ئەدەبی و جوانیناسی تر دەبینرێت کە وەک خالێکی  
 ئەزینی دێتە هەژمار و عەبدۆللا گۆرانیش بۆ نوێکردنەوەی  
 پرۆسەکەی لەم قابیلیەتە تانە کە لکی وەرگرت و هەمووی ئەمانەش لە  
 ژێر شالبالی شاعیرانێک وەک بێسارانی، مەولەوی و سەیدیدا  
 چەرکراوەتەو. ئەگەرچی وەک زانایەکی گشتی و هێژمونیکار حاشا  
 هەل ناگرن. بەلام لە پەرپەرەوی میژوویی ئەم پەرپەرەدا شاعیرانێکی  
 باشیش هەبوون کە بە هۆی کەرە سێبەری ئەوانەو لە سووچەنیگای  
 لیکۆلەرەن و خوێنەرانی چەلەنگدا بزڕ و نادیار ماونەتەو و پەرپەرەتە  
 ئەدەبیەکان تەنیا بەوان کۆتایی هاتوو. لە لایەکی دیکەشەو، ئەم  
 پەرپەرە دەستخەرە ئەم وردەکارییە ئەدەبیانە بوو و لە درێژایی  
 تەمەنیدا نەیتوانی لەو گۆمە مەندە تێپەرێت و لە هەمان بازەنی نەریتی  
 باوی ئەدەبیدا (سنت مەهود ادبی) قەتیس مایەو، بۆیە تا چەند دەهە  
 پیشتر وەک شیعری کوردیی سۆرانی و گەلانی دەور و بەر، کەرژتر و  
 خیراتر گۆرانکاریی فۆرم و ناوەرۆکی سەردەمیانە و توێکلی نوێ  
 بوونەو بە خۆیەو نەبینی و لە ئەزموونەکانی دیکە دەور و بەر  
 کە لکی وەرناگرت. جیگای باسە کە چەند دەهەیه کە پرۆسە  
 نوێبوونەو دەستی پێکردوو و شاعیران لە فۆرمی ئازاددا خەریکی  
 داهێنانی تەجرۆبەیی تازەن و هەندیک دەقی تازە و هونەری لە  
 دووتۆی کتیب و دەفتەرە شیعردا چاپ و بلاو کراوەتەو و زایەلە  
 کاروانی نوێخواریش بەردەوامە.

## Abstract

Literary comparison of two movements, two literary traditions or two prominent poets, is a ground for recognizing their distinct or unified themes. Accordingly, in this article, the historical trends of two literary movements of Kurdish poetry have been explored and analyzed. On the one hand, the examples of repeating the literary features of Goran's classical poetry, the language of the historical and uninterrupted (anachronized) development of this trend, have been emphasized. On the other hand, the capabilities of the classical Sorani Kurdish poetry that in a specific period, alone (self-centered) and regardless of any previous literary experience which have been progressed and shone in the vernacular language and oral culture, has also been discussed and evaluated. Of course, Mawlawi and Nali each with their distinguished distinct literary nature are considered to be as the content and form of these two movements. Therefore, an effort has been made, in accordance with their literary indicators; The difference between the influence of these two poets on their contemporaries and later poets should be shown and we should feel the achievement of this difference in the literary reform and the intersection of Abdullah Goran's revival efforts. That is to say, this modernist poet abandoned the structure, form, meter and music of prosaic poetry and the style of expression and literary tradition of Nali, and considered it as a borrowed phenomenon for Kurdish poetry, and finally he was influenced by the capabilities of form, syllabic meter, eloquence of speech and the of Mawlawi and the literary

tradition of Goran in general that provided the ground for the process of revival of Sorani Kurdish poetry.

Keywords:

Nali, Mawlawi, Different style, Kurdish poetry, Goran's Return, Modernism

## منابع کوردی:

- خدر، عهبدۆللا مه ولوود. (٢٠٠٧). لئیکۆلئینه وه یه ک له شیعره ئاینی و سۆفیگه ری و فه لسه فییه کانی نالی. هه ولئیر: ئاراس.
- خه زنه دار، مارف. (٢٠٠٣). مئژوووی ئه ده بی کوردی. به رگی سییه م. هه ولئیر: ئاراس.
- سه جادی، به ختیار. (١٣٩٥). «شیوازناسیی و یژه ی گۆران: تایه تمه ندیییه سه ره کییه کان». پئروه شنانه ادبیات کردی، سال (دوم)، ش (٢).
- سه جادی، به ختیار. (١٣٩٧). زمان و ویژه ی کوردی. سقز: نشر گوتار.
- سه جادی، عه لائه دین. (١٩٧١). مئژوووی ئه ده بی کوردی. به غداد: چاپخانه ی مه عاریف.
- عوسمان، ره ئوف. (١٣٩١). «کاریگه ری ئی ده قه کانی قورئان له هۆنراوه کانی نالیدا». وه رنامه ی زرئیار. خولی دووهه م / سالی (شانزدهه م). ژ (٧٩-٨٠). صص ١٣٨-١٤٨.
- قادر موحه مه د، ئه نوه ر. (٢٠٠٣). مه وله وی، شاعیری لیری کای گه وره ی کورد. نامه ی دۆکتۆرا.
- قادر، حه مه حه مه ئه مین. (١٩٧٨). کاروانی شیعری نوئی کوردی. ب یه که م. به غداد: چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد.



گوران، عه‌بدۆلّلا. (۱۹۷۱). به‌هه‌شت و یادگار. سلیمانی: چاپخانه‌ی کامهرانی.

محهمه‌دپوور، عادل. (۱۳۹۰). «شعیری هاوچه‌رخ‌ی کوردی هه‌ورامی له ئاخیزگه‌وه تا ئیستا». وه‌رزنامه‌ی زرّیار. خولی دووهه‌م / سالی (پازده‌هه‌م). ژ (۷۵-۷۶). ل ۶۱-۸۰.

موده‌پریس، عه‌بدولکه‌ریم و مه‌لاکه‌ریم، فاتح. (۱۳۶۳). دیوانی شعیری نالی. ارومیه: مرکز نشر و نه‌ده‌بیات کوردی.

موده‌پریس، عه‌بدولکه‌ریم و مه‌لاکه‌ریم، فاتح. (۲۰۱۵) دیوانی سالم. ب ۲. سلیمانی: بنکه‌ی ژین.

موده‌پریس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم. (۱۳۸۴). دیوانی مه‌وله‌وی. سنه: په‌خشکاری کوردستان.

یه‌عقووبی، عه‌بدولخالق. (۱۳۹۱). «زه‌کردنه‌وه‌ی زمانی له زمانی شعیری نالیدا». وه‌رزنامه‌ی زرّیار. خولی دووهه‌م / سالی (شانزده‌هه‌م). ژ (۷۹-۸۰). صص ۳۰-۴۰.

فارسی:

پولیتسر، ژرژ. (۱۳۵۸). اصول مقدماتی فلسفه. جهانگیر افکاری. تهران: نشر سازمان کتابهای جیبی.

حقوقی، محمد. (۱۳۷۱). شعر نو از آغاز تا به امروز. تهران: نشر روایت.

شفیعی، کدکنی محمدرضا. (۱۳۹۱). رستاخیز کلمات، درس گفتارهایی در باره نظریه ادبی صورت‌گرایان روس. تهران: نشر سخن.

شمیسا، سیروس. (۱۳۷۴). انواع ادبی. تهران: انتشاراتی فردوس.

شمیسا، سیروس. (۱۳۷۲). کلیات سبک‌شناسی. تهران: انتشاراتی فردوس

غیائی، محمد تقی. (۱۳۶۹). درآمدی بر سبک‌شناسی ساختاری. تهران: نشر شعله اندیشه.

محمدپور، عادل. (۱۳۹۲). طرح، جریان‌شناسی شعرگردی هورامی از ابتدا تا کنون. تهران: نشر احسان.

◆ له "پژوهشنامه‌ی ادبیات کوردی دانشگاه کوردستان، دوره ۶، شماره ۱ - شماره پیاپی ۹، بهار و تابستان ۱۳۹۹" چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه

## نیزامی نه کدهشی<sup>۱</sup> و خویندنهوهی لاپه‌ره‌یه‌ک له میژووی کورد<sup>۲</sup>

به تیرامان و خویندنهوهی وردی به‌ره‌مه‌کانی<sup>۳</sup> چه‌کیم نیزامی  
گه‌نجه‌یی (۱۲۰۹-۱۱۴۱ز)، شاعیر و چیرۆکیژی ئیرانی سه‌ده‌ی

---

۱- نه‌کده‌ش (یکدش، ایکدش) په‌گه‌زیکی زمانی تورکیه، واته دوو په‌گه بوون.  
نیزامی دایکی کورد و باوکی تورک بووه. درێژه‌ی وتاره‌که‌دا به‌ربلاوتر له‌م  
باره‌وه باس ده‌که‌ین:

نظامی اکدشی خلوت نشین است  
که نیمی سرکه نیمی انگبین است

(بو زانیاری زۆرتتر پروانه ثروتیان به‌روز، آینه‌ی غیب نظامی گنج‌یه‌ی، ل ۲۰)  
۲- ئەم وتاره پیشتر نووسراوه بلاوکراوه‌ته‌وه و له ژێر سه‌ردێری: میژوو، کورد،  
نیزامی گه‌نجه‌یی، سالی ۲۰۰۸ی زایینی، براوه‌ی وتاری لیکۆلینه‌وه‌یی فیستیوالی  
نیونه‌ته‌وه‌یی گه‌لاویژ بووه له سلیمانی

۳- به‌ره‌مه‌کانی ناسراون به‌خمسه‌ی نظامی یا پنج گنج و پنج منظومه‌ی نظامی  
که بریتین له:

- (۱) مخزن الاسرار (۵۷۰ ق)
- (۲) خسرو و شیرین (۵۷۶ ق)
- (۳) لیلی و مجنون (۵۸۴)
- (۴) هفت پیکر (۵۹۳ ق)

شه‌شەمی کۆچی مانگی و سەدهی دوازدهی زاینی و ئەو سەرچاوه  
 پێوه‌نیدارانە که له باره‌ی ژیان، زمان و تهرزی هزری و شیوازی ئەم  
 شاعیره‌ی باس و لیکۆلینه‌وه‌یان کردووه؛ هه‌ست ده‌که‌یت که پڕۆحیکێ  
 ژیان و ژیا‌ری کوردی ئەو دهمه‌ له فۆرماسیۆنی هۆنراوه‌کانیدا  
 هه‌لده‌قولی‌ت. ئەو سەرچاوانه‌ بڕیکیان بۆ (ئه‌که‌ش) ی بوونی نێزای  
 بۆچوونی جیاوازیان هه‌یه. دوکتۆر زه‌رین کووب له‌ کتیی «پیر گنجه‌  
 در جستجوی ناکجا آباد» و دوکتۆر بیه‌رۆزی سهره‌وتیان له «آینه‌  
 غیب نظامی گنجه‌یی»، پیداکری له‌سه‌ر کاردانه‌وه‌ی پڕۆحیی زمانی  
 دایکی (په‌یسه‌ی کورد) له‌سه‌ر ده‌قه‌کانی ئەو پینج ده‌فته‌ره‌ شیعریه‌  
 (خمسه‌ نظامی) ده‌که‌ن به‌ تابه‌ت له‌ تیکستی «له‌یلی و مه‌جنوون».  
 ئەم دوو لیکۆله‌ره‌ ته‌نانه‌ت پێیانوایه‌، له‌وه‌دا که نێزای به‌ شانازییه‌وه  
 له‌ دایکی و بنه‌ماله‌که‌ی و خاله‌ عومه‌ر وه‌ک ده‌سه‌لاتداریکی  
 توکمه‌، چینگه‌ و پینگه‌دار و سه‌رناس ناو ده‌هینی و له‌ له‌یلی و  
 مه‌جنوندا شینیان بۆ ده‌گیرێت، به‌لام هه‌ر به‌و پریم و هه‌ست و  
 سۆزه‌وه‌ له‌ باوکی و بنه‌ماله‌که‌ی ناو نابات و ته‌نیا به‌ رواله‌ت باسیان  
 ده‌کات و زوویش ده‌یانخاته‌ بۆته‌ی نسیان و فه‌رامۆشییه‌وه‌.

به‌لام که‌سینکی وه‌ک «ر. آزاده» ده‌مارگیرانه‌ و زیده‌پڕه‌وانه‌، پیداکری  
 له‌سه‌ر «پڕۆحی تورکانه‌» ی نێزای ده‌کات که گواپێ ئەمه‌ شای

---

(۵) اسکندرنامه‌ خۆی دوو به‌شه: شرفنامه‌ و اقبال نامه (۵۹۹ یا به‌ روایتی بین ۶۰۷

و ۶۱۱ ق)

ئەخستان بووہ کہ نیزیامی هانداوہ، کہ بہ زمانی پارسی شاعر بلیت<sup>۱</sup> و  
بو چہ سپاندنی وتہ کہ ی پەنا دەباتہ ئەم بہیتہ شاعرہ:

**تُرکی صفت وفای ما نیست**

**تُرکانہ سخن سزای ما نیست...<sup>۲</sup>**

لہ رافہی ئەم بہیتہ دا، دوکتۆر سەرہوتیان، پییوایہ کہ «تُرکانہ سخن»  
پوچی تورکانہ نیہ و وتہی تورکانہ یہ. بہ وتہی ئەم نووسەرہ  
لیکدانہوہی واتایی دپڑہ کہ، ئاوايہ: «ئەخستان شا، شای ئەخستان  
داوای داہیتان و ہۆندنہوہی چیرۆکی لیلی و مہجنون لہ نیزیامی  
دہکات و نیزیامی بہ دردونگییہوہ چارہنووسی فیردہوسی دہخاتہ  
بەرچاو بہ نمونہ پاساو دہیہیتتہوہ کہ گواپی پاش ہۆنینہوہی  
شانامہ و پاشگہ زبوونہوہ لہ خەلات بہ پیی وەعدہ، سولتان مہحموود  
غەدری لیکردوہ. ئەویش دہترسیت کہ ئاوا خەساریکی لیبدریت.  
شایش لہ وەلامدا دہلیت: بزانی، وەفای ئیمہ وەک سیفہتی ت Wرکی  
نیہ - ئیمہ وەک مہحموودی غەزنہوی بی وەفانین و تۆیش نیزیامی  
وەک فیردہوسی نیت کہ مافی خۆت لئی زہوتکرا. ئیمہ (سخن  
تُرکانہ) واتہ وتہی پالہوانی و پەزمیمان ناویت، بەلکوو داوای  
ہۆنراوہی بہزمی و لیریکا (Love lyric) وەک لہیلی و مہجنونت

---

<sup>۱</sup> - پروانہ کتیبی شرح زندگی و هنر نظامی گنجوی، انتشارات آکادمی علوم  
باکو، ۱۹۷۹ م.

<sup>۲</sup> - ثروتیان بہروز، بہروز، لیلی و مجنون، ل ۴۹

لیده که نین. نیرامی ئەم واتایە لە هەفت پەیکەردا ئاوا پروون کردووە تەو و دەلیت:

**در سخا و سخن چه می پیچم**

**کار بر طالعت من هیچم**

**نسبت عقربست با قوسی**

**بُخل محمود و بذل فردوسی.<sup>۱</sup>**

لە سەر پیداکاری د. سەروەتیان لە ئایینە ی غەیبدا و ئەم وتە پارادۆکس و دژەبۆچوونانە که باسمان کرد، نووسەری ئەم وتارە کە لک وەردەگریت و لەم ئەدەبە شاکارە جیهانییەدا لە سەر کوردبوونی نیرامی که هیشتاش بە لیلی ماوەتەو و هەر وەها پەنگدانەو و پۆچی زمانی دایکی، پیداکاری دەکات. هەرچەند نیرامی ئەو پینچ دەفتەرە بە زمانی فارسی نووسیوە، بە لیکدانەو و شیکاری ئەو بەرھەمانە، و پرا ی باری ئەدەبی دۆزە که، هەندی لایەنی میژوویی گەلی کورد و دەسەلاتداریتی ئەم نەتەو وەش پروون دەکریتەو. دەلوئ شارەزایانی میژوو، لەم سووژە کە لک وەربگرن و بەرگیکی تری زیرین بخریتە سەر ئانالیزی میژووی نەتەو وەیی. بە پیتی ئەو سەرچاو و میژوویی و ئەدەبیانە که لەم بارەو نووسراون و پۆچوون بە ناواخنی دەقەکانی نیرامیدا (بە تاییەت لەیلی و مەجنون) تا رادایە ک توانیومانە ئەو پۆچە نەسەر و تە ی نیرامییە و

---

<sup>۱</sup> - ثروتیان بهروز، آیینە غیب نظامی گنجە ای، ص ۲۹

بەنەمالەكەى و بەرگىك لە مېژووى كورد لەو سەردەمەدا كە تۆزى  
بىوەفایى پۆژگار شەمزاندبووى، نیشان بەدەين .

### دیمۆگرافى شارى گەنجە

(نیوان سەدەکانى ۳ تا ۶ى كۆچى مانگى)

شارى «گەنجە» كە زىدى شاعیر بوو، دەكەوئیتە ئەوپەرى پووبارى  
ئەرس لە ویلايەتى «ئەران». ئەران دەفەرئىكى پازاوه و سەرسەوز و  
پر داهاى بوو كە پانتایی نیوان ئەرس تا پووبارى «كور» دەگرئیتە  
خۆى. ئەم ناوچە هەر لە مېژە دونگەى تۆبەكاران، خوادۆزان و  
جیهادگەرانى توندپۆ و دەمارگىرى موسولمان بوو. بۆ ئەوێ گەنجە  
لە سەر سنوورى بەشئىك لە دنیای ئىسلام و دنیای خاچ پەرەستیدا  
واقع بوو، لە هەر ئاقاریكى ئىسلامییهو، لە كورد، تورک و عەرەب  
و... لەم دەفەرەدا بۆ پاراستنى قەلەمەرەوى ئىسلام و بەشداری لە  
جیهادى ئىسلامى، گلئیر دەبنەو. لەم سەروبنەدا كە ویلايەتى  
فەلەستین، شام و میسر كەوتبوونە ژئیر تازیانهى شالاولى دنیای خاچ  
پەرەستیهو، لە ئەراندا بە چۆلەختیى دەولەتى رۆمى رۆژهلات -  
بیزانس - مەسیحیهكانى پووس و گورجى و ئەرمەنى و پەیتا پەیتا لە  
ژئیر تەنگە تاو، پالەپەستۆك و پووكردى دەمارگەزانەى ئابینیدا،  
پەلامارى (گەنجە، شمكور، بەیلەقان، بردهع و تفلیس) دەدرا و  
ویرای كوشتن و برینى دانیشتوان؛ مال و سامانیان تالان دەكرا. لە

ئاوہا کہش و ھەوا و ئەتمۆسفیریکى کۆمەلایەتى، دینی و ھەزایەكى ئالۆسکاودا؛ سەرقالببون بە وتەوہى چیرۆكى کۆن، عاشقانە و غەناییى کہ بە چیرۆكى گاوران، ئاورپەرستان و لادینان نیو دەبرا دۆزیکى دژبەر و ھەلۆیستیکى ناتەبا و رووکردیکى پەسەند نەکراو و ناساز دەدرایە قەلەم. بەلام نيزامى بە پيچەوانەى ئاوہا ھەزایەک، دەستى دایە نەریتشکینى و شتى جیاواز وتەوہ، کہ بتوانیت زال ببيت بە سەر ئەم دابە کۆن و رزیوہدا. سروشتى بوو کہ لە گلێرگەيەكى دواکەوتوو، لەرزۆک و پۆپۆلیستى ئەو مەودا زەمەنیەدا، شاعیر بەلایەنگرى وتەوہى ئەفسانەى (زەند، زەرەدەشت، پەریان و نەریتی کۆنى موغان و تەنانەت نائەخلاقى و دزیو) ... تۆمەتبار بکریت. بەلام ھەرکات کہ شیعەرەکانى بۆ جەماوەر دەخویندەوہ، وەک شیعەرەکانى «سۆفۆکلس» کہ لە دادگای ئاتندا لە سەر نەیاران، دژبەران و رەخنەگران، کاردانەوہى باشى ھەبوو و تەسدىقى ھونەرەکیان دەکرد، ئەوانیش سەرى کورنیش و ھەستى ئەریینیان بۆ ھونەرەکەى نيزامى دا دەنەواند.

«کورد، دەیلەم، تورک و عەرەب لە چوار قورنەوہ بۆ بەشداری بە قەولى خۆیان «جیھاد» خنرابوونە ئەم شارەوہ. ھەموو جۆرە ئاکار، سەلیقە و داب و نەریتی تەنانەت دزیو و سەرسوورپەھینەریان لەگەڵ خۆیاندا ھینابوو، ھەندیکیان ھەلگری رق و کینەى دیرین لە ھەمبەر یەکتەر بوون. پڕیژەى کوردەکان لە چاوەنەتەوہکانى دى، دەرکەوتى پتر بوو، تەنانەت لە دەسەلاتى سیاسى، فەرھەنگى و کۆمەلایەتیدا



پوڻي بهرچاويان هه بوو. به وته يهڪ له سياسته تواني و ولايه تداريدا، هه موويان پو ڪورد پيازيان پاڪ ده ڪرد و له ڙير سيڀري ته واندا بوون. ٿهران ياني جيگاي ٿاريايه ڪان و ڪه سانيڪ زمانيان ٿاريايه بوو، ياني زورتر مه بهست ڪورده ڪان و زماني ڪوني ٿازهري بوو - نه ترڪي - ڪه خوي له هه وزه ي زمانه وانيدا باسيڪي تري جياوازه<sup>۱</sup>»

### ميٿووي دهسه لاتداريتي ڪورد له ٿازه ربايجان، ٿه رمه نستان و ٿه بخاز و ...

نيڙامي له (هفت پيڪر و شرفنامه) ويڙاي تو مارڪردني دوخي ڪومه لايه تي و جوغرافيايي ٿامازه ي به هه ندي چه مڪي ميٿووي به تايهت ميٿووي ٿه سڪه ندهر ڪردووه. به پوچووني ٿه و له و ڪاته دا، ولايه تي (ٿه بخاز، گه نجه، ٿالان، ارگ و ده ربه نند) و ... هه موويان سه ر به ولاتي ٿيران بوون. نيڙامي ده لني: له ويلايه تي ٿه بخاز، ڪورديڪي به ره چه له ڪ مادي به ناو (ده وال) ي، دهسه لاتدار بووه و هه موو ٿه رمه نستانيش له ڙير سوڻته ي ٿه م سه رو ڪه دا بووه و زوريش ٿازا، بوير، هه لڪه وته و روسته م ٿاسا بووه:

در ابخاز ڪرديست مادي نژاد  
که از رزم رستم نيارد به ياد  
(دوالي) به نام آن سوار دلير

---

<sup>۱</sup>- زرین کوب عبدالحسين، پير گنجه در جستجوی ناکجا آباد، ص ۸

برآرد دوال از تن تندشیر  
دلیران ارمن هواخواه او  
کمر بسته بر رسم و بر راه او...<sup>۱</sup>

له شهر پیکدا که ئەسکه ندهر له گەڵ پرووسه کاندایه یکات،  
کوردەکانی ئەبخاز و ئەرمەنستان به سه رکردهیی و فه رمانداریتی و  
قاره مانیتی ده والی بالی دهسته راستی له شکری ئەسکه ندهر ده بن.  
ئەگه ریش ئەو کاره ساته له زه مان ئەسکه ندهر دا راست نه بوو بیت  
به لام له زه مان خودی شاعیردا ره نگه ئەفسانه ی پرووت نه بی و  
به لکوو کاکلیکی میژوویی بیت بو باس و پرافه ی باشر که ده کریت  
به وردی چاوی لیبری. له باره ی ئازایه تی و بویری ده والی و کورده  
به شدار بووه کان له م شهره دا که هیزی نه یار ده هیئنه ته نگه تاو، ئاوا  
ده دویت:

ز پولادشان الماس تیغ  
به خورشید روشن درآورد میغ  
جداگانه از مرکب هر گروه  
حیاری برآورد مانند کوه  
دوالی و گردان ایران زمین  
سوی میمنه گرم کردند کین ...<sup>۲</sup>

<sup>۱</sup> - شرفنامه، ۳۵/۷۰، به نه قەڵ له کتیبی ئایینه ی غه یب نیرامی گه نه جه بی، ل ۱۱

<sup>۲</sup> - شرفنامه، ۵۳/۱۸، هه مان سه رچاوه ی پیشوو

به وتهی نیزامی هر له شه‌ره ده‌سبه‌یه‌خه و تاک به‌تاکه‌دا،  
کورده‌کان له‌گه‌ل پیکهاته‌ی سپای شالاوگه‌ری پرووس، قه‌راخانی،  
فه‌غفووری، خه‌زرانیه‌کان و... به‌شه‌ر هه‌لدین و له‌تاکامدا دوژمنان  
تیکه‌ده‌شکین و زۆربه‌یان ده‌کوژرین و تووناوتوون ده‌کرین:

**دگر ره یکی روسی گربه چشم**

**چوشیران به ابرو درآورده چشم**

**سلاح آزمایی درآموخته**

**بسی درع را پرده بردوخته ...**

**به یک ضربتش جان زتن برکشید**

**به جل برقعش برقع اندرکشید**

**دگر روسی بست برکین کمر**

**همان رفت با او که با آن دگر ...<sup>۱</sup>**

«ساله‌کانی ۳۳۳ ی کوچی مانگی، برده‌ع که ناوه‌ندی کۆنی  
ویلایه‌تی ئهران بوو له لایه‌ن دزه‌ده‌ریایی و شالاوگه‌ره‌کانی  
پرووسه‌وه کاول کرابوو و پیشتەر له سالی ۲۴۰ کوچی شاری  
گه‌نجه‌یش له نیوان ریگای برده‌ع - تفلیسدا بونیات نرابوو‌یه‌وه. پاش  
سالانیک له هه‌موو بواریکدا، ریژه‌ی، رسکان و په‌ره‌سه‌ندنی به  
خۆیه‌وه دیتبوو. ماوه‌ی ۲۵۵ سال (۳۴۰ تا ۵۹۵ ک) ناوه‌ندی  
ده‌سه‌لاتداریتی کورد - په‌وادیه‌کان و ئه‌حمه‌د یه‌لیه‌کان و  
شه‌دادیه‌کان - دا بووه. له‌م ماوه‌دا که کورده‌کان ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر

---

<sup>۱</sup> - ثروتیان بهروز، آینه‌غیب، ص ۱۲

گه‌نجه‌دا بوو، له زۆر لایه‌نه‌وه گه‌شه‌ی کردووه و حه‌شامه‌تی له ریژه‌یه‌کی زۆردا بووه، ته‌نانه‌ت کرابووه ناوه‌ندیکی سه‌رسنووری بازه‌رگانی ...<sup>۱</sup> .

میژوو پیمان ده‌لێت که ماوه‌ی دوو سه‌ده و نیو له ده‌سه‌لاتداریتی کورد له ئازهربايجانی ئێران و شو‌ره‌وی پیشوودا ته‌نیا به گه‌نجه قه‌تیس نه‌مابوو‌یه‌وه، به‌لکوو سانه‌کورد‌ه‌کان جگه له گه‌نجه ده‌سه‌لاتیان به مل ئه‌رمه‌نستان، ئه‌بخاز، هه‌رده‌ویڵ (اردبیل) و مه‌راغه‌دا و ... ده‌شکایه‌وه، له‌م مه‌ودا زه‌مه‌نیه‌دا ده‌سه‌لاتیکی ئه‌وتۆی سیاسی و که‌لتوو‌ریان هه‌بووه.

په‌وادیه‌کان به په‌چه‌له‌ک کورد بوون که له ناوینی سه‌ده‌ی چواره‌مدا «ثانی» ناوه‌ندی ئه‌رمه‌نستانیان به‌ده‌سته‌وه بووه و ته‌نانه‌ت ئه‌م ولاته‌یان - واته گه‌نجه - لکاندبووه سه‌ر قه‌له‌مه‌ری ناوه‌ندی خۆیانه‌وه. ئه‌م کوردانه به پێی هه‌ستیا‌ری و هه‌لو‌یستی خالی هاوبه‌ندی ئایینی و دیانه‌تیه‌وه له گه‌ل سه‌لجوقیه تورکه‌کاندا هاویکارییان کردووه و دژ به خاچ په‌ره‌سته‌رو‌میه‌کان خه‌باتیا نواندووه. ناوی هه‌ندیکیش له‌م سانه کوردانه ئه‌مانه‌ن:

محهممه‌د کورپی شه‌داد (۳۴۰ - ۳۴۴ ک) - له‌شکری کورپی  
محهممه‌د (۳۶۰ - ۳۶۸ ک) - فه‌زلوون کورپی محهممه‌د (۳۶۸ - ۳۷۵ ک)  
ک) - مووسا کورپی فه‌زلوون (۴۲۳ - ۴۲۷ ک) و ...

---

<sup>۱</sup> - زرین کوب عبدالحسین، پیر گنجه در جستجوی ناکجا آباد، ص ۸

جگه له مانه: مهنو چيهر كورې نه بولسوار و كوره كاني فزلوون و مهحموودي خوش چيهر و كوره كاني مهحمود كه تا ساله كاني ۵۹۵ ي كوچي له نهرمه نستان به ناو حكوممه تي شه داديه وه، دهسه لاتي سياسيان هه بووه<sup>۱</sup>.

جگه له دهسه لاتداري تي كورده كان له (گه نجه و نهران و نهرمه نستان و برده ع) و... دا له نازهر بايجاني نيراني نه مرؤدا، به تاييه ت له مه راغه، حكوممه تيان كردووه. نه م سانه كوردانه به «نه حمه ديه ليان» ناسراو بوون:

«نه حمه ديه ليان به ره چه له ك كوردي ره وادين كه سه رلقى نه م هؤزه» نه حمه د كورې نيراهيم كورې وه هسووداني ره واديه». شاري مه راغه دهسه لاتي سياسي و كولتوري نه م هؤزه بووه كه سه ره تاي سالي شهي كوچي دهسه لاتيان به مل نازهر بايجاندا شكاوه ته وه و تا سه رده مي (طغرل) دريژه ي هه بووه.

پاش نه حمه د يه ل كوره كه ي (ناقسنقه ر) كه له لايه ن سولتان مهحموود له سانه سه ل جووقيه كاني عيراق پله يه كي بالاي هه بووه، حكوممه تي كردووه. پاش (ناقسنقه ر) كوره كه ي (نيرالدين ارسلان آبه خاس به گ) و پاشان (فلك الدين) و (علاء الدين) كورپه نه رسه لان له م بنه مالده ناسراو بوون و دهسه لاتيان هه بووه. كورپه نه رسه لان له سه رده مي (طغرل) دا دهسه لاتي نه وتوي هه بووه و يه كي كيش بووه له بيته لدان و بيا هه لچينه كاني (ممدوح) نيزامي

---

<sup>۱</sup> - صفا د. ذبيح الله، تاريخ ادبيات ايران جلد ۲، صص ۴۴ و ۴۵

گه‌نجه‌یی<sup>۱</sup>. بۆ زانیاری ته‌واوتر برونن سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی ئەم  
باسه<sup>۲</sup>.

### نیزامی ئە‌کده‌شبی خه‌لوه‌ت نشین

نیزامی له‌ ده‌قه‌ری ئە‌ران له‌ شاری گه‌نجه‌ له‌ سالی ۵۳۵ ی کۆچیدا له  
له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی سه‌رناسی توکمه‌ و خاوه‌نده‌سه‌لاتی کورد له‌دایک  
بووه. ناوی ئە‌لیاس بووه‌ و برپیکیش به‌ ئووه‌یس ناوی ده‌به‌ن به‌لام بی  
گومان هه‌له‌یه‌، باوکیشی ناوی یوسف به‌ رواله‌ت ترک زمان و  
دایکیشی «په‌یسه‌ی کورد» بووه‌ که ئە‌مه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ نیزامی  
دوو‌ره‌گه‌ بووه‌ (باوک ترک و دایک کورد) که‌ خۆی له‌ خه‌سه‌ره‌ و و  
شیریندا به‌ «ئە‌کده‌ش» پیتاسه‌ ده‌کات:

**نیزامی اکدشی خلوت نشین است**

**که‌ نیمی سرکه‌ نیمی انگبین است<sup>۳</sup>**

(اکدش) یانی دووره‌گه‌، مرۆف یان گیانله‌به‌ریک که‌ له‌ دوو  
ره‌چه‌له‌ک پیکه‌تایی. نیزامی خۆی ده‌لی: «نیزامی که‌ ئیستا ته‌نیا و  
گۆشه‌نشینه‌، دوو ره‌گه‌ و دوو ره‌چه‌له‌که‌؛ نیویکی سرکه‌یه‌ و نیویکی  
تری هه‌نگوین». به‌ پیی ده‌روونشیکاری شیعره‌کانی، به‌وا که‌ به  
راشکاوی ناوی له‌ تورک نه‌هیتاوه‌ و تاریف و پیاه‌لدانی بۆ

---

<sup>۱</sup> - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو

<sup>۲</sup> - تاریخ شهریاران گمنام، نه‌حمه‌دی کیسه‌ره‌وی

<sup>۳</sup> - ثروتیان به‌روز، آینه‌ غیب، ص ۲۲

نه کردوون ئەو دیوه سرکه‌ئامیزه، له‌تی باوکی بوه؛ واته لایه‌نه ره‌چه‌له‌که تورکه‌که‌ی. به‌لام به‌وا که له شیعره‌کانیدا به شانازییه‌وه ناوی دایکی (په‌یسه‌ی کورد) ده‌با و به خاله‌ عومه‌ری که بنه‌ماله‌یه‌کی سه‌رناسی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی کورد بوون ده‌نازیت، ئەو دیوه هه‌نگوینه، که‌رتی بنه‌ماله‌ی پر شانازی دایکی بووبی که کورد بوون:

گر مادر من رئیس‌ی گُرد

مادر صفتانه پیش من مرد

از لابه‌گری که را کنم یاد

تا پیش من آورد به فریاد

زان بیشترست کاس این درد

کان را به هزار دم توان خورد

با این غم و رنج بی‌کناره

داروی فراموشیست چاره

ساقی پی‌بارگیم ریش است

می‌ده که ره‌رحیل پیش است

آن می‌که‌چو‌شور در سر آرد

از پای هزار پر در آرد ...<sup>۱</sup>

واته: «ئه‌گه‌ر ئاوا که دایکم سه‌رۆکی کورد بوو، دایکانه له لامدا مالاوایی کرد، ئیتر گریان و هاوار بۆ کۆ به‌رز بکه‌مه‌وه؛ که بی به

<sup>۱</sup> - ثروتیان بهروز، آینه‌غیب، ص ۲۲

هانا مه وه، خه فهت له راده ی خوار د نه وه پتره و قوولایی ئەم کۆسته له بالای راستمان بهرزتره، جامی ژار ئامیزی ئەم ژانه، ته نانهت به هه زار هه ناسه هه لئالووشری؛ که وابوو ئە ی ساقی ئەو شه رابه پرکه که ده مانباته وه ئاسمانه کان».

لهم شیعرا نه دا خالیکی بهرچاو و بهرجهسته ده بینریت، ئەویش که له پروانگه ی جوانی ناسی و بهرجهسته گی و فۆرپیگراندینگی واژه دا، دهنگ ئاماژه ی (په یسه ی کورد) له سهروای شیعره که دا هیمایه که بو ده لاله تی بهرجهسته کردنی ره چه له کی دایکی که خاوهن ده سه لاتداریتی ئەوتو له گه نجه و ده فه ره که دا بوون. بو ئەوه ی دواتر ده سکاری شیعره که ی نه کهن؛ نیرامی و شیارانه په یسه ی کوردی سه روا هیناوه بو زه قی و پراشکاوی و دردونگ نه بوونی په یامه که ی. به وه ی که به کورد بوونی خو ی شانازی کردووه و پاش مه رگی خاله عومه ری که وه ک دایکی نه ته نیا که سایه تیه کی بهرز، هونه رمه ند و خاوهن به هره و چیژی هونه ری هه بووه، به لکوو هاندهر و هه لخرینه ر و هاریکار و مایه ی شانازی و هیوا بووه بو ئەو که به گوپ و گریکی سوژامیزی تایبه ته وه، ده یلاوینیتته وه و شینی بو ده گیپری و نه بوونی ئەم که سایه تیه له بنامه له دا به کۆستیکی گه وره و ژانیکی جه رگپر ده زانی:

**گر خواجه عمر که خال من بود**

**خالی شدنش وبال من بود**

**از تلخ گواری نواله ام**



درنای گلو شکست ناله ام  
 نحلی که به شهر خرمی کرد  
 آن شهد ز روی همدمی کرد  
 از شادی همرهان کشد مور  
 آن را که ازو فزون بود زور  
 می ترسم از این کبود زنجیر  
 کافغان کنم او شود گلوگیر  
 ساقی ز حُمِ شرابخانه  
 پیش آر میی چو ناردانه  
 آن می که محیط بخش کشتیست  
 همشیره ی شیره ی بهشتیست...<sup>۱</sup>

«دیاردهی کورد له ده‌فهره‌کانی گه‌نجه و ئهران و ته‌نانه‌ت ئهرمه‌نستان  
 و گورجستان، وه‌ک پیشتر ئامازه‌ی پیدرا، له‌و کاتانه‌دا نیشانه‌ی  
 ده‌ستی بالای ده‌سه‌لاتداریتی ئه‌شرافیتی کورد بووه که چه‌شنیک  
 بالآ ده‌ستی توئیزی کورد له‌و ولاته‌دا ده‌ژمیردرا. کورده‌کان له‌ برده‌ع و  
 تفلیسدا خاوه‌ن چه‌سیبیه‌تی کولتووری توکمه‌ی به‌رچاو بوون. له‌م  
 سالانه‌دا (۵۱۵ ک) که تفلیس که‌وتبووه ژیر سه‌یته‌ره‌ی گورجیه‌کان،  
 ریژه‌ی چه‌شیمه‌تی کوردان به‌رچاو بووه، ته‌نانه‌ت خو‌یان له‌ قه‌ومی  
 (عاد) هوه‌ ده‌به‌سته‌وه. له‌ برده‌عدا ده‌روازه‌ی شار به‌ ناو کورده‌وه - باب

<sup>۱</sup> - ثروتیان بهروز، لیلی و مجنون، ۱۳۶۳.

الاکراد - نیودیر کرا بوو. که تا ساله کانی دواییدا، بازاری هه وتوو لهو شوینه دا ساز ده کرا<sup>۱</sup>.

### باری ئه ده بیی ده فهره که

سه رده می ده سه لاتداریتی کورده شه دادیه کاندا، وپرای ئالۆزی و ناتهبایی باری پارادۆکسیکالی ده فهره که به هوی نیشته جی بوونی که مایه تیه جورا و جوره کان، گه نجه ناوه ندیک ده ژمیر درا بو گه شه و سه ره لسانی شاعر و ئه ده بی فارسی. شیوازی شاعری نازه ربایجان<sup>۲</sup> له م سهر و به بنده دا له لایهن خاقانی و فه له کی شیروانی و موجیری بیله قانی له ژیر سه نته ریتی شرواندا، له فراژوو بوون و پرسکاندا بووه. ئه م قوتابخانه له ژیر کاردانه وهی ئه بولعه لای گه نجه بی هه لایسابوو و به ده مه ته قیی شاعیرانه ی پوورخه تیبی گه نجه بی و مه ههستی گه نجه بی شاعیران و بیژهرانی ده رباری سانی سه نجه ر، ئه م شاره ی کردبووه لانکه ی پرسکانی فه ره ننگ، ئه ده ب و شاعر که له خانه بهندی شیوازناسی شاعری فارسیدا، ناسراوه به «شیوازی شاعری نازه ربایجان».

پاش ئه م سه روبه بنده و له ژیر کاردانه وه و سیبه ری ئاوا فه زایه کدا، ناوی نیزامی گه نجه ویش ده که ویتته سهر زارانه وه. وپرای هه بوونی ئه و حه شیمه ته شاعیره، هه ر که سیک و غه ربیه به ک دیتته ئه م شاره وه

<sup>۱</sup> - زرین کوب، عبدالحسین، پیر گنجه در جستجوی ناکجا آباد، ص ۱۵

<sup>۲</sup> - سبک آذربایجان

و بۆ «ملک الشعراى» شار ده‌پرسیت، قامكى ئاماژه بۆ بنه‌ماله‌ى «ئه‌لیاس کورپى یوسف» دريژ ده‌کریته‌وه. نيزامى به‌وته‌ى ميژوونوسان گوايي له‌م سالانه‌دا کونجى دووره‌ پاريزى بۆ خوى ديارى کردبوو - له‌ئه‌ده‌بى فارسيدا ناسراوه به‌ئه‌ده‌بى سه‌رئه‌ژنو (زانو) واته‌ تيرامان، موراقه‌به‌ و سلووکى رۆحى - به‌قه‌ولى زه‌پين کووب «له‌م سه‌روبه‌نده‌دا ئه‌گه‌رچى نيزامى ته‌مه‌نى هيشتا چل سالانه‌ بوو به‌لام قورسى و هه‌بیه‌تى پياويكى توکمه‌ى به‌سالاجووى له‌ گوتار و کرداريدا به‌خويه‌وه گرتبوو. له‌ ئاستى جوانى ناسى و په‌وانبيري شيعريدا<sup>۱</sup>، شيوازيكى به‌رزى هه‌بووه که که‌س نه‌یده‌توانى لاسايى بکاته‌وه. پيچه‌وانه‌ى شاعيرانى سه‌رده‌م، ته‌نانه‌ت له‌ قه‌سيده‌وتنه‌وه‌دا که ديارده‌ى شيوازي شيعرى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوو، ستايش و پياهلدانى بۆ ده‌سه‌لاتدارانى نه‌ده‌کرد<sup>۲</sup>».

### قورسايى زمانى داىک

له‌ سه‌ر کورد بوونى داىکى و بنه‌ماله‌ى داىکى نيزامى، باسمان کرد و پروونکرايه‌وه که بنه‌ماله‌يه‌کى سه‌رناس و خاوه‌ن ژيار و ژيانى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوون و ته‌نانه‌ت ده‌سه‌لاتداريى ناوچه‌که‌يان به‌ ده‌سته‌وه بووه و ئه‌م پرووکرده کۆمه‌لايه‌تى - ميژووييه به‌لگه‌يه‌کى حاشا

<sup>۱</sup> - ئیسته‌تیک و ریتۆریکی هونه‌رى

<sup>۲</sup> - هه‌مان سه‌رچاوه‌ى پيشوو، پير گنجه‌ در جستجوى ناکجاآباد

هه‌لنه‌گره بۆ چه‌سپاندنی چه‌شنیکی ده‌سه‌لاتداریتی ژن سالاری و مه‌ده‌نییه‌تی کورد له‌و ده‌مانه‌دا که مافی ئافره‌تیا پاراستوو. سیبه‌ری ئه‌م بالاده‌سته‌یه‌ی ره‌یسه‌ له‌سه‌ر هۆنراوه‌کانی نێزامیدا دیاره. زمانی شیعره‌کانی ئه‌گه‌رچی به‌روالته‌ فارسین به‌لام به‌ په‌یلوا و بۆچوونی نووسه‌ری ئه‌م ده‌قه له‌ دوو روانگه‌وه له‌م تیکستانه‌دا، کاریگه‌رییه‌کانی زمانی دایکی به‌ سه‌ر کورد بوونی نێزامیدا ده‌چه‌سپیت:

**یه‌که‌م:** هه‌لوێستی نه‌ستی و ناخۆئاگای کۆیی شاعیرانه‌ی نێزامی، هاوته‌ریب له‌گه‌ڵ هیمای ناوه‌پۆکی و واتایی کوردانه، به‌ زمانی فارسی. زمانی دایک بۆ نێزامی (زمانی توانشی) کوردی و زمانی فارسی زمانی فه‌رمی شیعره‌کانی بووه، ئه‌م ناته‌باییه له‌ شیعره‌کانیدا ده‌رده‌که‌وئێ که دیاره زمانیکی قورس، ئیستعاریکی، ئیسته‌تیککی و مه‌دریسی به‌کار هیناوه نه‌ زمانیکی ئاسایی که دیارده‌ی گوتاری - شه‌قامی خه‌لکی پێوه دیار بێت. به‌لام ئه‌م پرسه هیشتا ساغ نه‌کراوه‌ته‌وه که ئایا نێزامی به‌ زمانی کوردی هونراوه‌ی داناوه یان نا؟ ئه‌گه‌ر نه‌یهۆنیوه‌تۆ، بۆ؟ له‌واش که کورد خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ناوچه‌که بوون؟ به‌لام ئه‌گه‌ری ولامی ئه‌م کیشه له‌ به‌یتیکدا ئاوا به‌یان ده‌کا:

**کاهن شمشرم در سنگ بود**

**کوره‌ی آهنگریم تنگ بود<sup>1</sup>**

---

<sup>1</sup> - ثروتیان بهروز، مخزن الاسرار

«دهسته واژه‌ی (آهن در سنگ) در که‌یه (کنایه)، واته کوتاندنی ئاسن له بهرد، رهنکه ههر ئه‌وه بوویت که به هه‌لویستی شاعیرانه و هیما‌ی واتای رۆحی کوردانه‌وه دژوار و ئاسته‌نگ بووی، به زمانی فارسی شاعر بلێته‌وه، کوتاندنی بهرد له ئاسن درووستره بۆ په‌یامی درکه‌که».

«به پیچ‌ه‌وانه‌ی قه‌ترانی ته‌بریژی له شاعره‌کانیدا به کیشه‌ی زمانی فارسی بۆ خۆی که ترک زمانه ئاماژه ده‌کات و ئه‌وه بوو بۆ راستکردنه‌وه‌ی دارپشتی شاعره‌کانی په‌نا ده‌باته ناسرخه‌سره‌و.<sup>۱</sup> به‌لام نێزای به پاشکاو‌ی به‌م رۆوکرده ناته‌با و پارادۆکسیکاله، ئاماژه‌ی نه‌کردووه و وه‌ک ههر ئازه‌ریا‌یجانیسه‌ک که به زمانی فارسی ده‌ری خویندۆیه‌تی و له‌گه‌ل واتا و رمووزی ئه‌م ئه‌ده‌دا ئاشنا بووه. مه‌به‌ست له کیشه‌که، ناشاره‌زایی له زمانی فارسیدا بووه - نه‌ک ئه‌ده‌بی فارسی - له‌م دانووساندنه هونه‌رییه‌دا، بۆ زال بوون به‌مل زمانی فارسیدا، ئازاری رۆحی زۆری کیشاوه و پێویستی به قامووس و کتیبخانه و ئامیری تری فی‌رکاری زمانی فارسی هه‌بووه»<sup>۲</sup>.

**دووهم:** هه‌ندی ده‌سته‌ی واژه‌ی کوردی له (خه‌مه‌دا) به‌تایبه‌ت له له‌یلێ و مه‌جنووندا و نموونه‌یان له پاشکۆی ئه‌م وتاره‌دا پێشکه‌ش ده‌کریت.

<sup>۱</sup> - بۆ زانیاری پتر پڕوانه سه‌فه‌رنامه‌ی ناسرخه‌سره‌و

<sup>۲</sup> - ثروتیان به‌روز، آینه‌ غیب نظامی گنجه‌ ای

## نیرامی نافانه چیرۆک بیژی لیریکی فارسی

پیش له نیرامی ئەگەرچی چیرۆکبیژی هۆنراوه باوی هه‌بووه و شاعیرانیک وه‌کوو (ئه‌بولمۆئه‌یه‌دی به‌لخی، به‌ختیاری، فیرده‌وسی، عه‌یووقی، عونسوری و فه‌خره‌دین ئەسعه‌د گورگانی) و... له‌م پانتاییه‌دا خاوه‌نی ئەزموون و شیوه و شیوازی تاییه‌تین، به‌لام خالیکی هه‌ره‌سه‌ره‌کی و شاز و به‌رچاو که نیرامی له‌ هیلی هونه‌ری و ئەدگار و شیوازی ئەوانیدی جیا‌ده‌کاته‌وه، ده‌سه‌لاتی ئیسته‌تیکی و هۆنه‌ری به‌ مل چیرۆکبیژیدا‌یه به‌چه‌شنی وردینانه له پانتای لیریکا و ژانیره به‌زمیه‌کاندا که نه‌ته‌نیا ئەدگار و شیواز و ئوسلووبی خۆی جیا ده‌کاته‌وه، به‌لکوو ده‌بیته سه‌رچه‌شنیک بۆ ئەزموونی شیعری چیرۆکبیژی پاش خۆی ئەویش له‌ هه‌وزه‌ی حه‌زانه شیعری عاشقانه (Lovelyric) که په‌نگه‌ دوای فه‌خره‌دین ئەسعه‌دی گورگانی له‌ وه‌یس و پامیندا، یه‌که‌م شاعیر بیته که دیارده‌ی ئیڕۆسیه‌ت و دیمه‌نه هه‌وه‌سی و هه‌زئامیژه‌کانی ته‌غه‌زول و ئەوینی ده‌ره‌کی له‌ پانتای رۆمانه شیعردا باو کردووه به‌لام نه‌ به‌و خه‌سیه‌ته‌وه که له‌ دیمه‌نه پاشکاوه‌کانی وه‌یس و پامیندا هه‌ن...

له‌ سه‌ده‌ی حه‌وت و سه‌ده‌کانی دواییدا، شاعیرانیک وه‌کوو (خاجووی کرمانی، ئەمیرخه‌سه‌روی دیه‌له‌وی، کاتبی ته‌رشیزی، جامی، هاتفی، مه‌کته‌بی شیرازی، عورفی و وه‌حشی بافقی) و... له‌سه‌ر پڕیچکه‌ی هونه‌ری و هیلی شیوازاناسانه‌ی نیرامی به‌ره‌مه‌می

لیریک و بهزمی دهخولقینن بهلام ههر هه موویان له جه غزی لاساییکردنه وه و ژاواندنه وی ئوسلووی نیزامیدا قه تیس ده میننه وه. ناشتوانن دهقی جیاوازتر له م ژانیره شیعریه دا بخولقینن. ئەم پرووکرده هونه ریه رهنگه ته نیا ئەدگارێک بی که نیزامی به خوویه ده بینی و سه رمه شق و سه رچه شنیک بن بو نه وهی پاش خووی و ته نانهت ئەده بی دهسته بژیژی بهزمی جهانی. ههر ئەم خاله تایه تیه بووه هوی نه وهی نیزامی له پانتایی شیعی لیریکا و بهزمیدا به شیوهی هۆنراوی درێژ، له ئەده بی جهانیدا خاوهن په نجه و جیگا و شوین بمینتیه وه و دهقه کانی رافه و ناسکاری بکرین و وهک دهقه کانی خانای قوبادی بو کوردی هه ورامی وه ربگێردینه ته سه ر زۆربهی زمانه زیندوووه کان. ته نانهت له لایه ن سینماکارانی جهانییه وه، سناریۆ و فیلمنامه یان له سه ر بنووسریت و دهراویک بو ئەده بی فارسی بکاته وه به ناو ئەده بی دراماتیکی<sup>۱</sup>.

بی گومان ئەگه ر نیزامی توانویه تی به چه شنیکی زیندوو و بزوتوو چه مکی عه شق بو خوینه ران، ئاوا نشان بدات ئەم کاره سه رگرته یه له تیکه لی و ئاویتیه یی هارمونیای فۆرم و واتا. تاقانه شاعیریکه که له م ئەدگاره هونه ریه دا توانویه تی سه رکه وتوو بی. عه شقیک که نیزامی نواندوویه ئەگه رچی رووکردیکی گشتیه بو هه مووان، رهنگه هه رکهس به چه شنیکی چیژی ئه وینی چه شکه کردییت به لام که به دیمه نه عه شقامیزه کانی ئەو (له له یلی و مه جنوون و خه سه رو و

<sup>۱</sup> - ئەده بی نواندووویی

شیرین) دا پۆده چین و لیکیان تپراده مینین بۆمان دهرده که ویت که ده لپی هه وه لجاره که ئاوا دهرکه و تیتی ههستیاری عهشق به و خاوینه وه ده بینین و چهشکه ی ده که یین. ته بایی و هارمۆنیای فۆرم و واتا پرووکردیکی ده سه لاتی هونه ری نیزامیه که کاردانه وه ی جادووانه ی خۆی بۆ هه میسه له سه ر دلان و میشکانی ئاخپوه رانی هه زانه شیعه وه داده نیّت و هه تا هه تایی ده مینتته وه. هه ر بۆیه له پانتایی هۆینه وه ی هونه ری چیرۆکیژی و رۆمانه شیعریدا، نیزامی گه نجه یی بووه داهینه ر و خولقینه ری زمانى تایه تی و چه شنى دهربرینی تایه ت به خۆی له پانتایی غه نا و ئیرووس و لیری کادا.

### نموونه ی واژه و دهسته واژه ی زمانى دایکیی و راقه کردنیان:

به وته ی د. سهروه تیان: ته گه ر وشه کوردیه کان له به ره مه کانی نیزامی کو بکرینه وه و له روانگه ی ئیتیمۆلۆژی و میژووی زمان و زاراوه ناسیه وه لیک بدرینه وه؛ ته نانه ت هۆز و تیره ی دایکیی شاعیر، پروون ده بیته وه<sup>1</sup>. لیره دا ته نیا بۆ به دهسته وه دانی نموونه ئاماژه ده دریتته چه ندین وشه ی کوردی که له ناواخن له یلی و مه جنوونی نیزامیدا خه ملیتراون:

### گلاله کان:

گلاله، هه مان گلاره، گلینه، گلیره و بیللیه ی چاوه، هه ندی له کورده کانی ئازه ربايجان، گلاره ی پیده لین. گلاله به پپی جیگۆرکی فۆنۆلۆژی (ل) بووه ته (ر). (کان) یش ئه مرازی کۆیه که ئیستایش

<sup>1</sup> - ثروتیان بهروز، آینه غیب نظامی گنجه ای، ل ۳۰



مؤرفیٲمیکى ٲه کتوی کوردییه، پاشگره بۆکوکردنه وه و واتاسازی  
 ناوی تاک. چاوه کان، کۆره کان، کچه کان و...  
 گوهر به گلاله کان بر افشاند  
 وز گوهر کان شه سخن راند<sup>۱</sup>  
 گه وههر (خوازه یه بۆفرمیسک) ی له گلینه ی چاوان ده پزانده. واته  
 دهستی کرد به گریان و باسی له کۆره که ی شا کرد. گه وههری  
 دووه میس مه به ست کۆره که ی شای ٲه خستانه.  
 گلاله دار: گولآله، له هه ورامیدا (ل) گۆردراوه به (ر) گۆرالآ. له  
 زمانی فارسیدا ٲاوا دهسته واژه یه کمان نیه که پیکهاتی له: گول + اله  
 به لکوو لیکدراویکی پروتی کوردییه.  
 باغ ار چه گل و گلاله داراست  
 از عکس رخت نواله خوارست<sup>۲</sup>  
 گلاله: گولآله، لیره دا خوازه یه بۆ بسک و زولف  
 چون دید که دیلم است خاموش  
 کردش ز گلاله گوردین پوش<sup>۳</sup>  
 گلاله تاک: (زلف تاک) - خوازه یه بۆ گه لامیو  
 بر فرق چمن گلاله ی تاک  
 پیچیده شود چو مار چحاک<sup>۱</sup>

<sup>۱</sup> - سهروه تیان بیهر ووز، لیلی و محنون، بند ۸، بیت ۳، ص ۶۳

<sup>۲</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۹۲

<sup>۳</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۱۵

(درکە یه بۆ گە لا پێچراوه و وشک بووه کانی لقه مێو)  
**مانده شدن:** ماندوو بوون، شه کهت بوون، مانیای هه ورامی، خه سه  
بوون.

چو مانده شد از عذاب و اندوه

سجاده برون فکند از انبوه<sup>۲</sup>

**ناوک:** ناوکی سوورانی، نه هه ی هه ورامی، ناف، کونی تیر، جوړی تیره  
که کونیکی ئاسنین وا له ناوه پراستیا.

باقد کمان این جهانگیر

در مجری ناوک افتد آن تیر<sup>۳</sup>

**دل دادن در ...:** دلّ دان له پیتاو... ته عبیریکی درکه نامیزی  
کوردییه:

چۆن دلّ دئی ... له م دیره دا ده لئ: چۆن دلّ دئی به ناحق خوینی

ئه و دوو سه بیگوناچه بریژی.

دل چون دهدت که بر ستیزی

خون دو سه بیگنه بریزی<sup>۴</sup>

**شوی کردن:** شوو کردن، شوو که رده ی هه ورامی، میرد کردن

غمخواره ی او غمی دگر یافت

---

<sup>۱</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۲۳

<sup>۲</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۰۳

<sup>۳</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۷

<sup>۴</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۶۴

کز کردن شوی او خبر یافت<sup>۱</sup>  
**بگری:** ههرمانی ئەمرکردنی دووهم کهسی تاک، بگری (سۆرانی)،  
 بگروهه (ههورامی)  
 افتاد پدر از کار، بگری  
 بگری به سزا و زار بگری<sup>۲</sup>  
**گیا:** گیاه، گیای کوردی  
 این قوم گیای آن کیانند  
 بر جای کیان نگر کیانند<sup>۳</sup>  
**کلیچه:** کولیچه، کولیچی ههورامی  
 آورد سبک گعام در پیش  
 بریان و کلیچه از عدد بیش<sup>۴</sup>  
**دیار:** دیدار، دیار، لیره‌دا مه‌به‌ست ئەو ته‌عبیره‌کوردیه‌یه که: ده‌لین  
 دیارت نیه! یانی بۆ دیتنی زۆر تامه‌زرۆ بووم.  
 رنجور تنست یا تتومند  
 هستم به دیارش آرزومند<sup>۵</sup>  
 چون راه دیار دوست بستند

<sup>۱</sup> - ههمان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۸۹

<sup>۲</sup> - ههمان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۰۴

<sup>۳</sup> - ههمان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۰۷

<sup>۴</sup> - ههمان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۴۸

<sup>۵</sup> - ههمان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۵۲

بر جوی بریده پل شکستند<sup>۱</sup>  
 مهوله وی له م باره وه ده لئی:  
 دل دیار نیه ن های نه که رده بو  
 وه خزمه ت نازیز ته شریف به رده بو<sup>۲</sup>  
 سرین: سه رینی سو رانی، سه رنگای هه ورامی، بالشت  
 گه ریخت سرشک بر سرینش  
 گه دیده نهاد بر جینش<sup>۳</sup>  
 سیماب سرین: خوازه یه بو سه ری رازاوه و کلاوزه پردار، لیره دا پره نگه  
 مه به سستی ئافره تی کلاوزه پردار بیت.  
 شمشاد نسیم و ارغوان خد  
 سیماب سرین و خیزران قد<sup>۴</sup>  
 بوری: مه به ست ئه سپ یان هیسری مه یله و سوور یان کاله، هه سه ره  
 بووری (هورامی)، هیسره بووری (سو رانی) یان ئه سپی بوور  
 بوری به هزار زور می راند  
 بیته به هزار درد می خواند<sup>۵</sup>

<sup>۱</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۹۷

<sup>۲</sup> - موده رییس مه لاهه بدولکه ریم، دیوانی مه وله وی، ل ۲۳۶

<sup>۳</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو له یلی و مجنون، ل ۳۲۸

<sup>۴</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۸۵

<sup>۵</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۴۱

شیخانه: نسبت به شیخ، وهک شیخ، ئاکاری شیخانه، گورانی  
شیخانه

بر نجد شدی ز تیز وجدی

شیخانه و نه شیخ نجدی<sup>۱</sup>

شیوه / شیون: وهکوو / گریان، زاری

بر شوی ز شعری که خواندی

در شیوهی دوست نکته راندی<sup>۲</sup>

خال: خال، خالو، لال، لالو، لاله

گر خواجه عمر که خال من بود

خالی شدنش وبال من بود<sup>۳</sup>

نمونه له ههلبژاردهی مخزن الاسرار دکتر بهروز ثروتیان، انتشارات  
توس، ۱۳۷۲

زنگله: زنگوله، زهنگ، زهنگلهی ههورامی

طفل شب آهخت چو بردایه دست

زنگلهی روز فرپاش بست<sup>۴</sup>

(کاتی که شه و وهک زارویهک دهستی ئه هاوی بو دایکی، دایکیشی

- بو سه رقالم کردنی - هه تاو وهک زهنگلهیهک به پایه وه ده بهستی.)

---

<sup>۱</sup> - هه مان سه رچاوهی پیشوو، ل ۱۴۱

<sup>۲</sup> - هه مان سه رچاوهی پیشوو، ل ۳۰۰

<sup>۳</sup> - هه مان سه رچاوهی پیشوو، ل ۷۵

<sup>۴</sup> - سه روه تیان بیهرروز، مخزن الاسرار، ل ۷۷

**پله:** پهله، کهل و پهل، شتوومه کی پیره ژن، پاره و سه رمایه ی که م، بسک و گیسو، به شی دووهمی جوړی ئه تبعاعه، وه ک ده لئین: شپه و پره، چیز میز، قرت و فرت میتافوره بو شتی زور گچک و بی بایه خ.

بر پله ی پیره زنان ره مزن

دست بدار از پله ی پیرزن<sup>۱</sup>

**سرسری:** سه رسه ری، سه تحی، سه رچل، بی بیرکدنه وه، وازوازی

چونکه نسخته سخن سرسری

هست برگوهریان گوهری<sup>۲</sup>

**پارینه:** پار، پاره که: سالی رابردوو

نوردل و روشنی سینه کو؟

راحت و آسایش پارینه کو؟<sup>۳</sup>

---

<sup>۱</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، مه خزن... ل ۱۴۶

<sup>۲</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، مه خزن... ل ۶۳

<sup>۳</sup> - - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، مه خزن... ل ۷۵

## سه‌چاوه‌کان:

۱. ثروتیان بهروز. (۱۳۶۳). بهروز، لیلی و مجنون. تهران: انتشارات توس.
۲. ثروتیان بهروز. (۱۳۶۹). آئینه‌غیب نظامی گنجه‌ای. تهران: موسسه نشر کلمه
۴. ثروتیان بهروز. (۱۳۷۲). گزیده‌ی مخزن الاسرار. تهران: انتشارات توس
۳. زرین کوب عبدالحسین. (۱۳۷۲). پیر گنجه در جستجوی ناکجاآباد. تهران: چاپ مهارت
۶. صفا د. ذبیح‌الله. (۱۳۶۶). تاریخ ادبیات ایران جلد ۲. تهران: انتشارات فردوس
۸. کسروی احمد. (۱۳۰۸). تاریخ شهریاران گمنام. ج ۳
۹. مدرس‌عبدولکه‌ریم. دیوانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی.
۱۰. آیتی عبدالحمید. (۱۳۶۳). داستان خسرو و شیرین. تهران: سخن پارسی (۸)
۱۱. یوسفی د. غلامحسین. (۱۳۶۷). چشمه‌ی روشن. تهران: انتشارات علمی
۱۲. هه‌ژار مۆکریانی. (۱۳۶۹). هه‌نبانه‌بۆرینه‌ی. تاران: سروش
۱۳. زرین کوب د. غلامحسین. (۲۵۳۵). باکاروان حله‌ا تهران: انتشارات جاویدان

## مەستوورەى ئەردەلانى و ھېژمۆنى ئەدەبى دەسەلات

سەرکەوتنى شۆرشى مەزنى فەرانسە لە سەدەى ھەژدەى زايىنى و کارەساتگەلىكى تىرىش وەك سەرھەلدىنى (ناپلئون) و بزاقى ھەمەلایەنەى شەقامى؛ ھزرى پيشكەوتنخووزى و گەشەى پيشە و زانست، رىگای بۆ بىرى ناسیونالیزم و ھاتنە کایەى دەولەت-نەتەو، سەرانسەر جوگرافىای ئورووپای گرتبوویەو، کەچى مخابن ھىشتا ئەم شەپۆلە پر تەوژمە نەیتوانیبوو رۆحى خەمۆكى ئىرانىيەکان - چ چىن و توپژەکانى کۆمەلگە و چ دەسەلاتدارىتى وەخت - لە خەوى چەندىن سالەى ئىرانى خەمۆک و ئالۆسکاودا راجەنى و بىانھەژىت. ھەروا دیاردەى گەندەلکاریى سیاسى، پۆپۆلېزىمخووزى و کویلەتى لە رۆح و ھەناوى تاک و کۆمەلدا بەردەوام دەبوو. لەم سەروبەندەدا کاردانەوھى ناراستەوخۆى شەرەکانى دەولەتى پرووسىيە و ھاتووچووى سەربازىتى و تېھەلکىشى ئەم ئىشە سەربازىان، بوو بە ختووگەدەرى عەباس مىرزا - کورپى فەتەلى شا - وەك پالئەر و ھەلخىرنەر لەگەل و لاتانى ئورووپادا پېوھندى سەربازى بەرقەرار بکات و داواى شتوومەكى نوپى تەکنىكى، پيشەى و لەشکرى لەو و لاتانە بکات. واتە ویستی لە پىنکھاتەى لەشکرى و سوپاییدا



مۆدیرنیزاسیون بەدی بەینیت. دەسپیکى ئەم کارە نوێخوایەش  
سەرەتا لە ئازەربایجانەو دەستپیکرد و بوو بە ھۆی نزیکایەتی  
لەگەڵ ڕووسیە و دەولەتی عوسمانی و پاشان چوونە نیو دەروازەى  
ئوروپاوە.

ھاوکات لە گەڵ ئەم ریفۆرمە سەربازی و پیشەییەدا، بزاقى ھزرى و  
فەرھەنگى و ئەدەبى دەست پیکرد. چاپخانە درووست بوو و لەم  
پروۆسە مۆدیرنیزاسیونەدا، چەندەھا کتیب و رۆژنامە نووسران یان  
وێرە گێردراوە و ھاتنە نیو گۆرەپانى قەشاندن و چالاکى  
پرووناکیرییەو. نوخبەگەلیک وەک میرزا عىسای قايم مەقام و  
ئەبولقاسمى قايم مەقام و میرزا تەقى خانى فەرھانى و ئەمیر کەبیر،  
دەبن بە پیشاھەنگى چاک سازى و چاکسازى لە دەراوى سیاسەت،  
ھزرى، دیوانى و ئیداریدا. ئەم گۆرانکارییە ئەگەرچى زۆر بە ئارام و  
لە سەرھۆ و درێژخایەن بوو و گیان بەخت کردنى ھەندى لەم  
گەورەپیاوانەى لیکەوتەو، بەلام توانى شارپگە ھەموار دەکات بۆ  
شۆرشى مەشرووتە و سەقامگى کردنى ئۆخژنى ئازادى و بەرابەرى و  
دەستەبەرکردنى ھەندى لە مافە مەروییەکان لە ئێراندا. لە سەردەمى  
سەفەویە بە ھۆى پرووکردى رادەبەدەرى ئاینى و ھەولى بەرینتر  
کردنى جوگرافیای دەسەلاتى توتالیتارىزمى مەزھەب و ئوتوریتەى  
سیاسى و دژبەرى لەگەڵ عوسمانیدا، زەمینەى رىسکانى شىعر و  
شاعىرى پروو لە کزى و لاوازی دەنیت، بۆیە لەم سەردەمەى ئێراندا  
شاعىرى داھینەر و ھەلکەوتوومان نابیت کە بتوانیت لەگەڵ

شاعیرانی رابردووی «شیوازی خوراسانی و عیراقی» دا بهرامبهرکی بکات. ئەگەریش بە دەگمەن هەبووبیت تەنیا لە بواری شینگیری، چەمەری، پیاھەلدان و مەنقەبەیی مەزھەبی بووہ بو ئیمامانی شیعه و کارساتی کەر بە لا. ئەم فەترە ئەدەبییە و ئەم بیدەرەتانییە لە شیعردا، وا دەکات کە ناوەندی شیعری دەرباری لە گەشەیی جارانی بکەوێت و ئەوانەیش چێژی و بەهرەیی شاعیرانەیان هەبووہ ریگای کۆچبەری ولاتانی هیند و عوسمانی دەگرنە بەر و شیعریش لە ئاسانەیی ئەمیران، سانەکان و پاشاکان دەگوێزرێتەوہ بو رەھەندەکانیتری کۆمەلگا. بەم چەشنە لە هەندەران بزافیککی ئەدەبی بە ناو «شیوازی هیندی» لە دایک دەبی. ئەم شیوازی شیعرییە هەم لە فۆرم و هەم لە ناوەرۆکدا، لە بری گۆرانیکاری و نوویخوازی، تووشی سستی، قەیران و چەواشەگەری زمانی لە فۆرم و ناوەرۆکدا دەبیت. شیعەر لە خسلەتەکانی هونەری دوور دەکەوێتەوہ و لە نێو مەنجەلاوی رووتی خەیاڵبەندی و مەزمون کاریی دوور لە زەین و قەتیس دەمینیتەوہ. بە واتا شیعەر لە شان و شکۆی زمانی جارانی دەکەوێت. بۆیە دەستەیی ئەنجۆمەنی ئیسفەهان لەم سەرۆبەندەدا لە هەمبەر ئەم رەوتە ئەدەبییە ئالۆسکاوەدا، بەرھەڵستکاری دەکەن و ئاکامی دەبیتە ھۆی لەدایک بوونی رەوتیککی تری شیعری بە ناو «بادانەوہی ئەدەبی»<sup>۱</sup>.

ئەنجۆمەنی ئەدەبی «نشاط» کە پیکھاتبوو لە شاعیرانیک وەکوو نیشاتی ئەسفەھانی، ھاتف، موشتاق، شوعلە، لوتفەلی خانی

<sup>۱</sup> - بازگشت ادبی

نازەربىگدلى و فەتەلى خانى سەبا و ... پىيان و ابوو تەنيا رىگاي دەربازبوون لەم قەيرانە شىعريەدا؛ بادانەوہيە<sup>۱</sup> بۆ ئوسلووبى خۆراسانى سەدەى چوار و شىوازي عەراقى (سەدەى حەوت و ھەشتى كۆچى مانگى).

لە قەسىدە و مەسنەويدا ناسر خەسرەو و فيردەوسى و ... لە غەزەلدا، سەعدى، مەولەوى و حافىز، دەبن بە سەرنمونيى ئەدەبى و پىيان وا دەبىت بەم گەرانەوہ دووبارە شىكۆ و ھەيمەنەى پىكھاتەى زمانى شىعري فارسى زىندوو و ئىحيا دەكرىتەوہ.

### مەستوورە و

### بادانەوہ بۆ ژىرخانى شىوازي شىعريى حافىزى شىرازي

حافىزى شىرازي (۷۲۷-۷۹۲ ك/۱۳۱۵-۱۳۹۰ ز) غەزەل بىژى رىندى سەدەى ھەشتى كۆچى مانگى و چواردەى زايىنى و ماہ شەرەف خانم نازناوى مەستوورە (۱۲۶۴-۱۲۲۰ ك.م/ ۱۸۰۵-۱۸۴۸ ز) شاعىر و يەكەمىن ئافرەتى مېژوونوسى ئىران و جىهان، سەدەى سىزىدەى كۆچى مانگى و نۆزدەى زايىنىيە. بى گومان ئەم دوو شاعىرە لە ھەيسى زەمانىيەوہ دوورن و لە بوواری زمانى ئەدەبى و پىكھاتەى فۆرمەوہ، ھەم ھاو رىياز و ھەمتر جياواز دەنوئىندرىن. بەراوردكارىي

---

<sup>۱</sup> - بازگشت

نیشانه‌ناسیی ئەم دوو ده‌قه، وینای ئەم دوو پێبێردیه که باسی  
ده‌که‌ین:

(۱)

بی تو از تن و از دل تاب  
رفته ای بی وفا مرا دریا  
بهر تفریح جان زمهر ده  
ساقیا جرعه ای ز باده ناب  
زان که داروی درد ناسورم  
نیست جز از کف تو جام شراب  
بر سر کشته ات ز روی وفا  
ای بت سنگدل دمی بشتاب  
آه و افسوس کز غم جانان  
سوی شیب آمدم به عهد شباب  
بر رخم بسته شد در امید  
«افتح یا مفتح الابواب»  
هست «مستوره» چون زر قارون  
شهره و نیست در جهان خراب<sup>۱</sup>

.....

(۲)

---

<sup>۱</sup> - سه‌فی زاده سدیق، دیوانی مه‌ستوره‌ی کوردستانی، ل ۲۴

می دمد صبح و کله بسته سحاب  
الصبوح الصبوح یا اصحاب  
می چکد ژاله بر رخ لاله  
المدام المدام یا احباب  
می وزد از چمن نسیم بهشت  
هان بنوشید دم به دم می ناب  
تخت زمرد زده ست گل به چمن  
راح چون لعل آتشین دریا  
این چنین موسمی عجب باشد  
که ببندند میکده به شتاب  
در میخانه بسته اند دگر  
«افتتح یا مفتح الابواب»  
لب و دندان را حقوق نمک  
هست بر جان و سینه های کباب  
بر رخ ساقی پری پیکر  
همچون حافظ بنوش باده ناب<sup>۱</sup>

---

<sup>۱</sup> - به‌ختیاری پژمان، دیوانی حافظ، ل ۱۳

## وینای دوو بۆتیقای جیاوازی نیشانهیی

له سه‌رخانی ئەو دوو غەزەلدا:

ئەو هی دەبیته هۆی ئەکتیوییتی ئەرکی شاعیر له کۆمه‌لگه‌دا شتیکی که له ئاستی زمانه‌وه ئەگوێزریته‌وه بۆ به‌رده‌نگ و سه‌ره‌نجام له‌م پینوه‌ندییه دوو لایه‌نه‌دا، دیارده‌یه‌کی هونه‌ری - زمانی به‌ناو ده‌لاله‌تی و اتا ده‌وروژیت. فۆرمخوازه‌کانی چیک و پرووس وه‌ک موکرافسکی، هاوارنیک و ئیشکۆلۆفسکی - دوو ئەرک و هه‌لۆیست بۆ زمان دیاری ده‌که‌ن و په‌وتی ئەم دوو کارکرده‌ له‌یه‌ک جیا ده‌که‌نه‌وه:

ئه‌لف) کارکردی خودکاری زمان (Automatication)

ب) کارکردی به‌رجه‌سته‌کاری (Foregrounding)

پینانویه‌ پرۆسه‌ی خودکاری یا ئاسایی زمان کاربرده‌که‌ی ته‌نیا بۆ په‌وه‌ندی و تارایی ئاخپوه‌رانه. به‌لام به‌رجه‌سته‌کاری په‌وه‌ندیکی نائاساییه و بۆ ترازکردنی شیع‌ر و ریس‌اگوریزی له‌ پیکهاته‌ی زمانی ئاسایی و تیکدانی پۆخسار و قامووسی توخمه‌کان و نیشانه‌کان به‌کار ده‌بریت<sup>۱</sup>. یه‌کیک له‌و تکنیکانه‌ی که ده‌بیته هۆی تیکدانی پیکهاته‌ی زمانی ئاسایی و دووباره‌ بونیاتانه‌وه‌ی ئیستاتیکی شیع‌ر؛ مۆسیقایه و ئەویش به‌و پیناسه و پرووکرده هونه‌رییه‌وه که فۆرمخوازه‌کان بۆ شیع‌ری ده‌که‌ن. مۆسیقای شیع‌ر به‌کۆی جووره‌کان و چه‌شنه‌کانیه‌وه و کارکردی هه‌رکام بۆ هه‌ستانه‌وه‌ی بارگه‌ی ده‌لاله‌تی شیع‌ر ئەمانه‌ن:

---

<sup>۱</sup> - فرهنگ و توسعه. ژ. ۳۷-۳۸، ل ۳۵

ئەلف) مۆسقىي دەره كى ( كيش )

ب) مۆسقىي قراخى (زايەلەي سەروا و ... )

ج) مۆسقىي دەروونى و مەعنەوى و ...

**ئەلف:** مۆسقىي دەره كى ( كيش ) ھەر دوو غەزەلە كە لە سەر دەرياي خەفيف ( فاعلاتن، مفاعلن، فععلن ) كيشانە كراون كە كيشىكى پرووبارى، مەند و ئارامە و بۆ دەربىنى چەمگەلى ھەستىارانەي عەشق و عىرفان و ... شياوہ. ئەم كيشە لە سرووشى ئاسايى زمانەوہ زۆر نزيكە و بە ئاسانى دەتوانرئيت گىرآنەوہ و گۆي پى بكرئيت . سوھراب سىپھرى شيعرى موسافر و فرووغى فەپۆخزاد، شيعرى ايمان باوريم بە آغاز فصل سرد يان لە سەر ئەم كيشە داناوہ.

**ب:** مۆسقىي قراخى (كنارى) يا زايەلەي قافىيە ھەردوو غەزەلە كە يەكسانە و مەستورە لە حافز كاريگەرى و ھەرگرتووہ و لە زۆر بەي بوار زمانى و ئەدەبىدا لەم غەزەلە پىپرەوى كردووہ. شيعرە كە رەديفى نىيە و دەنگە كيشراوہى برگەي سەرواي «AB» لە وشە قافىيە كاندا، توانيوہ تا رادەيەك بۆشايى رەديف پىر بكا تەوہ .

**ج:** مۆسقىي ناوہ كى (دەروونى) : غەزەلە كەي مەستورە لە چاو غەزەلە كەي حافز و بە كارھىناني دەنگتەوہرى، سەجج و جىناسدا لاوازترە و كۆمپوزىسيونى دەنگە كان و ھارمۆنياي و اتاكان لە بارگەي دەلالەتتى مۆسقىي شيعرە كەدا، لە چاو پىژرەي چرى ھىشووہ دەنگە كانى حافز، سەركەوتوو نہ بووہ. حافز لە ھەر دىرئيكدا ويستىتتى بۆشايى مۆسقىي لە گەل پەيامە كەيدا ھاوتەريپ بكات،

بزوینه دهنگداره کان و وشه کان بۆ بهرجهسته کاری ده لاله تی  
مؤسیقای دووپات و چهن پات کراونه ته وه و زیاه له ی شیعره که ی له  
مؤسیقای ناوه کیدا بهرز کردوه ته وه. راده ی دهنگته وه ری بزوینی  
دریژی (A) له م بهیته دا:

می چکد ژاله بر رخ لاله

المدام المدام یا احباب

۵: ریژه ی واژه و دهسته واژه ی عه ره بی له هه ردوو غه زه له که دا  
به رچاو ده که ویّت. ته نانه ت دوو پات بوونه وه ی دیّری عه ره بی (افتتح  
یا مفتح الابواب) له هه ر دوو غه زه له که دا: سحاب ، الصبوح ،  
اصحاب ، المدام ، احباب ، راح و ... واژه ی عه ره بی رووتن به لام  
ژماره ی توخمه عه ره بییه کانی غه زه له که ی مه ستوره له چاو  
غه زه له که ی حافز ریژه ی که متره.

۵: غه زه له لیریکیا کانی حافز به تیّکرا، تیّه لکیشیکه له چه مکی  
عاشقانه (Love Lyric) و عارفانه به زمانیکی ریندانه ی لۆمه ئامیز<sup>۱</sup> و

---

<sup>۱</sup> - به بروای زۆر به ی ره خنه وانانی شیعر حافز قه له ندهر و مه لامه تی بووه و له لۆمه  
و توانجی هیچ لایه تیّکیش نه تر ساوه و پاریزیسی نه کردوو له ره خنه گرتن و  
لۆمه کردنی ریا و ریاکاری سه رده می خو ی به تایبه ت له شیخ و سو فی نو ما کانی  
دوو کانی زه پ و زۆر و هه ر وه ها له درۆ و ده له سه و لووت به رزی دینداره بی  
کرداره کان:

- وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم

که در طریقت ما کافر یست رنجیدن (خرمشاهی بهالالدین، حافظ نامه، ج ۲، ل

(۱۰۹۰)



ثایرۆنیخواز. به گشتی پالەوان و ماشۆقه‌که‌ی غه‌زه‌له‌کانی حافز که‌سیتی به‌رز و ئوستووره‌یین؛ هم ناسوتی و هم‌میش لاهوتی. په‌یتا په‌یتا له‌ چه‌مه‌نی خۆشی و رابواردندا، به‌یادی رۆخساری په‌ری په‌یکه‌ری ساقی مه‌ی ناب ده‌نۆشی و هم‌میش ته‌ئویلی رۆوکردی مه‌له‌کووتیان لیوه‌ ده‌کریت.

رۆوکردی مه‌ستوره‌هه‌مان چاولینکردنی رۆوانگی حافزه، به‌لام به‌ شیوه‌ی نزم و نایسته‌تیک و به‌دواداچونی لیکچووی ئه‌م هه‌ناسه له‌ ده‌لاله‌تی فۆرم و مانادا به‌ زه‌قی هه‌ستی پیده‌کریت. له‌م غه‌زه‌له‌دا حافز زۆرتر وینه‌یه‌ک و تابلۆیه‌کی ده‌ره‌کی نواندوو به‌ رابواردن و خۆش باشی و شه‌قلیک له‌ دنیای ناسوتی خه‌ییامی، که‌ تایه‌تمه‌ندی حافزه و تارۆزیک و ته‌نزیکی شارراوه و ته‌وسئامپزه‌ بۆ پشت هه‌لکردن له‌ دیارده‌کانی دنیای پر له‌ رۆوی و پریای که‌ حافز بێ په‌روا له‌م ریازه‌دا، خه‌باتی نواندوو و خۆی له‌ هه‌مبه‌ر هه‌موو داب و نه‌ریتیک پزیو و سواودا جیا کردۆته‌وه.

که‌چی کۆتایی شیعره‌که‌ی مه‌ستوره‌باس له‌ هه‌ستی تاکی و غوربه‌تی رۆحیی خۆی له‌م دنیا ناسوته‌دا، ده‌کات. ده‌لی: مه‌ستوره‌وه‌ک زی‌پی قاروون ناسراوه و به‌رچاوه، به‌لام، رۆحی نامۆی ده‌ربه‌ندی ئه‌م دنیا پووک و مادیه‌ نییه. که‌چی حافز

---

- عاشق چه‌ کند گر نکشد بار ملامت

با هیچ دلاور سپر تیر قضا نیست... (خرمشاهی به‌الدین، حافظ نامه، ج ۱، ل

(۳۶۱)

له کۆتاییدا به یادی پۆخساری پهری په یکههری ساقی مهی ده خواته وه و چش له هه موو دیاردهی چرکه ئاسای دنیای ئۆبژیکت (دهرهک) ده کات. ئەمهیه جیاوازی ئه دوو پۆچوونه: دژکاری نیوان دوو ویستگهی هزری، یه کیان قوول و به رین و ئه ویدی پووک و بی بیه ما.

و: کله بستن سحاب (که سیته به خشین به هه ور و ده وار هه لدانی له ئاسمان)، رخ لاله ( پۆخساری لاله، لاله وهک مرۆفیک که پۆخساری ههیه)، زدن تخت زمرد به چمن گل (خوازه و که سیته به خشین به گول وهک سولتانییک که تهختی زومورودی هه بی)، ژاله، حقوق نمک بر لب و دندان (پپوهستنی ماف بۆ لیو و دیان که خسله تیکی مرۆیین) و ... رادهی ویستگهی خوازه و کایه ی زمانی حافزه له م غه زه له دا.

پیشتر ئاماژه درا به وهی که زۆربهی تیکستهکانی مهستوره ، هۆنراوهی عهرووزین و پریم و هارمۆنیای شیعریان که متر لیوه به دی ده کریت. ته نیا فاکت بۆ دوورخستنه وهیان له زمانی ئاسایی و ئوتوماتیکی، دیاردهی عهرووزه و کاربردی ریساخستنه سهری (قاعده افزایی) کیش و سه روا و هه ندی ریسای مۆسیقایتر و گه یشتهن به «کیشانه»<sup>۱</sup>. له م غه زه له دا، ئه گه رچی له و غه زه له ی حافزه که پیشتر ئاماژه مان پیدایا، لاسایی کردوه ته وه به لام له م پرووکرده دا، هه لگری پرۆسه ی جه مسه ری خوازه نییه، واته وینه کان هونه ری نین.

---

<sup>۱</sup>- توازن

بهلام کۆپی موسیقای دهره کی و قراخی غهزه له که ی حافظه. ته نیا وینه ی بهرچاو له م غهزه له دا، بو ریسا گوریزی له لۆژیکی زمانی ئاسایی (شیب، پیری و شباب، لاوی) دژکاری وینه و لیکچواندنه (شوبهاندنی خۆی به زیری قاروون) ...

ز: له پروانگه ی هزریه وه، شیعره کانی مهستوره کاردانه وه ی ئیستاتیکی بوون<sup>۱</sup>؛ بۆن و بهرامه ی سهرده می خۆیانی پیوه دیار نییه. ئەم شاعیره له میژوودا ده که ویتته نیوان دوو قوناعی هه ره ههستیاری قوتابخانه ی ئه رده لآن و بابانه کانه وه و شاعیران و ده سه لاتدارانی ئەم دوو میژنشینه هه م له بواری ئه ده ب و هه میش له بواری سیاسیدا له ته نگ پیهه لچنین و مملانی و پاله په ستۆکی به کتردا بوون. ئەم پرووکرده زۆرتر له سه روسیمای به ره هه می ئه ده بی هه ندی له شاعیرانی ئەو ده مه ی سی کوچکه ی بابان، وه ک نالی و سالما دیار و بهرچاوه:

که پ و فه پ با که م بکا، (والی) به فه وجی (چیش که روو)  
پشت به ندی له شکری وه ندات و جافان هاته وه<sup>۲</sup>

ح: پرووکردی ئه ده بی مهستوره وه کوو شاعیرانی سه ر به شیوازی عیراقی، سه رسپێردراو و قه ده ریخوازه. هه موو ئارمانجه دلخوازییه کانی له سیمای مه عشوقی میتافیزیایی و ئوتویایی

<sup>۱</sup> - زیباشناختی هستی

<sup>۲</sup> - سالم دیوان، ل ۸۴۰. بۆ زانیاری زۆرتر له م باره وه و هه ر له م کتێبه دا بره وانه وتاری: رپبازی مه وله ی - نالی و بۆتیقایه کی ئه ده بی جیاواز

سۆفیانەى ئەو ریبازە شیعرییەدا خۆى دەبینیتەو. لەم پڕبەردە هزرییەى مەستوورەدا، زمانی نویساریی نەتەووەکەى کە دەبێى لە ناخۆئاگای زەینیدا مابیتەو، لە پیناوە ئەو ئارمانجە تییۆکراتییە زالەدا پووکاوەتەو و نایەتە سەر شاشەى فەشان و نواندن و پڕسکاندنەو. تەنانەت بە پێى زالییتی قوتابخانەى گەرانهوێى ئەدەبى فارسى، جگە هەندى نۆستالۆژى تاکی و خیزانى، هیچ چەشنە دیاردەى سیاسى سەردمى کورد و کیشە سۆسیالیەکانى کۆمەلگەى داریوی قاجار لە نوخبەگەرایى وینە شیعریەکانیدا نابینن. نە تەنیا مەستوورە، بەلکۆو لە پووکردى هیچ شاعیریکی گەرانهوێى ئەدەبیدا، ئەم دیاردە نابینرێى و خراوەتە بۆتەى فەرماۆشیەو.

ت: زەینییەتى شیعەرەکەى مەستوورە، زادەى بارى هەستەکی و نۆستالۆژیى تاکی و دەربڕینی شین و لاواندنەوێە بۆ خەسرەوخانى ناکامى هاوسەرى. لە غەزەلە فارسىەکانیشدا، پالەوان و کاراکتیرەکەى، تاقەتەو. چون ئەزموونەکانى لە بەستیتەى لاسایکردنەویدا پڕسکاون، نەیتوانیوێ ئایدیایەکی بەرز، فرانە و هونەرى وەک مەعشوقەکەى حافز، پەروەردە بکات.

**مەستوورە و مەولەوى تاوہ گۆزى و**

**خویندەنەوێ دوو دەقە شیعری جیاوازی ئەم سەردەمە**

به پێی فهزای داخراوه سیاسیهوه که باسمان لێوه کرد، ئه‌رده‌لانییه‌کان له کوردستاندا له ژێر هێژمۆنی حکومه‌تی قاجارییه‌کاندا بوون و له لایهن ئه‌وانه‌وه موهیبه‌تی ده‌سه‌لاتی سیاسی و حوکمه‌روایی ناوچه‌ییان پێ به‌خشاوه، مه‌ستوره‌یش لهم دۆخه‌ سیاسی و فره‌هنگی و ئه‌ده‌بیه‌دا ژیاوه و له‌ گه‌ڵ به‌شداریی ده‌سه‌لاتی سیاسی بنه‌ماله‌که‌ی، خاوه‌نی چێژی شاعیرانه و توانستی نووسه‌رانه و هونه‌ری خۆشنووسانه و یه‌که‌م میژوو نووسی ئێران و جیهانی‌ش بووه. به‌م پێیه‌ زاده‌ی ئاوا دۆخیکێ سیاسی و له‌ ژێر کاردانه‌وه‌ی سیاسه‌تی کۆنه‌په‌ره‌ستانه و تۆتالیتریزی فره‌هنگی و ئه‌ده‌بی ئه‌و ده‌مه‌ی قاجاردا بووه و زه‌مینه‌ په‌خساوه‌ بۆ دیارده‌گه‌لی مسته‌وفیگه‌ری، خان سالاری و ده‌سه‌لاتخوازی ئه‌و ده‌مه‌ له‌ حوزه‌ی ئه‌ده‌ب و شیعری دیوانیدا. به‌ دووری نازانین که به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی ئه‌م شاعیره‌ بیه‌ش بن له‌ په‌سه‌نایه‌تی زمان و ئه‌ده‌بیاتی په‌سه‌نی کوردی و به‌ باشی نه‌توانیت له‌ ده‌وله‌مندی و هێژمۆنی نه‌غمه و توانستی توخمه‌ زمانیه‌کانی قوتابخانه‌ی باوی شیعری گۆرانی (هه‌ورامی) ئه‌و ده‌مه‌، به‌هره‌ی بالا وه‌ربگریت و شیعری به‌رز و هونه‌ری بخولقینیت و له‌ خانه‌به‌ندی لیری‌کای کوردیدا جیگای خۆی بکاته‌وه .

ئه‌گه‌رچی له‌وکاتانه‌دا، ئاسانه‌ی می‌رنشینی ئه‌رده‌لان، دونگه‌ی شاعیرانی سه‌ر به‌ ئه‌ده‌بیاتی هه‌ورامی بووه و شه‌وانه، باره‌گای خه‌سه‌ره‌وخان ده‌بووه‌ مه‌کۆی کۆری شیع‌ر خویندنه‌وه و ده‌مه‌ته‌قیی شاعیرانه، به‌لام ئه‌مه‌ مه‌ستوره‌یه، ناتوانیت به‌ باشی لهم هه‌له

قوستراوه که لک وەر بگریت و لەم ڕهوتە خۆمالییه لادەدا و زۆر بەی  
 خۆی بە ھەرمانی ئەدەبی و شیعری فەرمی و زالی فارسییەو ھەسەرقال  
 دەکات. ئەو ھۆنراو ھەورامیانە کە لە شاعیر بە جیماو، ئەگەر راست  
 بێ ھی ئەو بن، لە چاو ئاستی ھونەری و پیکھاتە ی شیعەر  
 فارسییەکانیدا زور سست و لاوازن و ڕاقە ی ئەدەبی و شروڤەکاری  
 ئیستەتیک ی ھەلناگرن. شیعەر پەرگەییەکانی مەستوورە لە ھەمبەر  
 دەقەکانی مەولەویدا کە ھاوچەرخی یە ک بوون، ھونەری و بۆتیقای ی  
 نین. بە قەولێک نەیتوانیو، وینەکان بەرووکردی ھونەری لە پرووبەری  
 زمانی ھورامیدا، وە ک دەق یینیتە دواندن». زۆر بە ئاسانی لە توخمە  
 ڕەسەنە زمانیەکانیدا تیپەر بوو. بۆ چەسپاندنی ئەم مەبەستە، وە ک  
 نمونە دوو دەقی شینگیری بۆ خەسرەو خان و عەنبەرخاتوون لە  
 مەستوورە و مەولەوی تاوہ گۆزی، بە پیوہری ئەدەبیاتی  
 بەراوردکارانە<sup>۱</sup>، دەخەینە بەر باسی شیکردنەو و جیاوازی  
 کودەکانیان بە کلیلی نیشانە ناسی<sup>۲</sup> دەکەینەو.

### مەستوورە و لاواندەوہی خەسرەو خان ی ناکام:

فەلە ک نە جەورت زار و سەرگەردان  
 وەختەن چون دەیری بشوون وە ھەردان

<sup>۱</sup> - ادبیات تطبیقی، Comparative literature

<sup>۲</sup> - سیمیۆلۆژی (Semiology)

نه‌ی زولم سه‌نگین ، نه‌ی بی داد تو  
هه‌ر مواچون داد هه‌ر مکه‌روون پڠ  
والی زی شه‌وکه‌ت یوسف له‌قام پڠ  
ئه‌سکه‌نده‌ر قودره‌ت ، حاته‌م عه‌تام پڠ  
هوژه‌بر بی باک پرووی مه‌یدانم پڠ  
فه‌خر دووده‌مان ئه‌رده‌لانم پڠ  
جووان نه‌وپرس نمه‌کینم پڠ  
مایه‌ی دل وه‌شی دنیا و دینم پڠ  
شه‌م شه‌بستان خه‌سره‌وخانم پڠ  
مایه‌ی شادی و شه‌وق کوردستانم پڠ  
زوبده‌ی والیان والجاهم پڠ  
فه‌خرولولاتم میهرشاهم پڠ  
جه‌مشید سانی فه‌ره‌یدوونم پڠ  
ئیسه‌گیردام قه‌بر دوونم پڠ  
شای لال که‌مه‌ر هه‌م لال به‌خشم پڠ  
سانی ته‌هه‌متن ساحیب ره‌خشم پڠ  
لال به‌خشم خوه‌م فیدام لال به‌خشانته‌ بام  
فیدای به‌زم عه‌یش مه‌ی نوشانته‌ بام  
خه‌سره‌و ئامانه‌ن فیدای نامته‌ بام  
ده‌ستاخی مه‌زار قه‌ید دامت بام  
فیدای دوو دیده‌ی مه‌ست مه‌خمورت

قوربان رهنجش لاشه‌ی مه‌هجوورت  
قوربان ناله‌ی زار و زگارت  
فیدای زه‌لیلی دهس ئازارت  
خه‌سره و خوه‌م فیدای نه‌وجوانیت بام  
فیدای تاج و ته‌خت خه‌سره‌ووایت بام...<sup>۱</sup>

### مه‌وله‌وی و لاواندنه‌وی عه‌نبر خاتوون<sup>۲</sup>:

دلّه‌ی دلّ وه مه‌ی مه‌یل له‌یل که‌یل  
مه‌حره‌م وه رازان خه‌لّوه‌تخانه‌ی له‌یل  
لانه‌ه‌لقه‌ی زولّف عه‌نبر‌بو‌ی شه‌وره‌نگ  
هامده‌م جای ته‌نگ ئه‌لّحه‌دّ سه‌رای سه‌نگ  
په‌روانه‌ی مه‌زار ئه‌و ئاوات واسته‌م  
ته‌رجه‌مه‌ی حالات په‌شیوی جه‌سته‌م  
عه‌رزکه‌ر وه له‌یلا وه سه‌دّ خه‌مه‌وه  
چه‌م وه نمه‌وه ، دلّ وه ته‌مه‌وه  
دیوانه‌که‌ت دیم بلیسه‌ش به‌رز بی  
به‌رزی بلیسه‌ش هه‌ر سات سه‌دته‌رز بی

---

<sup>۱</sup> - سه‌فیزاده سدیق، دیوانی مه‌ستوره‌ی کوردستانی، ل ۱۳۸، له‌ دیوانه‌که‌دا ۳۰

به‌یته.

<sup>۲</sup> - له‌ دیوانه‌که‌ی مه‌وله‌ویدا، ۲۷ به‌یته.



وه ههر تهرزى لهيل ملاوه ناوه  
 دلّهى سهنگ سهخت متاوه ناوه  
 گا گۆيا مه ويهرد ئيند مه ويهرد وه  
 گا مهوات وه دهم ئيش و دهرده وه  
 ئاى جه ئيش تهن جه گيان جياى من  
 ئاى جه لوای تو و نه و شوڻ دياى من  
 سهختى ئيش دهرده بهدّ خاليم لايى  
 واى بى تو مه نزل گشت خاليم لايى  
 وه ههر مه نزلداو ههر پراگوزه ردا  
 ههر دهست ههسه رت مدّا وه سه ردا  
 چيشهن موينوون مه نزل بى تو بو  
 بى هوشم خه و بو راس بو درو بو ...  
 گا تيكه ل مه كهرد چه نى دهرده و يش  
 فهرده هام فهرده ش چه نى فهرده و يش  
 موات: فيداس بام يه جاى شيرينه ن  
 گوزه رگاى نه و شوڻ زولف "عهنهر" ينهن ...  
 جه و جاسو وسگاوه، به و خه ده ننگه وه  
 دلّ تلنا وه زام ههزار په ننگه وه  
 جه و سه رده شته وه گولاو ريژان كهرد  
 سارا بوى "عهنهر" سارا هه رزان كهرد ...  
 چيگه حوقه ي پاز شيرين كه رده وه

تام تالیی دهر د دووری بهرده وه  
 گوزهرگی جیلوهی لهیل بی حهد بهو تهرز  
 زایهلهی مهجنون جه عهد، رهد بهو تهرز  
 چون کهروون تهقریر پهی سهرکار تو  
 نه تو بژنهوی نه دوسدار تو  
 "مهعدووم" چون قهزا ئاما جه ناکاو  
 دانا چون نادان وزو وه گهرداو...  
 ئه و جیلوه کهردهن ئه رشی به تاقی  
 ئید جیلوه کهردهن سوراحی و ساقی<sup>۱</sup>

### ههسهنگاندنی نیشانه ئهدهبی، زمانی و هزرییه کانی ئه م دوو دهقه:

۱- شیعری ههر دوو شاعیر ده برگیی خوئالییه. نیشانه زمانییه کانی  
 مهستووهر هونه و هونراوه و دیاردهی پهخشانن و دهقه کهی مهولهوی  
 نماهای<sup>۲</sup> شیعرن، واته تهشک و ناواخنی بوئیقای هونهرییان جیاوازیی  
 ههیه. شین گپرییه کهی مهستووهر قوتاره له هارمؤنیا و نیزامی شیعری  
 و گپرانه وهیه کی سانایه و به ئاسانی ده کریته وه پهخشان. کهچی

<sup>۱</sup> - مؤده پریس عه بدولکه ریم، دیوانی مهولهوی، ل ۲۲۵. له دیوانه کهیدا ئه م  
 پارچه شینگپرییه، ۲۷ بهیته.

<sup>۲</sup> - مصداق

دەقەكەى مەولەوى شىعرە و نىزامى ھارمۆنيايىيە و رۆ چوۋەتە نىۋو قوۋلايىيەكانى دەروون ناسى زمانى شىعر و ويئەگەلى جۆراوجۆرى خولقاندوۋە و بە ئاسانى ناكړيئەوۋە پەخشان<sup>۱</sup>.

۲- ھەر دوو شاعىر ھاۋچەرخن، مەستوورە شاعىرىكى بالادەست و دەست پەرۋەردەى بنەمالەيەكى بەدەسەلات و ديوان سالارايىيە و مەولەوى شاعىرىكى ئاسايى و رسكاۋى فەرھەنگى بەخشەندەى خۆمالى، شەقامى و حوجرەى ئايىنى ئەوسايە.

۳- مەستوورە پىكھاتەى شىعرەكەى ھەورامى رەسەن نىيە بەلكوو ۋەرگرتەيە لە زمانى دەسەلاتى ناۋەندىيى كە ئەو و بنەمالەكەى نوپئەرايەتى دەكەن. توخمە زمانىيەكەى : واژە و دەستە واژەكان، چۆرەى حكومەت و دەسەلات و بالادەستىيى توپئايەتى و ئەشرافيەتيان لىۋە دەچۆرئيت:

والى، زى شەوكەت، ئەسكەندەر، قودەرت، ھوژەبر، خان، والا  
جا، جەمشىد سانى، شاھ، لال كەمەر، لال بەخش، تاج و تەخت  
...

لەم پىكھاتە زمانىيەدا منى شاعىرىيى مەستوورە، منىكى تاقئەوۋەر و نۆستالۆژىكىيە و بە زمانى ھۆنراۋە پانتاي رۆحى تاكىيى خۆى لاۋاندوۋەتەوۋە و ژانى ئاۋابوونى ژيانى ھاۋسەرەكەى سارىژ كرددوۋە؛ نەك ئەوۋەى كە بە زمانى رەمز و خوازە سوۋژەكەى بكاتە

---

<sup>۱</sup> - بۇ زانىبارىيى زۆرتەر بىرۋاننە وتارى شىعر و ھۆنراۋە چۆن بناسىن؟ لەم كىتئەدا

میکانیزمیک بۆرۆچوون به نهستی کۆیی ئه ویتردا. دهنگ ئاماژهی<sup>۱</sup> دهقه کهی مهستوره یهک واتا ئاماژهی<sup>۲</sup> ههیه و بهس. ئه وهش پشت بهستن به زمانی ئاخافتن و ئاسایی و پرسیاکانی ههلبهستنی هۆنراوه نووسینه.

کهچی فاکته زمانیه کانی مهولهوی، له منیکی تاکیه وه گوێزراوه ته وه بۆ منیکی کۆیی و ئامانجه کانی شاعر، یانی زمانه کهی وهرگرتیه له مهنتیقی شاعر و رهچاوکردنی پرۆسهی هونهریی داهینان. پانتای پرۆچی زمانه کهی مهولهوی پهزمی و یژدانی ناخوئاگای کۆیی و شاعیرانهیه، ئیستاتیکی ئانتالوژی کۆیهک و هه لگهیه ئه و پتانیسه له زمانیه که سالهای ساله له زهینی کۆیی نه ته وه یه کدا پیوار و بزپ ماوه ته وه و ئیستا له وه دهرفته هه ستیاره دا قابیلیه ته کانی ده خاته پروو. له م دهقه دا مه وله وی بچ ئه وه ی راشکاوانه ناوی تاکه عه نه رخاتوون بهینیت، به مۆتۆلۆگ و تیله چاوی<sup>۳</sup> هونهری، دلکهی و نه فسی خۆی و عه نه ر به دهنگ ئاماژه یه کی تره وه ده کاته به رده ننگ و پیخوری خه ملاندنی جوانیناسیی شاعر و په یامه کهی له گه ل چیرۆکی عاشقانه ی له یلی و مه جنون، شیرین و فه رهاد و... په یوه ست و ئاسۆی بۆچوونه هونه رییه کهی به ربلاو و فراوانتر ده کات و له م پرۆسه دا مه عدوومی و عه نه ر خاتوونه کانی تر له دایک ده بن. له م

---

۱ - دال

۲ - واتا ئاماژه

۳ - تلمیح

دەقەدا مەولەوی پشت بەرئساگورئیزی زمان (هەنجاگورئیزی) دەبەستئی بە کەلک وەرگرتن لە پرۆسە ی خوازە و کەسئتی بەخشین بە ئۆبژەکان، تان و پۆی فۆرماسیۆنی شیعرە کە ی لە تەوهری هاوئشینێ زماندا دەچئیتتەوہ .

لەیل، دڵە (مۆتۆلۆگ لە گەل خۆی و کەسئتی بەخشین بە وشە)، دڵ ، مە ی، کەیل، خەلۆت خانە ی لەیل (گۆر)، حەلّقە ی زولّف، پەروانە، مەزار، چەم، دئوانە، بئیسە، ئای، مەنزل، راس و درۆ، فەرد هام فەردش، جای شیرینەن، زولّف "عەنبەر"، بۆی "عەنبەر" ، حوقە ی راز شیرین، زایەلّە ی مەجنوون، گوزەرگە ی جیلوہ ی لەیل، "مەعدووم" ، ئەو جیلوہ کەردەن، ئیدّ جیلوہ کەردەن، و ...

ئەم توخمانە ھەمووی وەرگرتە ی زمانی ئاسایین کە لە چنراوی مرواری شیعردا، بۆتیقایێ کراون و بووگن بە گەوھەری درەوشاوہ و ئاناتۆمی ئیستاتیکای ھەبوونی دەقی ھونەری.

## سه‌رچاوه‌کان:

- به‌ختیاری، پژمان. (۱۳۶۲). لسان الغیب حافزی شیرازی. تهران: انتشارات  
ئه‌میرکه‌بیر
- خرمشاهی، بهالالدین. (۱۳۶۷). حافظ نامه، ج ۱ و ۲. تهران: انتشارات سروش
- سیروس، شمیسا. (۱۳۷۲). کلیات سبک شناسی. تهران: انتشارات فردوس
- سیروس، شمیسا. (۱۳۷۴). سبک شناسی شعر فارسی. تهران: انتشارات فردوس
- سه‌فیزاده، سدیق، (۱۳۷۷). دیوانی مه‌ستوره‌ی کوردستانی، انتشاراتی امیربهدر
- عبدالحسین، زرین کوب. (۱۳۶۱). نقد ادبی. ج. ۲. تهران: انتشارات امیرکبیر
- گو‌فاری سروه، ژ. ۱۰۹-۱۱۰، گه‌لاو‌یژ-خه‌رمانانی (۱۳۷۴)
- مجله فرهنگ و توسعه. ژ. ۳۷-۳۸. اسفند ماه (۱۳۷۷)
- موده‌پ‌یس، عه‌بدو‌لکه‌ریم و مه‌لاکه‌ریم، فاتح. (۱۳۶۳). دیوانی شیعی نالی.  
ارومیه: مرکز نشر و ئه‌ده‌بیات کوردی.
- موده‌پ‌یس، مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریم. (۱۳۸۴). دیوانی مه‌وله‌وی. سنه: په‌خشکاری  
کوردستان.
- یحیی، آرین پور. (۲۵۳۵). از صبا تا نیما. ج. ۱، تهران: انتشارات فرانکلین

## کتیبیکی تازه له پیناو میژووی ئه ده بیی هه ورامان<sup>۱</sup>

له م نزیکانه کتیبیکی به نرخ له لایان نووسهر و تویره ری هیژا، عادل مؤحه ممه دپووره وه، رهوانه ی بازاری کتیب کراوه. به م بۆنه وه ده ستخۆشی لیده کهین و به هیواین ته من درێژ و له ش ساغ بیت؛ تا بتوانی خزمه تی زیاتر و زیاتر به ئه ده ب و کولتور و که له پووری گه له که مان بکات. ئه م به ره مه به زمانی فارسیه و، له ۲۲۰ لاپه ره دا له قهواره ی وه زیری له لایان نه شری ئیحسانی تارانه وه چاپ و بلاو بووه ته وه. کتیبه که ش، له ژیرناوی (طرح: جریان شناسی شعر گُردی هورامی از ابتدا تا امروز) خۆی پیناسه ده کات.

### قازانج و تایبه تمه ندیه کانی ئه م کتیبه

۱ - ئه م کتیبه بۆ خویندکاران و مامۆستایان ده توانی گه لی سوودمه ند بیت. ئه وان ده توانن ئه م به ره مه وه ک ژیده ر و سه رچاوه به کاری بینن. ههروه ها ئه م کتیبه بۆ خوینه ری ئاسایش که نایه ویّت له م

---

<sup>۱</sup> - عهزیزی که یهان، هفته نامه ی سیروان، ژ (۷۵۳ و ۷۵۴) بهرواری (۱۳ و ۲۰)

په زبه ری سالی (۱۳۹۲)

بوارهدا کتیی زۆر بخوینیتتهوه، هه‌لگری زانیاری زۆره، ده‌توانی  
 زانیاریه‌کانی ئەم جۆره خوینەرەش سه‌روسامان بدات.  
 ۲- یه‌کیکی تر له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ئەم کتیبه، بۆ نووسه‌ر و  
 توێژه‌ره‌که‌ی، عادل موحه‌مه‌دپوور، ده‌گه‌ریتته‌وه. کاک عادل  
 یه‌کیک له‌ دوو سی‌ که‌سه‌یه‌ که‌ بۆ نووسینی ئەم کتیبه‌ لێوه‌شاه‌ و  
 شیاوه. ئەو ئەده‌بی کوردی به‌ گشتی ده‌ناسیت و له‌ هه‌وراماناسیدا  
 خاوه‌ن به‌ره‌م و ئەزموونه، له‌ سه‌ر زمان به‌تاییه‌ت له‌ رووه  
 میژوو‌یه‌که‌یه‌وه‌ شاره‌زایه، شیعری کلاسیک به‌باشی و شیعری نوێ  
 ده‌ناسیت، ئەده‌بی فارسیشی به‌ شیوه‌ی ئاکادامیک خویندووه‌ که‌ بۆ  
 ئەم کاره‌ ده‌توانی زۆر یارمه‌تیده‌ر بێت. بۆیه، ناوی ئەو به‌سه‌ر ئەم  
 کتیبه‌وه‌ ده‌توانی یه‌کیک له‌ ناوازه‌کانی ئەم کتیبه‌ به‌ ئەژمار بێت. ۱  
 ۳- یه‌کیکی تر له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌ گرنه‌گه‌کانی ئەم کتیبه‌ ئەوه‌یه،  
 خوازیا‌ره‌ میژووی ۱۴۰۰ ساپه‌ی شیعری کوردی هه‌ورامی له‌ ژیر  
 باسی «کرکه» دا تیئۆریزه‌ بکات. ئەیه‌و‌یت بلیت کرکه‌ پ‌و‌حیکه  
 سه‌دان سا‌ل لاشه‌ی شیعری کوردی هه‌ورامی را‌گرتووه‌ و له‌ هه‌ر که‌ند  
 و له‌ندی‌ک پاراستوو‌یه‌تی. به‌لام کرکه‌ چییه‌؟! ئەمه‌ یه‌کیک له‌ و پرسه  
 دژوارانه‌یه. هه‌رچه‌ند کاک عادل له‌ چه‌ندین وتاری فارسی و  
 کوردیدا تی‌کۆشاه‌و ئەم باسه‌ روون بکاته‌وه؛ به‌لام، پیم‌ وایه‌ هیشتا  
 باسه‌که‌ به‌ لیبی ماوه‌ته‌وه. سه‌ره‌رای ئەوه‌ هه‌ست ده‌که‌م، کاک عادل  
 چی ده‌و‌یت، به‌لام وه‌ک بابته‌ی «کات» که‌ توماس ئا‌گۆستین له‌ باس  
 کردنی داده‌می‌نیت، منیش کاتیک که‌سی‌ک پرسیارم لیده‌کات



مه بهستی کاک عادل له «کرکه» چیه، دوش داده مینم و یه ک دوو  
دیتر زیاتر ناتوانم لهو باره وه بیتم. هیوادارم کاک عادل لهم باره وه  
یارمه تی زیاترم بدات. سپاس.

۴- یه کیکی تر له باسه کان ده کری لیره ئاوری لیده مه وه، باسی  
«نه سر» یان په خشانه. لای ئیمه به داخه وه زور به ده گمن باسی نه سر  
ده کریت. ماموستا عادل یه کیکی لهو نووسه رانه یه که من تائستنا  
نووسینی شیعر و نووسینی هونه ریم لینه دیوه، له ناوچه ی هه وراماندا  
لهم سونگه وه که سیکی دیاره. ئه م تایه تمه ندیه وای کردووه نه سری  
کاک عادل به پی به راوورد زانستیر بیت؛ واته زیاتر توانویه تی له  
په خشان ی هه ستاوی و شاعیرانه خوی دوور بگریت. ئه و، بریچار  
خوی له ئیشا نووسی و دریژه دادری ده پاریریت، ریک به  
پیچه وانیه که سیکی وه ک من، دیاره منیش هوکاری خوم هه یه.  
ئله بت ئه مه جگه له باسی تیکراره که له به ره مه کانی کاک عادلدا  
جاروبار ههستی پیده که یین. پیتم وایه ئه مه لایه کی باسه که یه، له  
لایه کی تره وه ئه م تایه تمه ندیه جارن په خشان ی کاک عادل ویشک  
و بیهاز نشان ده دات. له وانیه هه ندیچار وانر ماندوو بکات. هه وللی  
ئو ئه وه یه به که مترین وشه مانای چروپر ده ربپریت. ئه مه ش  
واده کات تا کوو هندی وشه له کار بکات که بریچار جوانن و  
بریچاریش قلور ده نوینن. ئه م دیارده هه م له م کتیه فارسییه دا و  
هه میش له وتاره کوردیه کانیدا هه تا راده یه ک ههستی پیده کریت.  
هه روه ها کاک عادل هه ولده دات له به ره مه کوردیه کانیدا وشه و

موفره داتی زاره کوردیه کان به کار بیات. هه چهند ئەم کاره چهند سالیکه به رهو لاوازی چوو؛ به لام کاک عادل لهم هه وه لیدا هه رگیز دردۆنگ نه بووه و بهرده وام هه وڵی داوه و چهندین وشهیشی هیناوه ته ناو نووسینی ئیستای کوردیه وه. منیش تیکه لاویی به شتیکی شیاو دهزانم و پیموایه زمانی ستانداردی کوردی ده بی له زاره کانی خۆی له مه زیاتر سوود وه برگریّت. به لام ئەم کاره له نووسیندا پیویسته زۆر به وردینییه وه ئەنجام بدریّت. بۆ نمونه پیویست ناکات بیژهی ناوچه یه ک له وتاریکی ره خه ییدا به کار بهین. بۆ وینه کاک عادل «هه بیتن» و «بکاتن» و «بکریتن» ی هه ولیریانه به کار ده بات، یان هه ندی جار «بووگه» ی جافی، ئەلبهت ئەمه به و مانایه نییه ئەمانه هه لهن، به لکوو مه بهست ئەوه یه زمانی کوردی ده بی ریگای خۆی بدۆزیته وه و له زمانی ئاسایی و له زمانی ئاخاوتن جیا بکریته وه و به رهو ستاندارد بوون زیاتر هه نگاو بنیّت. ئەو شتانه بۆ چیرۆک و رۆمان و فیلم و په خسانی هونه ری گه لیک به سوودن.

۵- لهم کتیبه دا کاک عادل ژیرانه به له ونیکی به ربلاو له دهسته واژه ی «کوردی هه ورامی» که لک وه رده گریّت. له ماوه ی ئەم چهند ساله دا من و هاوڕی کانیانمان پیکه وه ئاگاهانه له به رهو پیدان و هه تا راده یه ک جیخستنی ئەم دهسته واژه یه هه ولمان داوه. نزیکه ی ده سال له مه و به ره له کرماشان له «یه که مین کۆری شیعی نوئی کوردی هه ورامی» به فره می به کار برا، ئەلبهت پیشتەر له وتاره کاندا به

کار برابوو. هه‌رچه‌ند من جاروبار نه‌ختی به گومانه‌وه چاوی لیده‌که‌م، به‌لام چوون هیشتا ده‌سته‌واژه‌ی شیاو‌تر له‌م باره‌وه شک نابەین، ئیتر هه‌تا‌ئه‌و پرۆژه‌ شتیکی با‌شتر بدۆزینه‌وه، ئە‌م ده‌سته‌واژه‌یه شیاو ده‌نوینی.

### پێکها‌ته‌ی کتێبه‌که

کتی‌بی «طرح» یان پلان له‌ چوار به‌ش و، پێشه‌کیه‌ک پێکها‌توو‌ه. له‌ پێشه‌کی‌دا نووسەر هۆ‌کاره‌کانی نووسینی ئە‌م کتێبه‌ پر‌وون ده‌کاته‌وه. پاشان له‌ به‌شی یه‌که‌مدا با‌س له‌ زمان و شیعی کوردی هه‌ورامی به‌ر له‌ ئایینی ئیسلام ده‌کات. له‌م به‌شه‌دا نووسەر سه‌رچاوه‌یه‌کی پرا‌سته‌وخۆ‌بو با‌س له‌ سه‌ر شیعی کوردی هه‌ورامی نادۆزیته‌وه. به‌لام تو‌یژه‌ری ئیمه‌ نا‌ئۆمید نا‌بیت، هه‌ولده‌ات له‌ سه‌رچاوه‌ نا‌پرا‌سته‌وخۆ‌کاندا وه‌ک «دره‌ختی ئاسوریک» بو‌ شیعی کوردی هه‌ورامی بگه‌ریت؛ به‌لام وادیاره‌ نا‌کرێ له‌م سه‌رچاوانه‌ش شتی‌ک هه‌لینجین. له‌ پرا‌ستیدا ئە‌م به‌شه‌ به‌بی‌ ئه‌وه‌ی بتوانی شتی‌ک له‌ باره‌ی شیعی پێش ئیسلامه‌وه‌ ده‌ر‌بهریت به‌ کۆتایی ده‌گات. له‌م به‌شه‌دا نووسەر ته‌نیا ده‌توانی بری‌ با‌سی زمانناسی می‌ژوو‌یی، به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی بو‌روژینی.

له‌ به‌شی دووه‌مدا که‌ به‌شی سه‌ره‌کی کتێبه‌که‌یه، نووسەر با‌س له‌ شیعی کلاسیکی کوردی هه‌ورامی پاش هاتنی ئایینی ئیسلام ده‌کات. ئە‌م پا‌ژه‌ خۆی به‌سه‌ر شه‌ش قوناغ‌دا به‌ش ده‌کریت. من له‌م نووسینه‌دا له‌ سه‌ر ئە‌و شه‌ش قوناغه‌ به‌ جیا با‌س ده‌که‌م.

له به شی سیهه می کتیه که دا کاک عادل له شیعری کوردی هه ورامی،  
 وهک گشتیه تیگ ده پروانی. له م به شه دا به وردینییه وه هه موو  
 تایه تمه ندییه کانی شیعری هه ورامی له درپژهی ئەم ۱۴۰۰ ساله  
 دهست نیشان ده کات و ژیرانه له سهریان ده په یقی. ئەم به شه وهک  
 وتاریکی سه ره به خو ده توانی به سوود بیت؛ به لام له قهواره ی ئەم  
 کتیه دا که می درواز ده نویتی. چون هه ولی ئەم کتیه بو ئەوهیه  
 ره وته کان و ئاراسته کانی شیعری هه ورامی به خوینهر بناسینی و  
 تایه تمه ندییه کانی ئەم قوناغانه دیاری بکات. ئەمه ئامانجی ئەم  
 کتیه به. به لام کاتی نووسهر له به شیکی سه ره به خو دا به بی ره چاو  
 کردنی هیچ قوناغ و موناغیک وهک گشتیه تیگ و وهک تاقه  
 قوناغیک له شیعری هه ورامی ده پروانی، ئەمه ئەوه ده گه یه نی  
 قوناغه کان ته نانهت به لای خودی نووسه ریشه وه جیگای متمانه نین.  
 ههروه ها ئەم به شه ناراسته وخو ئەوهش ده رده خات، بری له م قوناغانه  
 ناتوانن ئەوه نده جیاواز بن که بکریت به جیا له سهریان باس بکه نین.  
 له راستیدا ئەم به شه له م کتیه دا ئەوه ده رده خات ئیمه ته نیا ده توانین  
 له گشتیه تی شیعری هه ورامی قسه بکه نین، چون ره وته کانی ئەوه نده  
 هه لگری که سایه تی نین که سه ره به خو باس بکرین. که چی ئیمه  
 چاوه پروانین ئەم کتیه ناوازه کانی هه ر کام له قوناغه کانمان به جیا  
 پۆلینه ندی بو بکات. که وابوو ئەم به شه به و ته رزه له م کتیه شایانی  
 پرسیاره. له کو تایی کتیه که شدا، که ئە کاته به شی چواره م، باس له

شيعرى نوڧى كوردى ھەورامى دەكات. من نەختى لەم بەشەش بە  
پىي مەجال ئاور دەدەمەوہ.

### بەشى دووھەم و قۇناغە كانى

لە بەشى دوودا، ھەر بەو جوړەى كە پىشتر گوترا، كە بەشى سەرەكى  
كتىبەكەيە، مامۆستا باس لە شيعرى پاش ئىسلام تا سەرەتاي  
دەسپىكى شيعرى نوڧى دەكات. تىدەكۆشى ١٤٠٠ سال شيعرى  
كوردى ھەورامى تىئوريزە بكات. ھەولدەدات لە شەش قۇناغدا  
ئاراستە كانى ئەم ١٤٠٠ سالە پۆلئىنبەندى بكات. قۇناغە كان بە پىي  
«مىژوو» و نەختىكيش بە پىي «شىواز» دابەش كراون. ئەلبەت لەم  
دابەش كردنەدا زياتر دەورى مىژوو بەرچاوہ. من لەم بارەوہ دواتر  
نەختى باس دەكەم .

ھەمىشە ئاواتم ئەوہ بووہ ئىمە برىا لە ئەدەبى كوردىدا رۆژىك لە  
رۆژان بەرھەمىكمان ھەبىت تاكوو لە شيعرى كوردى بە لەونىكى  
شىوازناسانە ئاور بداتەوہ، بۆ ئەوہى رەخنەگران ئىدى ناچار نەبن لە  
وتارە كانىندا لەم بارەوہ زۆر بە پەراوئىزدا بچن. چوون ئىمەى كورد  
وہا كارىكمان نەكردووہ، نووسەر و رەخنەگر، جارن لە وتارە كانىان  
ناچار دەبن بۆ وانەرەكەيان ھەندى شت باس بكەن، كە لەوانەيە لە  
وتارىكدا زۆر پىويست نەكەن. بەلام چوون لە شوپىكى تر بە  
لەونىكى پوخت ئەو كارە نەكراوہ، نووسەران ھەمىشە ناچارن ھەندى  
باسى گشتى و ھەندى باسى مىژووئى ئەدەبى، گەللە بكەن.

بەمبۆنەو ھەولئى ئەم كىتئىبە لەم پروانگەو، ئەلبەت وەك پلان، لە داھاتوودا ھەولئىكى مئىژووى بۆ ئەدەبى كوردى دەبئت كە بتوانئ باشتەر لەم لایەنە ئاوړ بداتەو.

### قۇناغى يەكەم

باس لەسەر ئەم قۇناغە، پاش ئەوئى ھەموو قۇناغەكان باس كران، ئئىنجا پئىشكەشتان دەكرئت .

### قۇناغى دووھەم

قۇناغى دووھەم بۆ شىعر و ئەدەبى يارسان (يارئسان) تەرخان كراو. دەستئىشان كوردنى قۇناغئىك لە شىعرئى ھەورامئى بە ناوى «شىعرئى دەورەئى يارسان» زۆر جئىگائى خۆئەتئى. قۇناغئى ئەدەبئى يارسان كە نزئىك بە ٨٠٠ ساڵ درئژەئى بوو، يەكئىك لەو قۇناغە ديارانەئى شىعرئى كوردئى بە ئەژمار دئت. تائىبەتمەندئى ئەم دەورە ئەوئەئى بە ئاسانئى دەناسرئتەو؛ چوون ھەم زمان و ھەم جئىھانئىنئى و ھەمئىش قالبئى خۆئى ھەئە. كاتئى دەلئئىن فلان شاعئر، شاعئرئىكە سەر بە شئىوازئى يارسان، ئئىتر پئىوئىست بە باسئى زئىاتر ناكات و وانەر دەستوبرد ئەو شاعئرە و شىعرەكەئى وئنا دەكات. من چاوەپروان بووم ھەموو قۇناغەكان ھەلگئرئى ئەم جۆرە خسەلەتە بن. ھەر وەھا دەبوئەئى كاك عادلئى بئرئى لە ناو نانئى قۇناغەكانئىش بكردائە، كە زۆر پئىوئىستە. واديارە مئىژوودئى كاك عادلئى «مئىژووىئى \_ شئىوازناسانە»ئە، بەلام بەكردەو ھەم كاك عادلئى قۇناغەكانئى بە پئىئى مئىژوو دابەش كرددوون. بۆنموونە، مەلا پەرىشان لە پرووى مئىژووئى ھەم شاعئرئىكە لە سەردەمئى

برهوی ئەدەبی یارساندا ژیاوه، کهچی ههم له پرووی فکروهه، ههم له پرووی زمانهوه، جاروباریش له پرووی قابهوه دهتوانی جیاواز بیټ. بۆیه مهلا په‌ریشان له پرووی شیوازوه ده‌کری شاعیری شیوازی یارسانی نه‌بیټ. هه‌روه‌ها «شاکه و خان مه‌نسور»یش ناتوانن سه‌ر به‌م قوناغه بن. کهچی به‌ریز کاک عادل هه‌ر دووکیان له‌م قوناغه داده‌نیټ. په‌روین ئیعتسامی له‌ ئەدەبی فارسیدا له‌م سه‌رده‌مه‌دا ژیاوه به‌لام له‌ پرووی شیوازوه سه‌ر به‌ شیوازی خوراسانییه. واته‌ لیره‌ شیوازو گرنگه‌ نه‌ میژوو. ئە‌گه‌ر له‌م سونگه‌وه‌ ب‌روانین مه‌لا په‌ریشان و هه‌روه‌ها شیعره‌کانی شاکه و خان مه‌نسور، ناتوانن له‌م قوناغه‌دا، واته‌ قوناغی یارسان، قه‌رار ب‌گرن. له‌ راستیدا مه‌لا په‌ریشان به‌ باوه‌ری من ناوه‌ندیکی قورسایی له‌ ئەدەبی کوردیدا به‌ ئەژمار دیټ. چون نهمامی شیعریه‌ت ورده‌ ورده‌ له‌ مه‌لاوه‌ چه‌که‌ره‌ ده‌کات و شاکه و خان مه‌نسور ئاوی ده‌دن و له‌ بیسارانیدا گه‌وره‌ ده‌بیټ و میوه‌ ده‌گریټ، ئیتر له‌ مه‌وله‌ویدا میوه‌که‌ به‌ یه‌کجاری گه‌وره‌ ده‌بیټ و پیده‌گات.

هه‌ر به‌و جوهری که‌ وتم ناوانی قوناغیک به‌ ناوی شیعری ده‌وره‌ی یارسان زۆر به‌جی و زۆر شیاوه. به‌لام نازانم مه‌به‌ستی نووسه‌ر له‌ فه‌له‌ویات چیه‌؟ چ مانه‌یه‌کی هه‌یه‌ له‌ هه‌ناوی شیعری یارساندا ئاماژه‌ به‌ ناویکی تر ب‌کریټ. ئە‌گه‌ر فه‌له‌ویات شیوازی‌که‌ جیا، پیوسته‌ قوناغیکی جیایشی بۆ دابنریټ، ئە‌گینا وه‌ک ناویک له‌ هه‌ناوی ئەدەبی یارساندا دژواز ده‌نوینی و ئە‌م قوناغه‌ به‌و گشت

جیاوازی و که سایه تیه وه که هه یه تی ده شیوینی. هه ر چه ند بنووسی به ریژ تیده کوشی له مباره وه مه به سته که ی خوی شی بکاته وه، به لام ناتوانی، یان ده ستیکه م من رازی ناکات؛ چون من له و باوه رهدام فهله ویا ته کانی بابا تاهیر هه لگری تابه تمه ندیه کانی شیعی یارسانین، ئیتر پیویست به و ناوه زیادیه ناکات. ته نانه ت هه گه ر به چاویلکه که ی کاک عادلش پروانین و بلین فهله ویات سه ر به عه روز نیه، به لکو و سه ر به سیستمی کرکه یه؛ هه و کات بوچونه که ی من وه راست ده گه ریّت. واته ده بی هه و جو ره شیعه به هه ده بی یارسانی پلین بگریّت. ته نیا هه وه ی که هه یه هه مه یه شیعه کانی بابا تاهیر له هه ده بی یارسانیدا شاعیرانه ترن. هه لبه ت من له مه ر بابا تاهیره وه هه همیشه پرسیاریکی جیاوازم بووه. هه ویش هه وه یه بوچی له هه ده بی کوردیدا نزدیک به پانسه د سال پاش و پیشی هه و، ئیمه شاعیریکمان نیه شان له شانی بابا بدات. هه مه ش بو خوی هه ندی باسی تری لیده که ویته وه که هیوادارم ئاوریان لیدریته وه .

### قوناغه کانی سیهم و چواره م

به باوه ری من گرفتی ره وشتناسی هه م کتیه، له باسی قوناغه کانی سیهم و چواره مدا به ته شقی خوی ده گات، که هه م دوو به شه زور جیگی مشتومرن. زوریک له شاعیرانی ناودار له م دوو قوناغه دا ژیاون. کیشه ی دابه ش کردنی قوناغه کان له سه ر بناغه ی میژوو، له م دوو قوناغه دا به ئاشکرا خوی نیشان ده دات. بو نمونه چه ندانه له



شاعیره کانی قۇناغى سېھەم ناودەبەين که مامۇستا عادل له يەك شىواز و له يەك قۇناغدا رېزى کردوون: بېسارانی، خانای قوبادی، ئەلماس خان که نولهی، میرزا شەفیع کولیایی، مهلا خدر پرواری، وهلی دیوانه و.... دیاره ناوازه کانی شىوازی شیعری بېسارانی بووه ته هۆ ههتا کاک عادل ئەم قۇناغه تەرخان بکات. که وابوو ناوهندی قورسایى ئەم بەشه بېسارانیه، که نووسەر به باشی له سەر شاعر و شىوازی ئەم شاعیره دەپه یقی. ههتا کوو ئیره کاک عادل کاره کهی شىوازاناسانهیه. به لام رېزبهندی ئەو شاعیره کان شىوازاناسانه نیه، به لکوو زیاتر میژووویه. واته به رېزیان ئەو شاعیرانهی که له سهده کانی ۱۱ و ۱۲ کۆچیدا زیا بن له سەر ئەم مەرجه، له م قۇناغدا هه موویان پۆلین ده کات. ئیتر گرنگ نیه شاعیره کان سەر به کام رهوت و کام شىوازی شیعری بن، ههر ئەمهش کاره که له گشتیهتی خۆیدا تووشی دژوازی ده کات. چون به باوه پری من خانای و ئەلماس خان و میرزا شەفیع و مهلا خدر ده توانن له گەل بېسارانی جیاواز بن. به لام به داخه وه مه جالی به رته سکی شیعری ده پرگهیی و هه متهر بوونه وهی واژه و دهسته واژه و لیكدراوه کان به لای شاعیره کانه وه، له گەل نه بوونی جیهانینی شیعری و نه بوونی کینلگه واتایه کان له بواری بابته و ئەندیشه وه، بونه ته هۆ تا کوو به باشی نه توانین شاعیره کان و شىوازه که یان بناسینه وه. به لام ئەگەر به باشی وردینه وه بۆمان دەر ده که ویت که ئەو شاعیرانه له گەل یه کدی نزیکن و له گەل بېسارانی جیاوازیان هه یه.

هەر ئه و دابه ش کردنه میژووویه ده بیته هۆ تاکوو کاک عادل ناچار  
 بیت بۆ سهیدی به جیا قۆناغیکی سهربه خو قایل بیت، له بهر ئه وهی  
 سهیدی له رووی میژووویه وه له و دوو سه دهیه دا نه ژیاوه. درووسته،  
 سهیدی شاعیریکی شاز و ناوازهیه له ئه ده بی هه ورامیدا و نه ختی  
 توانویه تی بیته خاوه نی شیوازیکی که سه کی؛ به لام، له روانگه یه کی  
 گشتیه وه و له روانگه یه کی شیوازاسانه وه، شیعری سهیدی له  
 بیسارانی نزیکتر تاکوو شیعری ئه لماس خان. ههروه ها ئایا وه لی  
 دیوانه له گه ل رۆحی شیعری سهیدی نزیکتره یام له گه ل میرزا  
 شه فیع کولیایی؟ دلنیا م له گه ل سهیدی، به لام ماموستا ئه م دوو  
 شاعیره له گه ل یه ک جیا ده کاته وه، که چی وه لی و میرزا له یه ک  
 قۆناغدا داده نیت. ههروه ها ده توانین هه ندی شاعیری قۆناغی  
 دواتریش له قۆناغی سهیدیدا قه رار بگرن. وه ک فه خرۆلعوله ما و  
 مه ستوره. یان شاعیرانیکی تر وه ک فه قی قادر و ته نانه ت میرزا  
 ئۆلقادر پاوه بیس ده توانن له خانا و ئه پماس خان نزیک تر بن. من  
 له و باوه ره دام بیسارانی و سهیدی، له رووی میژووویه وه به هۆی  
 وه لی دیوانه وه له گه پ یه ک وه سپ ده بن. ده بی له مباره وه بیر  
 بکهینه وه تاکوو بزاین ئایا توانین له تایه تمه ندیه کانی شیعری ئه وان،  
 شیوازیک بۆ شیعری کوردی هه ورامی هه لینجین؟ تاکوو  
 شاعیره کانی پاش و پیشی ئه وان له و شیوازه دا پۆلینه ندی بکرین؟  
 ئه گه ر ئه و کاره بکریت پیویسته ناویکیشی له سه ر دابنن. چوون  
 زاراوه ی «قۆناغ» له م باسه دا واژه یه کی پر به پیست و دلرفین نیه.

لهوانه یه جیا کردنه وهی سهیدی وهک قۆناغیک خودی نووسه ریشی نهختی تووشی دردۆنگی کردبیت. بۆیه بۆ پاساوی کاره کهی خۆی له لاپه ره ی ۱۷۲ ده پئی: «شیوازی کاره که مان له پیناو ته تله کردنی قۆناغه کاندا، به هۆی تابه تمه ندیه کانی تاکه که سی شاعیرانی خاوهن شیوازه وه بووه.» ئەمهش وای کردووه تا کوو نووسه ر بۆ سهیدی، که شاعیریک ئاوازه و خاوهن شیوازه، به ناچاری قۆناغیک ته رخا ن بکات. به لām هه ر ئەو مه کانیزمه ی که ده توانی سهیدی، له بیسارانی و مه وله وی جیا بکاته وه، به باوه ری من ده توانی میرزا شه فیع و ئە لّماس خان و خاناش، له گه لّ بیسارانی جیا بکاته وه. که چی کاک عادلّ ئەو شاعیرانه له گه لّ بیسارانی له یه ک قۆناغ ریز ده کات که درووست نییه. باوه رپم وایه دابهش کردنی میژوویی هیچ کیشه یه ک چاره سه ر ناکات.

یه کیک له باسه گزنگه کان له میژووی شیعی هه ورامیدا باسی «مه نزوومه نووسی» یه، که ده کری وه ک ره وتیک بیته باس کردن، به لām مامۆستا عادلّ به داخه وه له م کتیه دا به یه کجاری فه رامۆشی ده کات. له راستیدا یه کیک له گرفتی باسه کانی سه ره وه بۆ پیوار بوون، یان نه بوونی ئەم بابه ته له م کتیه دا ده گه رپته وه؛ چوون مه نزوومه نووسی چ له رووی حیماسییه وه، چ له رووی ته علمیه وه یه کیک له دیارده دیاره کانی میژووی ئەم ئە ده به بووه. له به ر چاو نه گرتنی ئەم رپبازه بۆ ته هۆی ئەوه هه تا پیگه ی خانا و ئە لّماس خان و .... له م کتیه دا ون و ئاپۆز بیت.

## قۇناغى پېنجەم

ئەم بەشە لە راستىدا لەسەر بناغە و لەسەر تايىبە تمەنىيە كانى شىعرى مەولەوى گەلە پىژىرى بۆ كراوہ. ئەم قۇناغە كە كاك عادل دايىناوہ، نەختى لە و دوو قۇناغە كە پىشوو زياتر شياوى قەبوول كىردنە؛ چوون برى لە شاعىرانى ئەم ماوہىە لە رووى زمان و فورم و ناوہ پىژىرەوہ لە يەكتىر نىكىن. بە تايىبەت ئەو شاعىرانەى لە گەل مەولەوى پەيوەندىيان ھەبووہ. ھەروەھا شىعرى ئەم شاعىرانەش باشتر دەناسرىتەوہ. بۆ نمونە مەولەوى، ئەحمەد بەگى كۆماسى، بولبول، ئەحمەد پرىسى، زمانيان لە يەكتىر نىكىكە. بەلام من لەسەر ئەو پرايەم جەھان ئارا پاوہىيى و مستوورەى كوردستانى و فەخرولعۆلەماى سەنىيى و فەقى قادر ھەمەوہندى، ھەم لە رووى «زمان»وہ ھەم لە رووى وشە و دەرپىنەوہ لە گەل ئەو تاقمە شاعىرانەى پىشەوہ جىاوازە. شىعرى ئەم شاعىرانە لە گەل قۇناغە كە كانى پىشودا نىكىترە. بۆ نمونە فەخرولعۆلەما و مەستوورە و جەھان ئارا، لە وەلى دىوانە و تەنانت لە سەيدىش نىكىترن. كەچى پۆلىنبەندى مېژووى ئىزنى ئەم كارەى بە كاك عادل نەداوہ.

## قۇناغى شەشەم

ئەم قۇناغەش لە قۇناغە كىشە دارە كانە. چوون ھەموو ئەو شاعىرانەى كە لە رووى مېژووىيەوہ لە پاش مەولەوىيەوہن بە بى ھىچ پاساوىكى شىوازاناسانە لە يەك قۇناغ بە ناوى «شاعىرانى پارژىر و شوئىنگرى

مهولهوی»، پڙبهندی ده کرین. خالی هاوبه‌شی ئەم شاعیرانه ته‌نیا  
ئه‌وه‌یه له پاش مهوله‌وییه‌وه ژیاون.

وادیاره نووسەر وا بیر ده‌کاته‌وه که هه‌موو شاعیرانی پاش مهوله‌ویی  
له ژیر کاریگه‌ریی زمان و فۆرمی شیعی مهوله‌وی دان. ئەلبه‌ت ئەم  
بۆچوونه سه‌رله‌به‌ر هه‌له‌نیه؛ به‌لام، هه‌موو باسه‌که ناگرێته‌وه. پراسته  
مهوله‌وی له‌سه‌ر زمانی شیعی پاش خۆی کاریگه‌رییه‌کی هه‌راو  
داده‌نیت و ده‌توانین سه‌ید تاهیر هاشمی و بری شاعیری تریش، به  
شاعیری مهوله‌ویانه بزاین؛ به‌لام هه‌ر له‌م سه‌رده‌مه‌دا که سه‌ده‌ی  
چوارده‌ده‌کات و کاک عادل به‌ناوی شاعیرانی راژیر و شوینگری  
مهوله‌وی ناوی ده‌بات، ئیمه‌ بری شاعیرمان هه‌ن هه‌ر چه‌ند له‌ پرووی  
فۆرمه‌وه له‌ ژیر کاریگه‌ری مهوله‌وی یان درووستر بلیم له‌ ژیر  
کاریگه‌ری فۆرمی هه‌زار ساله‌ی شیعی هه‌ورامی دان، که‌چی له  
پرووی زمان و ناوه‌پۆکه‌وه ده‌که‌ونه ژیر کاریگه‌ری ئه‌و به‌شه‌کانی  
شیعی کوردیه‌وه. زمان و ناوه‌پۆکی شیعی ئەم شاعیرانه ورده  
ورده له‌ گه‌ل مهوله‌وی مه‌ودا په‌یدا ده‌کات، ئیترو هه‌ک جاران له  
سه‌داسه‌د له‌ ژیر کاریگه‌ری جه‌نابی مهوله‌ویدا نین.  
بۆیه من باوهرم وایه‌ ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ره‌وت و میتۆدی ئەم کتیه‌ برپۆینه  
پیشه‌وه، پاش شاعیرانیک که له‌ پرووی فۆرم و زمانه‌وه له‌ ژیر  
کاریگه‌ری شیعی پیشوو دان، باشترو بوو نیمچه قوناغینکی تر به  
ناوی «شیعی نوێ کلاسیک» وینا بکه‌ین تا هه‌م له‌ پرووی  
میژووویه‌وه هه‌له‌قی په‌یوه‌ندی شیعی کلاسیک و شیعی نوێ ون

نەبىت، ھەمىش بتوانىن شاعىرەكان باشتەر پۆلىن بکەين. بۇ نموونە،  
باوەرەم وایە زمان و ناوەرۆکی شىعرە ھەورامىيەکانى کاردۆخى لە  
مەولەویی جیاوازن.

وەتەن ئەدانە کەس مەدۆش بە زەر  
ئانە دۆش بەزەر، شىتتا يا خۆ ھەر  
وەتەن قىمەتش ھەسەب مەکرىۆ  
بە ھەزار کولیرى لیرى مەدرىۆ  
ئانە ورەشۆش يا کریش وەرۆ  
پەسەنە ئەدەيش پەى خەپكى بەرۆ...  
يان

وەتەن ھەر تۆنى وەشىم ھەر وەش بى  
جە دەرد و بەلا و دىلى بىبەش بى  
دپ گرد سەعاتىو بى ریا و درۆ  
پەى سەر بەستى تۆ دەنگى بەرز چرۆ  
ماچۆ ھەى کوردا گيانم فیداتا  
چەمىۆ گىپىندەى وەرەو دماتا.....

ئەگەر بمانەوى وەک رەوتىكى مېژوویی ئەم رەوتە باس بکەين دەبى  
بە باشى لەم بارەوہ پەيجۆرى و تويزينهوہ بکرىت. بەلام ئەگەر لە  
پروانگەيەكى گشتیەوہ پروانىن دەکرى لەم بەستینەدا ئەم شاعیرانە ناو  
ببەين: مەلا ھەسەنى دزلى، عەبدۆلا بەگى ھەورامان، ئاغا عەنايەت،  
محەمەدئەمین کاردۆخى. لە راستیدا ئەم باسە زیاتر لە کاردۆخیدا

شیاوی باس کردنه و ده کرى به زمان و ناوه پۆکیکی جیاواز له مهولهوی جهختی له سهر بکهینهوه. کاردوخیش له ژیر کاریگهري شيعری شاعيرانیک وه ک پیره میرد و دلدار و قانع و بیکهس و موفتی پینجويینی دایه. دواتریش ئەم پهوته له شيعری شاعيرانیک وه ک دانای ههورامی و مؤمن برومهندی و مؤمن یهزدانبهخش دریزه ده کیشی. مؤمن یهزدانبهخش له م بارهوه نهختی بهرجهستهتره. بهلام شتيک که له م بارهوه زور جينگای لی وردبوونهوهیه نهوهیه ئەم پهوته له بهشی ههورامیدا زور لاوازه. پهنگه ئەم لاواز بوونه جگه لهوهی یهکیک له هۆکارهکانی کیشهی شيعری ئیستای ههورامانه، که نهیتوانی بهباشی و له کاتی خویدا نوێ بێتهوه، ههرواش بهشیک له کیشه فهرههنگیهکانی ئەم دهفهره بۆ ئەم لاواز بوونه دهگه پریتهوه. چون ئەگەر ئەم بهشه به باشی له پانتای ئەدهبدا به کردهوه دهبرکهوتایه لهوانهیه یهکریزی فهرههنگی و زانیاری نهتهوهی زیاتر دهبوو.

ئەم پهوته له شيعری پهرویز بابایی و مامۆستا یوسف رهسوول ئابادیدا پهنگ و پروویهکی تر به خویهوه دهگری. نموونه له شيعری کاک یوسف:

گولپوم دا دهمو وایۆ عهزیزم

دلم کالاسهرو مایۆ عهزیزمیان

تاریکه بئ و ته نیا تو بيشی

وهرت پزگنارساتو بيشیل چه کياره و ته نیش کيشاوه

دهس هەر کۆی کۆی، هەر لا توو بیسی  
دهرویش حه مه یلی هه لای ئاوارهن  
ئه وه هەر ته لانی لوا توو بیسی  
سینه زه پینی ئاوات و رازی  
ته قه پ به ته قه پ چه میا توو بیسی

کاک یوسف له شیعره عهرووزیه کانیدا وه ک پارادایمیک چاو له  
ئه ده بی فارسی ده کات. هەر له م پیناوه دا بری شیعری فارسی به باشی  
وه رده گیرینته وه؛ به لام به داخه وه له کتیه که یدا ئامازه یان پینه دراوه.  
له راستیدا کاک یوسف زیاتر له ئه ده بی کلاسیک و له قابله کۆنه کان  
ده روانی، به لام په رویز له ژیر کاریگه ریی شیعری نوئ کلاسیک  
دایه، که پاش شۆرشی گه لانی ئیران ئه م جۆره شیعره له ئیراندا زیاتر  
له جاران سه رنجی دراوه تی. بۆیه زمانی په رویز له کاک یوسف  
نووتیه؛ به لام هه ندیجار بری له شیعره کانی کاک یوسف توکمه ترن.  
نمونه له شیعری په رویز:

چه می مه وزوو وه پی و یچم دماشو  
به شکه م شه وه ی تاریکه لاشو

یان

په ی مه رگ و ئاواتانو ویم  
هه رچی شه وی په رسیمه نی  
هه لسیو ئه من شیعریمه نی  
ئه من هه لسیمه نی



هیزی شهوی یۆ لامه نه  
دژمانی دئی و نامی نه دئی  
توهرگی ورینه و بهرشییه و  
یه ک دانه ههنگامی نه دئی

من له سهر ئه و باوه پرهم ده بوايه به پرئز کاک عادل بايه خ و سهرنجیکی  
باشتری بهم باسه ی بدایه. چوون له وانه یه که سیک وه ک عوسمان  
مۆحه ممه د هه ورامیش له پرووی زمان و فهزای شیعرییه وه، له به شی  
شیعری نوئی کلاسیکدا جیگای بیته وه. فۆرمیشی ئه وه نده ئالوگۆر  
پینه کردوه. درووسته عوسمان مۆحه ممه د دپره کان درئز و کورت  
ده کاته وه؛ به لام به و کاره ناتوانی شیعری نوئی بنیات بنیت، پیم وایه  
خویشی پیداگریه کی ئه وتۆی، به تایبهت له سهر تادا، بۆ ئه م کاره  
نه بووه. ههر به و جۆره شیش په رویز چوار (مستفعلن) ده کا به دوو  
(مستفعلن) و نایه ویئ شیعری نوئی بنووسیت و بلیت شتیکی تازه م  
داهیناوه. ههر درئز کردن و کورت کردنه وه یه ک نابی به شیعری  
نوئی.

### قۆناغی یه که م (سهره تایه ک له کۆتایی)

له قۆناغی یه که مدا کاک عادل سهره تای شیعری کوردی هه ورامی بۆ  
دوو دیارده یان دوو به رههم ده گهریئیتته وه؛ واته، شیعری «هورمزگان»  
و شیعره کانی پیرشالیار، که ئه و ده قانه به «ماریفه تو پیرشالیاری»  
ناسراون. دوو به رههم، که له سهر ئه و رایه م هه م له پرووی پیکهاته وه،

هه‌میش له پرووی زمان و وشه‌وه له یه‌کتر جیاوازن. ئەم دو‌الیزمه له سه‌رتاسه‌ری میژووی شیعی هه‌ورامیدا بابه‌تیکی حاشا هه‌لته‌گره و هه‌تا سه‌ده‌ی چوارده‌یش ده‌بیندریت. من هه‌میشه وام هه‌ست کردووه که ئەوانه‌ی خۆیان هه‌ورامی نین، به‌لام به‌شیوه‌ی هه‌ورامی نووسیه‌یانه شیعه‌کانیان له گه‌ل ئەوانه‌ی هه‌ورامی بوون، شیعه‌کانیان جیاواز بووه. زۆر به‌ئاسانی ده‌توانین به‌وه بزاین که زمانی شیعی سه‌ید تاهیر هاشمی له گه‌ل که‌سیک وه‌ک کاردۆخی جیاوازیه‌کی هه‌یه. زمانی مه‌ستوره و جه‌هان ئارا جیایه. هه‌رچه‌ند پۆخی شیعی ئەوان له‌یه‌ک نزیکه. یان ده‌توانین چاو له‌ زمانی سێ لووتکه‌ی شیعی هه‌ورامی واته‌ بی‌سارانی و سه‌یدی و مه‌وله‌وی بکه‌ن، که شیعه‌کانی بی‌سارانی و سه‌یدی له‌ مه‌وله‌وی ساده‌تر و هه‌ورامی ترن، هه‌م له‌ پرووی وشه‌وه، هه‌میش له‌ پرووی پیکهاته‌ی زمانه‌وه. ده‌کرئ له‌م باره‌وه زۆر فاکت بێینه‌وه. هه‌روه‌ها ئەلماس خان و خانا و غولام‌ه‌زای ئەرکه‌وازی له‌یه‌کتره‌وه نزیکه‌یه‌تی زیاتریان هه‌یه، هه‌تا له‌ گه‌ل میرزا ئۆلقادر پاوه‌یی و مه‌لا خدر پرواری. به‌لام ئەم جیاوازیه‌ چۆن چۆنی باس ده‌که‌ین، ئەوه به‌ دلنیایه‌وه بپووستی به‌ کتیبیکی سه‌ربه‌خۆ هه‌یه.

ئەم دوو فاقیه له‌ میژووشدا وه‌ک دوو زاراوه‌ی «گوران» و «هه‌ورامی» ره‌نگی داوه‌ته‌وه، که به‌رده‌وام تیکه‌لۆپیکه‌ل به‌ کار براون. ده‌کرئ بڵین ره‌وتی شیعی گوران بۆ شیعی هورمزگان و ره‌وتی شیعی هه‌ورامیش بۆ ماریفه‌تو پیرشالیاری ده‌گه‌رپته‌وه.



شتانه له باسی قوڼاغانه دا، که وه ک گرفت من کیشم له گه لیان هه بوو چاره سهر بکرین و بتوانین له هه ناوی ئەم دوو پرووباره دا شاعیره کان باستر پۆلینه ندی بکهین .

پیشیاری من ئەوهیه میژووی شیعی هه ورامی به دوو بهش دابهش بکهین و له جیاتی دوو زاراوهی گوران و هه ورامی، که دوو وشهی فره مسداق و ئاپۆزن، دوو ناوی تر که هه لگری هیچ باس و مسداقیکی تر نه بن، لهو پیناوه دا بدۆزینه وه و پاشان ده توانین له ژیر ئەو دوو زاراوه تازه دا شیعی هه ورامی زۆر ئاسانتر و زۆر باستر و به کیشهی که مته وه شروڤه و پۆلین بکهین . جاریکی تر ده لیم ده بی له سهر دوو زاراوهی «گورانی» و «هه ورامی» وه ک دوو شیواز بیر بکهینه وه و بزاین ئەم دوو ریپازه ده توانن وه ک دوو شیواز خویان بۆ ئیمه بنوین؟ ئایا ده توانین له م دوو ریپازه تایه تمه ندی شیواز، به له ونیکی زانستیانه هه لینه جین؟ بۆچی ئەم دوو پرووباره له ماوهی هه زار و چوارسه د سال هه رگیز به یه ک نه گه یشتوون و یه کتریشیان قت نه کردووه؟! ته نانه ت سهر چاوهی هه ردوو ره وته کهش جیایه . ئەمه بری لهو پرسانه ن ده بی مشتومریان له سهر بکریت . به لام گرفتییکی گه وره له م پیناوه دا ئەوهیه شیعی هه موو شاعیران یه کسان له بهر ده ستدا نییه .

## به شی شیعری نوی

کاک عادل به شی کوتایی کتیبه که ی تهرخان کردووه بو شیعری نوی. ده لی سهرکه وتن هه میسه بو ئه وانیه بتوانن پریاز و هه ناسه یه کی تازه به ئه ده ب ببخن. ده کری له پیناوه دا پرسیار بکه ین ئایا عوسمان مؤحه ممه د توانیویه تی هه ناسه یه کی تازه به شیعری هه ورامی به خشیت؟ من باوه رناکه م. ته نانه ت کاره کانی ئه و هیچ کاریگه ریبه کیان دانه ناوه. به گشتی ئه م به شه لاواز ده نویی. به لام ئه م لاواز بوونه، زور که م یه خه ی نووسه ر ده گریته وه. چوون کاتی به ئینسافه وه ده پروانین ئاشکرایه نووسه ر شتیکی ئه وتوی له به ر ده ستدا نیه. ئه و ده بی له سه ر چی بنوسییت؟ له م باره وه چهند کتیبی به پیژ و تووکه له به ده ستدا هه یه؟ چهند پریچکه ی شیعری له شیعری نوی کوردی هه ورامیدا به دی ده کری؟ ئیتر، دیاره ئه م به شه له کروکی خویدا لاوازه. له سه ر شتی لاوازیش، ره خنه و نووسینی به هیژ نانووسریت. بویه باوه رم وایه، دلنیشم خودی کاک عادلش هه مان باوه ری هه بیت، که ئه م به شه پیویسته سه رله نوی بنووسریته وه. که وابوو چاوه پروانی داهاتوو ده بین تاکوو بزاین کاک عادل له م باره وه چیمان بو ده نووسی.

به لام له به شی شیعری نویدا ده کری هه ندی باس و خواس بورووژینین که په یوه ستن به نووسه ری به پریزه وه. بو نمونه کاک عادل له م به شه دا زیاتر له هه ر شتی سه رقالی ئه وه یه به هه ر قیمه تیک بووه یه که م که س له م باره وه ده ست نیشان بکات. خوازیاره بلی

سه‌ره‌تای شیعری هه‌ورامی بۆ عوسمان موحه‌مه‌د هه‌ورامی ده‌گه‌رپه‌وه. له کاتیکدا خودی مامۆستا عوسمان موحه‌مه‌د که کاک عادل به‌رچه‌شکین ناوی ده‌بات، خۆی له‌م پیناوه‌دا و ته‌یه‌کی ئه‌وتۆی نییه. واش دیاره‌ خوازیا‌ری نو‌یخوا‌زی و رچه‌شکینی له‌ شیعری هه‌ورامیدا نه‌بوویت. ده‌ستیکه‌م له‌ کاره‌کانیدا وا ده‌رده‌که‌ویت، ئه‌و کارانه‌ش که ئه‌و کردوونی له‌ چهند شاعر زیاتر تیناپه‌رن و له‌و شاعرانه‌ش هیچ جیهانی‌نییه‌کی نو‌یخوا‌زانه‌ به‌دی نا‌کریت. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بمانه‌وئ ئه‌و به‌سه‌ره‌تا بزاین، سه‌ره‌تایه‌که‌ گه‌لیک لاواز. ئیتتر ناتوانی باوکی ئه‌م به‌شه‌ به‌ ئه‌ژمار بیت. پاش عوسمان موحه‌مه‌د، کاک عادل جه‌لیل عه‌بباسی و کولسووم عوسمانپوور به‌ دوو شاعری تری سه‌ره‌تا ناو ده‌بات، پاشان وه‌ک چواره‌مین که‌س ناو له‌ رووف مه‌حموودپوور دینی. ئه‌مه‌ی که ئه‌م سی‌ که‌سه‌ نو‌یخوا‌زن قه‌بووله‌، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی بزاین کامیان سه‌ره‌تا بووه، ئه‌وه‌ بۆ خۆی شایانی لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتره‌ و منیش هیچ هۆگریه‌کم له‌و باره‌وه‌ نییه‌ و ئه‌م جۆره‌ باسانه‌ من به‌ره‌و لای خۆیان راناکیشن. که‌چی ده‌توانم ئه‌وه‌ بلیم ئه‌و سی‌ به‌رپزه‌ له‌ بواری کاته‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ پاش و پیشیان نییه‌، ئه‌گه‌ریش هه‌بێ زۆر گرنه‌گ نییه‌، چوون هیچ کاریگه‌ریه‌کی ئه‌وتۆی به‌ سه‌ر شیعره‌وه‌ نه‌بووه‌. یان کاریگه‌ریان هاو کات و هاو ته‌ریه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر سی‌ شاعیر له‌ یه‌ک ده‌یه‌دا کاریگه‌ریه‌کان وه‌رده‌گرن و ئه‌زموونی خۆیان بۆ ناو ئه‌ده‌بی هه‌ورامی ده‌گوا‌زنه‌وه‌. به‌لام ئه‌وه‌ی کاک عادل ده‌لیت: «فلان

شاعر له فلان پریکه وتدا له رادوین خوینداراوه ته وه، یان فلان شاعر بو  
 سروه نیردراوه و چاپ نه بووه»، نه گهر به مېونه وه خوازیا ر بیټ یه که م  
 که سه کان دیاری بکات، په ننگه هم به لگه کان لاواز بن، هه میس نه و  
 ده ست نیشان کردنه هیچ شتی ناگورئ. بو نمونه من له م بواره دا  
 شتی که ده لیم بزاتم بو کئ شیاوی قه بوول کردنه: من له سالی ۱۳۷۴  
 هه تاوی له نه نجومه نی پاوه چیروکی هه ورامیم خویندوه ته وه،  
 ئیستاش به لای خوومه وه ماوه، نه گهر که سئ له بیری مابئ چیروکی  
 شوانیک و دلداره که ی بوو. ئایا نه وه بو میژووی چیروک گرنکه؟!  
 هه روه ها له زستانی ۱۳۸۱ دوو چیروکم له گوڅاری کارنامه  
 وه رگرتون و بو هه ورامی پاچه فم کردون؛ یه کتیکان ناوی  
 «تانگ» ه، له نوو سینی حوسه یین مورته زایان ئابکناره، نه وی تریشیان  
 «چوون جاری جاران» ه له میترا ئیلیاتی. به داخه وه هیچ کامیان چاپ  
 نه بوون. به لام نه وه ی که گرنکه نه وه یه، من له م بواره دا چ ئیدعا یه ک  
 ده توانم بکه م؟ پی م وایه هیچچ.  
 نه مه وی بیرورای خویشم له مباره وه دهر بیرم. من وه ک گشتیه تیک  
 له نه ده بی کوردی دهر ونام، شیری کوردیش له شیخ نووری و  
 گوړانه وه ده ستی پیکردوه و ئیتر ته واو. پی م وانیه بو ههر شار و  
 شاروچکه یه ک و بو هه دیالیکتیک پیویست بی یه که م که س و  
 دووه م که س و سیه م که س دیاری بکه یین. من نه م کارانه «ئاو به  
 خرډا کردن» ده زاتم. هه وه ها بو نه و به شه کانی تری نه ده بیش ههر نه م  
 بوچوونه م هه یه. به راستی من مانای نه و هه موو دابه ش کردنه نازاتم.

نازانم....

له بهشى شيعرى نويدا شتيكى تر هه يه به وردينييه وه ده كرى ئاوري  
ليبنهينه وه و وهك دژوازيهك پيناسه ي بكهين. ئه ويش ئه وه يه  
كاك عادل له دارشنى قوناغه كان ميتودىكى هه بوو، هه چهند له  
برى شوين من گرفتيم هه بوو له گه لى، به لام ئه و تيده كو شا و،  
شاعيرىكى ناوازه ي هه لده بژارد و به پي شيواز و تايه تمه تديه كانى  
شيعرى ئه و، قوناغىكى تهرغان ده كرد؛ ئيتير له و قوناغه دا هه ندى  
شاعيرى ترى به دهورى ئه ودا كو ده كرده وه. به لام كاتى باس ده گاته  
سه ر شيعرى سه رده م ئيدى ئه و ميتوده له بير ده كات و له به رچاوى  
ناگرىت، ده بيته «يه ك بان دوو هه وا». چوون له م سه رده مه دا و له  
به شى شيعرى نويدا ره وف مه حمود پور هه م له رووى  
چونايه تيه وه و هه ميش له رووى چه ندايه تيه وه و له رووى  
فهلسه فه ي شيعرى نوپوه، ناوازه ترين شاعير به ئه ژمار دىت، ده بوايه  
له م باره وه ئه وى به ناوه ندى قورسايى ئه م ماويه دانبايه و پيوست  
بوو باشت له سه رى پيه يقى. هه روه ها پيوست نه بوو ئه وه نده  
موحه ممه د وه سيف سيستانى و هه نزه له ي باده غيسيش ناو ببات!!!

## دوو خال

پيم خو شه لي ره دا به دوو خال ئامازه بكه م. يه كه م باس ئه وه يه  
ماموستا عادل له م كتيبه دا بو ميژووى له دايك بوون و كوچى دوايى  
شاعيره كان له سى جوړ ميژوو سوودى وه رگرتوه: كوچى مانگى،



ههتاوی، زاینی. ئەم شتە خوینەر تووشی سەر لە شیواوی دەکات، لە  
 بواری فێر بوونیشەوه زۆر نابەجێ و هەلەیه. چوون خوینەر ناتوانی  
 وینایەکی درووست بکات، ئەگەر ئەو وینایەش نەبێت فێر بوون زۆر  
 دژوارە. من بۆ خۆم جاروبار نازانم خانا بەر لە بیسارانیه یان بیسارانی  
 بەر لە خانا، من جارێک ئەم کیشەم بۆ زۆریک لە شاعیران هەیه. ئەمە  
 نیشانەی ئەوێه ئیمە لە هەر کتییەک و لە هەر شوینی و لە هەر  
 لاپەرەیه کدا لە سەر بنەمای میژوویەکی باسەکان دەخویننەوه. بۆیه  
 بریا کاک عادل میژووی لە دایک بوون و کۆچی دوایی شاعیرەکانی  
 یە کەدەست بەینایە، کە ئەو بۆ خوینەر زۆر ئاسان کاریی دەکرد.  
 دووھەم خال ئەوێه، بریا لە بەشی ژیان و بیوگرافی شاعیرەکاندا،  
 زیاتر باسی بەرھەمی شاعیرەکانی بکردایە. درووستە مامۆستا لە  
 پیشەکیدا دەلی نامەوی میژووی ئەدەبی بنووسم. هەر وەھا لەو  
 پیناوەدا تێدەکوژی خۆی لە هەمتەر بوونەوه پاریزی؛ بەلام دەبوایە  
 هەر بەو جۆرە ی کە لەسەر شیواز و شیعەرەکانی بیسارانی و سەیدی و  
 مەولەوی باس دەکات لەسەر شیعری شاعیرانی تر باسی بکردایە.  
 ئەلبەت نە بەراوەی ئەو شاعیرانە، لانیكەم وەک میرزا ئۆلقادر،  
 دەیتوانی ئاور لە هەندی شاعیریتیش بداتەوه. ئەو بۆ خوینەر  
 بەتایبەت بۆ خویندکاران و مامۆستایان زۆر بە کەلکتر دەبوو.  
 لەم کتیبەدا هەندی شاعیر کە دەکری ناوداریش بن ناویان نەهاتوو،  
 وەک غولام رەزاخانی ئەرکەوازی. جارێکی تر سپاس لە مامۆستا  
 عادل موحمەد پوور.

## کتیبیکی تازه له پیناو میژووی ئەدەبی هه‌ورامان<sup>۱</sup> چەند سەرنج و تیبینی

خوشحالم که پاش بلاو بوونەوه‌ی کتیبی «تەرح، رەوت ناسی شناسی شیعری کوردی هورامی له سەرەتاوه تا هەنووکە» که له مانگی گولان بەهاری (۹۲)ی ک.ه. بلاو کرایه‌وه، له لایەن خوینەرانی ئەدەبی کوردییەوه بە وتار، نامە، تەله‌فون و پەیام پیشوازی لیکرا. مەبەستم پیشوازی چەپڵە لیدان و ستایشی بێمایە نیە، بەلکۆو برێک خویندەوه‌ی گوتاری ئەو کتیبە بوو که روانگە و پەیلوای جیاوازی لیکەوتەوه. ئەمە تەعبیر لەو رووکردە ئەکات که ئەم کتیبە پەيامیکی بوو خویندەوه‌ی هەبووه و لانیکەم هەندی بابەتی بوو یەکه‌م جار له بەستینە‌ی شیعری نەتەوه‌یی خستۆتە گەر که پیشتر له کتیبخانە‌ی ئەدەبی کوردیدا بو‌شایی بوون. رەنگە ئەم دەقه یەکه‌م جار بیت هەندی دوند و رەوه‌زو و ئاستەنگەکانی ئەم ریگا پر هەلەتیبە به شیوه‌ی کی ریزه‌یی بریبت و کون و قورنبه نادیاریه‌کانی شیعری

---

<sup>۱</sup> - محەمەدپوور عادل، هفتە نامە‌ی سیروان، ژ (۷۵۶-۷۵۷) رەزەبری سالی

کوردی هورامی پشکاند بیت و ههولیک بیت بو ریوارانی ئەم پەوتە  
 ئەدەبیه. سەرەرای ئەمە نووسەر پێیوایە هیشتا هەندی لایەنی ئەم  
 ریزیازە بە لیلی ماوەتەو و پێویستی بە خۆماندوو کردنی تر هەیه.  
 کاک «کەیهان عەزیزی» شاعیر، نووسەر و خاوەن هزر که له شیعری  
 کوردی سۆرانیدا خاوەن جیگە و پێگەیه کی دیاره، له ههفته نامه ی  
 سیروان ژماره (۷۵۳ و ۷۵۴) بهرواری (۱۳ و ۲۰ رەزبەری ۹۲)  
 وتاریکی رهخهیی به پێزی به ناو و نیشانی «کتیبکی تازه له پیناو  
 میژووی ئەدەبی هه ورامان!» له باره ی ئەم کتیبه وه نووسیه که  
 جیگای دهسجۆشانه و سپاس و حورمهته بو رهخهقان که بههره و  
 بایهخهکانی ئەم کتیبه ی نیشان داوه و پاشان پهیلوای خۆی دهربرپوه  
 و ههندی خالی «ئهرینی و نه رینی» ش خستۆته روو که هه ر دوو  
 جیگای پیزانین و بیگومان بریکیان بههرهیه کی باشن بو باری  
 ناوه کی کتیبه که و هه نیکیشیان تهعبیر له روانگه ی رهخهگر دهکات،  
 بو نووسه ر جیگای تیرامان و شیاوی تیبینی و وهلامدانه وهن. هه ول  
 ئەدەم له دوو بەشدا ئاوریان لی بدەمەوه.  
 بەشی یەکم: قوناغەکانی شیعری کلاسیکی کوردی هورامی.  
 بەشی دووهم: شیعری ئیستای کوردی هورامی.

به شی یه که م:

## قوناغه کانی شیعی کلاسیکی کوردی هورامی

له لاپه‌ره‌ی (۱۱) خالی (۱) ی ئەم کتیبه نووسراوه که دۆزی سه‌ره‌کی نووسه‌ر نووسینی میژووی ئەده‌بیی هورامی و ژیاننامه‌ی شاعیران نییه به‌لکوو بیرۆکه‌ی گال‌له‌یه‌که بو لیکۆلینه‌وه و خستنه‌ پرووی بنه‌ما و چلۆنایه‌تی ته‌شک‌گرتنی سه‌ره‌ه‌لدانی ره‌وتی شیعی کوردی هورامی و دابه‌شکردنی قوناغه‌کان به که‌لک وه‌رگرتن له سێ بابه‌تی «شیوازناسی، میژووی ئەده‌بی و زمانه‌وانی:

الف: ره‌وتی یه‌ک له دوا‌یه‌کی میژووی ئەده‌بی<sup>۱</sup>

ب: خستنه‌پرووی به‌رجه‌سته‌یی و کاردانه‌وه‌ی شیواز و زمانی ئەده‌بی شاعیره‌ کاریزما و نوخبه‌کان له سه‌ر شاعیرانی هاوکات و پاش‌په‌وه‌ و... کاک که‌یه‌هان له مه‌ر توخمی «کرکه» و پیرای نواندنی پرسه‌که‌ی، زۆر جوان فه‌لسه‌فه‌ی ئیده‌که‌ی منی گواسته‌ته‌وه که کرکه له تیزی تیئۆریکی ئەده‌بی مندا «پروچیکه‌ که (۱۴) سه‌ده‌ جه‌سته‌ی شیعی کوردی هورامی له هه‌ر که‌ند و له‌ندی‌ک پاراستوه». من دووباره‌ به‌ پێداگرییه‌وه له سه‌ر ئەکه‌م توخمه‌ زمانیه‌ ئه‌لیم خوشه‌ختانه‌ به‌ دۆزینه‌وه‌ی ئەم توخمه‌، توانومه‌ شیعی کوردی هورامی به‌ره‌و

---

<sup>۱</sup> - جریان متوالی تاریخ ادبیات

میتۆدییکی زمانهوانی تیتۆریزه و ئاراسته بکه م. به لام کاک که یهان له م باره وه هیشتا دزدونگ و گوماناوییه، ته نانه ت بووه به پرسیاریکی «دژوار و دژواز». سه ره پای ئه مه وتوویه که «کاک عادل له چه ندین وتاری فارسی و کوردیدا تیکۆشاهه ئه م باسه پروون بکاته وه، به لام، پیم وایه هیشتا باسه که به لیلی ماوه ته وه.» ئه گه ر کاک که یهان ههست ئه کات له م باره وه وتارم نووسیوه و ههولم بۆ شروقه کاری داوه ئه ی چۆن نووسینه کانی به وردی نه خویندۆته وه؟ تا ئاوا پرسیکی دزدونگ و گومانای دای نه گریت! رهنگه له م بوارا خوی ماندوو نه کردبێ و به وردی نووسراوه کانی منی له (کتیبی سۆزی لیریکا، وتاری سهیدی هورامی له ته رح (ل ۷۲) و چه ند وتاریتر له پامان و زریبار و سروه و...) نه خویندبیته وه. ئه گینا من به زمانیکی سانای پاشکاو و به لگه ئامیز ئه م توخمه م له له و سه رچاوانه دا هه لآویرد و شروقه کاری کردوو.

بۆ زانیاری زۆرتر له دیدی مندا «کرکه» هه وینی جوانیناسی شیعی هورامیه، که پێوه ندیه کی ئه ندای و فۆنۆلۆژیکی له گه ل پرۆسه ی دهنگ سازی<sup>۱</sup> زماندا هه یه و توخمه گه لیک له م پرۆسه دا کاریگه رن بۆ هه لآویردی زمان و شیعی کوردی هورامی و شیوه کانیتر. به لگه ی زیندوو بۆ نواندنێ نه خشی «کرکه» له م کتیبه دا، به پشت بهستن به و توخمه و که لک وه رگرتن له (توانش و کنش) ی زمانی، شیعه کانی سهیدی هورامی ئانالیز کراوه و هۆکاری (کۆن و نوی) ی سهیدی که

<sup>۱</sup> - فرایند واجی (phonemic process)

برپیک بانگه‌وازی «دوانه»ه بوونی بو ته‌که‌ن، خراوته پروو و به‌و  
 ئاکامه‌گه‌یشتوو که سه‌یدی هه‌مان سه‌یدییه، به‌لام ئەمه‌ توخمی  
 «کرکه»یه جیاوازی خستۆته‌ نیوان ته‌جروبه‌ی سه‌یدی له‌ کیشی  
 خۆمالی برگه‌ و کیشی عه‌رووزدا. سه‌یدی به‌ سێ زمان (هورامی،  
 فارسی و عه‌ره‌بی) شیعری‌ داناوه، ئەو شیعره‌ هورامیانه‌ که به‌ کیشی  
 خۆمالی (توانش) و تراون له‌ شیوه‌ی هۆینه‌وه و ده‌ربرینی زماندا  
 جیاوازی ئەوتۆیان هه‌یه‌ له‌ گه‌ل ئەو شیعرا‌نه‌ی که به‌ کیشی عه‌رووز  
 به‌لام به‌ زمانی هورامی کۆن و فارسی (کنش) دایاناون. ئەگه‌ر ئەم  
 توخمه‌ له‌ هه‌لاوی‌ردی پرۆسه‌ی داهینانی ئەو شاعیره‌ به‌ر چاوه‌ نه‌گیرئ  
 ئەوا خوینەر تووشی دردونگی و شیمان‌ه‌ ده‌بی‌ت و ده‌چی به‌ هه‌له‌ی  
 خویندنه‌وه‌دا که ره‌نگه‌ دوو سه‌یدی ئەم شیعرا‌نه‌یان دانایی .

کاک که‌یهان باسی له‌ سه‌ر شیوازی نووسینی منی کردوو که‌ گوايي  
 نووسینه‌کانم «ویشک، بیهاز و قلۆرن- ئەلبه‌ت من «وشک»م پئی  
 جوانتره‌ ئەم واژه‌ زۆرتر ناوچه‌ی موکریانه‌ که‌ کاریگه‌ری زۆری له‌  
 سه‌ر کاک که‌یهان داناوه، که‌چی ره‌خنه‌ی گرتوو که‌ من «هه‌بی‌تن» و  
 «بکاتن» و «بکری‌تن»ی هه‌ولیریا‌نه‌ به‌کار ده‌به‌م - و... ئەمه‌ په‌یلوای  
 ره‌خنه‌گره‌ و بو من جیگای ریز... من له‌ وتاری لیکۆلینه‌وه و زانستیدا  
 هه‌ول ئەده‌م توخمه‌گه‌لیک هه‌لبژیرم که‌ خاوه‌ن کارامه‌ی ئەده‌بی بن  
 و به‌ باشی له‌ جیبی خۆیاندا دایان بنی‌م، به‌ چه‌شنیک مه‌دل‌وولی  
 راسته‌کی خۆی بپیکئ و بتوانم دوا‌یی به‌رگری لیوه‌ بکه‌م. هه‌ر  
 بابه‌تیک کارکردیکی مه‌وزووعی و شیوازاناسانه‌ی خۆی هه‌یه‌ که‌

پهنگه له گه‌ل باری پړوخی و زه‌وقی خوینه‌رانتر نه‌گونجیت. بگره که‌سانیک وه‌ک شاعیر و هونه‌رمه‌ند بین که هیزیان به‌مل بابته فه‌نی، ئه‌ده‌بی، شاره‌زاییه‌کاندا نه‌شکیتته‌وه، بۆ خه‌له‌تان‌دن و ورووژاندنی زیهنی به‌رده‌نگ، په‌نا ببه‌نه‌ رازاندنه‌وی نه‌سری ئاهه‌نگین، هه‌سته‌کی و شاعیرانه و ئه‌م لق و ئه‌و لق کردن، تا‌سه‌ره‌نج راکیش بی بۆ خوینهر و هه‌ل‌خراندنیان به‌ره‌و ئاراسته‌ی چیژی نووسراوه‌که نه‌ک ناوه‌پړوکه‌که‌ی. من ئاوا پوو‌کردیک به‌چاوبه‌ست کردنی خوینهری ئه‌زانم و دوو‌خسته‌وه له‌راستیه‌کان.

له‌ولامی به‌شیکتر له‌په‌خه‌که‌ی کاک که‌یهان له‌به‌ستینه‌ی زماندا، من دیارده‌ی تاک زمانی و په‌تیخوازی<sup>۱</sup> و پاکژکردنه‌وی زمان و ترس له‌به‌کاربردنی زمانی ئه‌م و ئه‌و، به‌په‌تایه‌کی مردوو‌خو‌ازانه و سواو و خه‌موکی ده‌زانم که‌نابی بانگه‌شه‌ی بۆ بکریت، به‌ل‌کوو خه‌ساریکی مه‌زنه‌ بۆ زمانی کوردی و گه‌رانه‌وه‌یه بۆ رابردوو<sup>۲</sup>، زمانی زیندوو و ئه‌کتیف ئه‌و زمانه‌یه که‌هه‌وینه‌که‌ی زمانی خه‌ل‌کیه‌ده‌که‌ن و ریگایه‌که‌ بۆ دوله‌مه‌ند کردنی زمانی ستانداردی کوردی. ئه‌لبه‌ت پیویسته له‌لایه‌ن ئینستیتوی زمان و کۆره‌ زمانه‌وانیه‌کان (که‌ نیمانه‌!) توخمه‌ زاره‌کیه‌کان ده‌ستکاری و هه‌لاویرد و بژارده‌ بکرین بۆ ده‌وله‌مه‌ندی زمانی نووسراوی کوردی و په‌خساندنی سنووری نیوان زمانی زاره‌کی. ناوبراو ده‌بوا له‌سه‌ر ئه‌م کتیه‌ که‌ به‌ زمانی فارسی

---

<sup>۱</sup> - ناب‌گرائی

<sup>۲</sup> - سیر‌قه‌قرایی

نووسراوه ره‌خنه‌ی نووسیا و نمونه‌ی بهینابا که‌چی له سه‌ر نووسراوه کوردیه‌کان نووسویه‌تی.

له باره‌ی زمان و شیعری کوردی هورامی به‌ر له‌ئاینی ئیسلام، تا‌ئهو جی‌گه سه‌رچاوه‌م هه‌بوویت، هه‌ولم داوه توخمه زمانیه هورامیه‌کان له‌چه‌ند ده‌قی‌ئهو دهمه هه‌لینجینم و بیکه‌مه پینخوری وتاره‌که‌م. ئه‌گینا له‌مه زیادتر به‌لگه‌و ده‌قی‌کم شک نه‌بردوو هه‌ بیکه‌مه و ژیدهر، یان هه‌بووه و له‌لای من نیه، چه‌ز ئه‌که‌م ئه‌گه‌ر کاک که‌یهان به‌لگه‌یه‌کی له‌لا هه‌بی‌ت ده‌ری بخات با هه‌مووان که‌لکی لئیه‌وه‌ر بگرن، بۆ له‌ئارشویی تاکه‌که‌سیدا تۆز و گه‌رد بخوات؟

له‌باره‌ی به‌شی سی‌هه‌م (فه‌سل سوم ل ۱۵۹) ره‌خنه‌وان تووشی شی‌واندن پینکه‌هاته‌ی سیستماتیکی کتیبه‌که‌ بووه شیرازه‌ی کتیبه‌که‌ی له‌یه‌ک ترازاندوه و له‌دۆزی سه‌ره‌کی نووسه‌ر دوری خسته‌ته‌وه. ئه‌مه‌ بۆ‌چوونی کاک که‌یهانه:

«له‌به‌شی سی‌هه‌می کتیبه‌که‌دا کاک عادل له‌شیعری کوردی هه‌ورامی، وه‌ک گشتیه‌تیک ده‌روانی. له‌م به‌شه‌دا به‌وردینییه‌وه هه‌موو تایه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعری هه‌ورامی له‌دریژه‌ی ئه‌م ۱۴۰۰ ساله‌ده‌ست نیشان ده‌کات و ژیرانه‌له‌سه‌ریان ده‌په‌یقی. ئه‌م به‌شه‌وه‌ک وتاریکی سه‌ربه‌خۆ ده‌توانی به‌سوود بی‌ت؛ به‌لام له‌قه‌واره‌ی ئه‌م کتیبه‌دا که‌می‌درواز ده‌نوینی. چون هه‌ولێ ئه‌م کتیبه‌بۆ ئه‌وه‌یه ره‌وته‌کان و ئاراسته‌کانی شیعری هه‌ورامی به‌خوینهر بناسینی و تایه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م قوناغانه‌ دیاری بکات. ئه‌مه‌ ئامانجی ئه‌م



کتیبه‌یه. به‌لام کاتئی نووسەر له به‌شیکئی سهر به‌خۆدا به‌بئێ ره‌چاو کردنی هیچ قوناغ و مۆناغئیک و مۆناغئیک وه‌ک گشتیه‌تیک و، وه‌ک تاقه قوناغئیک له شیعری هه‌ورامی ده‌روانی، ئەمه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئێ قوناغه‌کان ته‌نانه‌ت به‌ لای خودی نووسه‌ریشه‌وه جی‌گای متمانه نین.»

له وه‌لامدا ت بلیم ئەم وته‌ی کاک که‌یهانه‌ ناراست ده‌زانم. به‌رێزم نازانم چۆن چۆنی ئەمه‌ت وتوووه و چۆن به‌ دژواز تئێ گه‌یشتوویت له‌ باسه‌که، وادیاره‌ وته‌که‌ی جه‌نابت دژواز بنوینت. له‌ ده‌سپیکدا پیم وابوو که‌ کتیبه‌که‌ت به‌ وردی خوینده‌ته‌وه به‌لام وادیاره‌ ئه‌وه‌ت نه‌کردیت. پێشنیار ئه‌که‌م دووباره‌ به‌ سه‌رنجه‌وه ئه‌م بخوینه‌ره‌وه و له‌ گه‌ل باسه‌کانی پێشوو به‌راوردیان بکه‌یت.

ئهم به‌شه‌ نه‌ وتاریکی سهر به‌ خۆیه‌ و نه‌ قوناغه‌ و نه‌ مۆناغ!. به‌لکوو به‌ ره‌چاوکردنی قوناغه‌کان ده‌بیته‌ جه‌وه‌هر و «گیان مایه» هی باسه‌کان، به‌ شیوه‌یه‌کی چه‌ند لایه‌ن و دیالیکتیکی. نووسه‌ر بۆ ئه‌وه به‌ شیوه‌ی ره‌وشمه‌ند و شیوازسانه‌ خوینه‌ر تئێ بگه‌یه‌نیت که‌ تایه‌مه‌ندییه‌ سه‌ره‌کیه‌کان شیعری کلاسیکی هورامی چین و ئه‌و باسانه‌ که‌ له‌ باره‌ی شه‌ش ده‌وره‌ی شیعری کلاسیکی کوردی هورامی کراوه‌ چه‌ تایه‌مه‌ندیه‌کی زمانی، ئه‌ده‌بی، هزری، جوانیناسانه‌ و شیوازسانه‌ ده‌گرته‌ خۆ، فه‌سلئیکی ته‌رخان کردوووه بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ به‌ ناو: «جمع بندی ویزگی‌ها و شاخس‌های سبکی ادوار (جریان) شعر کلاسیک هورامی» ئەم به‌شه‌ له‌ (۱۲) لاپه‌ره‌ و (۱۲) برگه‌ پیکهاتوووه و به‌ گشتی

نرخ شناسییه ئه ده بی، هونه ری، زمانی، فیکریه کان، له فۆرم و ناوه پۆک و جیهان بینی و کاردانه وه و کارتیکردن (ته ئسیر و ته ئه سور) شاعیران و هۆنه ران لیکدراوه ته وه و خراوه ته روو که پیوه ندییه کی گشته کی، زیندوو و ئه ندامیی (ئورگانیک) له گه ل ئه و شاعیرانه وه هه یه که له و شه ش قۆناغه دا باسیان له سه ر کراوه .

پاژیکتر له باسه که ی ناوبراو له باره ی «یارسان و گوران و جیاوازی شیوازی شیعری شاعیرانی کلاسیکی هورامی له و شه ش قۆناغه دا»:

له پروانگه ی مندا هه ر شاعیریک سه ره رای ئایینی جیاواز وه ک (یارسان) و زمانه ئاخافته که ی وه ک (گوران: به هه موو لقه کانیه وه که زۆربه یان هورامی نین) مادام به هورامی شعیریان دانا بیته، (له سه ر خویندنه وه ی ئیستایی و هاوکاتیدا/ درزمانی) سه ر به «ریتیم، رهوت و شیوازی هورامی» ی ده زانم به قه ولی مه نتیقیان بۆ من (وجه خصوص و عموم) ه پاژیکن له و گشتیه ته و نیشانده ری هیتزمونی ئه ده بی هورامیه له سه ر ئه وان. «مه لا په ریشان و شاکه و مه نسوور و...» یش له م ریسای منه قوتار نین. ره خنه گر ده لیت: یارسان «هه م زمان و هه م جیهان بینی و هه میش قالبی خو ی هه یه». یانی ئه بی زمان و فورمی شعیرشیان له هورامی جیاواز بی. ئه مه له گه ل ره هندی شیوازانسی ئه م ره وته شیعه دا دژبه ر ده نویتی. با باسه که به و شیوه بورووژینم:

شیواز (سبک) هه میشه له ری به راوردکاری ده قه کان، دیته فه شاندن. ته نیا و ته نیا له ری لادان له تۆرم (انحراف از هنجار) ئه توانین په ی به

شیوازی دهورهیهک، دهقیک یان شاعیریک بهین. که واته: «شیوازی یانی لادان له نۆرم یان ریسی باو». سهرهپرای ئه مه له باسی «نۆرم» و «لادان له نۆرم»، بوون و نه بوونی توخمیک یان چهند توخم و تایه تمه ندیهک، بۆ نیشاناندانی شیوازی، چهندان گرینگ نیه. به لکوو ئه مه «فیڕکانس، زیدهات» ی توخمه کان به شیوهی گشتیه که ده بیته نیشاندهری شیوازی شاعیریک یان شاعیریک. کاکه که یهان وتوویه تی «که له سه ره ئه و پرایه م (هورمزگان و ماریفه ت) هم که له پرووی پیکهاته وه، همیش له پرووی زمان و وشه وه له یه کتر جیاوازی». نازانم مه به سستی له پیکهاته چیه؟ به پرای من پیکهاته یانی: «کیش، قالب و ته رزی له حن و ده رپرینی زمان و...». فۆرم و کیشیان یه ک بی، یانی پیکهاته شیان چون یه که. که چی ئه م شاعرانه هم شیوهی به یان و همیش په یامیان نزیکن به یه ک. ئیتر ئه و لادانه کامه یه له «نورم» هکاندا، تا بیته پیوه ر بۆ جیاوازی شیوازی و دوانه بوونیان؟ ئه م وته ده بیته پیوانه و وه لامیک بۆ په فزی باقی باسه کانی که جه ختی له سه ر جیاوازیی ئه و شاعیرانه ئه کات که له دهوره کاندانده بووا وه ک یه ک ریز بکریا بان. نۆرمه سه ره کییه کان له م دوو ده قه دا ئه مانه ن:

الف- فورم (مه سنه ویی) ن یان چه شنیکن له مه سنه وی.

ب- کیش (ده برگه) یه.

ج- له حن یان تون یان ده رپرینی وته نزیک به یه که.

د- په یامی ئه و دوو دهقه «هورمزگان رمان ئاتران کوژان.../ وهروی وارو وهره وهرینه...» ئامازه به هاتنی عهره ب و سهره لډانی ئاینی ئیسلام له ناوچه ی هورامانه، ناوه پړوکی په یام چوون یه که، سهره رای ئه مه ته گهر جیاوازیش بن له دیدی شیوازناسییه وه زور ئاساییه بۆ شاعیران سروشتیه مه دلوولات و ورده مه زمونه کان وه ک یه ک نه بن و چه شنی روانی ئه وان بۆ دنیای ده ورو بهر «ریشه یی» بی، خو هه موو ورده مه زمونیک نابی به نورم و لادان له شیوازی ده وره.

ه- ته گهر مه به ست له دو الیزم مانا فلهسه فییه که ی بیټ، ئه وا له حه وزه ی چه مک ناسی (مفهوم شناسی) و فلهسه فه ی میژوودا ده بی باسی له سهر بگریټ و جیاوازه له ورده مه زموننی شاعیرانه، ئه مه ره هه ندیکی تره و له پۆلینه ندی بابه ته کانی شیعر دا جی نابیته وه. ده بی کتیبکی تر له باره ی مه فاهیمی «فلهسه فه ی میژووی کوردی هورامی» بنووسریټ.

ئه گینا شاعیرانی هورامی به قه ولی کاک که یهان به (هورامی و گۆران) هوه، زور به یان فورم، کیش (به شیوه یه کی ره ها) و وینه، فیکر و ریسه ی شیعر؛ که نه ریټیکی باوی ئه ده بین<sup>1</sup> (به شیوه یه کی ریژه یی) قوستۆتوه و هه لقه ی پپوه ندیی هه مووشیان دیدیکی «غنایی» و چه پکی «خسله تی» ی یه ک چه شنه که خوینه ریټیک له باسی «نورم» و «لادان له شیوازه» و «فیرکانس، زیدهات» ئاگادار نه بی، ئه م پرسان کاکه که یهانه ی بۆ ده وروژریټ. بۆیه ده کری شاعیرانیټیک وه ک

<sup>1</sup> - سنت معهود ادبی

«خانای قوبادی، ئەلماس خان کەنولەیی، میرزا شەفیع کولیایی ...»یش لە قۆناغی «بیسارانى» جى بگرن. کاتىک ئامارى لىدانى فىرکانسى موتىف و وىنە شىعريەکانى شاعىرانى نوخبە و خاوەن شىواز ئەگرىن دەبىنن، قالب و کىش کە باسى کرا، زۆر بەى مەزمونەکانىش لە لایەن شاعىرانى هاومەودا و پاشرەو و لاسايىکەرەو، دووپات بوونەتەو. يەک پىشنىيار بۆ کاکە کە يهان، بۆ چەند شاعىر، هەر کام کۆپلەيى شىعر هەل بژىرئ و بيانخاتە نىو قاپىک و بەراوردىان بکا بزانه چەندە بە يەک نزيکن، ئەمە ساناترىن و بەرچاوترىن مەنەجى شىوازاناسيە. بۆيە دەلئىن جەهان ئاراي پاويى و مستوورەى کوردستانى و فەخرولعۆلەماى سنەيى و فەقى قادر هەمەوهندى، بيسارانى، خانای قوبادى (لە گەل ئەلماس خان و برىک شاعىرىتر لە مەنزومە نووسىدا دەگمەنن و دەکرى پۆلئىنبەندى بابەتئيان بۆ کرىت کە کراو)، ئەلماس خان کەنولەيى، میرزا شەفیع کولیایی، مەلا خدر روارى، وەلى دىوانە و...» بە قەولى رەخنەگر کە دزوازن و لەم شاعىر و لەو شاعىرىتر نزيکن يان جياوازن، لەم ريسا شىواز ناسانە پىرەوى دەکەن و ئىتر ئالۆزى و ئىناکان نامىن. کاک کە يهان پەيتا پەيتا لە سەر و بنى نووسىنە کەيدا من تاوانبار ئەکات بە پىرەوکردنى رەوتى مئزويى و يەک چەشن کردنى شىوازى شاعىران، کەچى لىرەدا مۆرى بەلئىنى داوہ بە مل وتەکانمدا و خۆى ولامى خۆى داوہتەو:

« به‌لام به‌داخه‌وه مه‌جالى به‌رته‌سكى شيعرى ده برڭه‌يى و هه‌مته‌ر بوونه‌وى واژه و ده‌سته‌واژه و ليك‌دراوه‌كان لاي شاعيره‌كانه‌وه، له گه‌ل نه‌بوونى جيهان بينى شيعرى و نه‌بوونى كينلگه واتايه‌كان له بوارى بابته و نه‌نديشه‌وه، بونه‌ته هو تاكوو به‌باشى نه‌توانين شاعيره‌كان و شيوازه‌كهيان بناسينه‌وه...»

باسى (په‌روين ئيعتيسامى) كردووه، زه‌مين و ئاسمان چه‌نده دوورن جه‌وه‌ه‌رى جوانناسى فارسى و هورامى نه‌وه‌نده. به‌راوردكارى ئه‌م دو بابته نه‌لوژيكييه و نه‌زانستى. له‌و كتيبه‌دا وتوومه:

«دوره‌بندى نمودن آن بر اساس سبک‌های رایج «دوره‌ای-جغرافیایی» شعر فارسی (خراسانی، عراقی، هندی، بازگشت و ...» به لحاظ روش‌شناسی چندان مناسب به نظر نمی‌رسد. زیرا این سبک‌ها هر کدام محصول تعامل مراکز ادبی دربارها و برآیند شرائط و اوضاع سیاسی، اجتماعی و ادبی زمان و مکان خود بوده‌اند. خراسانی در مشرق و عراقی در مرکز ایران در چنین فضایی به نشو و نما پرداخته و شاعرانی مثل رودكى، فردوسى، عنصرى، سعدى، حافظ و ... در آنها به رشد و بالندگى رسیده‌اند...»

...

«فهلویات» قوناغ نیه و فۆرمیکه له فۆرمه‌کانى شيعرى كوردى هورامى له پاستاى نه‌ده‌بى ره‌سه‌نى كوردیدا. دياره كاك كه يهان تينه‌گه‌ييه له «فهلویات»؟! و نه‌يزانيوه مه‌به‌ستى من له هينانى ئه‌م باسه روون كردنه‌وى ئه‌و فۆرمه بووه. من پيم و ابووه «بابا تاهير»

سه‌ره‌رای هاوبه‌شی میراتی ئه‌ده‌بی ئه‌م شاعیره له نێو ئه‌ده‌بی یاری و فارس و لور، فۆرمه‌که‌ی شیوازیکی ره‌سه‌نی کوردی هورامیه. پینکهاته‌ی مۆسیقای ده‌ره‌کی ئه‌و «دوو به‌یتی»انه که له میژووی چوارده‌سه‌ده‌ی شیعری کوردی به‌تایبه‌ت له شیعری هورامیدا تۆمار کراون، بری‌ک عه‌رووزوان که سه‌ر به «عه‌رووزیزه و عه‌ره‌بیزه»کردنی ئه‌م چه‌شنه شیعریه‌ن، ئه‌یانه‌وئ چه‌واشه‌کاری بکه‌ن. شیعری‌ک که له فۆرم و نه‌ست و هه‌ستدا ئوسلووی خۆمالیه ئه‌یانه‌وئ به زوره ملی پۆخسار و هه‌ناوی<sup>۱</sup> بگۆرن و بیکه‌نه عه‌رووزی-عه‌ره‌بی-فارسی، ئه‌نجا بلین «بابا» فری به‌کوردیه‌وه نیه. ده‌ی ئه‌مه کوئی کوئی گوناچه و چلۆن «دژوازه» و بۆ شیواندنه؟! به‌رای من زۆر پێویسته که ئه‌م فۆرمه ئه‌ده‌بیه که مشت و مریکی زۆری له سه‌ر بووه و ئیستاش هه‌یه ده‌بی له سه‌ر بنه‌ما جوانی ناسیه‌کانی<sup>۲</sup> باس و خواس بکری. ئه‌و پرسیاره‌ی جه‌نابت راسته که بۆ دوای بابا، شاعیریکی فه‌له‌وی بیژمان نیه. ئه‌لبه‌ت ته‌گه‌ر «شیخ سه‌فی» به‌کورد دابننن که «که‌سه‌روی» جه‌خت له سه‌ر ئه‌م رووکرده ئه‌کات، ئه‌وا ئه‌و فه‌له‌ویاته زۆربه‌یان توخمه‌کانی کوردی هورامین. سه‌یدی و چه‌ند شاعیریکی تریش چه‌ند شیعریان هه‌یه له سه‌ر ئه‌و کیشه.

---

<sup>۱</sup> - سووره‌ت و سیره‌ت

<sup>۲</sup> - ساخت و صورت

ره‌خنده‌گر زور به جیدیه‌وه بابه‌تیک له کتیه‌که نه‌سپرتیه‌وه و  
نکولی لی ده‌کات که:

«یه‌کیک له باسه‌گرنه‌کان له میژووی شیعی هه‌ورامیدا باسی  
«مه‌نزومه‌نووسی»یه، که ده‌کری و هک ره‌وتیک بیه باس کردن،  
به‌لام ماموستا عادل به‌داخه‌وه له‌م کتیه‌دا به‌یه‌کجاری فه‌راموشی  
ده‌کات...»

زور به‌داخه‌وه کاک که‌یهان به‌وردی سه‌رنجی نه‌داوه‌ته‌وه کتیه  
ئه‌گه‌رچی له‌سه‌ره‌تادا پیم‌وابوو، باشه‌ئه‌ی ئه‌م باسانه‌چین که‌له  
باره‌ی «مه‌نزومه‌نووسی» که‌له‌م کتیه‌دا لاپه‌ره‌ی: (۱۶۲ تا ۱۶۷)ی  
بۆ‌ته‌رخان‌کراوه و جیا‌وازیان‌خراوه‌ته‌روو. بۆ‌نمونه:

«انواع‌مثنوی‌ها

الف) بلند‌غنایی (بزمی): مثل «لیلی و‌مجنون» و «خسرو و‌شیرین»  
خانای‌قبادی، شیرین و‌خسرو میرزا شفیع‌پاوه‌ای و‌شیرین و‌فرهاد  
میرزا‌الماس‌خان‌کندوله‌ای و...

ب) بلند‌حماسی (رزمی): شاهنامه‌های‌هورامی مثل: «رستم و  
سهراب»، «هفت‌خوان‌رستم»، «جهانگیر و‌رستم» و «نادر و‌توپال»  
سروده‌ی‌میرزا‌شفیع‌جامه‌ریزی و...

ج) بلند‌تعلیمی: «پریشان‌نامه» ملا‌پریشان، «روله‌بزانی» (فرزندم  
بدان) و «دولت‌نامه»ی‌ملا‌خضر‌رواری و منظومه‌های‌فقیه‌قادر  
هه‌مه‌وه‌ند و...



قوناغى «شيعرى نوڧى كلاسېك» بۇ بېرىك شاعىرى قوناغى «دواى مهولهوى» كه كاك كه بهان پېشنيارى كرووه پېم زانستى نيه، بهلكوو «بهينا بهينى»، رهنگه زانستىتر بى. ئەلبەت ئەم قوناغە شاعىرانى پېشنيارى كاك كه بهان ناگرېتهوه: «مهلا ههسەنى دزلى، عەبدوڧا بهگى ههورامان، ئاغا عەنايهت، محەمهدهمىن كاردوڧى و...» ئەمانە كار تىكردى مهولهوييان له سەرە با شيعرهكه شيان لاواز بىت و تا رادهيهك تهرزى دهربرينيان وهك ئەو نهبى بهلام ريژهى ليدانى فيركانسى شيوازهكەيان له مهولهوى و شاعىرانى ههلكهوتوو و نهرىتى باوى ئەدهبى<sup>۱</sup> وهرگىراوه. له بوچوونى مندا تهنيا عوسمان محەمهدهورامى رپسا شكىنى شيعرى بېرگهيه، يانى خوڧى بو خوڧى دهبيته حەلقەى نافىنى شيعرى پاش مهولهوى و شيعرى ئىستامان. دوايى له م بارهوه زورتر دهپهيقم.

روانگهى جهنابى له بارهى «گوران و هورامى» تهعبير له بىر و بوچوونى خوڧى ئەكات بو من جيگاي حورمهت. بهلام من روانگەم لهو بارهوه روون و ئاشكرايه. من ئەلېم ئەوانه به «گوران» ناسراون (شەبهك، زنگەنه، باجلان، كاكهيبى، شىخانى، زازا، لهكى، كهلهور و... ) نيوان چيههتې(ماهيت) وتهزاي شيعر(كنش) و مادهى زمان(توانش) جياوازيهكى بهرچاو ههيه، دهقگهليك كه به جيماوه بهلگهى توكمهيه بو ئەم روانگه يانى پيوهنديى نيوان پىنكهاتهى «زمانى شيعر و زمانى ئاخافتن»يان زور لاوازه، تهنانه له شويتنگهليكدان

<sup>۱</sup> - سنت معهود ادبى

که وشه‌ی هورامییان بۆ ئاسته‌نگ بووه په‌نایان بردۆته وشه و زاراوه‌ی زمانی خۆیان. نمونه له‌و کتێبه‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه.(بروانه کتیبی ته‌رح ل ۶-۷). ئەمه‌ نیشانه‌ی هه‌یژمۆنی «زمان، فۆرم، ریتیم و شیوازی هورامی» بووه که شیعریان به‌م ئوسلووبه هۆنیوه‌ته‌وه. که واته له بوواری شاعر و ئه‌ده‌بدا به‌شیکن له هورامی. پێوه لکاندنی شاعری هورامی(ئه‌وانه‌ی که هورامی بوون و شاعری هورامییان وتوه تیوه‌گلاندنیان به‌گۆران وه‌ک گشته‌کیه‌ک دروست و زانستی نیه‌. به‌لام گۆران له پیکهاته‌ی چیه‌تی کورددا وه‌ک دیارده‌یه‌کی باوی ئایینی-فه‌ره‌ه‌نگی و میژووویی(درزمانی و تاریخی) هه‌بوونی چه‌سپاوه و ناتوانین نکوولی لێ بکه‌ین. ته‌نیا مه‌به‌ستی من (دید همزمانی) له بواری «زمان، فۆرم و شیوازی» دایه که ئه‌لیم به‌شیکن له هورامی.

«کۆتایی به‌شی یه‌که‌م».

به شی دووهم:

## کتیبیکی تازه له پیناو میژووی ئهدهبی ههورامان<sup>۱</sup> و چهند سه رنج و تیبینی

ئهم کتیبه ته نیا میژووی ئهدهبی پرووت نیه، به لکوو پیکهاته یه که له «میژووی ئهدهبی، شیوازناسی و زمانه وانی». ناوی کتیبه که ش «جریان شناسی شعر کوردی هورامی از ابتدا تا کنون»ه که چی ره خه گر کردوو یه تی به میژووی ئهدهبی پرووت!؟

من کاربردی «شعری نوئ» که کاک که بهان به کاری هیناوه، نا به جیی ده زانم. له پروانگهی رهوش ناسیه وه چهندان مه نتیقی نیه. له نهفسدا شاعر، داهینانیکه له بهستینهی زماندا، هه ر داهینانیکیش له نهوعی خویدا له هه وینی نوئ بوون به هره مه نده. شاعریک که سی چل سال له مه و پیش و تراوه ئیستا که ی خاوه نی سیه تی نوئ بوونه. به لکوو خوئی چه شنیکه له شعری رابردوو. له فزی «نوئ» ته نیا بو به رامبهری کونه بوون به کار ده بریت. خاوه ن رایان ئه مپستاکه «هاوچه رخ، هه نووکه، ئه مپرو و ئیستا و...»یان پی جوانتره.

---

<sup>۱</sup> - محهمه دپوور عادل، هفته نامه ی سیروان، ژ (۷۵۶-۷۵۷) ره زهبری سالی (۱۳۹۲)

له پروانگه و نووسراوه کانی مندا مامؤستا عوسمان «پړيساشکين و لادهر له فورمی باو» ی شيعری برگهيه و ده که ویتته نيوان شيعری «ئهوسا و ئیستا». له و کتیبه دا هوکار و خه ساره کانی سه ره هلدانی قوناغهم شی کردوه ته وه. دواتریش باسی زورتری له سهر نه که م.

بیگو مان شيعری نه و شاعيره به سهر گورانکاری شيعری هورامیدا بی کاردانه وه نه بووه. من له بیرمه سهره تای ساله کانی (۱۳۷۰) ی ک. ه. له گه ل نه و شاعیرانه که وه ک پيشهنگی شيعری نه مړوی هورامی دیاری کراون، له سهر شيعره کانی کاک عوسمان و کاردانه وهی نه و باس و خواستمان کردووه. نه گهر پیویست بکات نه و شوینه ش نیشان کرد نه که م. په ننگه بلیت دهی نه مه که ی به لگه يه؟ به لام نه مه لانی که م به لگه يه کی زاره کییه بو کاردانه وهی نه م که سیه تیه له سهر نه و شاعیرانه که مه بهستی جه نایی و هه میش ره فزی وته که ی، زیده له هه مووی دهقه شيعریه کانين که بلاو بوونه ته وه و به لگه و ژیده ری من بوون له و به شه دا. نه مه دهقه که زیندووه و له گه ل به رده ننگ دیتته گو کردن، ئیتر گرینگ نییه بو من ته نانه ت نه و شاعیرانه پروایان به خو یان نه بی و یان ره فزی نه م توپژینه وهی منه بکه ن .

نه و کتیبه به تاییه ت به شی «شيعری ئیستای هورامی» بروای پته وم هه يه و به به شیکی سهره کی له ژيانی نه ده بی و نه زمونی توپژکاری خو می ده زانم، ههر واژه، دهسته واژه و زاراو یه کی به وه سواس و تپرامانیکی نه و توره نووسراون، چه بگات به دپړ و لاپه ره و به شه کان و پیکهاته که ی. ناماده م ته نانه ت له سهر زاراو یه کی شیوازناسی یان

زمانه‌وانیی به‌رگری لئوه بکه‌م. ئیستاش هه‌ر به‌و پلان و چوارچێوه‌وه و ناوه‌رۆکه‌وه که بره‌په‌شته، خه‌ریکه‌م ئه‌یکه‌م به‌ کتێبانێکی جیاواز، ئه‌مه‌ ره‌نگه‌ به‌لێنێکی نا‌راسته‌وخۆ بوو بێت بۆ ئه‌و ته‌ی جه‌نابه‌ که وێستووێه «لاوازه و سه‌ر له‌ نوێ بینووسمه‌وه!!». نه‌سه‌ت دانی لاواز بوون! ته‌عبیر له‌ بۆچوونی خۆی ده‌کات، به‌لام به‌ له‌گه‌ی زیندوو و زانستی-که‌ نه‌ی خسته‌وته‌ پروو، وه‌ک خۆینه‌ریک و په‌خه‌گرێک ئه‌و مافه‌ی بۆ پارێزراوه، به‌لام تۆزقالی له‌ «سووره‌ت و سیره‌ت» ی ئه‌م کتێبه‌ ناگۆرن. هه‌ولێشم داوه‌ ته‌نانه‌ت مافی دێره‌ شیعریکی شاعیرێکش بپارێزم. من سه‌ره‌تای «شیعری کلاسیک» یشم له‌ هورمزگانه‌وه‌ ده‌ست پێ کردوه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ سه‌ به‌یت و وه‌ک ده‌سپێکی شیعری کوردیش له‌ میژووی ئه‌ده‌بدا نووسراوه‌ته‌وه‌ تا بگات به‌ ماریفه‌ت و ئه‌و شاعیره‌ نوخبانه‌ که‌ دانراون له‌ هه‌وزه‌ی شیعری کلاسیکدا و سه‌ره‌نجام شیعری ئیستای کوردی هورامی و باس و خواسی شیوازناسیان له‌ سه‌ر کراوه، واته‌ کتێبه‌که‌م خاوه‌ن شیواز و میتۆدێکی سیستماتیکی دیار و تاقی کراوه‌یه‌.

ئاماژه‌که‌ی کاک که‌یه‌هان به‌ له‌گه‌یه‌که‌ له‌ پیناو چه‌سپاندنی ده‌گه‌مبه‌ی و به‌ها و بایه‌خی توێژینه‌وه‌که‌ی من:

«زۆر که‌م یه‌خه‌ی نووسه‌ر ده‌گرێته‌وه‌. چون‌ کاتێ به‌ ئێسافه‌وه‌ ده‌روانین ئاشکرایه‌ نووسه‌ر شتیکی ئه‌وتۆی له‌به‌ر ده‌ستدا نیه‌. ئه‌و ده‌بێ له‌سه‌ر چی بنووسیت؟ له‌م باره‌وه‌ چه‌ند کتێبی به‌پێز و تووکمه‌

له به ده ستدا هه یه؟ چه ند پښککه ی شیعری له شیعری نوی کوردی هه ورامیدا به دی ده کړی؟»

منیش پیشت له جه نابی له و کتبه دا، ئاوا بوی چووم و خه سار و هوکاره کانم شوڅه کاری کردووه: پیچه وانه ی شیعری کلاسیکی هورامی که خاوه ن فله سه فه، شوناس و نيزامیکي ئه ده یی تایه ت به خوی بووه، شیعری هاوچه رخ قوتاره له م توخمه جه وهه ریبه. چوونکای بنه ماکانی «جوانی ناسی» ی له لایه ن که س یان که سانیک له سه ر ده رک به بهر پر سیاره تی گورانکاری له شیعردا، تیئوریزه نه کراوه. ئه م ره وته ئه میستا که هه یه له شوینگی کاریگه ری شه پوله کانی شیعری هاوچه رخی سورانی و بزافه ئه ده یی نویخوازیبه کانی ده ورووبه ری هیزی ورگرتووه و سه ری هه لداوه و نیشتوته گاگولکی. به م حاله وه پرۆسه ی گورانکاری له م دوو قوناغه دا تیپه ریوه:

۱- لادان له ریسای باوی برگیی و و فورمی مه سنه وی (ریساگوریزی) که عوسمان محهمه د هورامی ئه م کاره ی کردووه و هه ندی پرسیاریشم له م باره وه خستوته روو:

-ئایا ئه م «ریساگوریزی» ی و لادانه له خسلته کانی باوی شیعری کلاسیکی هورامی وه ک باقی شیعه کان تر (کوردی سورانی، فارسی، عه ره بی و تورکی) ئاگاهانه و له سه ر بنه مایه کی تیئوریکي و جوانخاسی (جه مال شناسی) تایه تی هاتوته نواندن؟

لق و پوکانی ئالترناتیفی ئه م باسه بابه تی - تیئوریکیه چی بوون؟

- له کامه کتیب، بلاڅو کدا هاتوونه ته چاپ و په خشکرڼ؟

۲- ته وهریځی تر له شیعری نه مړوی هورامی و پروانین بو ئاسویه کی پرووناکتر و ته جرؤ بانیک تازه تر... له دیدی مندا لیره به دواوه شیعری ئیستا دست پیده کات و شاعیره کان پیناسه ده کریڼ.

به پیچه وانه ی بو چوونی کاک که یهان و دوو سی که س له دؤستان، وایان نشانداوه من مافیکم له که سیځ زهوت کردوه یان نه یکم، که چی له بنه وپرا ئه وه من بووم که هه میشه قورسایي و هه یمه نه ی شیعری ئه و شاعیره م له کتیب و نووسراو و وته کانمدا پاراستووه و به خویندنه وه ی گوتاریی و به رهوشی «فهنی» پرؤسه ی ناخه کی شیعرییم به واتا «جه وهر» یه که ی شروڅه کاری کردووه. به کارهینانی و واژه و دهسته وازه گه لیکیش که له م کتیبه دا له ناسانندیدا هاتون به لگه ی توکمن بو تیتؤریزه کردنی ئه و مه بهسته نه زه ق کردنه وه ی درؤشمگه لی ههسته کی و هه لخرینه ر. سه ره رای ساق کردنه وه ی که سی یه ک و دووش وه ک داننان به مافی واقعی و تو مار کردنی میژووی شیعری ئیستای هورامی (به قه ولی جه نایی ته نانهت مؤحه ممد وه سیف سیستانی و هه نزه له ی باده غیسیش). ده قه کانی ئه و شاعیره هه ر له لایه ن منه وه خاوه ن ئه رزش و کارامه یی و کاردانه وه ی تایبه تی و شوین کاتی واقعی خوینان و به دلنیا یه وه له ئارشویی کتیبخانه ی کوردی مه وجود و پاریزراون. وه ک خوینه ریځ و لیکؤله ریځ ئه مه په یلوای من بووه و ئیستاش هه ر هه مان پیداگرییه و پاشگه زیش نیم. ریژی ره خه ش بو ده قه کانم له

لای من تا راده‌ی پیروزی‌تی پارێزراوه، به‌لام زړاندنی په‌یتا په‌یتای  
 ناوی تاکه‌که‌س بۆ من جیگای پرسیاره؟!  
 پیویسته بلیم: کاکه‌که‌یه‌ان له‌م وته‌یه‌دا: «هه‌روه‌ها پیویست نه‌بوو  
 ئه‌وه‌نده مۆحه‌مه‌د وه‌سیف سیستانی و حه‌نزله‌ی باده‌غیسیش ناو  
 بیات!!!» مه‌به‌سته‌که‌ی باش پیکاره. هینانی ناوی «حه‌نزله‌کان»  
 ئه‌گه‌رچی به‌مه‌به‌ستی به‌که‌م زانین و تارۆز له‌سه‌ر شاعیرانی پێ  
 مه‌به‌ست بووه، به‌لام به‌لگه‌ی توکمه‌ن بۆ رۆلی میژوویی و  
 خه‌للاقیه‌تی «حه‌نزله» کانی من و تاق ده‌قه‌کانیان. ئاخ‌ر براله‌ ئه‌و  
 تاکه‌ به‌یتانه‌ی ئه‌وان بوون که‌ بنه‌مای میژووی شیعری فارسی و  
 هورامیان ساق کردوه‌ته‌وه.

کاک‌که‌یه‌ان له‌به‌شیک له‌نووسینه‌که‌یدا ئه‌لێت: «شیعری کوردیش  
 له‌شیخ‌نووری و گۆرانه‌وه‌ده‌ستی پێکردووه و ئیتر ته‌واو. پیم‌وانیه  
 بۆ هه‌ر شار و شارۆچکه‌یه‌ک و بۆ هه‌ر دیالیکتیک پیویست بێ  
 یه‌که‌م که‌س و دووه‌م که‌س و سێه‌م که‌س دیاری بکه‌ین. من ئه‌م  
 کارانه «ئاو به‌خردا کردن» ده‌زانم. هه‌وه‌ها بۆ ئه‌و به‌شه‌کانی تری  
 ئه‌ده‌بیش هه‌ر ئه‌م بۆچونه‌م هه‌یه. به‌راستی من مانای ئه‌و هه‌موو  
 دابه‌ش کردنه‌ نازانم. نازانم....».

دیاره‌په‌خنه‌گر له‌بنه‌وه‌را برۆای به‌«نه‌فس» نه‌بووه و خه‌ریکه‌ له  
 «نه‌فس» ئه‌دوویت. (براله‌م) باوه‌ری به‌ئو ویتر نه‌بووه، نازانم تا ئیستا  
 مه‌به‌ستی له‌نواندنی ئه‌و هه‌موو دید و پوانگه‌ و بۆچونه‌ی چی  
 بووه؟ کاک‌که‌یه‌ان زمان، فه‌ره‌ه‌نگ، ئه‌ده‌ب و شیع‌ر و رۆشنی‌ری



نەتەوویی و «کەمبە زمانی شیۆه کانیتر» بە هیچ ئەزانی و ئەوەندە  
 لاواز و بێ بەهیا نازەد دەکات تا ئەو پرا دە...؟! مەگەر ئیەم «یە ک  
 نەتەو و فرە زمانە» نین و و هەول نادهین بۆ رێکخستەنەو و  
 یەکانگیری ئەو سامانە فرەهەنگی - پۆشنیرییه؟ ئەگەر «زمان،  
 فرەهەنگ و ئەدەب و شیعەر» ی ئەم بەشانی لێ قەت بکریت، دە ی  
 ئەو «گشتییەت»ە کە کاک کە یهان ناوی دەبات و بۆ من ناوی  
 هەیکەلی «کورد»ە، چۆن دەنوینێ، ناقڵۆکار یان جوانخاس؟ مەگەر  
 «شیخ نووری و گۆران» بەشیک لەو هەیکەلە نین؟ خودی «گۆران»  
 لە باسە تیۆرییەکانیدا ئیھتیمامی نەکردوو بە گیان مایە ی شیعری  
 کوردی و لە سەر و سیمای ریفۆرمە کەیدا لەو جوانخاسییە کە لکی  
 لێ وەر نەگرتوو؟ یانی لە دیدی کاک کە یهاندا ئەمانە تەنیا ئامرازە و  
 بەس. پیکهاتە ی ئەدەبی کورد تەنیا یە ک شیۆزە و... ئەبێ  
 بەرژەو نەدی... لە بەر چا و بگیریت! ئەگەر وایێ، ئەمە یانی «دوگم و  
 دوگم خوازی» و «ئەدەبی چەق بەستوو» و پروتاندنەو ی کورد لە  
 «فرە دەنگی و فرە چەشن» ی و هەلاتن بەرەو سەپینەو ی دەنگی  
 «ئەویتر». شیعەر و ئەدەب و پۆشنیری شیۆه کانیتری کوردی، زادە ی  
 «ویر و باری فەلسەفە ی میژوو» یی هەبوونی «کورد» ن و هەموویان  
 پیکەو پەنگینن. سەرەرای ئەمە وە ک سامانی «مروفا یەتی» لە دویای  
 پیشکەوتوو ی ئەمڕۆدا پەچا و دە کرین. نازانم بەردەنگ چۆن لەم  
 وتە ئەروانی؟ ئایا خزمەت بە برپرە پستی «ئەدەبی نەتەوویی» لە پینا و

«پلۆرالیزی فەرهنگی و فره پوانینی پۆشنییری کورد» له دونیای سهردهمی ئەمڕۆدا «بشه» کاریین و...؟! من پیم وایه په‌خه‌ی به‌شی شیعیری نوئی هۆرامان!، زۆرتر «لاوازاندن» بوو تا «هه‌لسه‌نگاندن». چونکای شیوازی په‌خه‌ی بابه‌تی که‌متر پینوه دیار بوو. هه‌ر له‌م «زه‌نجیره» باسانه‌دا پینشتریش نووسراویه‌ک فارسی به‌ناو: «جریان شعر معاصر هه‌ورامی در فرا سوی نقد مدرن»؟! له‌هه‌فته‌نامه‌ی سیروان ژماره (٦٩٦-٦٩٧) ب‌لاو کرابووێه‌وه. ئەو ده‌قه، دوو ساڵ له‌مه‌و پینش کوردیه‌ سۆرانیه‌ که‌ی له‌ دوو سی کۆرپدا هاوکات وه‌ک (هۆرامان ناسی و شیعیری نوئی کوردی مه‌ریوان و...) خویندرا بووێه‌وه. ئەو وتاره‌ش سه‌ر و بن په‌خه‌ که‌ی له‌ سه‌ر پووکاندنه‌وه‌ی توێژینه‌وه‌کانی من و ئاراسته‌ کردنیان به‌ره‌و مه‌به‌ستی خۆی بوو. به‌تایبه‌ت له‌ وتاری (ره‌چه‌له‌ک شناسی شیعیری کوردی هورامی...) و باقی کتیب و پوانگه‌کانیتری که‌ گواپی گوناحم و تاوانم ئەوه‌ بووه‌ خه‌ریکم وه‌ک یه‌که‌م که‌س بنه‌ما و پینکه‌اته‌ی راسته‌کی «میژوو»ی (١٤٠٠) ساڵه‌ی شیعیری هورامی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا ئیستا، ساق ده‌که‌مه‌وه‌ و له‌ سه‌ر فه‌لسه‌فه‌ی «گۆرانکاری بنه‌مایی!، تحو‌لگرا!» نه‌م نووسیوه‌!. زۆر هه‌ولم دا بزانه‌م له‌و درۆشمه‌ «فه‌را سوو مۆدپین»ه‌دا مه‌به‌ست له‌ نواندنی تیژی «گۆرانکاری بنه‌مایی!» یه‌ چیه‌ و تایبه‌تمه‌ندی باسه‌ تیئۆریکیه‌کانی کامانه‌ بوون، که‌ تا ئیستا کراوه‌ و من ده‌رکم پین نه‌کردوه‌ و یان په‌چاوم نه‌کردوه‌ و چه‌ که‌س یان که‌سانیک کردوو یانه‌ و ئەو کتیب و

بابه تانه کامانهن که نووسراون و من وهک سهرچاوه نهم هیتاون.  
ئه گهر نه کراوه، ئه ی هۆکاره کانی ئه بی چی بن و چلون بکریتن و  
کرۆکی پرۆسه که و ههمیش پرۆزه که چین. به لام مه خابن توزیکی لی  
هه ل نه سا که لانیکه م ئاورپکی لی بده مه وه.

له مه ر دوو خالی کوتایی ره خنه که ی کاک که یهان: چه شنی میژووی  
له دایک بوون و کوچی دوایی، له و کتیبه دا سهرچاوه کان چۆن  
نووسراون وا هاتون. ده کرا یه ک چه شن بوایه تن. له باره ی بیوگرافی  
شاعیران من له پیشه کیدا وتوومه: من میژووی ئه ده بی نانوسم  
خه ریکم پلانیک دا ده ریژم به ریبازی میژوو-شیوازناسی-زمانه وانی  
بو شیعری کوردی هورامی. ئه گینا کتیبی میژووی ئه ده بی زۆر و  
زه به نده مان هه یه. سپاس، ریژ، حورمه ت بو بوچوونه کانی کاک  
که یهان و نووسینی به ره هه می به پیژتر و ره چاوکردن و خزمه تکردن به  
زمان، شاعر و ئه ده بی هورامی و باقی شیوه کانیتر وه ک هه ویینی  
ره سه نایه تی و به لگه ی چیه تی فره لایه نه ی ئه ده بیاتی کوردی.

## لیکدانه وهی نیشانه یی شاعر و هۆنراوه و جیاوازییه کانیاں

"شاعر و هۆنراوه" دوو چه مکی ئه ده بین به لام زه مینه ی دا هینان و پیکهاته یان جیاوازه. له فره شویندا و له نووسین و وتندا، هه ندی نووسهر، لیکۆله ر و شاعیر جیاوازییه ک بو ئه م دوو روو کرده ئه ده بییه قایل نین، واته هه ردووکیان به یه ک واتا پیناسه ده کهن، ئه مه ش به پی کارکردی زمانی هونه ری و ریساکه ی، دژه هه رمان و په رچه کرداریکی زمانی و ئه ده بییه و پیویستی به راستکردنه وه هه یه که ده لویت درووست و هاوسه نگ له گه ل پرۆسه ی دا هیناندا به کاربیرین.

شاعر و هۆنراوه هه ر یه ک به له وئیک زمانیکی به رجه سته ی ئه ده بی و دیارده یه کی کۆمایی و نیزامیکی نیشانه ناسانه ن و بیچم گرتنیاں په یوه سته به پیوه ندیی یه که پیکهینه ره کانی زمانه وه. "وشه ش له و پیوه ندیه دا به ته نیا، نه بزۆه و نه دزیو، ئه مه پیکهاته ی و ته یه که ده بیته پیودانگیک بو وینای جوانی و ناجوانی یه که ی زمان".<sup>1</sup> سووسوور ئه م پیوه ندیه هه رموژییه، به مۆره ی شه تره نج ده شو به یئیی که شیوه ی جووله یان به پیی ئه رک، ده بیته هۆکاری جیاوازی زمانی

---

1- کدکنی شفیع، موسیقی شعر، ل ۲۳۸

"ئاسایی" و "ئەدەبی".<sup>۱</sup> ئەرکی سەرەکی شاعیریش لە داهینانی شیعردا؛ پێوەندی گرتنە لە گەڵ ئۆبژە بە زمانیکی ریساگوریز و زەریف ناسانە و ئەندێشەییکی وردبینانە و وینا کردنی مۆتیفەکانی ژیانی مەرۆف و نرخاندنیان بە زمانی هونەری و ئەدەبی. بۆیە "ئەدۆنیس" پێیوايه: "شاعر، هونەری بوونە و شاعیرێچ راوچی چرکە ساتەکانی ژیانه". جیا لە شیوازی روانین و جووری ئەندێشە؛ دەسەلاتی شاعیرانەش لە دابەزاندنی زمان و گریڤانی "خەیاڵ و واقع"، میکانیزمیکی سەرەکییە بۆ پالفتنی "شاعر و هونراوه" و "ئەوسایی و ئیستەیی" بوون و "شاعیر و شاعر نووس". بۆ باشتر شیکردنەووی باسەکە ئاماژە ئەدەمە دوو پرۆسەیی زمانی پێشتریش ئاماژە کەمان پێدا:

(۱) زمانی ئاسایی (۲) زمانی بەرجەستەیی ئەدەبی  
 زمانی پێوەندی یا ئاسایی؛ کارکردی تەنیا پێوەندی گرتنە و بەس، بێ ئەووی واتایە کیتەر لە بەرچاوی بێت.<sup>۲</sup> بەلام بەرجەستەکردن؛ جیا لە پێوەندیی رووت و تاک مانایی، بە شکاندنی تەشکی زمان؛ واژە و چەپکە واژە، دەچیتە نیو فەزای هیرمنۆتیکی و کردنەووی ئاسۆیە کە بۆ فرەمانایی و خوینەرتهووی.<sup>۳</sup>

<sup>۱</sup> - صفوی کورش، فرهنگ توسعه/ ۳۸-۳۷، ل ۳۵

<sup>۲</sup> - زبان متعارف

<sup>۳</sup> - زبان نامتعارف

به‌رجه‌سته سازی دوو جور وینای هه‌یه: ری‌ساشکینی<sup>۱</sup> و  
ری‌ساختنه‌ر<sup>۲</sup>

ئه‌لف) ری‌ساشکینی

زمانی ئاسایی ده‌شکیت و زه‌مینه ئاماده ده‌کریت بۆ ئاشنایی س‌رینه‌وه  
و ئه‌ده‌بی کردنیان. له‌م په‌هه‌نده‌دایه زمان له ئاستی ئاسایی و  
خودکاری ده‌گو‌یزریتته‌وه بۆ فه‌زای ئه‌ده‌بی و ده‌قی شیعر؛ چه  
ئه‌وسایی بی‌ت و چه ئیستایی.

ب) ری‌سای خسته‌سه‌ر

له‌م پرۆسه‌دا چه‌ند ری‌سا ده‌خ‌ریته‌ سه‌ر زمانی ئاسایی و له‌ دۆخ‌یکه‌وه  
ده‌گو‌یزریتته‌وه بۆ دۆخ‌یکیت. به‌ واته‌ی "یاکۆبسن"، کیشانه<sup>۳</sup> ده‌کرئ و  
ئه‌مه‌ش هه‌لا‌واردنی‌که له‌ زمانی ئاسایی و ری‌گا خۆش ده‌کا بۆ  
بی‌چمگرتنی ژانریک به‌ ناو: هۆنه، هۆنراوه یان نه‌زم. ئه‌م کیشانه‌ش به  
خسته‌سه‌ری چه‌ند ره‌گه‌ز واته؛ کیش، سه‌رواناسی<sup>۴</sup> و ره‌گه‌زدۆزه<sup>۵</sup> و  
ته‌رسیع و... ده‌کریت و به‌م شیوه خۆی له‌ زمانی ئاسایی جیا  
ده‌کاته‌وه به‌لام به‌ دوو ئاراسته‌ی به‌ جیا‌وازا:

---

۱- هنجارشکینی

۲- قاعده‌ افزایی

۳- توازن

۴- قافیه‌شناسی

۵- تجنیس

یان دەقیکی ساکاری ئەدەببیه و قوتاره له جهوههیری شاعر و له هه مان دۆخی هۆنراوه چه قهسته ده مینتیه وه یان به دابه زانندی ره گهزه کانیتری زمانی هونهری و ...، ده پرواته نیو فهزای داهینانی جهوههیری شاعره وه و ده بیته خاوه نیتزامیکی واتایی و قوولی زمانی و زه مانئ؛ یانی به واتا ده قه شاعر له دایک ده بی و ده مینتیه وه. واته یاسای خسته سه ر ده توانی دوو نموودی هه بیته؛ ده قی ساکاری ئەدەبی و ده قی قوولی ئەدەبی که پپوهندیان به ره گهزه کانی سیسته می نیشانه یی زمانه وه هه یه.

### نیشانه جیاوازه کانی شاعر و هۆنراوه:

یا ده قی قوولی ئەدەبی و ده قی ساکاری ئەدەبی:

(١) جهوههیری شاعر په یوهسته به رپساشکینی و ئاشنایی سپرینه وه له زمان، ئەمهش پپوهندیی به مانازایی و سیرهتی زمانه وه هه یه. به لام هۆنراوه<sup>١</sup> ته نیا به خسته سه ری ئاههنگ (کیش و قافیه و...) ی ده سازینریت و ئەمهش پپوهندیی به پروالته و سوورتهتی زمانه وه هه یه.

(٢) نه زم یام هۆنراوه راسته وخۆ له زمانی ئاساییه وه ده گیریت و به ههسته وه بۆ مه به ستیکی (بۆنه یی، ئایینی، کۆمه لایه تی، سیاسی و ...) ده هۆنریتیه وه. هۆنراوه چوون نزیکه به زمانی ئاسایی، به م بۆنه وه هاوئشینیی ماده ی وشه و "مه جاز" رۆل ده گیرن. یانی کیشی عه رووزی، سه روا، ره گه زدۆزی و توخمی هاوسهنگ و ... له سه ر

---

<sup>١</sup> - نظم

ياسای لکاندن (ترکیب) و کیشانه (توازن) ده خرینه شان یهک و له سهر ده ریایه کی عهرووزی یان سیسته می برگیی (هجایی)؛ ده هۆنرینه وه. ههر بهم بۆنه وه هۆنراه به ره گزی گیرانه وه به ئاسانی ده کرینه وه په خشان<sup>۱</sup>. نمونه ی شانامه کان و هۆنراه کانن<sup>۲</sup> که به ئاسانی ده گوێزرینه وه سهر زمانی ئاسایی و به په خشان نه قل ده کرینه وه. ئە گهرچی هۆنرا<sup>۳</sup> له بریک شویندا ههول ده دات وینه ی شיעرد بخولقیبیت، که چی ناتوانی و ئەوه نده له سهر شیعریهت کاریگه ریی ئەوتوی هه بیت. چون لهم دۆخدا ریژه ی به رزی فریکانسی هۆنیه وه ههر به سهر هۆنراه دا ده شکیته وه و وینه شیعریه کان ده خاته ژیر رکینی خوی و بزړه بن، بویه ههر به هۆنه ده ژمیردرین. بهم پیدانگه پرۆسه ی داهیتان ده چیته نیو فازیکیتره وه؛ واته هۆنراه ناتوانی به ته واوتی شیعریی، به لام شاعر ده کریت هۆنراهش بیت ئەمهش پیوهندی به پرۆسه و "نیزام" هوه ههیه که زۆرتر له سهری باس ده کهین.

نیزام<sup>۴</sup> یانی هه ماههنگی سۆز، خه یال و ده سه لات له نیشانان و بانگه یشت<sup>۵</sup> واژه و چه پکه واژه و... بۆ خۆلقناندنی دهق. ههر لهم

۱ - نثر

۲ - منظومه

۳ - ناظم

۴ - سیستم، system

۵ - احضار



راستادا ئەگەر زمان، کیش، وینە، ھەست و ئەندیشە یەك بگرنەو، دەلین شاعر "ھارمۆنیا"ی ھەبە. بۆیە ھۆنراو، قوتارە لە نێزام، بەلام ئەمە شاعرە کە نێزامی ھەبە. ھەر چەندە نێزام لە شاعردا پێچراووتر بێ، مانایچ ئەو پەریتەر<sup>۱</sup>؛ پێچەوانەش ئەگەر نێزام لە دەقدا ساکارتر بێ، ماناش ئەم پەریتەر<sup>۲</sup>. نمونە ی ھۆنراو قەلای نیشتمان لە مام ھیمن موکریانى. واتایەك بۆ لاواندەوێ نیشتمان و مانایەكى ئەم پەری. قالی غزەلە و (تۆ) دەبیتە رەدیف و (فیدای، بەلای، وەفای، قەلای، بێگانەدای، سەفای، چى، بى) کیشانە لە سەر کیشى عەروروزى یانزە برگەبى، ھەزەجى شەشى قرتا و (مفاعیلن، مفاعیلن، فعولن) دانراو کە تىمىكى ھەستامىز، ئارام و لە سەر خوێ ھەبە:

### قەلای نیشتمان

وہ تەن! گیان و سەر و مالم فیدای تۆ  
 وە گیانى من کە وى دەرد و بەلای تۆ  
 لە پیناوت دەنیم سەر تا بزانی  
 منم رۆلێكى ئازا و باوہ فای تۆ  
 لەبۆ پاراستن و حیفزى سنوورت  
 لەباتى (ماژینۆ) سینگم قەلای تۆ

<sup>۱</sup> - مابعدیتەر

<sup>۲</sup> - کدکنى شفيعى، موسيقى شعر، ل ۲۳۸

دهبی من چۆن بژیم مه سروور و دلشاد  
که دت بینم له دهس بیگانه دای تو  
دهبی که ی سه ربه خوبی تو؟ هه تا من  
به سه ربهستی بکه م سه یر و سه فای تو  
به شینکه و گۆل سه راسه ر سوور و شینه  
چ جوانه دیمه نی کیو و چای تو  
له گه ل تو بۆ نه جاتی نیشمانت  
ده ده ن (هیمن)! هه و ل خوشک و برای تو<sup>۱</sup>

ئهم ده قه ش له سه یدی هورامی له سه ر کیشانه ی ده چیتته نیو بازنه ی  
هۆنراوه وه. فۆرم مه سنه وی له هه ر به یتیکداسه روا سه ر به خو  
دوو پاتکراوه ته وه، کیش هه مان کیشی مام هیمن / مفاعین، مفاعیلن،  
مفاعی (فعولن)، ئه گه رچی هه ندیک لی کۆله ر پینانویه کیشی  
خۆمالی فه هله وییاته :

ئه ز ئورومون مه کۆنم بی و وه لاتم  
سه روو پیری خوی دابی نه جاتم  
بورۆ ده رویش لوۆ سه یروو وه لاتۆ  
نه نیشتۆ هیچ وه لاتینوه ی، نه ساتم  
لقۆ ژیار بۆرۆ شیتوو نیشاتی  
نیشاته شیقناش عه یش و نیشاتم

---

<sup>۱</sup> - هیمن موکریانی

نیشاته و کاکه بارۆمی خجلنۆ  
 خه میش بهرگم په ژارهش بۆ خه لاتم  
 چونوو ئاخ ئاخموۆ من پهی نیشاتی  
 سیواو ئاخۆ نه بۆ هیچ دهسه لاتم  
 نیشات! ئهر میر و مه لّلا په رسه دادم  
 شکاتوو تهن، شکاتوو تهن، شکاتم...<sup>۱</sup>

ئەم دوو دهقه سۆزی هۆنراوه ن<sup>۲</sup> نه شیعەر؛ وشه و مۆرفیم و په گهزی  
 زمانی به پیتی یاسای خستنه سهر و (هاو نشینی و لیکدراندن)<sup>۳</sup> ریز  
 کراون و کیشی عهرووزیان له ههر دیرپکدا بۆ کیشانه کراوه و بهم  
 شیوه "تهوازن" سازکراوه و ئاههنگی داوه به دهقه کان و له زمانی  
 ئاسایی گواستراوه تهوه بۆ زمانی نهزم و وینهی شیعیری وهک  
 جهوههر، که متر لیان بهدی ده کری t.

بهلام جهوههری شیعەر ته نیا سۆز و ههستی پرووت و رپچکه کردنی  
 وشه، مۆرفیم و باقه وشه نیه به لکوه ئه مه جینشینی<sup>۴</sup> و هه لبراردنی<sup>۵</sup>  
 په گهزه زمانیه کانه و هونهری کردن و فهزای مانا زاییه که دهور ده گیرن

---

۱- حهیبی عهبدو لّلا، دیوانوو سهیدی هورامی، ل ۲۰۴ و غهزه له که له  
 دیوانه کهیدا پازده بهیته لیره دا کور تکراره تهوه.

۲- منظومه

۳- هم نشینی و ترکیب، صفوی کورش، فرهنگ توسعه/ ۳۸-۳۷، ص ۳۶

۴- جاننشینی

۵- انتخاب

و بنچکی شیعر دادمه زریئن و بهو هوکاره وه وینهی خوازه و باقی  
ناشنایی سرپنه وه کانی تری زمانیان تیدا ده بینریت و بهم له ونه له  
دهستیوه ردانی گیرانه وه و پړوايهت ده پاریزرین و به ئاسانی نه قل  
ناکرین. ئەمه ش وای کردوه که شیعی شاعیره گه وره کان به ئاسانی  
به زمانی ئاسایی ره وایهت نه کرین واته نه کرینه په خشان.

### دوو نموونه بو شیعر:

نالی شاره زووری :

ئه ستیره هه موو مه حوه له نیو نووری قه مهردا،  
یا شه مسی جه مالت شه وی گیراوه به فهردا؟  
خاکی بهری پیت هه م گل و هه م گول به سوروشکم  
وه قتی غه م و شادی ئه وه کردوو مه به سهردا  
ته لیسی نیه ئه و که سه دیوانه یی پرووته  
بیچاره نه ما غه ییری حه یاتیککی له بهردا  
پهنگی نیه روخساره یی پهنگین و له تیفی  
پروشن بووه ئەم نوکته سهباتی له به سهرد  
هه رچه نده که ئینسانه له بهرچاوی من و تو،  
مومکین نیه ئەم لوتفه له ئینسان و به سهردا  
ئیسباتی خهت و خاله، به سه د شوشتن و گریان  
ناچیته وه ئەم نوقته له نیو دیده یی تهردا

شەوقى كە نەبى باسىرە، مەئىووسە لە دىتن  
هەر شەوقى ئەو قووتى دىنى بە نەزەر دا  
ئالوودە نەبى دا، بە زەبوون گىرىي خوینم  
بۆ كوشتنى من دامەنى پاكى لە كەمەر دا  
ئالى خەبەرى بى ئەسەرى غائىبە، ئەمما  
ئالئىكى حەزىن دى لە موناجاتى سەحەردا<sup>۱</sup>

بىسارانى:

دەس دا نە دىدە، شوخى شەر ئەنگىز  
ساوا بە سەوهان پەى داواى هوون رىز  
دوو هىلال قەوس سىا، كەرد پەيوەست  
فاقەى گىر و گاز شەستى سەرپەل پست  
پاى چەپ وەست وەپىش، راست نەجا موخكەم  
چەپ كەرد وەستوون، راست ئاوەرد وەهەم  
هەر ئەوسا زانام، دىل جەدەر وون دا  
پەخشا و پەخش بى، رىزا بە هوون دا ...<sup>۲</sup>

---

<sup>۱</sup> - مودەرپىس عەبدولكەرىم و فاتح مەلاكەرىم، دىوانى ئالى، ل ۷۹

<sup>۲</sup> - حەبىبى عەبدوللا، دىوانى بىسارانى، ل ۵۴۹

بۆ ئەو هی جیاوازی نیوان شیعر و ھۆنراوہ بہ جوانی دەرخیەن و فاکتەکانیان بەرچاوی بیت، بەراوردیکی وردتر ئەکەین نیوان ئەم دوو دەقەہی بیسارانى و فێردەوسى لە دوو پروانگەہی جیاوازەوہ.

بیسارانى لەم شیعرەدا لە مۆتییکی فێردەوسى کاریگەرى وەرگرتوہ، چوون ئاشناہیەتیی تەواوی لە مەر شیعرى فارسى ھەبووہ. بەلام جیاوازیکی ناواخنى و ماہیہەتیی لە نیوان ئەم دوو دەقەدەدا ھەست پیدەکریت. دەقە شیعرەکەہی بیسارانى؛ غینایی و عاشقانہیہ و بەرکارا مینہیہ بہ لام وینہ ھۆنیاکەہی فێردەوسى ھەماسی و بەرکار نیرینہیہ و بہ پین پروانگەہی بابەتەکەہی، زمانەکیان جیاوازی واتایی ھەہیہ. زمانى بیسارانى نەرم، جوان و ھەستامیز و زمانى فێردەوسى زبر، پالەوانى و میکانیکیہ.

بیسارانى وینہی ھارمۆنیایی - غینایی (Lyriq). خوازەہی دوو نەیار بەرانبەر یەک؛ ھیلالی قەوسى سیای یار (تیری ئەبرۆ) و دللی عاشقى (شاعیر) کە ئەنگاوتەہی خوینہ (ھوون ریز). لە ھەر دوو دەقەکەدا؛ پێوہستیی مۆسیقایى<sup>۲</sup> ھەست پیدەکریت. لە ھۆنراوہکەہی فێردەوسى:

بمالید چاچى کمان را بہ دست  
بہ چرم گوزن اندر آورد شست  
ستون کرد چپ را و خم کرد راست

---

<sup>۱</sup> - ماشووق

<sup>۲</sup> - ملازمت مۆسیقایى

خروش از خم چرخ چاچی بخاست

بزد تیر بر سینه‌ی اشکبوس

سپهر آن زمان دست او داد بوس...<sup>۱</sup>

له‌م هۆنراوه‌دا، فۆنیمی (چ ، خ)، (چ ، هوت جار) و (خ ، سی جار)،  
چه‌ندپاته کراوته‌وه و چرکه‌چرکی که‌مانه‌که‌ی له مه‌یدانی ره‌زما  
ده‌بیستی. له شیعره‌که‌ی بیسارانی، فیرکانسی ده‌نگه‌کانی (هه ، س)،  
(هه، فره‌ته‌ر جه سی جار) و (س، چوارده جار) چه‌ندپاته  
کراوته‌وه. (ه س) ناوده‌نگه<sup>۲</sup> بۆ واتا‌ئاماژه‌ی "قار و قین" و "ناز و  
غه‌نج" ی یاره‌که‌که له گه‌ل "په‌یوه‌ست کردنی دوو هیلالی قه‌وسی  
سیا"ی پیوه‌ندییه‌کی ئه‌ندامی و ناوه‌پۆکیان هه‌یه. له ده‌ره‌نجامدا؛  
فه‌زای هۆنه‌که‌ی فیرده‌وسی "ره‌زم" و تیمی شیعره‌که‌ی بیسارانی  
"به‌زم"ه.

کاکله‌ی باسه‌که ئه‌مه‌یه که هه‌ر بیژه‌یه‌کی ئاسایی<sup>۳</sup> کیش و سه‌روادار،  
پیده‌لین هۆنه؛ که زمانه‌که‌ی سه‌رانتۆیی<sup>۴</sup>، ته‌وسیف و پیا‌ه‌لدانه و  
ته‌شک و ناوه‌پۆک له سه‌ر بۆنه‌یه‌کی گلیرگه‌یی، سیاسی و  
ئیدئۆلۆژیکی و... هه‌لبه‌ستراوه. به‌لام شیعر، بیژه‌یه‌کی ئه‌ده‌بیه<sup>۵</sup> با

---

۱- شاهنامه فردوسی

۲- اسم صوت

۳- کلام عادی

۴- سطحی

۵- کلام ادبی

وهكوه كيش و قافیهی بیټ یان نه بیټ له سه ر خورپه یه کی  
 دهروونی، شهوودی، دهرووناسی ده برین<sup>۱</sup> و دابه زانندی هونه ری  
 زمان<sup>۲</sup> داهینراوه. ئەمه فاکتیکي سه ره کیه بۆ هه لآواردنی شاعیر و یا  
 خه تیبیک یام هۆناریک. شاعیر ئەندیشمه نده به لام خه تیب  
 ئەندیشه وه رز. ئەندیشه ی شاعیر پرۆسه یه و کارکردی دهروونی و  
 خورپه یی هه یه به سلووکي تاکي دهسته بهر بووه، به لام ئەندیشه ی  
 ئیدئۆلۆگیک ده ره کی و سازینراوه. شاعیره که ی بیسارانی و نالی  
 وینایه کن بۆ پرۆسه ی خورپه به خشی و هه ناوی بوون و غینایی  
 بوونیان له سلووکي شاعیرانه دا ئەمه یانی شاعیر له "شاعیره وه ده گاته  
 شاعر". به م پپوه ره بۆتیقاییه؛ ده قه که ی بیسارانی و نالی ناچته نیو  
 خانه ی هۆنراوه و به لکوو چه مکی شاعیریان بۆ پپوانه ده کری و  
 ئەمه ش سنووریکي دیاریکراوه بۆ "شاعر" و "هۆنراوه" و "شاعیر" و  
 "شاعر نووس".

زمانی به رجه سته ی ده قه کلاسیکیه کانی کوردیش له م یاسا به ده ر  
 نیه، واته شاعر، هۆنراوه، شاعیر و هۆنار چوار چه مکن که به پپوه ری  
 یاسای خسته سه ر و رپسا شکینی خورپه داهینه ری له پیکهاته و  
 زمان هه لآویرد ده کرین.

<sup>۱</sup> - روان شناسی بیان

<sup>۲</sup> - اجرای هنری زبان



## سه‌چاوه‌کان:

حه‌یبیی عه‌بدو‌لّلا. (۱۳۹۵). دیوانوو بیساراتی. سنندج: انتشارات کردستان  
حه‌یبیی عه‌بدو‌لّلا. (۱۳۹۸). دیوانوو سه‌یدی هورامی. سنندج: انتشارات  
کردستان

خالقی مطلق جلال. (۱۳۷۲ه.ش). گل رنج‌های کهن. تهران: نشر مرکز  
شفیعی کدکنی محمد رضا، (۱۳۵۸ه.ش)، موسیقی شعر، تهران، انتشارات آگاه  
صفوی کورش. (۱۳۷۷ه.ش). گونه‌شناسی شعر. فرهنگ توسعه. سال هفتم. ش  
(۳۷-۳۸)

صفی زاده صدیق. تاریخ ادبیات کُردی. ملا پریشان/ ۱، ۳۷۶  
فردوسی ابوالقاسم. (۱۳۶۹). شاهنامه. ژول مول. تهران: انتشارات و آموزش  
انقلاب اسلامی

محمدپور عادل. (۱۳۹۲). جریان شناسی شعر هورامی از ابتدا تا کنون. تهران:  
ناشر احسان

موده‌رئیس عه‌بدو‌لکه‌ریم و فاتح مه‌لاکه‌ریم. (۱۳۶۳). دیوانی شیعی‌ری نالی.  
ارومیه: مرکز نشر و ئه‌ده‌بیات کوردی

## دياردهی کۆن و نوویی فۆرمی شيعر و باسيکی نيشانه ناسانهی ئەدهبی

فۆرم کامهیه، پیناسه ی چیه و فۆرمی ساکار و هونهری چۆن جیا ده کرینهوه؟ هه موو خاوهن ههستیکی ئەدهبی به ئەزموون، ده زانیت هه ر دياردهیه ک به چاو ده بیئریت و ههستی پیده کریت، ته نانهت پشقه لیک فۆرمی ههیه. به لām لیره دا پیداکری ئیمه له سه ر فۆرمی هونهرییه که چۆنی بناسین و نيشانه کانی چین؟ و هه ر وه ها بزاین ئەمه کام فۆرمه که که ئەوه نده لای رۆخسارخوازه کانه وه بایه خه هونهری پیدراوه؟

ئهم قوتابخانه هونهری- ئەدهبییه سه لماندوویه که هه ر ده قیکی شيعری- چه کلاسیک و چه ئازاد، له پانتایی فۆرمدا ده که ویتته جووله، و بزاتووویی به خۆیه وه ده گریت و ده بیته به رهه میکی ئەدهبی- هونهری؛ یانی فۆرمیکی ته واو و په ها. فۆرمی کاملی ئەدهبی و هونهری ده بیته چی بیت؟ ولāmی ئەمهیه که فۆرمیک کاملی هونهرییه که نه مادهیه و نه ئۆبژهیه کی دیاریکراو و ته نیا و ته نیا بریتیه له پۆلیک نيشانه به ناوی نيزامی نيشانهیی که به ئەفراندنیه تی به کار ده برین و ئەگه ر به وردی ره مزناسی بکرین، بی گومان ده بنه

پېوه رېک بۆ جياکردنه وهی فۆرمی ئاسایی و هونه ری<sup>۱</sup>. به وته یه که  
شیر له چه پکیک نیشانهی زمانی ئه ستوونی و ئاسویی داهینراوه و  
وهک نان سه نکه کیکی تازه که به رزه بالا، پراوه ستاو بیت<sup>۲</sup>.

فۆرمی هه موو ئو بزه یه کیش نیشانهی هه یه، به لام نیشانه کان مادین و  
پېوه نده کانیشیان میکانیکین نهک دینامیکی، واته له لایه ن بکه ریکی  
وشیاره وه به ناو شاعیر یا هونه رمه ندیکتر، به پروناهی کارای زهین  
دهستکاری نه کراون؛ بۆیه ناتوانن هونه ری بن. ئەم نیشانه گه له که  
ئافرینه ری دهقن، یهک به یهک پیکه وه پېوه ندیی ئەندامیان هه یه.  
سووسوور ئەم پېوه ندییه هه موو لایه نه به مۆره کانی شه تره نج  
ده شو به ییت<sup>۳</sup> که شیوهی جووله یان ده بیته هوکاری سه ره له دانی  
جووره کانی شاعر<sup>۴</sup>.

له سه ر ئەم رووکرده دیالکتیکیه، شاعر یانی به ره می ده ستبردی  
زهینی شاعیر له ئو بزه<sup>۵</sup>؛ له سروشت، مروف، ژین و ژینگه و  
پېوه ندییه کانیان و... ئەم هه رمانه ش<sup>۶</sup> ته نیا له وشیاری مروفیک به  
نیوی شاعیر و داهینانی وینه و زمانی تازه و به روژکردنیان،

---

۱- شفیع کدکنی محمدرضا، رستاخیز کلمات، ص ۷۰-۶۹

۲- براهنی رضا، طلا در مس، ل ۳۶۴

۳- صفوی کورش، فرهنگ توسعه، ش ۳۸-۳۷، ص ۳۵

۴- انواع شعر کلاسیکی و آزاد

۵- تصرف ذهنی در ئو بژیکت، Object

۶- کنش، عمل، کردار

ده‌وه‌شیتته‌وه که به هۆی خورپه‌ی شیعر، زووتر له تاکه‌کانیتر، دهرک به ئەم پپوه‌ندییانه ده‌کات<sup>۱</sup>. وینای ئەم دانووساندنه خه‌یالیه ده‌بیته **ته‌جرۆبه‌ی شیعر**<sup>۲</sup>. ته‌جرۆبه‌ش دیاردیه‌ک نیه که ته‌نیا به‌رهه‌می ئیراده‌ی شاعیر بیت، کاره‌ساتیکی رۆحیه که له ناخۆنا‌گایدا<sup>۳</sup> رهنگ ده‌داته‌وه. به‌وته‌ی ئیلیۆت: خویندنه‌وه‌ی په‌رتووکى ئیسسپینۆزا و چرکه‌کانی ده‌زگای تایپ یان بۆنی چیشتییک که بۆ قنیاتی رۆژانه لى ده‌نریت، هه‌موو باس له ته‌جرۆبه‌ی تاق چرکه‌یی ده‌که‌ن بۆ به‌رهه‌م<sup>۴</sup>. دوور نیه که ئەم ته‌جرۆبه هه‌ست پیکراوانه نه‌بته هۆی ر‌سکانی شیعریک یا خولقاندنی چیرۆکییک یا نه‌خشانندی تاب‌لۆیه‌کی شیوه‌کاری یا نووسینی فیلنامه‌یه‌کی سینه‌مایى. ئەم ده‌قه ته‌جرۆبیانه به هۆی چاوچنۆکی نیشانه‌کانه‌وه ملکه‌چی حه‌تمیه‌تی زه‌مه‌نی، چه‌قبه‌سته‌یی واتا و ته‌نگیه‌رانی بریاردان نابن. له‌م باره‌وه چه‌ند خالییک ده‌خه‌ینه‌ روو:

**ئه‌لف**) عاده‌تی وا فه‌رزینراوه هه‌ر ده‌قییک به‌ فۆرمی ئازاد دانرابیت نوویه و ده‌ست و برد به‌رانبه‌ره‌که‌ش<sup>۵</sup>، نیشانکرد ده‌کریت بۆ کۆنه و کۆنه‌په‌رستی. ئەم ر‌وانگه ده‌قاوده‌ق له‌ گه‌ل ر‌ووکردی فرانیه‌ی و

۱- کدکنی شفیعى محمد رضا، صور خیال در شعر فارسی، ل ۲

۲- Poetry experience

۳- ضمیر ناخوداگاه، Unconscious

۴- کدکنی شفیعى محمد رضا، صور خیال در شعر فارسی، ل ۲۱

۵- قه‌راردادی به‌ هه‌موو قالبه‌کانیه‌وه

خسله تی ژینیراتیف<sup>۱</sup> و زاوژیکه رانه ی شاعر کوک نیه و پیوهندی به نه هادینه بوونی باری عاده تی، ههسته کی و هیژمونی سفه تی تازه وه ههیه که زهینی ئیمه ی ته نیوه ته وه و بهم شیوه فۆرمی ئازاد که دوایتره<sup>۲</sup>، نوی و تازه و ئه ویتتر که کلاسیک، قه راردادی و هونراوه ن و بهرووتره<sup>۳</sup>، ده چنه نیو فازی کۆنه بوون و دواکه وتووویه وه و هه ر ئه م تیزه چاوبه ستراو و نازمانه وانیه، یه ک له دوا ی یه ک دووباره کراوه ته وه<sup>۴</sup> و میشکی شاعیر و خوینهریکی زه به نده ی داگیر کردوه واته: تازه آید به بازار که نه شود دل آزار. ئه لبه ت نووسه ری ئه م دیرانه تینه ته ئه ده بییه که ی نو یخوازه و دژایه تی له گه ل ه یچ فۆرمیکدا ناکات و جیاوازی و کارکردی زه مه نیی فۆرمه کان، په ت ناکاته وه؛ به لکوو پیداکری له سه ر جه وه هری شاعر و ته رزی موماره سه ی شاعیرانه و دژ که لک وه رگرتن له ئید یومی فۆرمه کانه که ده بیته هه رکام به گویره ی باری زمانی خو یان و نیشانه هونه رییه کان، مامه له یان له گه ل بکریته .

(ب) پیویسته بزاین که شاعر نیزامیکی نیشانه ناسانه یه و له سیستمی زمانیدا شکل ده گریته و ئه م نیزامه زمانیه ش ده بیته وه ک موره کانی شه تره نچ له ده زگاییکی نه قشدار و گه مه که ردا سه یری بکریته که

<sup>۱</sup> - متون هنری و زایا، generative

<sup>۲</sup> - متاخر

<sup>۳</sup> - قبلیتتر

<sup>۴</sup> - توالی

چۆن يه كه سازينه ره كانيان<sup>۱</sup> پيکه وه پيوه ندى ده گرن كه وابوو نوي و  
کۆنه بوون ناتوانيت پيوانه يه كي بهرچاو بيت بو پۆلینه ندى جوړه  
شيعر يک كه خوې بو خوې سيره تي شه به كه داره و پيکه وه پيوه ندى  
به رانه ريان هه يه و له راستيشدا ناکامى نهو پيوه ندى يانه يه كه  
جوړه كانى شيعر به دى ده هينيت، نهك نسه تدان به دوينى و  
نه مړوى سهره لدانى شيعر يک<sup>۲</sup>.

(ج) له م سووچه نيگاوه؛ له داهيتان و نويخو زيدا، تهنيا نه فراندن و  
خه لاقيه ت پيوانه ي سهره كين. كات ده چيته نيو ياد كرده وهى دهق و  
ههر وه ها ديارده كانيه وه. بهم جوړه كۆن و نوي ده بن به ديارده يه كي  
ناكار يگه ر و عاده تيكي سهر زمانى رۆژانه و هر وه ها نه سليكي  
ميژوويي كه تپه پر بوونى كات تووشى فه راموشيان ده كات؛ به و اتا  
نه وهى ئيستا نويي، چركه يه كي دى ده بيته كۆنه و به سهرچوو و تهنيا  
نه وهى تازه و نوي ده مينتته وه؛ نهو كۆما نيشانه زيته ل و چليسانه يه  
كه له هه موو سهرده مي كدا به زمانى حاله وه له گه ل به رده نكي  
خوياندا ده نه خافين.

(د) تايين كردنى سفته ي كۆن و نوي و ميژوويي كردنى شيعر كه  
كاره ساتيک زمانيه و له ههر دهر فته تي كدا ناکاو پروو ده دات؛ زانستى  
نيه. ههر وه ها له خالى پيشوودا وتمان به تپه پر بوونى چركه كانى  
زهمه ن، تهنيا ديارده يه ك كه ناتوانى به سهر ده قدا كار يگه ر بيت،

---

<sup>۱</sup> - واحدهاى سازنده اش

<sup>۲</sup> - صفوى كورش، فرهنگ توسعه، ش ۳۸-۳۷، ص ۳۵

کاتی دانانی شیعره که یه و زمانحال ته نیا نیشانه کانن؛ پرووکردی میژووخوازیی دهق، ده میکه له لایه ن دیمه نخوازه کانه وه وه لا نراوه<sup>۱</sup> تا چاوه ده که یته وه ئیستا ده بیته رابردوو و رابردوو یچ ده بیته رابه ردوو ی دوور و... ئەم سووره زه مه نیی ئەزه لیه و هه ر دووباره کراوه ته وه و با بیشزانین که چیژبردن به شیکی دانه پرانی شیعر و ئەده بیاته، بی بهرچاوگرتنی میژوو ی دانانی ده قه که که به رده نگ پپی ده گات<sup>۲</sup>. ئەم پیگه یشتنه ش ته نیا بۆ بزاونووی زمان و قابیلیه تی ئەده بی ده قه که ده گه ریته وه که ده بیته هۆکاری ئەوه پاش چه ندین سه ده، وه ک نمونه ئیمه حافز و (بیسارانی، خانی، نالی و مه وله وی و...) ده خویننه وه و چیژیان لی ده به ی ن و ده لاله تیان لی ده خوازی ن و سه ره رای کارکردی میژوو ی و ئەوسایان، هیما ی هاوبه شی چیه تی ههستی به خشانه و جوانی ناسانه ی ئیمه ن<sup>۳</sup>. به وته یه ک شیعر خو شۆر با نیه که سه رد بیته وه و ئیتر نه توانی هه ل لووشیت. داهینانی شیعر، ته رزی ک مووسیقای زمانی و چه پکیک جوانی ناسی ئەده بی<sup>۴</sup> و ئەندیشه ی شاعیرانه نیه و ته نیا به لیکئاویزیی<sup>۵</sup> ئیستا و

<sup>۱</sup> - در زمانی (Dyachronic)

<sup>۲</sup> - براهنی، خطاب به پروانه ها و چرا من دیگر شاعر نیمایی نیستم، ص ۱۴۹

<sup>۳</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۴۹

<sup>۴</sup> - جه مال شناختی

<sup>۵</sup> - آمیزش

ئەوسا و دیالیکتیکی کردنیان<sup>۱</sup>، دەگاتە پیکهاتە و فۆرمی هونەری خۆی و حوزووویکی هەتایی و هەرمان بە خۆیەو دەگریت<sup>۲</sup>.

(۵) لە ئەنجامدا پیموایە بۆ پەواندەوێ ئەم کیشەییە و دیاری کردنی سنوووری هونەری و ناھونەری (نوێ و کۆن) بوون، شایستەییە لە لیکدراو و پیکهاتەییە کە لک وەر بگرین کە لە گەڵ باری زمانەوانی و پرۆسەیی داھێنان و جۆرەکانی شیعەر، لۆژیکیی و گونجاوتر بێت: شیعەری کلاسیکی کوردی، شیعەری سپیدی فارسی، شیعەری قەراردادیی کوردی، شیعەری ئازادی عەرەبی، شیعەری ھاوچەرخی ھورامی یا سۆرانی، شیعەری سەردەمیانیە ترکی، و شیعەری ئەمرویی کوردی و... کە لک وەر بگرین. بەمجۆرە دەگەینە ئەم بارگە دەلالەتیە کە بە کارھێنانی نوێ و نوێخوازی تەنیا بۆ فۆرمی ئازاد و شاعیری ئازادخواز قەتیس و بەرانبەرە کەشی بە کۆنە و کۆنەپەرست، تاوانبار ناکریت. چوون پێرەوی کردنی ئەم پرووکردە دەبێتە عادیەتیکی پۆپۆلیستیانی سەرزبانی کە لە گەڵ باری زانستی و ئەفراندییەتی زمان و فەلسەفەیی فرانسەیی داھێنانی شیعەر و قابیلیەتەکانی، گونجاو نیە.

<sup>۱</sup> - مکالمە

<sup>۲</sup> - شفیعی کدکنی محمدرضا، رستاخیز کلمات، ص ۱۲۵



## سه‌چاوه‌کان:

- براهنی رضا. (۱۳۷۱ه.ش). طلا درمس. ج ۱. تهران: ناشر نویسنده
- براهنی رضا. (۱۳۷۴). خطاب به پروانه‌ها و چرا من دیگر شاعر نیمایی نیستم. تهران: نشر مرکز
- صفوی کورش. (۱۳۷۷). بحثی اجمالی درباره‌ی گونه‌های شعر معاصر فارسی. مجله فرهنگ توسعه. ش ۳۷-۳۸
- کدکنی شفیعی. (۱۳۶۶). صور خیال در شعر فارسی. چاپ سوم. تهران: آگاه
- کدکنی شفیعی. (۱۳۹۱). رستاخیز کلمات. درس گفتارهایی در باره نظریه ادبی صورت‌گرایان روس. تهران: نشر سخن

## ریتیم نیزامیکی ئیقاعیی پاننای ههستی و ره‌گه‌زیکی بزواتووی شیعر

پاستای ههست به پیوه‌ندییه‌کانی زمان و ته‌رزی ده‌رپرین و گه‌یشتن به سه‌رمه‌نزلی شیعر، ره‌گه‌زیکی هونه‌ری به ناوی ریتیم که پۆلئیکی به‌رچاو له‌ته‌شک‌گرتنی هه‌موو جوّره‌فۆرمیکی شیعریی ده‌گیرئیت؛ ده‌خه‌ینه‌به‌ر باس و لئیدواندن. هینانی ئەم باب‌ه‌ته‌فه‌نیه‌بۆ‌داهینانی شیعر و سلووک‌ی شاعیران نیازئیکی تیتۆریکیه. هه‌ندی‌ک پروانگه، ریتیم ته‌نیا به‌ئاهه‌نگی ده‌زانن بۆ شیعر. پاسته‌ریتیم (Rythme)، په‌یوه‌ندیی پاسته‌و‌خۆی هه‌یه‌له‌گه‌ل‌مووزیک و شیعردا، به‌لام ریتیم ئیقاعه و ته‌نیا ئاهه‌نگی پرووت‌نیه و ئاهه‌نگ به‌شیکه‌له‌م پیکهاته.

ریتیم له‌قاموسدا یانی هه‌لقولاوی کانیو. ئەو ره‌وته‌یه‌ک له‌دوا‌ی‌یه‌که‌که‌دوو‌باره‌بوونه‌وه‌ی دۆخیک‌ی دژ‌به‌یه‌ک درووست‌ده‌کات؛ دهنگ و بیده‌نگ، درئیزی و کۆلی، خیرایی و هیوری، هه‌لچوون و داچوون و... به‌م جوّره‌ئەم‌دیارده‌دژ‌به‌رانه‌له‌پیکهاته‌ی ده‌قی‌کدا وینا‌ده‌کرین و پیوه‌ندییه‌کی ئەندامی بۆ قه‌واره‌ی شیعر و داهینانی ده‌قیکی پاراو و ریتیمیک درووست‌ده‌کات. لئیره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌ویت‌که‌ریتیم و ده‌قی شیعر دوو ره‌گه‌زی لئیک‌نه‌پراون. ریتیم چما‌خوینبهره‌کانی جه‌سته‌ی شیعره و هۆکاری ژیانده‌نه‌وه‌ی هه‌موو ئەندامه‌کانه‌له‌م هه‌یکه‌له‌

یه کگرتوه دا. دهنگه کان، برگه کان، تاكوشه و مؤرفیمه کان، وشه کان، باقه وشه کان، تا بگاته لای لنگه و بهیت و جوړه کانی قالبی کلاسیک و کیشانه‌ی عهرووزییان و کووپله شیعری نازاد و سیناعهت و زهریف کاری و مانا و مانازایی و هه‌مووی؛ نهو دوخه دژ به یه‌ک و یه‌ک گرتوه، وینای ریتمیکی کارای نه‌ده‌بیه و هیمای داهینانی شیعره.

شاعیر نه‌گه‌ر شاره‌زایی له سهر ریتیم نه‌بیت نازانیت پیکهاته<sup>۱</sup> چیه، نه‌گه‌ر نه‌زانیت پیکهاته چیه، پیکهاته‌ی پیکهاته<sup>۲</sup> ده‌بیته گری کویره‌یه‌ک و به ئاسانیش له شیواز و شیوازاسی و سهرجه‌م بویتقا<sup>۳</sup> و نه‌زهریه‌کانی شاعر، تیناگات و به‌مجوره هه‌ژاری تینویریکی ده‌بیته‌ی رازیکی سهر به‌مور و نه‌م کیشه سیستماتیکیه هه‌ر وه‌ها دریزه‌ی ده‌بیت.

ریتیم ته‌نیا پیکهاته‌ی شاعر ناگریته‌وه، هه‌موو هونه‌ره‌کان و سهرجه‌م پانتایی پیکراوه‌ی هه‌ستی<sup>۴</sup> ده‌ته‌نیتته‌وه. ژیان خو‌ی پیکهاته‌یه‌کی ئیقاعیه، ترپه‌ی دل‌ی گیان له‌به‌ریک تا بگاته سووره‌ی ته‌نه ئاسمانیه‌کان<sup>۵</sup> و سهرجه‌م پانتایی هه‌ستی، هه‌مووی وینای نه‌و ریتیمه‌یه که شلگیرانه داسه‌پاوه به سهر دیارده‌کاندا. تا نه‌و شوینه‌ی زانستی مروّف ئاگاداری هه‌یه، هه‌مووی وینایه‌که له نیرامی ئیقاعی که وه‌ستانی بو‌نیه و سهره‌م‌ره له حالی جوولّه و

۱- ساختار، structure

۲- ساختار ساختار، structure of structure

۳- بووتیقا (Poyetikes): عه‌ره‌بیکراو (معرب) ره‌گه‌زی یونانی پوئته‌تیکایه. یان‌ی تینویری و زانستی شاعر، شاعرناسی و هونه‌ری شاعیری

۴- منظومه‌ی کیهانی

۵- اجرام آسمانی

بزواتندایه؛ تهنانت پیکهاته‌ی هر ژیار و فره‌نگ و شارستانی‌ه‌تیک نما‌نای یتقاعی پیوه دیاره<sup>۱</sup>. یتفلاتون ده‌لیت: «که‌س‌یک به‌ شیوازیکی ری‌ک و پی‌ک و دادپه‌روه‌رانه و ریتم‌ نامیز، په‌روه‌ده‌ بکریت، مه‌حاله‌ بی‌ت به‌ زالم و سته‌مکار.» ئەمه‌ یانی‌ ساباتی په‌روه‌ده‌ و فی‌رکاری، سیاسه‌ت و ته‌رزی‌ روانین بو‌ دنیا و ژیانیش، ریتمی‌ هه‌یه‌. بیرچاوه‌گی‌ ریتم‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ بو‌ تیژه‌ بی‌ری و فه‌لسه‌فه‌کان. فیلسوفی‌ گه‌وره‌ی یونانی، «فیساغورس» ده‌لیت: «هه‌لسووران‌ی ته‌نه‌ عاسمانیه‌کان و مه‌ودای زه‌مانیان له‌ یه‌کتری، له‌ سه‌ر بنه‌مایه‌کی قاعیده‌مه‌ند و هه‌ماهه‌نگیه‌کی ری‌ک و پی‌کی و هارمونیادار، دانراوه‌ که‌ ده‌کریت پی‌ی بلین‌ موسیقای گه‌ردوونی<sup>۲</sup>»

ئهم‌ روانگه‌ فه‌لسه‌فی - بوون‌ ناسیه‌ و موسیقای گشتگیری‌ سرۆشتی، بی‌رۆکه‌ی بی‌رمه‌نده‌ یونانیه‌کان بوه‌ که‌ له‌ ته‌رزی‌ بی‌رکاره‌ ئیسلامیه‌کانی «ئیخوا‌تۆ سه‌فا» یچ‌ ره‌نگی‌ دابوویه‌وه<sup>۳</sup>. بو‌ سه‌لماندنی‌ ریتمی‌ که‌ به‌انی،

<sup>۱</sup> - شفیع‌ی‌ کدکنی، زبان‌ شعر در نثر صوفیه، ص ۳۸۱

<sup>۲</sup> - همان‌ سه‌رچاوه‌ی‌ پیشوو

<sup>۳</sup> - ئیخوانوسه‌فا، اخوان‌ الصفا(خلان‌ الوفا) ده‌سته‌یه‌ک‌ له‌ زانایانی‌ ئیرانی‌ سه‌ده‌ی‌ چوارمی‌ کوچین، که‌ دۆزی‌ هزریان‌ گریدانی‌ حیکمه‌تی‌ یونانی‌ و دینی‌ ئیسلام‌ بووه‌. ئەیان‌ه‌ویست‌ بو‌ خوا‌ییتی‌ ده‌روون‌ و به‌رز‌ بوونه‌وه‌ی‌ پله‌ی‌ که‌مال، روانگه‌ی‌ ئاوه‌ز و عه‌ق‌لی‌ بی‌ریاران‌ی‌ یونانی‌ له‌ ئیسلام‌ و حیکمه‌تی‌ ئیسلام‌ لیک‌ نزیک‌ بکه‌نه‌وه، نامیلکه‌ی‌ بی‌ ناو و نشانیان‌ ده‌نووسی‌ و له‌ هیرمیس‌ و فیساغوریس‌ و سوقرات‌ و یتفلاتون‌ و ... ناویان‌ ده‌برد، له‌وانه‌: ابوسلیمان‌ محمد

دهیانگوت: «سوورہی تہنہ عاسمانیہ کا و جوولہی ہستیرہ کان  
و...ہمووی نیشانہ و پیوانہیہ کن بو مؤسقیای گہردوونی و ریتمی  
کہیہانی. <sup>۱</sup>» ئەم تہرزہ بیرہ لہ سہر شاعیرہ گہورہکاندا کاریگہریہ کی  
بہرچاوی داناوہ، «مہولانای رۆمی» روانگہی ہونہری، ئەدہبی و عیرفانی  
خۆی ئاوا دہربریوہ:

بانگ گردش های چرخ است این خلق  
می سرایندش به تنبور و به حلق

یانی ئەمہ وینای زایہلہی سوورہکانی گہردوونین کہ خہلکی ہونہرمہند  
ہەر یەک بە جووریک بہ تہنبور و بہ گہروو دەیلینتہوہ<sup>۱</sup>. خوینتہری  
خاوەن چیژ و زہکای ئەدہبی، بہ خویندنہوہی ہست دەکات کہ  
سہرجہم بہرہمہکان و تیزہ بیرہکانی ئەم شاعیرہ جیہانیہ، بہ تاییبەت  
«دیوانی شہمس» وینایہ کن لہم مؤسقیایہ کپارچہیہ کہ ہماہہنگیہ کی  
مانادار و ہستی بہخشیان لہ گہل دیاردہکانی سرۆشتی و تہرزی  
جوولہیان ہہیہ و ہہروہا تیدہگات کہ ئەم وینہ نہمرانہ، ہہولیکن بو  
لادان لہ ہەر عادەت و نہریتیکی دیاریکراو و گہرانہوہ بو سیستمیکی

---

بن معشر البستی (مقدسی)، ابو احمد المہرجانی و ... پروانہ صفا ذبیح اللہ،

تاریخ ادبیات ج ۱، صص ۳۳۲-۳۱۹

<sup>۱</sup> - ہمان سہرچاوی پیشوو، ل ۳۳۲-۳۱۹

<sup>۲</sup> - نیکلسون رنالد، مقدمہ رومی و تفسیر مثنوی معنوی مولوی، ل ۱۰۴

مؤسیقای و ریتمیکی جیهانی و بنه‌رہ‌تیککی دادپہ‌روہ‌رانہ‌ی عاشقانه و  
ژیانیککی ہونہ‌رمہ‌ندانہ‌ی مرؤفانی:

پس غذای عاشقان آمد سماع  
کہ درو باشد خیال اجتماع<sup>۱</sup>

«سماع» سہ‌مای عارفانہ‌یہ و ریتمیکی تابیہ‌تیبی خوی ہہ‌یہ و چہ‌شنی  
جوولہ‌کەشی بو عاشقان وینای پیونہ‌ندی لہ گہل دیارده زہ‌ینہ‌کانہ، یانی  
(دنای لاهوتی) و ہہ‌روہا پشت کردنہ لہ دیارده زہ‌وینہ‌کان، یانی  
دنای ناسوتی) و نہ‌نجامیشی گہ‌یشتنہ بہ ئەو نارمانج شارہ‌یہ کہ  
کوکہ‌روہ‌ی ئامانجی سلووککی عارفانہ‌یہ یانی (خیال اجتماع).  
جگہ لہ دیارده جہانی، سروشتی و گہ‌ردوونہ‌کان، کہ باسمان لئوہ کرد،  
رپتم خسلہ‌تیککی بنہ‌رہ‌تی و دانہ‌براوی لہ گہل ہہ‌موو ژانرہ ئەدہ‌بی و  
ہونہ‌ریہ‌کاندا ہہ‌یہ. وہک دہ‌لین: «رپتمی مؤسیقی، رپتمی سہ‌ما و  
ہہ‌لپہ‌رکی، رپتمی شاتو، رپتمی تابلو و وینہ‌کیشی، رپتمی پەیکہ‌رسازی،  
رپتمی تہ‌لارسازی، رپتمی رہ‌نگہ‌کان، رپتمی عہ‌شق، رپتمی  
دادپہ‌روہ‌ری<sup>۲</sup> و لہ ہہ‌مووی پر بایہ‌ختر ئیژاتہ‌ر رپتمی گہ‌ردوونی<sup>۳</sup> و...»<sup>۴</sup>.

---

۱- ہہ‌مان سہ‌رچاوی پیشوو

۲- عدالت

۳- کپہانی

۴- ناینده شماره ۵۳، ل ۱۶

رېتېمېك كه ده بېته هوځاى ته شك گرتى ده قېكى ئه ده بې، ده قېك مه به سته كه كارا و كامل بېت، هموو فهزاي شاعر به سه رده مى و كلاسيك وه ده ته نېتته وه. رېتم ئاميانېكه بو گرساندنى ره گه زه كانى شاعر و چه شنى جوولئى مؤره كانى سووسور و ههروهها پروانگه ي فورمالېسته كان كه كه پروايان وابوو وشه نه جوانه و نه ناشېرىن؛ به لكوو ئه مه پېوه ندى و هه ماهه نكي ديالېكتيكي ره گه زه زمانى و جوانناسيه كه زه مينه ده ره خسييت بو بېچم گرتى هه يكه لى شاعر. جا ئه وه هه ماهه نكيه ده بېت له هموو ئه ندامه كانى شاعر و ينای هه بېت: له فورم و ناوه رووك له هه ستي بيستن و ديتن و زه ينيدا. عهرووز و ياساكانى، شاعرى برگه يى و ته رزى تان و پوى توخمه كانى، فورمى ئازاد و به شه كانى؛ به ستايلى جياوازي خويان هه مووى به شيكن له هه ماهه نكيه ديارده ي به رېلاوى رېتم.

له شاعرى شاعيره نوخبه كاندا، ره وتيكي سروشتى و ناوشيارى (دهروونزايى) هه يه كه ده نك، هيشوه ده نك، برگه و وشه و لنگه و كووپله كه به ميئودى خو ي پېكه وه ده به ستيته وه و جگه له ئاهه نك و موسيqa، «رېتم» يكي تاييه ت بو ئه وه شاعر، له پېكه اته ي شاعر كه دا ده ره خسييت. ئه مه ش له پرؤسه ي داهيناندا بو شاعر يك به هه ر فورم يكه وه؛ قه راردادى و ئازاد، ده سه لاتى تاييه تى زه ينى و زمانى ده ويئ و ئاوارته هه ل ناگريئ. نموونه ي تاييه تى مه وله وى، حافظ و مه ولانا، شاملوو، فرووخ و شيركون كه نموونه ي به رز و هه تايى شاعر و ده ق و داهينان:

من چه گویم يك رگم هشیار نیست

شرح ان یاری که او رایار نیست<sup>۱</sup>

لهم دنیا ناوشیاریدایه که هه موو بهر بهست و له مپه ریک بو شاعیری

راسته قینه ده تویته وه و «تو جهانی بر خیالی بین روان»<sup>۲</sup> و سه رنجام

گه بیستنه به ئه و نیزامه بهرز و هارمونیاییه که ته نیا به سلووک پینی ده گات:

نردبان آسمان است این کلام

هر که از آن بر رود آید به بام<sup>۳</sup>

له وته یتردا ده لیت من له بهیت و غه زه ل و تن تیپه ریوم و له دنیای

ناوشیاریدا دیارده یه کی ئه و پهریترم دوزیوه ته وه و شیعره که شم پایه یجه ی

عاسمانه و شهرحی یاریکی بی یاره و ده بیت پله به پله سه رکه ویت تا

بگه بیته ئه و مه ودا بی مه و داییه :

رستم از این بیت و غزل ای شه و سلطان ازل

مفتعلن مفتعلن مفتعلن کشت مرا

قافیه و مغلطه را گو همه سیلاب ببر

پوست بود پوست بود درخور مغز شعرا

ای خمشی مغز منی، پرده ی آن نغز منی

کمتر فضل خمشی کش نبود خوف و رجا...<sup>۱</sup>

۱ - سجادی علی محمد، گزیده ابیات مثنوی، ص ۶۳

۲ - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۰۲

۳ - شفیعی کدکنی، زبان شعر در نثر صوفیه، ص ۱۰۲



و سه‌ره‌نجام:

مو آن بحرم که در ظرف آمدستم  
چو نقطه بر سر حرف آمدستم  
به هر الفی الف قدی بر آیو  
الف قدم که در الف آمدستم<sup>۲</sup>

---

<sup>۱</sup> - فروزانفر بدیع الزمان، کلیات دیوان شمس، غزلیات، صص ۶۵-۶۴

<sup>۲</sup> - همدانی باباطاهر عریان، دیوان شعر، ص ۱۷

## سه رچاوه کان:

سجادی علی محمد. گزیده ابیات مثنوی. تهران: دانشگاه شهید بهشتی  
بدیع الزمان فروزانفر. (۱۳۶۳). کلیات دیوان شمس. غزلیات، تهران: چاپ سپهر.

چاپ دهم

شفیعی کدکنی محمد رضا. (۱۳۹۲ه.ش). زبان شعر در نثر صوفیه. تهران: انتشارات  
سخن

صفا ذبیح الله. (۱۳۶۶). تاریخ ادبیات. جلد ۱، تهران: ناشر فردوس

محهمه دپوور عادل. (۱۳۸۸). سۆزی لیریکا له ئەزموونی شیعی کوردیدا. تاران:  
نەشری ئیحسان

نیکلسون رنالد. (۱۳۶۶). مقدمه رومی و تفسیر مثنوی معنوی مولوی. ترجمه و تحقیق  
اوانس اوانسیان. تهران: نشر نی

همدانی باباطاهر. (۱۳۶۱). دیوان شعر باباطاهر عریان همدانی. تهران: سازمان چاپ و  
انتشارات اقبال

## بنه ماکانی پیشکه وتنخوازی<sup>۱</sup> رۆژاوا و کاریگه‌ری له سه‌ر هزر، هونه‌ر و ئه‌ده‌بیات

پیشکه‌وتن له رۆژئاوادا، به‌ره‌می گۆرانکاری هزر، ئاوه‌ز، هونه‌ر و زاده‌ی ره‌هنده‌ فله‌سه‌فیه‌کانی رینسانس و پرۆسه‌ی مودیرنیزم کردن بووه

---

<sup>۱</sup> - ئاوانتگاردیزم (Avant+Garde) یا پیشکه‌وتوویی چه‌پکه‌ وشه‌یه‌کی فه‌رانسه‌یه. له تینۆری هونه‌ر و فله‌سه‌فه‌ی سیاسیدا وه‌ک خوازه‌یه‌ک به‌ کار براوه. ئه‌م توخمه‌ زمانیه (Avant+Garde) له بنه‌مادا ماده‌یه‌کی سه‌ریازی-نیزامیه: Avant به‌ مانای بیره‌قदार و ئاله‌لگر و پیش ئاهه‌نگه‌(طلایه‌ دار) و گاردیش (Garde)، به‌و تا‌قمه‌ سه‌ریازانه‌ گوتراوه‌ که له مه‌یدانی شه‌ردا له‌ حالێ به‌ره‌و پیش چوویندا بوون. تا پیش له‌ سالی ۱۸۴۸ز بو‌ه‌موو تا‌قمه‌ سیاسیه‌کان؛ جمه‌ووریخواز یا سۆسیالیسته‌ پیشتازه‌کان به‌ کار براوه. دواتر له‌ سالی ۱۹۱۰ز به‌ملاوه، به‌ تا‌قمه‌یه‌ک هونه‌رمه‌ند و شاعیر گوتراوه‌ که خۆیان به‌ نوێخوازتر و پیشکه‌وتووتر له‌ دیتران ده‌زانی. مه‌رجی ئه‌م پیشکه‌وتنه‌ش ئه‌وه بوه‌ که ئه‌م هونه‌رمه‌ند و نووسه‌ر و شاعیره، ده‌بوا له‌ قۆناغێکی دیاریکراودا، توانیایان پیشکه‌وتووترین ره‌وش یان تینۆریه‌کیان له‌ سه‌ر بنه‌مایه‌کی ئه‌زمونوکر او و نوێخوازانه‌ دا‌هێنابا و یا دانه‌ری ره‌وتیکێ تازه‌ بیا‌هن. بابه‌تیکتر که له‌ ئاوانتگاردیزمدا، زۆر بابه‌خی پیدراوه‌ ئه‌وه‌یه‌ که ده‌بیت پیشکه‌وتوخواز ئه‌وه‌ به‌سه‌لمه‌بیت که هونه‌رمه‌ند یا شاعیر یا نووسه‌ریکی بویر و نه‌ترس و رادیکاله‌ و هه‌نجاره‌کانی گلیرگه‌ی که زۆربه‌یان فه‌ره‌نگی و هزری بوون، براونه‌ته‌ ژیر پرس و بنه‌ماشکیتیان لیکردوه. سه‌رچاوه: علی بابایی غلامرضا، ص ۳۳. ئه‌م وتاره‌ له‌ هورامیه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ته‌وه‌ سه‌ر کوردی سۆرانی و له‌ کتیی: چه‌که‌ریای چه‌زی تازیدا چاپکراوه.

و یه ک شه وه نه هاتوو ته نیو گه مه ی زمانی و بی ری ئه وانه وه. به لک وو ئه م  
پرۆسه یه لاینیکه م چه ند سه ده ی خایاندوو ه تا ته نانه ت ناوه که ی بگاته لای  
ئیمه.

به پرسیک ده چینه نیو باسه که وه. له کۆتایی سه ده کانی ناوه پراسیندا،  
رۆژئاوا چۆن شوپشی هونهری، ئه ده بی، هزری و پیشه یی هه لگیرساند و  
ئه و کۆمه لگه چه سه ته یه ژووژانده وه و گه یشته ئه م سیستمه ماریفه ت  
ناسیه که ناسراوه به مودیرنیزم و پاش مودیرنیزم و ته نانه ت پاش پاش  
مودیرنیزم؟ بو ولامه که ی ده بی ت بگه پین به شوین ئه و هۆکارانه دا که  
هه بوونیان به ئه م پرۆسه یه به خشی. به رای زۆربه ی لیکۆله رانی ئه م بواره،  
سه رته تا ئیراده یه کی پروناکییری و بویرانه، ته نیا هۆکاری بنه مایی بوو بو  
دابرا له رابردوو ی خویان<sup>۱</sup> و هه نجارشکی نی له دیارده کۆنه کان، به م شیوه  
له گه ل موهیبه تی گه شه و پیشکه وتن پروبه پروو بوونه وه. به مه ش هیه چ  
کۆلیان نه دا، له چه ند ده راویکیتره وه ئه م پرۆسه درێژه ی پی درا<sup>۲</sup>.

بو دابرا نیس پیویست نه بووه به گژ رابردوو دا بچه وه و یا سووکایه تی پی  
بکه ن؛ گۆتره ش ته سلیمی بریقه کانی رۆژ نه بوون. به لک وو دابرا ن به م مانا  
که سنوره پیش فه رزه کانیان به زاندا و به شیک له ماریفه ت، سوننه ت و  
میژوو ی رابردوو که هۆکاری سه ره کی قه تیسما نه وه بوون، له سه ر

---

<sup>۱</sup> - قرون وسطی

<sup>۲</sup> - گسست از گذشته

<sup>۳</sup> - ماهرویان هوشنگ، فرهنگ توسعه، ص ۴۲

بنه‌مايه کی لوژیکی و ئاوه‌زیانه‌ی دوارپۆژیانه، ره‌خه‌یان لی گرت و نرخ ناسیان کرد و مه‌ودایان لی گرت و درپژه‌شیان پیدایا.

ئهمه بگره بۆ هه‌ندیك خوینه‌ر په‌رچه‌کردار<sup>۱</sup> و یان پرسیکی دژواز درووست بکات؛ هاوکات دابران و درپژه‌پیدان<sup>۲</sup> به چه واتایه‌ک؟ چۆن ده‌کریت ههم دابران و ههمتر درپژه‌پیدان و گه‌شه‌کردن بیت؟ ته‌فسیری دابران بهم واتا که له رابردوو کسانه‌وه و ههمیش پارێزگاریان لێوه کرد. قوولتر یانی دیارده‌کانی رابردوویان نرخ ناسی کرد و سه‌ره و ناسه‌ره‌یان دایه‌بێژنگ و سه‌ره‌کانیان به‌رپۆژ کرده‌وه و بوو به‌چراوکه‌یه‌ک بۆ چوونه‌ نیو دنیای نوێ و سه‌رده‌مه‌وه. پرۆسه‌ی پیشکه‌وتنه‌خوایی رپۆژئاوا چه‌ند قوونای هه‌ستیاری برپوه تا گه‌یی بهم هه‌ل و مه‌رجه که ئیمه‌ی موته‌ئه‌سه‌یر کردووه. لێره‌دا خالیک شیای سه‌رنجدانه؛ جگ له‌شۆرشی پیشه‌یی، بیری و هونه‌ری و ... که دوا‌ی سه‌ده‌ تاریکه‌کانی ناوه‌پاست له‌ئوروپادا رپوویدا؛ بیره‌که‌ی فیلسوفه‌کانیش له‌م گۆرانه‌کارییانه‌دا، رپۆلیکی به‌رچاو و ژيانده‌نه‌وه‌بیان هه‌بووه.

«ده‌زگای فه‌لسه‌فی - دیالیکتیکی تیز، ئانتی تیز و سین تیزی هینگیلی ئالمانی (۱۸۳۱-۱۷۷۰ز)، کاریگه‌رییه‌کی بی‌وینه‌ی دانا له‌سه‌ر پرۆسه‌ی ئاوه‌زی گشتی و ئاگایی و خو‌ئاگایی میژوویی-ئه‌تیککی، بۆ وینای

---

<sup>۱</sup> - پارادۆکس، Paradox

<sup>۲</sup> - گسست و تداوم

فلسفه‌ی میژوویی و بزاقیی پیشکته‌وتیی خوژئاوا و تهنانت ئاوه‌زیی تاکی و کویی جیهانی<sup>۱</sup>».

سه‌رجه‌م ئهم په‌رچه‌کردارانه و کومه‌لینک چالاکیتری هونه‌ری و هزری که له دریژهی باسه‌که‌دا وردتر و سه‌رنجه‌رتتر ئیشاره‌یان پی ده‌که‌ین، بوون به نه‌خشه‌پریه‌کی به هیز بو باری بیری، هونه‌ری و ماریفه‌تی و هه‌روه‌ها به‌رده‌وامیی ئهم پرۆسه که به گشتیه‌وه پیی ده‌لین «پینیسانس، Renaissance» یانی ژیانه‌وه و گۆرانکاری بیه‌مایی له و قوناغانه‌دا.

(۱) له‌م پیناوه‌دا هاویشتنی **یه‌که‌م هه‌نگاو** له سیاسه‌تدا بوو. ئه‌وه‌ش به دیمۆکراتیزه‌کردنی گلێرگه و تهر و توناکردنی ئوستوره و ئوستوره‌نماکان ده‌ستی پیکرد. پیشترا پادشاکان، وینای ده‌سه‌لاتیکی چه‌قبه‌سته، پاوانخواز و ده‌ماربه‌رز بوون، له ده‌سه‌لات کیشرا نه‌خواره‌وه و سه‌رۆک کومه‌ره‌کان به ده‌نگی راسته‌وخوی تاکه‌کانی گلێرگه هه‌لبژێردران. دنکه‌ دنکه‌ی ئهم هه‌لس و که‌وته مه‌ده‌نیانه بوون به ویناکه‌ریک بو نیشانسانی ته‌بایی و پیکه‌وه بوونی هونه‌ر و سیاسه‌ت. فلچه‌ی هونه‌رمه‌نده نیگارکیشه‌کانی ئیمپرسیونیستی له تابلۆه‌ونه‌ریه‌کانیادا، ئاگیانه به زه‌کای هونه‌ری و هیمایی، ئهم دۆخه‌یان قوسته‌ته‌وه و وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی کارا و زیندوو، چه‌مکی هونه‌ر و سیاسه‌تیاں بو کومه‌لگه وینا کردوو. ئه‌مه‌ نمانای هاوشانی و گریدانی «هونه‌ر و سیاسه‌ت» و به‌دیکه‌ری ئامانجه‌کانی هونه‌رمه‌ندان، بیرمه‌ندان و سیاسه‌توانان و قوسته‌وه‌ی دۆخی ئه‌و ده‌مه‌ی پوژئاوا بوو.

---

<sup>۱</sup> - ثاقب فر مرتضی، شاهنامه فردوسی و فلسفه تاریخ ایران، ص ۱۲-۸

هونەر و ئەدەبیاتی رینالیستی که تا ئەو کاتە، شان و شکۆیەکی یەک لایەنە و تاق پەهەندەیی بوو، پرووی لە کزی نا و پڕیگای بۆ فرانەخواری و جیاوازیی لە هزر، هونەر و فەلسەفە و... ئاچۆخ کرد و بەمجۆرە هونەر و ئەدەبیات فەزایەکی فرانە و چەرموو و چەند لایەنە و فرە دەنگەیی بە خۆوە گرت. یانی هونەر، ئەدەب و سیاسەت هاودەنگ بە پێی ئامانجی دیمۆکراتیزەکردن و تاکخواری سیاسی و شارۆمەندی، پۆلی کارایان بەخشییە پڕۆسەکە و لەم پێناوەدا لە بە هیزکردنی چەمکی سیاسەت و ئامادەکردنی زەمینە بۆ دااین کردنی مافی تاکەکانی کۆمەڵگە، بەرەو پێشەووە چوونی بەرچاوی لیکەوتەووە.

٢) پاش دیمۆکراتیزە بوونی بەستینەیی سیاسی گلێرگە، هەنگاوی دووهم لە پیکهاتەیی هونەر و ئەدەبیاتدا هەلگیرا. پێشتر نووسەر و بەردەنگ و دەسەڵاتدارە تۆتالیترەکانی سیاسی، هاودۆز بوون و لە یەک خالدا یەکیان دەگرتەووە: چەقبەستەیی و تاقەتەوهریی لە داھێتان و حوکومەت کردندا. ئەم گۆرانکارییە لە دەسەڵاتی سیاسیدا بوو بە ھۆکاری پرووخیانی بتي نووسەر و ئەو نەزمە تاقەدەنگە کە بە سەر خۆینەری دەقیشدا حاکم بوو، تیکچوو. لەم ھۆرزانه ئەدەبییەدا<sup>١</sup>، ئیتر دەقەکان بۆ نووسەر یا خۆینەری دەسەڵاتخوواز و چەشکەگەرا و نوخبە پەسەند، نەبوو؛ بەلکۆو بۆ شکاندنی تینوویەتی تاکە چالاکەکان و بەردەنگە پڕ وزەکانی گلێرگە دەنووسران. ئەمە ویستی ئەو تاکخوارییە<sup>٢</sup> بوو کە بوو بە بەشیک لە میژووی جیھانی

<sup>١</sup> - ھەستانەووی ئەدەبی، رستاخیز ادبی

<sup>٢</sup> - فردگرای

پیشکەوتوو و پرۆسەیه کی ئاگایانە و ناسنامەدار کە پێی دەلێن: بەرھەمی سەردەمی مودیڕنیتە ی ئوروپا.

٣) ئەم رێبازە هزری-ھونەری و ئەدەبیە بەمەوہ نەوہستا. پاشان ئەم رەوتە سیستماتیکیە لە ژێر کاریگەری و ھێژمۆنی میکانیزمەکانیتردا کە وەک نیازیکی تازەتر دەژمێردران؛ چوہ نیو گۆرانکاریترەوہ کە ناسراوہ بە «پاش مودیڕنیزم». تا ئەم مەودا زەمەنیە ھەندی دوق ھیشتا بۆن و بەرامەمی دەسەلاتخوازی و چەقبەستەییان لێوہ دەھات. ئەم جۆرە دەقانە لە نیو مەحفەزیە کی شیشەییدا بھە کراو بوون و تەنیا نوخەکان ئەیانتوانی سەریان لێ بدەن نەک ھەر خوینەرێکیتر. بەم بۆنەوہ سییەمین ھەنگاو بە ھاتنە پرووی تیئۆری خوینەرەتەوہری، گواسترایەوہ. لەم قۆناغەدا ئەم میکانیزمە فەزاکە ی ھەمدیسانەوہ شلەقاند و ھونەر و ئەدەبیات دۆخیکیتی رادیکال و نویتری بە خوینەوہ گرت.

سالی (١٩٧٩ز) ئۆمبیرتۆ ئیکۆ نیشانەناسی ئیتالیا یی کتیبی نەقشی خوینەری نووسی. ئەم کتیبە لەم فەزا بەتالەدا شوڕشیکی ئەدەبی و نیشانەناسانە ی خستە پری. لە روانگە ی ئیکۆوہ، خوینەری دوق ئیتر خوینەرێکی ئاسایی نیە بەلکوو خوینەرێکە کە وا لە دووی کەشفی مانایەکی ئەو پەڕیندا<sup>١</sup>. ئەم مانا ئەو پەڕینەش تەنیا لە دەقینکدا بە دی ئەکەوێت کە فەزای چەرمووی دەلالەتی تیدا بیٹ و کەشفی ئەو دەلالەتە نایابانەش دەکەوێتە ئەستۆی شوپرە سواری ئەم مەیدانە بە نیوی

---

<sup>١</sup> - مابعدی، ماورایی



خوینداری چه‌ل‌نگ<sup>۱</sup>. سه‌ره‌رای سیاست و ئه‌ده‌بیات؛ له باقی ژانره هونه‌ریه‌کانیتر وه‌ک: وینه‌کیشی، مۆسیقی، سینه‌ما، شائۆنامه و... شو‌رشی بئه‌مایی به‌ریا بوو. یه‌ک پارچه‌یی، شه‌کیلی، تاکده‌نگی و باری هه‌سته‌کی به‌ره‌مه‌کان که له خسله‌ته به جی‌ماوه‌کانی قوتابخانه‌ی رۆمانسیسم، ریئالیزم و ناتورالیزم بوون چوه ژیر پرسی رۆژ و تیخی ره‌خه‌گرانه‌وه.

(ع) له پرۆسه‌ی داهیناندا<sup>۲</sup>، ره‌وشیکیتیر له نیو جه‌غزی هزریی هونه‌رمه‌ند، شاعیر و نووسه‌ران هاته نیو کایه‌ی زمانیه‌وه، ئه‌ویش سونه‌ت شکیتی و سپینه‌وه‌ی یه‌کپارچه‌یی و شه‌کیلی ده‌ق و ناوه‌ندخوایی دانهره‌که‌ی بوو. به‌مجۆره له **هه‌نگاوی چواره‌مدا**: مۆنتاژ، کوللاژ، بئه‌ماشکیتی بۆ شاعیران، چیرۆک نووسان و شیوه‌کاران، هاته نیو گه‌مه‌ی زمانیه‌وه و بوو به‌شیوازیکتی زال بۆ ده‌قی ئاونگارد<sup>۳</sup>.

ژانره ئه‌ده‌بی و هونه‌ریه‌کان له گه‌ل پاراستنی ئه‌رکه بووتیقایی و شاره‌زاییه‌کان، به‌ربلاو و دهره‌تانیتر بوون. پێشتر که جوانی و شه‌کیلی و یه‌کپارچه‌یی، بالی به‌ سه‌ر ئه‌ده‌ب و هونه‌ردا کیشا بوو، ره‌هه‌ندیکی ئازادتر و په‌تتری به‌ خووه‌گرت. هه‌ر وه‌ها له سیاسه‌تیشدا هه‌ر تاکیکتی گلێرگه‌ مافی هه‌بوو که له هه‌موو بواریکدا، وه‌ک مافی شارۆمه‌ندی چاره‌نووسی دیاری بی‌ت و خو‌ی له جه‌سته‌ی ده‌سه‌لاتدا بینیتته‌وه و حه‌زه

---

<sup>۱</sup> - ته‌هرانی مسعود، نقد ادبی، متن ادبی، و اقتدارگرایی، ص ۳۱

<sup>۲</sup> - فرآیند آفرینش

<sup>۳</sup> - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ۳۳

پهنگوارده کانی، نازاد بکرین و شان و شکوی پوچی و پهوانی خوی وینا بکات. له م پرووکرده نوئ و بهدیها توه دا، سینما ئیتر ته نیا مه کویه ک نه بوو یو نما نای جوانی و جوانپه رستی، به لکوو هه موو هونه رمه ندیک ته نانه ت به د ته شک، زه پرتال، چه رموو پیست و په شی دیز، ئه یوانی له م ساباته دا پو لبه خشی بکات و به رده نگیش بحه زینیت. له شاعر دا نه زم و قاعیده نه ما؛ په وان ناسی ناخوئاگای فرؤیدی ئیه تیمامی پندرا؛ سیمیوتیک<sup>۱</sup> و چه زانه ی زارو و پیوه ندی له گه ل ئه ندامانی دایکی<sup>۲</sup> دیمه نئتری به خووه گرت؛ له یاسای پیزماندا نه ریت شکینی و یاسای نه حویی و لیکدراو هی پیزمان ژیرووو کرا. «خاتوو ژولیا کریستوا» زایه له یه کتری ژنانه بوو که بوو به هوکاری هو زانه ی<sup>۳</sup> شعیریک که په یوه ست بوو به شو رشی ژنان و نازادی سیاسی، سو سیایی و ره گه زایه تیان<sup>۴</sup>.

«سیمبولیک»<sup>۵</sup> که به یاسای باوک ده سالاتی و به ره همی بیریی «پیش مودیپرن و مودیپرنیزم» ناسیاوه وه لاهه نرا؛ سیمیوتیک<sup>۱</sup> که به زانستی نیشانه ناسی<sup>۷</sup> و په مزگه رداندن و مانازایی ناوی ده رکرد بوو، جی نشین کرا. ئه م

<sup>۱</sup> - نیشانه ناسی، semiology

<sup>۲</sup> - ئیروٹیک، Erotic

<sup>۳</sup> - رستاخیز شعر

<sup>۴</sup> - هه مان سه رچاوه ی پیشوو ل ۳۰

<sup>۵</sup> - symbolic

<sup>۶</sup> - semiotic

<sup>۷</sup> semiology

کومه له دیاردانه که له ژیر کاریگه‌ریی بیر و پروای پاش ته‌شک‌خوازیدا<sup>۱</sup>  
 بوون، کرانه وینایه‌ک بو به‌ره‌هم و ده‌سره‌نجی نه و چالاکیانه<sup>۲</sup>.  
 بیرمه‌ندانى نه‌م په‌وته پیشکه‌وتووه، پینان و ابوو وشه ته‌نیا مانایه‌کی نیه  
 به‌لکوو به‌میزانی دهرک و تیگه‌یشتنی خوینه‌ری ده‌ق، ده‌لاله‌ت و مانای  
 هه‌یه. له بری واتا‌ئامازه<sup>۳</sup>، تا‌ناکو‌تایی قایل به‌ده‌نگ ئامازه<sup>۴</sup> بوون، یانی: فره  
 فره‌ده‌نگی، فره‌په‌نگی و فره‌مانایی له‌گشت ساباتی‌کدا په‌نگی دابوو‌یه‌وه.  
 سه‌ره‌پای داب‌رانیان له‌پا‌ردوو، «نه‌ریت، ئوستوو‌ره و نه‌فسانه و...»، که‌لیک  
 په‌رپایه‌خ بوو. له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا هیچ‌کام له‌مانه: نه‌دانه‌ر، نه‌ده‌ق و نه  
 به‌رده‌نگ، به‌لایانه‌وه په‌روژ نه‌بوون و که‌سپیش خوئی په‌روژ‌کراو  
 نه‌ده‌زانی<sup>۵</sup>، به‌لکوو هه‌موو دیارده‌یه‌ک، له‌ژیر تیخی تیرزی په‌خنه‌یاندا  
 پاده‌بوورد و سه‌ره و ناسه‌ره‌یان لی‌ده‌پالوت. به‌مجوره‌ نه‌م په‌روکه‌ی نه‌وانه  
 که‌زانستی، واقیعی و وینای پاستیه‌کان بوو، سه‌رچاوه‌که‌ی بو  
 په‌روسه‌یه‌کی دریز‌ماوه و په‌ریزه‌تکیشی سیاسی، فه‌لسه‌فی و هونه‌ری و...  
 ده‌گه‌پایه‌وه که‌ئاگایانه و ژیرانه، له‌خویان داب‌ران و به‌رده‌وام بوون و  
 ئیستاش زایه‌له‌ی پیشکه‌وتنه‌خوایی کاروانی هزر و هونه‌ر و نه‌ده‌بیان هه‌ر  
 ده‌زرن‌گیتته‌وه.

۱- پسا‌ساخ‌تار‌گرایی

۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی په‌شوو ل ۳۰

۳- مدلول، مفهوم

۴- دال، لفظ

۵- قدیس و قدیسه

بۆ ھەلسەنگاندنی<sup>۱</sup> ئیمە و ئەوان و جەخت لە سەر ئەم فەکتە ھونەری،  
 بیرى، فەلسەفى و سیاسىیە پۆلین کراوانە کە خستمانە پروو، جگەم گەش  
 بینمان بەم دیاردە نوێخوایانە و مل کەچی لە ھەمبەر جەبرى ھاتى  
 دنیای تازە و پەيوەندییەکانى؛ بە ھیچ سەنگ و پێوانە یەک لە سەر بنەما و  
 فەلسەفەى نوێخوایى پۆژئاوا، کیشانە ناکرین و ھیچ خالێكى  
 ھاوبەشیش پێکەووە نامان بەستیتەووە. دەسەلاتى سیاسیمان نیە کە ھیچ؛ لە  
 ئەدەب، ھونەر و ھزرىدا ھىشتاکە دانەپراوین و ھەر سەرمانە لە سەر  
 دیاردەى خۆ تەقدىسى و پیرۆزو کردن و پیرۆزنومایى و پارێزاندنى  
 چوارچێوە قۆرخ کراوہ کان و پۆپۆلیست کردنیان. شاعیر، ھونەرمانەند،  
 بیرمەند، پەرخەوان و تیتۆریسیەنى تۆخبەمان نیە ھیچتر، یا بە دەگمەن ھەن  
 و کاربەخس نین کە لێپراوانە و بویرانە، ھەنجارە کۆن و فەشۆلەکانى شیعەر،  
 ھونەر، بیرى کرێل دراوى گلێرگە بە گوزارەى تازە و پێشکەوتنخوایى و  
 ئاوانگاردیزەکردنى پێکھاتەکان بخرینە ژیر تیخی دەبانى پەرخەنى  
 پادیکالى سەردەمییەووە و بە خیزاندنى دەقى کارامە، نیوان ئەدەب، ھونەر  
 و سیاسەت و فەلسەفەدا!! پردى پەرىنەووە بەستین و بچینە نیو دنیاىەکی  
 ترەووە.

کام بیرمەند و سیاسەت و سیاسەتوانیمان بووہ یان ھەبە کە ئەم تیرمە  
 ھونەرى و ئەدەبیانە! ھامخوان و ھاوشان بکات تاوہ کوو بین بە سامانییک  
 بۆ شۆرشى بیرى و تاکی و کۆبى گلێرگە کەمان؟ وەک پێشتر ئامازەمان  
 پێدا فەلسەفە، سیاسەت، ھونەر و ئەدەبى پێشکەوتە لە پۆژئاوادا،

<sup>۱</sup> - مقایسە

دهستکه و تیکی دیالیکتیکیه لهههول و خهباتی تاکه کانی ئەو کۆمه لگه بهدی هاتوه و دیاردهیهکی به نیو گهشه و بزواتنی بۆ هیتان.

ئهمانه که باسیان لێوه کرا دیمهنی پرسه کانن<sup>۱</sup> و تا رادهیه کیش چاره سهری و کردنه وه بیان به دهستی خۆمانه. وای دابنن تا ئیستا لهم خهسارانه دا ههزار بووین و دواکه وتووویی وهرگرته له هیزمونی دهسه لات و چهوساندنه وهی پروناکیری له پهروه وهی میژوویدا بهر بهست بووه، ئەهه رچیش هیتا ههه هیزمانیه بۆ ئاچۆخ کردنی بهشی سه رهکی ئەم بهر بهستانه، به لام خۆ به شیککی وا له ژیر دهستی ئیرادهی خۆماندا و دهتوانین بریک له درده کان به خۆمان ده رمان بکهین.

دۆزی که ده بیته له بهر چاوی بگرین ههول له مه ولاییه کانه که به خویندنه وهی دهقه کان و شهن و کهو کردیان و داهینانی واتا و وینه گه لیککی هونه ری که تا ئیستا نه بوون، شیعی ئاوانگارد، ئاوانگارد تر بکهین و ته قدیس له داهیناندا وه لاهه بین. وهک ده زانین رۆحی ئاوانگارد یانی شکاندنی بازنه و بازنه کاری، یانی شکاندنی بتی دروو سترکراو. بيشتر خستمانه روو لهم روانگه وه دهق، دانهر و بهردهنگ و خوینه هر هیچیان نه بهدی و پیروز نین و حه قیقه تیک لهم سی لانه وه سه رچاوه ده گریت، ئەهه ویش ههه پیروز نیه؛ ته نیا سوورهی دهنگ ئاماره کانن و وینای ئەهه راستیانه یه که که شف ده کرین و ئەهه ویش په ها و چهق بهسته نین و بزواتن و سلووکی مانازایی لهم پرۆسه دا ههه بهرده وامه. بهمجۆره چهقه سه تهیی و پیروزنومایی که سه ره کیتیرین خسله تی

<sup>۱</sup> - صورت مساله

نهریتخوازی گلیرگهی پیش مودپرنه دهنریته لاهه و نهگر درپژهی بی  
بدین یان بیکهینه هوکاری پوپولستی کردنی نهدهبیات و هونه، بی  
گومان کوک نیه له گهل ئامانجهکانی فهلسهفهه راستهکی شیعی  
ئاوانگارد و کاردانهوهی و پهچهههمانی بهردهنگی وریا و پرسه  
پهخنهی رادیکالی لی دهکهوئتهوه و پیویسته بکریته گوتاری زال و  
ئویش ههه پیویستی به سلووک و تیئوریزه کردن ههیه که باسیکیتر و  
مهودایهکی تری دهوئت.

## سه‌رچاوه‌کان:

- تهرانی مسعود. (۱۳۷۷ه.ش). نقد ادبی. متن ادبی، و اقتدارگرایی. مجله فرهنگ توسعه. ش ۳۷-۳۸
- ساقب فر مرتضی. (۱۳۷۷ه.ش). شاهنامه فردوسی و فلسفه تاریخ ایران. تهران: انتشارات قطره-موعین
- علی بابایی غلامرضا. (۱۳۸۲ه.ش). فرهنگ سیاسی. تهران: انتشارات آشیان
- ماهرویان هوشنگ. (۱۳۷۷ه.ش). نیما رویکرد چهارم به مدرنیته. فرهنگ توسعه، ش (۳۷-۳۸)

## بۆتیقای دهق- دانەر، دهق- داهینەر و خوینەر- ره خنهوانی و جیاوازییه کانیان<sup>۱</sup>

له تیئوری ئهدهبی و خویندنهوهی تیکستهکاندا، ههمیشه دوو جوړ  
بژاردهی ئهدهبیی بهرچاو بوون که دوو دیاردهی جیاوازیان،  
نەخشاندهوه: "دهق- دانەر- ی" و ئهویتر "دهق- داهینەر- ی". ئهم  
دوو شیوازه له گهل دوو ئاوه لئاودا ههمیشه پیوهندیان ههبووه:  
«داخراو»<sup>۲</sup> و «کراوه»<sup>۳</sup> که ئهم دوو ره گهزه ههر یهک له سیرهتی  
خۆیاندا، له گهل «دانان» و «داهینان» و «دانەر» و «داهینەر» یه کیان  
گرتووه تهوه و نیشانه کانیان که وتوووته دهرهوه. له م وتارهدا ئه مانه ویته  
له سهر دوو ریپهرمانی ئهدهبیی<sup>۴</sup> دهق- دانەر- ی و دهق- داهینەر- ی<sup>۵</sup>  
ی<sup>۵</sup> و ههر وهها بنچینهی دهقی که دانهریک دای ده نیت و  
دهقی کتر که دانهریکتر یا ههمان دانەر، دای ده نیت<sup>۶</sup>، باسیکی

---

<sup>۱</sup> - ئهم وتاره له هورامیهوه وهرگیپراوه تهوه سهر کوردیی سووانی

<sup>۲</sup> - بسته

<sup>۳</sup> - باز

<sup>۴</sup> - دو کنش ادبی

<sup>۵</sup> - متن تالیفی و متن آفرینشی

<sup>۶</sup> - می آفریند



به‌راورد‌کاریانه‌ی نیشانه‌یی<sup>۱</sup> بورووژتینین. له‌م سووچه نیگاوه بۆمان  
 ده‌رده‌که‌ویت که له چنه‌ی زه‌ینیدا<sup>۲</sup> ده‌قدا؛ دانەر/دانان و داهینەر/  
 داهیتان، جیاوازییه‌کی بۆتیقایان<sup>۳</sup> هه‌یه. دریزه‌ی باسه‌که‌دا زۆرتەر  
 لیکیان ده‌ده‌ینه‌وه.

الف) ده‌ق- دانەر- ی<sup>۴</sup>؛ له‌م چه‌پکه وشه‌دا، دوو لیک‌دراوی<sup>۵</sup> و دوو  
 دوو ریه‌هرمان<sup>۶</sup> و هه‌رمانبه‌ریی ئه‌ده‌بیان<sup>۷</sup> لیکه‌وتوه‌ته‌وه و  
 هه‌رکامیکیشیان کارکردیی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه و پیکه‌وه‌ش  
 هه‌ماهه‌نگن. ئه‌م پۆله وشانه، هه‌م ناو سه‌رچاوه<sup>۸</sup> ده‌گرنه‌وه و هه‌م  
 نه‌خشان‌دنی ناو بکه‌ره‌که‌ی<sup>۹</sup>. له هه‌ر دوو حاله‌تدا هه‌رمانیک یا  
 هه‌رمانبه‌ریکی ئه‌ده‌بین که وزه‌یان ته‌نیا ته‌رکیزه له سه‌ر دانان. له  
 نه‌فسدا دانانیش قوتاره له هه‌ر جۆره سوۆزی ده‌روونی و

<sup>۱</sup> - تطبیقی نشانه‌ای

<sup>۲</sup> - بافت ذهنی، Subjective Context

<sup>۳</sup> - بووتیقا (Poyetikes)، عه‌ره‌بیکراوی (معرب)، ئه‌م ره‌گه‌زه بنچینه‌ی یۆنانیه و له  
 پوه‌نتیکاویه گیراوه. یانی تینۆری و زانستی شیعر، شیعرناسی و هونه‌ری شاعیری، کنش  
 فن شعر و تفاوت فنی و تکنیکی آن

<sup>۴</sup> - متن تالیفی

<sup>۵</sup> - دو ترکیب

<sup>۶</sup> - دو کنش

<sup>۷</sup> - کنشگر ادبی

<sup>۸</sup> - اسم مصدر

<sup>۹</sup> - اسم فاعل

خورپه به خشیه ک که له خورپه‌ی داهینانه وه<sup>۱</sup> سه‌چاوه ده‌گریټ و مانازایی ده‌لاله‌تی لیټ به‌دی ناکریټ. له‌م جوړه به‌رهمانه‌دا، پیشتر هه‌موو که‌ره‌سه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی<sup>۲</sup> حازرده‌ست بووه و بیټه‌وی دانه‌ر شاره‌زاییه‌کی له‌ بوا‌ری فو‌رم، پیکه‌اته، ریتمی ده‌ق و جیا‌وا‌زیه‌کاندا هه‌بوویټ؛ ته‌نیا له‌سه‌ر عاده‌ت و سو‌وره‌و زه‌ینی دانه‌ره‌که‌یان، داده‌نریټ و پرز ده‌بن<sup>۳</sup> و یا له‌ ژیریه‌کتریدا، ده‌ستکاری و جه‌دوه‌لی و و سه‌ر و خو‌ار ده‌کریټ<sup>۴</sup>. له‌م چه‌شنه به‌رهمه‌ ئه‌ده‌بیانه‌دا، زه‌ینمان ته‌نیا ده‌چیته‌وه سه‌ر ری‌سای هو‌ناندنه‌وه<sup>۵</sup> و یا پلیکانی کردنی ده‌قیک<sup>۶</sup>. له‌ گو‌شه نیگای نو‌وسه‌ری ئه‌م دی‌رانه‌وه ئه‌م جوړه دانانه، چوون پر‌وسه‌ی گه‌شه و پی‌گه‌یشتنی داهینان به‌ ته‌واوی سه‌ری نه‌گرتوو و هیشتا له‌ حال‌ی پی‌گه‌یشتندا‌یه، ئه‌وا داهینان کامل سه‌رنا‌گریټ و به‌مجوړه دانه‌ره‌که‌ی تووشی شی‌وازی به‌ینابه‌ینی ئه‌ده‌یی ده‌بیټ و جار‌جاریش وه‌ک داهینه‌ریک<sup>۷</sup> که له‌ زانستی سیمپو‌لوژی‌دا باسی له‌ سه‌ر کراوه؛ له‌ مانازایی نیشانه‌ییدا به‌شداری ده‌کات و دیارده‌ی ده‌ق-داهینه‌ر-ی، به‌رچاو ده‌که‌ویټ.

۱- الهام آفرینش

۲- ملزومات ادبی

۳- ده‌قی ساکار و هو‌ناندنه‌وه

۴- شیعری نازاد

۵- منظومه

۶- شیعری نازاد

۷- آفریننده

(ب) دهق- داهینه-ر-ی<sup>۱</sup>؛ له دیمهن و سهرخاندا<sup>۲</sup> و ههر بهو پیکهاته پریزمانیهوه که باسمان له سهر کرد، وا له راستای ههمان کونیشی ئهدهبیدا، بهلام له ژیرخاندا<sup>۳</sup> پیچهوانه‌ی دهق دانه‌ریه. واته حوزووری فیزیکی دهق له ههر دوو پرووکردها، زه‌مینیه‌کی یه‌کانگیره، بهلام له به‌راوردیی بۆتیقاییدا ئهم دوو پرووکردها، فارس وته‌نی: "کوجا مه‌رحه‌بان". چوون ته‌رزی هونه‌ری و باری نیشانه‌یی و له‌نجه‌ی جووله‌کردنیا، پری و شوینیا جیا ده‌کاته‌وه، ئه‌ویش له ماهیه‌تی دانان و نه‌فسی داهیتاندا. وتمان په‌گه‌زه‌کانی دانان، چوون پیشته‌ه‌بوون و قه‌رادادی و تاریف‌کراون و ته‌نیا به‌حوکمی فیزیکی<sup>۴</sup>، فیزیکی<sup>۴</sup>، بکه‌ریکی ئه‌ده‌بی ئه‌و هونه‌رسازه ئه‌ده‌بی سازکراوانه داده‌نیت و هه‌ولیا بۆ ده‌دات و به‌مجۆره په‌وته‌که ده‌چیته نیو ههرمانی (دهق- دانه‌ری)یه‌وه و نیشانه میژوویی<sup>۵</sup>، ئایدئۆلۆژیکی و ده‌سه‌لاتی خو نواندینی بکه‌ر و سیما ده‌ستکرده‌که‌ی<sup>۶</sup>، ده‌که‌ونه سه‌رانتۆی ده‌قه‌که‌وه و وینایان بۆ به‌رده‌نگ ئه‌وله‌ویه‌تی یه‌که‌مه.

۱- متن آفرینشی

۲- روساخت

۳- ژیرخان

۴- مکانیکی

۵- خود شرح حال، اتوبیوگرافی، Autobiography به زمانی شیعر

۶- تظاهر به قدرت نمایی و صنعتگرایی مولف

ده قیچ له م تهرزه ئه ده بیه دا، ته کلیفی رۆشنه؛ واته نیشانه کانی هه مووی دانراو و پیش فهرزن.

**داهینان**، ژیرخانی له گهل **دانان** جیاوازه. داهینه ر پیشتر هونه رسازه یه ک، وینه یه ک و مانا و ده لاله تیک که نه بووه، به خورپه ی ئه ده بی<sup>۱</sup>، داهینانی بو ده کات و وه ک بکه ریکی کارا<sup>۲</sup> ئه م شۆله زه نینه، داده به زینتته نیو جه رگه ی زمان و به م شیوه دیارده یه کی هونه ری له نه بوون ده خولقینیت. له م پرۆسه خه للاقه دا ئیتر ده سه لاتی شیعر و داهینه ره که ی و به شداری به رده نگ، دیارده یه کی به رچاو و حاشا هه لئه گرن. به وته ی گدامیر، ده ق له م هه لّس و کهوت و پیوه ندیانه دا، گو تاری ئه ده بی<sup>۳</sup> ده سازینیت<sup>۴</sup>، پیویست نیه لایه نیکیان لایه نیکیان به هیز و ئه ویتریان لاواز نیشان بدریت. پرۆسه ی ده قی کارا و به رده نگه ی چه له نگ، ده سه لاتیان، دیالیکتیکی تاپۆکراو و هه تاییی و ئه به دین و له م به ستینه دا بیر و پروانگه و قوتابخانه ی ئه ده بی جوراوجۆر سه ریان هه لداوه. له پرۆسه ی ده ق- داهینه ریدا، خوینه ری وشیار له نیو فه زای بزواته و ئونتۆلۆژی ده قه کاند؛

---

<sup>۱</sup> - الهام ادبی و سیر طبیعی آفرینش شعر

<sup>۲</sup> - فاعل شناسا

<sup>۳</sup> - گفتمان، Discourse

<sup>۴</sup> - محهمه دپوور عادل، تیروانینیکی نوئ بو هیرمنوتیک و راقه ی ئه ده بی، ترجمه مقالات تئوریکه ادبیات... از فارسی به گُردی سۆرانی، ناشر مؤسسه چاپ و نشر سلیمانی، ۲۰۰۹ م، ل (۱۱)

پېوهنديه نيشانه ييه كان، مانا بزړ و په ناگرته ووه كان ده دوزيټه ووه و ده گاته لووتكه ي چيژبه خشي و چيژوه رگرتن .

### پړوسه ي خوينه ر- په خنه وان<sup>۱</sup> و نه ركه كاني :

له كتيبي "چه كه رايي حه زي تازي..."<sup>۲</sup> و بابه ته كاني ترمددا له باره ي خوينه رته ووه ريه ووه باس م كه ردووه، ليړه دا ته نيا نه مه ده خمه سه ري كه نه ميستاكه نه و پوانگه نه وسايي و پيش مودپړنه<sup>۳</sup> به سه ر چوه كه ته نيا "دهق و نووسه ر" په ها و پيروز و به حيكمه تيكي نه زه لي و نه به دي باسيان ليوه بكريت. نه م پووكرده دا بيكي كوني نه ده بيه و له بيروكه يه كي پيروز كراوي ماوه رايي و توتاليتار يته ي زمانيه ووه سه رچاوه ده گريټ و نيشانه كاني له حه وزه ي سياسي، گلپرگه يي و نه ده بيدا و... نوين دراون، به داخوه هيشتاكه لاي نيمه ووه قه دديس وينا كراون. كاتيک له هورزانه ي روشنگه ري پوزاوا دا<sup>۴</sup>، ده سه لات به گشت له ونيكه وه، زه ويني و ديموكراتيزه كرا، نيتر موته لق كرن ي ده سه لاتي ميټافيزيائي دانه ر، بي به رچا وگرتني پيوهنديه نيشانه ييه كان و بي به شداري خوينه ري كارا، وته يه كي سواو و بي ناكام و موعادله يه كي، بي ديالېكتيك و نوقسان هاته به رچاو و باس له

<sup>۱</sup> - فرآيند خواننده- منتقد محوری

<sup>۲</sup> - محه مه دپوور عادل، چه كه رايي حه زي تازي و عومري جاده، ل ۱۸

<sup>۳</sup> - پيشا مدرن

<sup>۴</sup> - رنسانس و نهضت روشنگري غرب

هه ژاری تیۆۆریکی ئەم پرووکرده ده کات. له م دوخه دیمۆکراتیه دا، ئیتر دهق بو نووسهر یا خوینهریکی دهسه لاتخواز و چه شکه خواز و نوخبه په سه ند نانوسرین؛ به لکوو بو به زاندنی تینوویه تی تاکه چالاکه کان و به رده نگه پر وزه کانی گلیرگه ده نووسرین. ئەمه هه مان فه لسه فه ی تاکخوازی پۆژاویه که به به شیکه له میژووی جیهانی پیشکه وتوو و پرۆسه یه کی ئاگاهانه و ناسنامه دار که پئی ده لین به ره مه می سه رده می مودیرنیه ی پۆژاوا.<sup>۱</sup>

له م هۆرزانه ئە ده بی، هونه ری و هزریه <sup>۲</sup> تازه دا، خوینهر - په خنه وان، له قه فه سی ده سه لاتی داخراودا، ده رباز ده بی له پرۆسه که دا، به شداری راسته وخۆ ده کات و ده بیته به کاراکتیر و هه رمانبه ریکی پیکهاته یی و پۆلگیریککی داهینه رانه، بۆیه به سووپیر خوینهر <sup>۳</sup> نیوی ده رکروه.

که ده لین شیعر، شاعیر و خوینهر؛ ئیتر پیشتر بریاری هونه ریی خۆمان داوه و ئانالیزمان کردوه که شیعر یانێ دنیایه کی سه یر و سه مه ره و سیحراوی و نه سه روته. له م پروانگه دا شاعیر یانێ بکه ریکی وشیار که له نه بوون، هه ستیه ک ده خولقینیت؛ خوینهر یانێ ویرانکه ری دهق و هه متر بینا کردنه وه ی و ئە کته ریکی به شداریکه ر

---

<sup>۱</sup> - محهمه دپوور عادل، چه که ریای هه زئی تازئی و عومری جاڤه، به شی

ئاوانگاردیزم و ویناکیش

<sup>۲</sup> - هه ستانه وه، رستاخیز ادبی، هنری و فکری

<sup>۳</sup> - Superreader

له مانائە فریڤی دەقدا. بۆیه جه ختم ئەمەیه با سیلانە ی داھیتان (دەقی کارا، خوینەری چە لەنگ)، له گەل "دەقی داخراو" و "دانەری داہراو" و "بەردەنگی سروسیوال" لێک جوئ بکریڤەوہ.

ئەمپروژە زانستی نیشانە ناسی سەلماندوو یەتی، ھەر سێ سووچە کە ی داھیتان، لە پڕۆسە ی دەلالە تیدا، کاریگەر ییان بە سەر یە کەوہ ھە یە و ناتوانین پڕۆلی ھیچکام یکیان بێ ئەو ی تەریان زەوت بکە ین و یا بیکە ین بە پەرۆ سەوزە ی سەر مەزار و پیرۆز بینوینین. شیعەر، شاعیر دای ئە ھینیت؛ خوینەر شیعەر دە خوینیتتەوہ؛ خودی داھیتەر دە بیتتە خوینەر ی کیتری دە قە کە. بەمجۆرە لە دەقی ئە کتیف و کراوہ دا (شیعەر)، دەق- داھیتەر (شاعیر) و خوینەری چە لەنگ و (پەخنەوانی پشە یی)، دەسە لات ی وە سفیان بێ کۆتای یە و نە قشیان بەرین و ھەراوہ و لەم بارەوہ ھەر وە سفیک و پیاھە لدا نیک دە بیتتە بە شیک لەو دیاردە بێ کۆتای یە. مادام خولقاندنی دە قیک؛ بنیادی لە لە سەر دانانی بۆنە یە ک نە بیت، بێگومان تۆزی پڕۆگار نایسپرتتەوہ و بەمجۆرە سەردە میانە ھیچ و ھەموو سەردەمی دە مینیتتەوہ. بەرای من بەردەنگ ئەو خوینەرە چالا کە یە کە لە پەراو یژدا خۆ ی بە دیاردە ی پۆپولیس تیی لاوہ ک یەوہ خجل ناکات، بە لکوو بە جیددی و بێ جیاوازی و پشە ییانە، ھەرمانی نرخ ناسی دەق دە کات، دەقی سەرکە وتوو لە تۆپە لە دەق دە پالتو یۆت. لە تەجرۆبە ی پراکتیکی منەوہ، بەردەنگی کارا، ھەمان پەخنەوانی پڕوزە و ساحیب زەکا و پڕوفیشنالە، سەپەرای زەوقی ھونەری، پشە تەوہرە، بروای ھە یە بە چالاکی

پهوشمه‌ند و دهسه‌لاتی ده‌قی کارا و بایه‌خی شاعیری داهینه‌ر ده‌رک ده‌کات، بویه‌ پرۆسه‌ی تازه‌خوازیی به‌ پیویست و په‌خه‌ و په‌خه‌وانی به‌ چاوی زمان و ئه‌ده‌بیات ده‌زانیت. په‌خه‌وان به‌ پای شاره‌زایی له‌ ده‌ق و نرخناسی په‌هه‌نده‌کانی، تینه‌تی جوړیکه‌ ناتوانیت بکه‌ریکی "چه‌وتال، خوگونجن، ته‌ماشاکه‌ر و قازانجخواز و..." بیت، به‌لکوو جووتیاریکی زه‌وقته‌وه‌ره که به‌ ده‌سه‌لاتی پیشه‌یی، زه‌ینی ده‌قه‌کان، ده‌کیلیته‌وه‌ و ژیر و پروویان ده‌کات و گه‌وه‌هر و خره‌په‌ل لیک جیا ده‌کاته‌وه‌ و راستیه‌کانیان له‌ سارای هه‌بووندا نمایش ده‌کات.

### ئاناتۆمی ده‌ق و کاریگه‌ریی په‌خه‌ی رادیکال:

"ئۆنتۆلۆژی"<sup>۱</sup> یه‌کینک له‌ په‌وشه‌ پراگماتیکیه‌کانی خویندنه‌وه‌ی هونه‌ریی ده‌قه‌کانه‌. ئەم چه‌شنه‌ شیکارییه‌، ده‌توانیت ژبوی ئه‌ده‌بی و ئه‌ناتۆمی تی‌کستی‌ک به‌ په‌وشی دیالیکتیکی و فره‌ لایه‌نه‌ بخوینیته‌وه‌ و واقیعی پیکهاته‌یان، نیشانه‌ناسی بکات. خوشبه‌ختانه‌ نووسه‌ری ئەم دیرانه‌، له‌ سه‌ر ئەم می‌تۆدۆلۆژیه‌ و وه‌ک زنجیره‌ باسی تیئۆریکی- په‌خه‌یی، خه‌ریکه‌ شیعی‌ری هاوچه‌رخ‌ی هورامی، نرخ‌ناسی ده‌کات و نموونه‌یان خراوه‌ته‌ به‌ر دیده‌ی خوینه‌رانی ئەم په‌وته‌ شیعی‌یه‌وه‌:

گر در ترازویم نهی می دان که میزان بشکنم<sup>۲</sup>

<sup>۱</sup> - وجودشناسی متن، Ontology

<sup>۲</sup> - دیوان شمس، غزلیات، شماره ۱۳۷۵



ئەم وتەى مەولانا لە نرخ شناسى دەقدا، سەنگىكى تەواوہ بۆ تاو و توپى سەرە و ناسەرەى ئەدەبى. دوو مادەى "ترازوو و ميزان" ھەمىشە لە باسى نەزەرى و پەرخە و پەرخەوانىدا، بۆ نواندى جىاوازىەكان، ئىلھام بەخش و پرى پىشاندەرن. بەم پىوہرە خۆت بە دەنگىك (جە) دەزانىت، كە دەخرىتە نىو ميزانى كىشانەوہ دەبىنىت كىشە كە لارە سەنگە، پىچەوانەش گەلىك خۆت بە قورس دەزانىت كە دەنرىتە نىو كىشىكىتەرەوہ، لارەسووك دەنوئىت. ئەم بەراوردە پىوانەبىە، بەلگەبە كە بۆ پەوشمەندىبى و زانستى پوانىنى پەرخە و نرخ ناسى دەقەكان؛ ترازىكە بۆ نىشاندانى لار و گىپرىان. تىنەتى دەقى شىعر بە پىپى فرانەبى، دەكرىت بە كدەست و ھاوتراز نەبن؛ بەرزى و نزمىيان نىشانەى شىواز، بىر و نموودى جۆراوچۆرى داھىنەرەكەيانە كە لە باسە تىتۆرىكىەكاندا، وىنايەكن بۆ پەنگالەبى و جىاوازىبى نىشانەبى.

ئەدەبىيات بە تايبە ژانرى شىعر دنيايەكى بى ياسا و ھەمتر بە ياسا واتە وتەزايەكى دژنومايە<sup>۱</sup>. يەكىك لە مووھىبەتەكانى ئەم ژانرە، نەسرەوتەبى خويئەر و بى ئوقرەبى رىبوارى ئەم پەوتەبە بۆ ناسىنى دياردە ناوازەكان. سەرەپراى فرانەبى<sup>۲</sup> و پوانگەبى سەبىر و سەمەرە، پەرخەوان دەگاتە ئەو ئەنجامە كە دەق پلەبى بەرز و نزمى ھەبە؛ لە سەرەوہدا وەك «دانان» و «داھىنان» باسما نىوہكرد و ناكرىت ھەر وپىنە دەقىك داىبىنىت و دانەرەكەبى وەك دەقىكى ئەكتىف و

<sup>۱</sup> - متناقض نما، بيان نقیضى، ناسازنما، Paradox

<sup>۲</sup> - تكثر، Ploralism

ئاوانگارد و بيداته قهلهم و به بنهوانى حيكمهتى ههتايى بزانييت. پيچهوانهش، داهينهريك كه دهقيكى چهلهنگ و بزاوته دهخولقينييت؛ جهفای ئهدهبييه كه رهخهوان و نرخينهري دهق، خاله به هيز و قابيليهته بزاوته كاني ديارى نه كات.

## سه رچاوه كان:

جلال الدين مولانا. (۱۳۶۲). ديوان شمس. بديع الزمان فروزانفر. غزليات. شماره ۱۳۷۵. تهران: اميرکبير

محهمه دپوور عادل. (۲۰۰۹ ز). تپروانينتيکي نوي بو هيرمتوتيك و رافه ي ئه ده بي. سليمانی: ناشر مؤسسه چاپ و نشر سليمانی

موجهه دپوور عادل. (۱۳۹۶). چه که ریاي حه زئ تازئ و عومرئ جاده...، مریوان: نه شر ئه وين

## پروسی وەرگیران و بۆتیقایه کی جیاوازتر

له پانتایی ئەدهیاتدا ژانر و جۆری ئەدهبی زۆر ههیه که ههر کام باس له پیناسه و تایبهتمهندیی خۆیان ده کهن و له م راستادا زمانهوان، ئەدی و شیکار ههر یهک به جۆریک له ئاستی خۆیانوهه باس و پۆلین کارییان له سهر کردوون. له م وتارهدا ههول ئەدهین به لهوئیکتر و جیا له پیناسه باوهکان، ئاور له چه مکی وەرگیرانی ئەدهبی بدریتهوه و له گه ل روانگه کلاسیکیهکان هه لآویرد بکریت و ئەمهش پێویستییه کی سهرده میانهیه و ده کریت له م بازگه دا به پرده بازی ئەمپروژیا نه به ره و دنیای تازه تر به پرینه وه. "دهق، دانهر و نیشانه" سیلانه ی ئەدهین که له ههر دوو په هندی "بنه ماخوازی<sup>۱</sup> و بنه ماشکینی<sup>۲</sup>" دا، بایه خیان ههیه، به لام به پئی ماهیه تیان و ئاخیزی گی روانگه کان، جیاوازن و ده بییت وه ک دوو بیرو که ی دژواز بکه ونه بهر دیده ی خوینته ری چه له نگ.

---

<sup>۱</sup> - Structuralism

<sup>۲</sup> - Post-structuralism

## بنه ماخوازی و دهق

پروانگه‌ی بنه ماخوازییه‌وه، سی سووچی داهیتان(دهق، دانهر و نیشانه) واقعییه‌تیکی پیشفه‌رز و نه‌گورن و بنه ماشکینه‌کان په‌خنه‌یان لی‌گرتوون و ده‌لین له‌م بۆ‌چوونه‌دا ئەم‌گوزاره‌گه‌له‌ به‌پیی سیره‌تیا، پروال‌تی هه‌سته‌کی و باری ئیدئۆلۆژیکی تاییه‌تی ده‌گرنه‌خۆ که یه‌کده‌ست بوون و تاکده‌نگیا، لی‌ده‌که‌ویته‌وه.

پۆ‌خسارخوازه‌کان وه‌ک پرووکردی‌کی ئه‌ری‌تی له‌ هه‌رمانه‌ شیکارییه‌کانیا، بایه‌خی زۆریان ده‌دایه‌تەشکی به‌ره‌می ئە‌ده‌بی<sup>۱</sup> و له‌تویژینه‌وه‌ی و شیکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کاندا دوو په‌هه‌ند، بۆیان جی‌گای سه‌رنج و بایه‌خدا، بووه:

ئه‌لف) پۆ‌خساری ده‌قه‌که

ب) شیکاری هاوکاتی<sup>۲</sup>

ئەم‌پروانگه‌له‌"سووسور"ه‌وه‌وه‌رگیراوه‌ و پیا، خۆش‌بوو به‌تیکه‌ل‌کردنی ئەم‌دوو په‌گه‌زه‌، له‌شیکاریی ئە‌ده‌بیدا بگه‌نه‌دیاردیه‌کی کۆنکریت. به‌هه‌رگرتن له‌بژاردیه‌ی"شیکاری هاوکاتی"، راسته‌وخۆ پریگایه‌ک بوو بۆ گه‌یشتن به‌"زانستی ئە‌ده‌بی". پیا، وابوو گه‌رانه‌وه‌ بۆ پاردوو و دیدیکی میژوویی<sup>۳</sup> و ناتوانیت دیاردیه‌ زمان و نه‌سته‌ ئە‌ده‌بیه‌کانی ئە‌م‌پۆ‌بخوینیته‌وه‌، به‌م‌بۆنه‌وه‌، دیدی هاوکاتی و "هاو

---

<sup>۱</sup> - شکل اثر ادبی

<sup>۲</sup> - هم زمانی، Synchrony

<sup>۳</sup> - در زمانی، Diachrony

زەمانى "تەنیا رېكارىڭكە بۆ شىكارى و خويىندىنەۋەى نىشانە زمانىيە كان و تازەۋە كوردىيان و سەرنجام گەيشتن بە ھەمان زانستى ۋە رەگىراندنى ئەدەبىي.

لەم رەۋتە ھزرىيەدا و بۆ بە كوردەۋە دەرھىتانى ئەم ئامانجە، بىنەماخوازە كان بە جىدى و ئەكتىف، ھەۋلىيان دەدا لە سەر ئەۋ ژانرە ئەدەبىيانە چالاكى شىكارى و لىتويژىنەۋە بىكەن كە سالھا بوو دىمەنيان تۆزى رۆزگارى داىگرتىبوو و لە زەينى ئەۋ خەلكەدا فەرامۆش كرابوون و ھەۋلىيان دەدا تاشەنگى و دەلالى تەشكەكەى و زمانەكەبىيان بژىيىنەۋە و تازەى بىكەنەۋە؛ بە وتەى واقىيەتەر، ئەيانەۋىست دەقە پشت گوى خراۋەكانى رەۋرەۋەى مېژووۋىي، زىندوو و سەردەمى بىكەنەۋە. بۆ نموونە "داستايۆسكى" لە "پەراۋىز نووسىي" سەرەتاي سەدەى نۆزدەدا، شىۋەى "رۆمان نووسىي" ھىتايە نىۋ پانتايى ئەدەبىيەۋە و "ئىلىكساندىر بلۆك" شىعرە پشت گوىخراۋەكانى قەرەچىيە رۋوسىيەكانى، زىندوو كوردەۋە و "پووشكىن" ھەر لەم رەھەنددا غەزەلە عاشقانەكانى كۆ كوردەۋە و ھىتايە سەر ھىللى ئەدەبىي نويسىيارىي رۋوسىيەۋە. بايەخى ئەم چالاكيانە تەنیا بۆ بارى مېژووۋىيان نىيە و بەلكوو ناخيان بۆ ھىنانە نىۋ كايەى زمانەۋانى و تازەۋە كوردنى بارى ئەدەبىي و فەنىيەكەيان دەگەرپىتەۋە.

## بنه ماشكینی و دهق

پېچه‌وانه‌ی په‌ه‌ندی چه‌قبه‌سته‌ی بنه‌ماخوازه‌كان، له پروانگه‌ی بنه‌ماشكینییه‌وه، سی لانه‌ی داهینان (دهق، دانهر و نیشانه) سلوك، په‌ها و نازادن و راو كړدیان به ناسانی ناكه‌ونه نیو توړی هیژمونی نایدیولوژی و به گوتره‌یه‌خسیری هه‌ر بریاریکې چه‌قبه‌سته‌نابن. ثم خسله‌ته‌ده‌بیته‌هوكاریك بو‌ئه‌وه‌وه‌ك په‌گه‌زیكې "ناوه‌ند گوریز و گه‌مه‌كه‌ریكې كارا" سه‌یریان بكریت.

## پروسه‌ی وه‌رگپران

وه‌رگپران ژانریكې ئه‌ده‌بی و ده‌قیکې كارایه و ئه‌گه‌رچی له رابردووی دووردا له زمانه‌كاندا، ده‌قی فراوان وه‌رگپراوه‌ته‌وه، به‌لام به شیوه‌یه‌کی سه‌رده‌می و ناكادیمی ته‌نیا شه‌ش ده‌هه له ته‌مه‌نی تیپه‌ریوه و ئه‌م پروسه‌ه‌مووی ئه‌و باسانه‌ده‌گریته‌وه‌كه‌پیشتر خستمانه‌روو. وه‌رگپران پو‌لی كارای هه‌بووه له نزیك كړدنه‌وه و ناساندن و دو‌له‌مه‌ندكړدنې باری پرووناكیری نه‌ته‌وه‌كان. ئه‌م چه‌شنه ئه‌ده‌بییه له مه‌ودای پروسه‌ی میژووی خویدا چه‌ندین قوناغی به خووه‌گرتووه و "قوتابخانه‌هزریه‌جوراو جور"ه‌كانیچ هه‌ریه‌ك به چه‌شنیك كه‌وتوونه ژیر كاریگه‌ری ئه‌م پروسه‌وه و پروانگه‌ی جیاواز و تایه‌تییان لڼ كه‌وتووه‌ته‌وه.

## كلاسیكیه‌كان و وه‌رگپران

ئهم په‌ه‌نده‌هزریه‌كه‌هه‌مان بیروكه‌ی بنه‌ماخوازه‌كانه؛ بو‌پیناسه و لڼكدانه‌وه‌ی وه‌رگپران پینانویه:

وهرگيڙاني باش ئهويه كه وهرگيڙ بتوانيت "تورم"هكان و "شيوازی  
زمانی"ی سهرچاوه<sup>۱</sup> بگهيه نيته زمانی دووهم يا ههمان زمانی  
"مهخسه د"<sup>۲</sup> و به ريڭک و پيڭکی ره گهزه کانی و ههروهها ماناکانی  
دابه زينيته نيو دلی دهقه كه وه.

په وهندی ئهم پرۆسه يه به مجوره يه كه وهرگيڙ له زمانی سهر چاوه وه  
ره گهزه كان هه لده بژيڙيت و نيشانه زمانيه کانی ديارى ده کات و  
ئهمجار دهم ده کات به "ره مزکردنه وه و ره مز پشکنی"ی توخمه  
زمانيه كان و ههر وهها دوزينه وهی "کریل"ی ره مزه كان و پيوهندي  
"دال و مه دلوول"ه كان بکاته وه و لهم ريڭگه وه له مه بهسته كه ی  
نووهر بگات و سهره نجام دهسكه وته کانی بگويژيته وه بو زمانی  
دی.

ئهم ره وشه بو "بنه ماشکينه كان" بوو به جيڭای سهرنج و تيڙامان و  
ره خنه ی و ده مقالیی و ره خنه کاریی ئه ده يی زه به نده ی  
ليکه وتوته وه. له روانگه ی ئهم ره خنه گرانه وه "زمان" و "وهرگيڙ" كه  
بنه رته ی پرۆسه كه ن، ده بنه ئامرازيك بو به رجه سته كردنه وه و وينا ی  
دهسه لاتي زيهنی نووسهر؛ نووسهر يک كه دهسه لاتخواز و زور ليڙه  
سه خته؛ ئه و نووسهره ی كه ده بيت مردوو فهرز بکريڙ، خه ريکه  
دهسه لات ده نوييت و بريار ده دات. ليڙه دا چوون زيهنی نووسهر

---

<sup>۱</sup> - Prototex

<sup>۲</sup> - Metatex



یه کهم سهرچاوه یه بو وه رگپر؛ فه زایان فه زایه کی وه ستاو<sup>۱</sup> و تاکده نگه درووست ده بیت و مانا و په یام داسه پاو دینه گو و له م پرۆسه چه قهسته دا، دهستی وه رگپر له ههر جوره داهیتانیک کی تازه و داهیتانیک ده به ستریت و هه موو شتیک و له خزمه تی دۆزه کانی نووسه ردا و هه رچییه ک مه بهستی ئه و بووه، ئه وه وه رده گیردریته وه.

### بنه ماشکینی و پرۆسه ی وه رگپر

له روانگه ی ئه م ره خنه وانانه وه، وه رگپران فه زای زمان، فه زایه کی جیگر و قه تیس بوو نیه، به لکوو نیزامیکی جووله کهر، ماناگورپر و پراونه کراوه که ناکریت ته نیا به په یوه ندیی "دال و مه دلوول" ی که روانگه ی ته شکخوازه کانه و ههر وه ها به وته کانی نووسه ره وه به ستریت وه، چون له م حاله ته دا خسله تی زاوژیکه ریی زمان پوولی سه ره کی خوئی له ده ست ده دات و لاواز و نه زوک و ئه رامه نده و ته ریک ده مینته وه.

له م روانگه سه رده مییه دا، پیویست نیه خوینهر بو گه ییشتن به قوولایی مه بهستی زیهنی دانهر، ده ست بکات به په مزگه ردانی و پشکنین و کردنه وه ی قوفلی نیشانه کانی (دال و مه دلوول) ی، به لکوو له سه ریه بنیشته جیی نووسه ر و به سلووک و ریازه ت له "نووسه ر بوون" و "میکانیزی نووسین" و "پرۆسه ی داهیتان" چیژ وه رگپریت. به م له ونه به تیری ک دوو نیشانه بییکیت؛ هه م بنیشته جیی نووسه ر و له

---

<sup>۱</sup> - قطعی

پرۆسه‌ی داهیناندا به‌شداری بکات و هه‌میش وه‌ک خوینهریکی  
 چه‌له‌نگ، چالاکیی بۆ مانادۆزی بکات.  
 ئەم ره‌خه‌گرانه‌ ده‌لین درووسته‌ که "وه‌رگیپر" خۆی ده‌بیته‌ یه‌کیک له  
 خوینهرانی ئەو ده‌قه‌ی که وه‌ری ده‌گیپرته‌وه؛ به‌لام ده‌بیت جیاوازی  
 لهم نیوه‌نده‌دا قایل بین و بزاین وه‌رگیپر له‌ شان و شکۆی  
 نووسهری‌کدا و له‌ قالبی زمانیکی جیاوازا که هه‌مان "زمانی  
 مه‌خسه‌ده"، ده‌گاته‌ قورساییی و قوولایی "زمانی سه‌رچاوه" و  
 ماناییتری لی ده‌خولقینیی و ده‌قیتتری جیاواز داده‌هینیی. دیسان  
 پینانویه‌ که ئە‌گه‌ر وه‌رگیپر له‌ پرۆسه‌ی وه‌رگیپران چه‌شکه‌ ده‌بات یان  
 چه‌ز ده‌نویینیی، هی ئە‌وه‌ نیه‌ که له‌ شه‌فافییه‌تی ده‌لاله‌تی نووسهر  
 تیگه‌ییوه؛ به‌لکوه‌ له‌وه‌دایه‌ که خۆی له‌ ئاستی نووسهری‌کدا و بۆ  
 داهینانی سه‌مه‌ریکی تازه‌تر، به‌ هه‌ول، مومارسه‌ و سلووک، گه‌ییوه  
 به‌م ده‌سه‌لاته‌ داهینه‌رانه‌. جه‌خت له‌ سه‌ر ئە‌م خاله‌ش ده‌که‌ن و  
 ده‌لین لهم پرۆسه‌دا وه‌رگیپر وه‌ک به‌رده‌نگیکی چالاک، خۆی به  
 په‌مز و رازی‌ک و مانایه‌کی تایبه‌ت و چه‌قه‌سته‌وه، نابه‌ستیه‌وه،  
 به‌لکوه‌ بۆ داهینانی ده‌قی تازه‌تر، زه‌مینه‌یه‌کی به‌رفراوان ئاماده  
 ده‌کات بۆ حوزوووریکی بیکۆتایی، جیدی، فره‌ ده‌نگه‌ و راهینانی  
 خوینهرانیکی جیاوازتر.

## نه نجامی باسه که

نه م گه مه زمانیه و نه م شیوه تی هزرینه له وه رگپرانی نه ده بیدا، له گه ل هه مان پرووکردی نیشانه ناسی نه ده بیات، یه ک ده گرنه وه و پیچه وانه ی تیئورییه که ی "سوو سوور" ه که گوا نیشانه کان له فهزایه کی چه قبه سته و داخراودا ده خوینترانه وه؛ یانی ناسینی ته نیا دهنگ ئامازه یه ک (دال) بو واتا ئامازه یه ک (مدلول) و ته شک گرتنی "نیشانه یه ک" و ئیتر کۆتایی هاتن به پرۆسه ی "ده لاله ت" و ته و او بوونی مانازایی. به لام له م خویندنه وه نیشانه ناسییه تازه دا، دال ده بیته سه رچاوه ی گه مه ی زمانی و ریچکه ی دهنگ ئامازه کان و وشه کان، یه ک له دوا ی یه ک له دایک ده بن و به مجوره پرۆسه ی مانازایی و جووله ی نیشانه کان و... تا بیکۆتایی هه ر به رده وامه .

## سه رچاوه کان:

بابک احمدی. (۱۳۷۲). ساختار تاویل متن. ج ۱. چاپ دوم. تهران: نشر مرکز

گۆواری بخارا. (۱۳۸۶). ژ ۶۲

سجودی فرزانه. (۱۳۷۹). فرهنگ توسعه. ژ ۴۴-۴۵-۴۶

## جیاوازییه کانی نیوان ده قیی زمان

پاش به پرس کردنی پیوستیی فیّرکاری ههورامی له لایهن به پریز وه زیری پۆشنیری ههریمه وه (کاک همه ی همه سه عید)؛ پۆلیک باسی زمان و زمانهوانی تیکه ل به پرووکردی جۆراوجۆره وه کراو و ههر کهس له سووچه نیگای خۆیه وه له م دیارده ئاوپی دایه وه و چاوه پروانی گوزاره ی جۆراوجۆرتیش ده کریت، له گوشه نیگای منه وه ئەم فره بۆچوونیه بۆ پۆچی سلۆکی زمان و قاییلیه ته کانی ده گهریته وه. ئەم بیرو راگه له ئەگه ر بنه مایه کی تیئۆریکی - زانستی به هیزی له پشته وه بیّت، هیچ نه بیّت ده توانیّت پالنه ریکی ئەرینی بیّت بۆ به پرسانی بریارده ر و پراکتیزه کردنی ئەم پرسه زمانیه و پریگه دان به زمانیک که پهل به اویت و له هاوکیشه زمانیه کانی خۆیدا بگه ر و پیدانی<sup>۱</sup> سه رده میانه بکات. به لام هه نیک له و باسانه تیکه ل بوون به گوزاره گه لیکیی چه قبه سته، سنووردار، بریارده رانه و دوور له راستیه کانی نیوان ده قیی زمانیک که هم له بایی زمان که م ده که نه وه و هه متر میکانیزمی که بۆ خاو کردنه وه ی پرسه که و کپ کرده نه وه ی فره ده نگیی بۆ کۆمه لگه ی زمانیمان. روانگه یه ک ده لیّت:

---

<sup>۱</sup> - تعامل زبانی

- هه‌ورامی زاره و زمان نیه و خوڤیان له کورد به‌جیا ده‌زانن.  
- ئەو زاره‌ش که زیاترین توانایی هه‌یه و زیاتر به‌کار هه‌ینراوه و  
وشه‌کانی زیاتر بۆ هه‌موو خاوه‌ن زاره‌کان ئاشنان ده‌کریت له به‌رانبه‌ر  
یه‌کتردا پێی بوتریت زمانی کوردی.

- ریڤگه‌یان پێی بدریت! (هه‌ورامی) له ناوچه‌ی خوڤیاندا به‌و شیوه‌زاره  
بخوینن و بنووسن (!) به‌لام ئەوان ناتوانن (!) ده‌وری زمانی یه‌کگرتوو  
ببینن چوونکه له ناوچه‌یه‌کی سنووردار (!) خه‌لکانی ئەو زاران هه‌ پێی  
ده‌دوین.

- تکایه با به‌ وشه‌ی زمانی هه‌ورامی هه‌ستی کوردان نه‌ووروژین.  
- هه‌موومان ده‌زانین که ئەم شیوه‌زارانه له‌پرووی مۆرفۆلۆژییه‌وه  
هه‌ندیک جیاوازیان هه‌یه، به‌لام ئەونده زه‌ق نین به‌ زمانیکی جیا له  
یه‌کتر دابینین. بۆ نمونه له کرمانجی و هه‌ورامیدا نێر و مێ هه‌یه له  
کوردی ناوه‌راستدا نییه.

## چهند خالی سه‌ره‌کی له‌م پێوه‌ندییه‌دا و پرس و روانگی نووسه‌ری ئەم دێرانه:

(١) با ئەم‌ری واقع وه‌هماوی نه‌که‌ین و هه‌ر چه‌شیک هه‌ین وا زمانی  
یه‌کتر بخوینینه‌وه. له‌م راده‌ربرینانه‌دا پرسیک بۆ من هاتووه‌ته‌ پێشه‌وه  
وتا ئیستا که تینه‌گه‌یشتوم، به «زمان ناو‌بردنی هه‌ورامی» که هه‌م  
زانستییه و هه‌متر ناسنامه‌دار و به‌لگینراو، کامه مافی نه‌ته‌وه‌یی،

نیشتمانی، تاکی و کۆیی پِشپیل کردوو و یان دهیکات یان پارچه بوون و دووفاقی له م بهستینه دا به دی هیتاوه و دههینیت و ویتاکانی له دنیا دا کام ولاتن؟

(۲) چاو له ئەزموونی زمانه کانیتر تا ئیستا نیوان زمانی سه ره به خو و سوۆزی نیشتمان و نه ته ته وه ییدا هیچ میکانیزمیکی بشیوین و پارادۆکسیکال نه بینراوه. ولاتی سویس به چوار زمانی جیاواز و سه ره به خو قسه ده کهن، ئەمه نمونه ی بهرچاوه بو هه له ی داسه پاندنی زمانی زۆرینه که گوايه (زیاترین توانایی هیه و زیاتر به کار هینراوه) به مل زمانی که مینه دا. (رابرت. ا. هال، ۱۳۷۳: ۲۶۵). که وابوو نه ته وه ناتوانیت نیشاندهری زمانی به که لک گیراو بیت و سنووره کانی زمان له گه ل سنووره کانی سیاسیدا، زۆر جار یه ک ناگره وه. میکزیکیه کان ئەهه رچی سه ره به یه ک نه ته وه و نیشتمانی میکزیکین به لام به زمانی ئیسپانۆلی قسه ده کهن، یان برزیلی به پرته قالی هه ره ها بلژیکی به فه رانسه یی و... (باقری، مه ری، ۱۳۷۹: ۱۳۶)

(۳) له پرۆسه ی زانستی زمان و خویندنه وه ی راستیه کانی نیو ده قیی زمانه جیاوازه کاندا، به به زه یی پیداهاته وه (ترحم)، تکا کردن و چوارچیه دانان و بقه کاری و دابه شاندن، مافی زمان دابین نابیت و هیچ ده ورئیکیش نابینیت، پیچه وانه وه ک خو ی ئەو بتر خویندنه وه، پروا به جیاوازییه کان، سینگ فراوانی و ناشنایه تی له و زمانه و خویندنه وه ی ره خنه گرانه ی بابه تی و زمانه وان، تاکه کانی کومه لگه ی

فره زمانه، یه کانگیرتر ده کات، ئەمەش دەبیتە هۆی بەدی هاتنی دیاردەیه کی فرەدەنگە و ئەندامیەتی له دنیای هەنووکەدا.

(٤) له کۆمەلگەیه کی چەند زمانەدا (جامعهی زبانی) نیازمان بە دان نان بە مافەکانی زمانه ئەندامهکاندا ههیه و دەبیت بە شیوهی دیمۆکراتیک و ههلوێستی دادگهراوه و پهفتاری مرویی، نه ته نیا هه ورامی به لکوو خزمهت به هه موو زمانه کوردیه کان بکریت و له پرۆسهی خویندن، نووسین و پیداگه یشتن و گه شه و نه شه کردن بێ بهش نه کرین، بێ گومان به دی هاتنی ئەم خواسته ئەنجامیکی سه رده میانە و په وای ده بیت.

(٥) پیشتر به بهرچاوگرنتی تیز و خویندنه وهی زمانه وانه کان نووسیه مه و ئیستاش دووپاتهی ده که مه وه که که متر زمانه وانیک ئاماژه ی داوه به دابهش کردنی زمان یان نه شینراوه زمان ئه رزشی و بهرز و نهوی بکریت. هیشتاش سنووری سه رپراسی نیوان دیالیکت و زمان وه ک زانست، دیاری نه کراوه و به لکوو دایمه ن پیداگریی زمانه وان له سه ر وزه و قابیلیه ته کانی زمان بووه. ئیمه هیه چ پێوانه یه کمان نه بو سنووربه ندیی نیوان زمان و زار، ئەگه ریچ هه بن، زۆربه یان غه یر زمانین. دیاری کردنی ئەمه زاره و ئەوه زمانه، زۆرتر هۆکاری سیاسی و فرههنگیه تا فاکتۆری زمان. زمان خو دیاردەیه کی مادی نه که بتوانی گهزی بکهین و بلین تا ئیره ی زاره و له مه و لاش زمانه. هیه چ زمانه وانیک تا ئیستا ئەم کاره ی نه کردوه... (حه سه ن پوور، ئەمیر، نویسا، ش ٣، پاییزوو ١٣٨٣: ٣٧). زمانی (ئیسکیموو)، (هاتن تات)،

(هۆپى سوورپىست)، (زاپارۆ) و (شوارا) كان و... ئەگەرچى تەنيا خاوەنى سىستەمى عاداتى گوتارىن، بى ئەوەى پىئەندىيەك نيوان پىنكەتەى زمان و شارستانىيەت و يان(نەتەوہىي)دا ھەبىت، ۋەك زمانى ئىنگلىزى و ڤەرانسەوى كە زمانى دوو ۆلاتى پىشكەوتووى جىھانن، بەرانبەرن و ھىچ جىاوازييەكى ئەوتۆيان نيە. « (رابرت. ا. ھال، ۱۳۷۳: ۲۶۵).

۶) من پىموايە زمان دوو قۇناغ دەگرىتە خۆى: قۇناغى زانستى- تەوسىڤىيى واقىعەكان يان ھەمان قۇناغى ناسىن و ناساندن و كەلك ۋەرگرتن لە ڤەكتە زمانىيەكانە. دەبىت ئەم قۇناغە بە «قۇناغىكى جىاوازتەوہرى» و بە زاتىكى زاوژىكەر(گشتارى) بزانىن، بى ئەوەى سەر و گوڤى داپاچىن و ھەناسەچنى بكەين دەبىت ھەول بەدەين ۋەك خۆى، بىخوڤىننەوہ. پىچەوانەى ئەم ڤووكردە لە گەل ڤەلسەڤەى سەردەمىيى زمان يەك ناگرىتەوہ. قۇناغى دووہم لە گرگان و ڤرگانى ڤرۆسەى سياسى و ڤرۆسەى بە «ستانداردكردن»ى زماندا، دىتە نيو كايەوہ و وينا پەيدا دەكات. پىش بەدى ھاتنى زمانىكى يەكگرتوو لە ۆلاتىكدا ھەموو شىوہ زمانەكان بايەخى زمانيان بو پىوانە دەكرىت و لە روانگەى كۆمەلايەتسيەوہ يەكسانن. ئەم دياردە لە ۆلاتانى ئورووپايى پىش لە سەدەكانى ناوہراستدا بىنراوہ. (رابرت. ا. ھال، ۱۳۷۳: ۱۵۶). لەم ڤرۆسەدايە كە پىئەندىيى نيوان زمان و سياست و ھەول بو بەدى ھىنانى زمانى پىئە دەست پىدەكات. نىشانەكان وا دىتە گو ئىمە ھىشتاكوو لە قۇناغى يەكەمدايىن و ھەلسوووكەوت



ده که ین بو ناسینی راستیه کانی نیو زمانه کان. ئه وهی که شیایوی  
 ئامازهیه و به ئه زمون سه لمینراوه، هه ردهم زمان که وته نیو چه شکهی  
 سیاسه ته وه، شه مزاندنیی سیمای راسته کی و قوستانه وهی به رژه وه ندیی  
 چیژی ده سه لات، ده بیته یه که م ئامانج. که واته هه میشه پرۆلی زمان له  
 لایه ن سیاسه تمه دارانه وه وه ک ئامرازیک بو به هره مه ندیی له چیژی  
 ده سه لات به کار براوه و ده بریت. بۆیه زمانه وانیی سه ردهم پینانویه  
 پیوه ندیی زمان و سیاسه ت له لایه ن سیاسیکاران وه ته نیا پیوه ندیی به  
 زهین خه له تینی پۆپولستانه وه هه یه؛ ئه ویش وه ک ئامراز و بو  
 مه به ستی تایبه ت. سیاسیکاران له په نای زمانزانی و زمانه وانیدا، زور  
 جار خویان هه شار ده دن و به فیلی جورا جوری سیناعه ت  
 ته وه ری و ریتۆریک هه ول ده دن ئه م چه مکه بکه نه گه یشتن به  
 ئامانجی دیاری کراو. وه ک واقع ئه مه یه کیک له پیوه ندیه کانی  
 زمان و سیاسه ته و من نکوولی له باقی دیارده پیوه ندیه کانی زمان و  
 سیاسه تیش ناکه م به لام پیویسته که راستیه پر بایه خه کانی زمان له م  
 که ین و بهینه دا پیوار و به په راویز نه خرین و وه ک خویان  
 بخوینرینه وه.

(۷) وه ک ده زانین ریزمان و رینووویس بربره پشتهی زمانن و دوو  
 میکانیزمن بو شیکاریی زانستی زمان، ته وسیف و سامان دانی یاسای  
 فیرکاری. هه ر زمانیکیش بو خوی خاوه نی پۆلیک قاعیده و ریسایه  
 که بی گومان له گه ل ئه ویتر جیاوازه، جیاوازیه کان بریکیان  
 سه رانتۆیی و رووکارین و نزیکایه تیان تیدایه و خاله دابراوه کان

ئەوئەندە قوول و تویدار نین که سەر بە خۆیی زمانی بنەخشین بەلام له بریکیشدا جیاوازییه کان قوول و ژیرخانین و جگم مومارەسە ی فیرکاری و فیربوون (آموزشی، حصولی) بە ئاسانی لیک حالی بوون و نزیک بوونەو سەرناگریت و ئەمەش دەبیتە میکانیزمیک بو جیاوازیی زمانەکان و چەمکی زمان بوون. جیاوازییه کان نیوان دوو زمان زۆر بەی له پیکهاته و ناوەرۆکدا، پتر ئەم بوارانە دەگریتهوه: ئاواناسی/phonetic، واج ناسی/phonology، ریزمان/grammer، (تصریف و نحو)، ماناناسی/symantics، کارکرده کانتیری زمان و... مادام نیشانه زمانیه کان و دەلاته کانیا ن یهک نه گرنهوه؛ دهیسه لمییت که ئەم دوو زمانه جیاواز و سەر بە خۆن. وهک ئاماژەمان پیدایا له دنیا دا نمونە ی زۆرمان ههیه که به زمانی جیاوازهوه خاوهنی یهک نه تهوه و یهک نیشتمان و پینچه وانەوه. بی گومان جگم له م چوار پهههنده، جیاوازیتریش له هیس و بهیسترهوه له نیو زمانه کانداهیه.

(۸) "هه ورامی" له پهوتی هه بوونی خۆیدا له جوغرافییه کی بهریندا به چوارده سهده تیکستی هه ماسی و غیناییهوه له دوو قوناغی میژوویی/diachronique، به ناو (گۆران) و هاو کاتی و سهردهمی/Synchronique، و مۆدیپندا تیپه ریوه و جگه له پاربردوی پر ههیمه نه، له م چهند دههه ی دوایه دا سه دان وتار و کتیبی زانستی و میژودیک له بواره جۆراو جۆره کانی: ئەدهب، شیعر، پهخه، ئەندیشه، هونهر و هزری پرووناکییری نووسراوه و وهک هه ر

زمانیکتر همیشه خاوهن سامانی زمان بووه و ههر کام له مۆرک و  
 نیشانه تایه تیه کان له ههست و نهستی زمانه که و تیکسته کانیدا  
 بینراون و قهوارهیه کی سهرده میانهیان ره خساندوووه. که واته ده توانین  
 بلین وهک زمانیکی کامل و تهواو له ده لالهت به خشینی پرۆسه که دا  
 نهوه ستاوه و له گه لّ ئه وه شدا به پیی سیرهتی زمان بوون، ویرای  
 پاراستنی جیاوازی بنه مایی؛ پیدان و گرتنی (داد و ستد) ی له  
 جوغرافیایه کی به ربلاودا هه بووه و هاوبه شی و هاومالیشی نواندوووه.  
 بویه به مافی خوی ده زانیت به شیوهیه کی دیمۆکراتیک و نازاد له  
 نیو کۆمه لگه ی خۆیدا، مۆرکی تایه تی (مختصات) ی بپاریزریت و  
 پیکهاته که ی و ره گه زه تا پۆ کراوه کانی و ته نانهت سووچه پیاوه کانی  
 به خویندنه وه، پیداچوونه وه، فیرکاری و موماره سه ی نووسین،  
 که شف بکرین و به میتیدۆلوژی تایه تی خوی پریمان و رینووسی  
 بۆ دابنریت. به لام جگه له جیاکاری ته رزی گهردانه ی کرداره کان،  
 باری سینتاکسی مۆرفیمه کان، جیاوازیه کی ته وه ری که هه موان دانی  
 پیدا ده نین ره گه زی نیر و می ته وه رییه (جنس، genus). ده کریت  
 جیاوازی ره گه زی وهک خالیکی ژیرخانی و بنه مایی له بهرچاو  
 بگریت. ئه م یاسا ریزمانیه کاریگه ری داناهه به سه ریاسای ریزمان،  
 رینووس و واتاناسی ئه م زمانه دا و جوریک دهنگ ته وه ری نامۆی  
 خیزاندوووه که له م کیشه به رانه ره دا سنووریکی به رینه بۆ باقی  
 شیوه کان به تایهت کوردی سۆرانی. له م زمانه دا: ناو، جیناو،  
 ئاوه لّناو، ههرمان/کردار و شناسه ی کردار و... هه لگری نموودی

په گه‌زیی نیر و مین و له سهر سیستمی ده‌نگ ته‌وه‌ری، په‌گه‌زه  
و‌شه‌کان دیاری ده‌کرین و هه‌نیک باسی جیا‌وا‌زتری بنه‌مایی ده‌گریته  
خوی.

(۹) وه‌ک نمونه کاتیک پرسته به‌رکاری (مفعول) ی هه‌بیته، په‌گه‌زی  
نیر و می و تاک و کو و شناسه‌ی هه‌رمان له‌گه‌ل نه‌هاد (بکه‌ر) و  
خودی کردار یه‌ک ده‌گره‌وه (مطابقت):

بۆ نیر: ئیمه که‌له‌شیریمه وارد (ئیمه که‌له‌شیریکمان خوارد)

بۆ می: ئیمه که‌رگیمه وارد (ئیمه مریشکیکمان خوارد)

بۆ تاک: تو قه‌له‌میت نه‌سا (تو قه‌له‌میکت کری / سه‌ند)

بۆ کو: تو قه‌له‌میت نه‌سی (تو قه‌له‌مه‌کانت کری / سه‌ند)

که‌له‌شیر / نیر / وارد / خوارد

که‌رگه / می / وارد / خوارد

قه‌له‌می / تاک / نه‌سا / کری

قه‌له‌می / کو / نه‌سی / کری

له‌م راستادا کارکردیی ده‌نگته‌وه‌ریی ئه‌م زمانه‌زه‌قتر و به‌ر‌فرا‌ون‌تره.  
نمونه‌یتر: ده‌نگ ئاماره‌یه‌ک (دال) و چه‌ندین واتا ئاماره‌ (مدلول) بۆ  
په‌گه‌زیکی زمانی له‌حاله‌ته‌جۆراو‌جۆره‌کانی سهر‌فی و ئیشتیقایی  
و‌شه‌که‌دا. کناچی و ده‌لاله‌تی فرانیه‌ی بزویینی (ی) به‌خویندنه‌وه و  
فیرکانس و ته‌کیه‌ی (accent) تایبه‌ته‌وه وه‌ک پرۆسه‌یه‌کی ده‌نگ  
ته‌وه‌رانه‌ده‌کریت هه‌ر‌کام نیشانه‌ی تاییه‌ی خوی هه‌بیته و هیشتا ئه‌م  
کاره‌ بۆ رینووسی ئه‌م زمانه‌ نه‌کراوه.

- (کناچی ئاما / کچیک هات) ...
- (کناچی ئامی / کچه کان هاتن) ...
- (کناچی دا بۆ / کچه که دا بی) ...
- (سارا کناچی که ریمینه / سارا کچی که ریمه) ...
- (سارا کناچی عالنه / سارا کچیکی جوانه) ...
- (کناچی مه که ره سوچی ! / کچه که مه که ده سووتیت !) ...
- (داخم په ی ئا کناچی ! / داخه که م بۆ ئه و کچه)

و ...

بابه تی (د) و (د)، بابه تیکی دهنگ ناسانه ی یاسامه ندره که مۆرکی تاییه ی خو ی هیه و له شیوه کانیتردا نه بینراوه. ئەم ماده زمانیه (د) به دوو دیمه نی جیاوازه وه نیو زمانی هه ورامیدا خو ی نواندوووه:

ئه لف) واجگونه (Allomorph): یه که یه کی زمانیه و بی گۆرینی مانا، چه شنی دهنگه که ی ده گۆردریت. ئەم دهنگه هیچ وهخت له سه ره تای وشه و تاک وشه دا نه هاتوووه و شوینی نیو و یا کو تایی وشه دایه:

گه دۆ (گه ده، معده)، دیدار (دیدار)، سه د: عدد ۱۰۰، سه د: صد، بادیه (بادیه، جۆریک زهرف و صحرا)، نه دا (نداد)، واژه (وعده)، - سو دا (سودا): بیماری پوستی، ئید - ئاد - بدیه و ...

ب) جۆت که مینه: جفت کمینه (minimal pair)، دوو تاک وشه (مۆرفیم) که ته نیا له یه ک واجدا جیاوازیان هیه:

- دېډى (والى گورى، خويشكه گوره)، دېډى (بابه ژنى، باوه ژن)، -  
 سهرډاى (سهرما، اسم، سهرډا هورس كهرد)، سهردايش  
 كهرد (كارواژه، سهردانى كهرد، ملاقات كهرد). تايبه تمهندي ئهم جوړه  
 وشانه ئهويه كه جيناس پيڅ دههينن.

...

باسى (ن)ى ئاسايى و (ن)ىك كه ليك دانى (ن)اگ) و تا پراهيه ك  
 مهخره جى تايبه تى ههيه و ههنيك ئاخپوهرى ههورامان له وشه كاندا  
 (نگ)، به (ن) گو ده كهن. پالنگان (غنه يا منگى) تا پراهيه ك دهنگ  
 ده گورپيت و ده بيته: پالنان، قنگه (قنه). يان له (ن)ا، دهنگى (ن)  
 درووست ده بيت وه ك: قهن (قند). كه ن (كه ند)، مه ن (مه ند)، په ن  
 (په ند)، ئه ن نام (ئه اندام)، پپوه ن (پپوه ند)، پپوه ننى (پپوه ندى) و ...  
 به اوردكارىي ئهم نمونه گه له له گه ل باقى شيوه كانيترى زمانى  
 كورديدا ده هيلمه وه بو ئه و توپزه رانه كه ئه يانه وپت باسى  
 جياوازيه كاني نيوان ده قىي زمان ده كهن. (١٤٠٠/٤/٢٠)

## سه‌رچاوه‌کان:

- رابرت، ا. هال (۱۳۷۳). زبان و زبان شناسی. تهران: امیر کبیر  
حه‌سن پوور، ئه‌میر (۱۳۸۳). مجله‌ی نویسا، ش ۳  
باقری، مه‌ری (۱۳۷۹). مقدمات زبان شناسی. تهران: انتشارات دانشگاه پیام نور  
هاشمی، دیاکو. (۱۴۰۰). په‌یجی توّری کوّمه‌لایه‌تی فه‌یس بووک  
پی ا. چیلتون، سیاست و زبان، وه‌رگیپران موحه‌مه‌د هادی